Jan van Helsing

ORGANIZAȚIILE SECRETE 5

Există un plan!

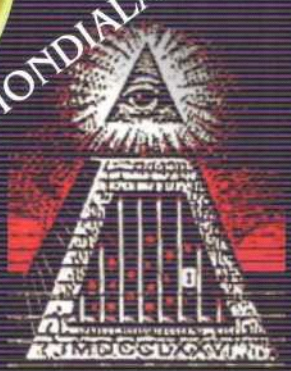
Va fi o lume mult mai bună pentru cei care vor supraviețui...

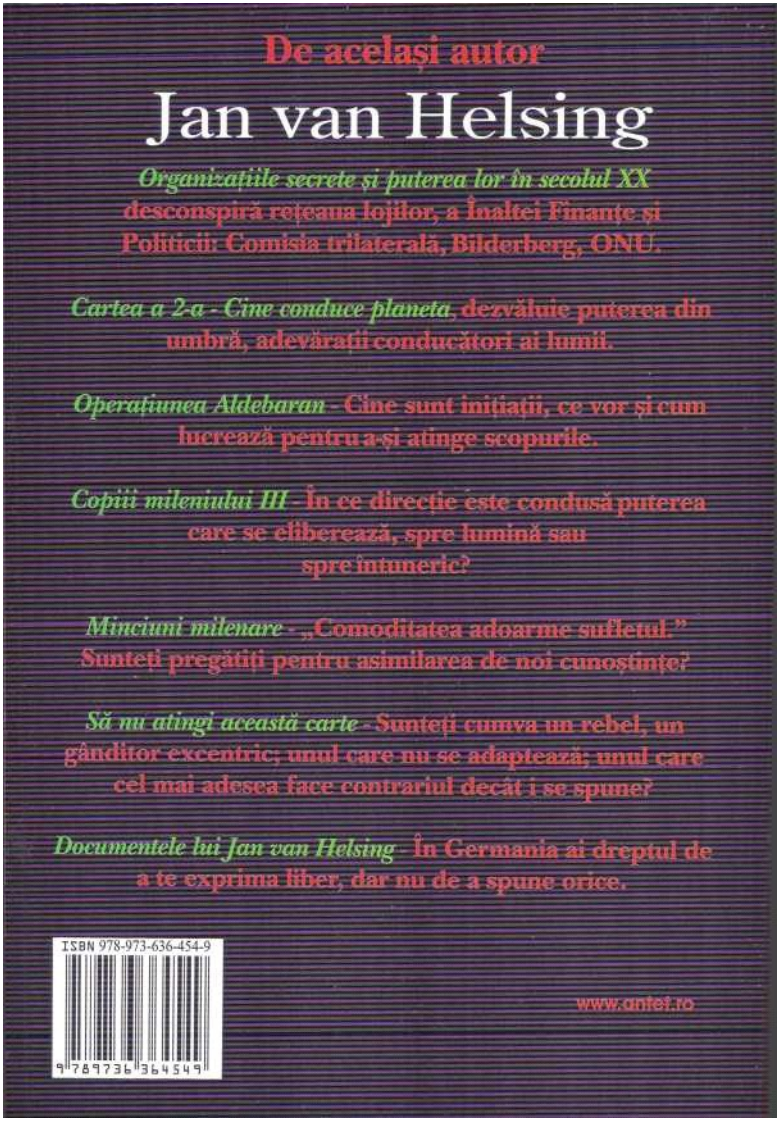

RĂZBOIUL FRANCMASONILOR

NOUA ORDINE MONDIALĂ

Antet

De același autor
Jan van Helsing
Organizațiile secrete și puterea lor în secolul XX - descoperă rețeaua lojilor, a Înaltei Finanțe și Politicii: Comisia trilaterală, Bilderberg, ONU.
Cartea a 2-a - Cine conduce planeta - dezvăluie puterea din umbră, adevărații conducători ai lumii.
Operațiunea Aldebaran - Cine sunt inițiații, ce vor și cum lucrează pentru a-și atinge scopurile.
Copiii mileniului III - În ce direcție este condusă puterea care se eliberează, spre lumină sau spre întuneric?
Minciuni milenare - „Comoditatea adoarme sufletul." Sunteți pregătiți pentru asimilarea de noi cunoștințe?
Să nu atingi această carte - Sunteți cumva un rebel, un gânditor excentric; unul care nu se adaptează; unul care cel mai adesea face contrariul decât i se spune?
Documentele lui Jan van Helsing - În Germania ai dreptul de a te exprima liber, dar nu de a spune orice.
ISBN 978-973-636-454-9
9 789736 364549
www.antet.ro

JAN VAN HELSING

ORGANIZAŢIILE SECRETE 5

RĂZBOIUL FRANCMASONILOR NOUA ORDINE MONDIALĂ

Traducător:

Popa Christian Eduard
ANTET
Titlul original: **Geheim Gesellschaften – Krieg der Freimaurer**
2010 AMA DEUS Verlag
2011 Antet XX Press
Coperta: Cristina Antonescu
ISBN 978 – 973 – 636 – 454 – 9

CUPRINS

Introducere 5
INTERVIUL
CAPITOLUL 1 – **Culisele istorice** 26
Structura lojei – Ritualuri de iniţiere – Jachin şi Boas – Semne francmasonice în mass-media – Templul lui Solomon – Lucifer – Hiram Abif – Păstrarea secretului – Cele 12 triburi ale Israelului – Dumnezeu-Iehova – Saluturi secrete – îngerul negru
CAPITOLUL 2 – Trecutul personal 101
CAPITOLUL 3 – Noua Ordine Mondială 105
Decimarea omenirii – Mecanisme de control – Microcipul – Arma cutremurelor – ONU – Religia mondială – Moneda mondială – Sistemul de plată fără numerar – Antihristul – Iisus – Minciuna cu încălzirea globală – Martiniştii – Saint Germain – Drogurile
CAPITOLUL 4 – Radiestezia şi simbolistica 151
Profeţii – Războiul geomantic – Radiestezia –

Obeliscurile – 9/11 – Simbolistica cifrelor – Leylines

CAPITOLUL 5 – Războiul francmasonilor 181

Rebeliunile din interiorul lojilor – Oamenii şarpe – Lumea goală – Arborele genealogic – Nemţii originari din Germania – Antarctica – Creşterea frecvenţei – 2012

CONCLUZIE 214

Bibliografie 224

INTRODUCERE

„Oamenii de stat ai acestui secol nu au de-a face numai cu guverne, împăraţi, regi şi miniştri, ci şi cu societăţi secrete, elemente ce trebuie luate în seamă. În definitiv aceste societăţi pot nimici toate acordurile politice...” (Benjamin Disraeli în data de 12.9.1876)

Dragi cititori, această declaraţie nu provine de la Jan van Helsing sau de la un „teoretician” al conspiraţiei ci de la un „practician” al conspiraţiei: fostul prim ministru britanic şi francmason de rang înalt, Benjamin Disraeli. Dar ce vrea să ne transmită prin aceasta?

Ok, suntem conştienţi de faptul că au existat şi vor exista peste tot în lume conspiraţii. Bismarck era de părere că: *„Nicăieri nu se minte mai mult decât înaintea alegerilor, în timpul unui război şi după o vânătoare*”. Indiferent dacă este vorba de pregătiri de război sau preluări de firme, afaceri murdare, trafic de droguri sau de arme, toate acestea nu reprezintă o noutate. În acest

context intră şi *Operaţiunea Mockingbird,* care a fost pornită de CIA la sfârşitul anilor 1940 şi care avea ca scop infiltrarea sistematică în mass-media şi coordonarea acesteia conform intereselor CIA, acestea fiind mai degrabă conspiraţii mici. O conspiraţie mai mare o reprezintă cea de la 11 septembrie 2001, deoarece urmările acesteia au afectat toată lumea (în special prin legile emise ulterior pentru înăsprirea monitorizării şi controlului oamenilor), iar despre aceste discordanţe au informat o mulţime de autori, dar nu au fost luaţi în serios. De abia în anul 2010, revista *Focus Money* se încumetă să relateze critic despre aceste lucruri.

Faptul că au existat şi există în continuare societăţi secrete nu mai reprezintă niciun secret. Totuşi în această carte dezbatem o conspiraţie *globală* la nivel de guvernare, un plan mare, ce este urmărit de peste 100 de ani, iar acum – în aceşti ani – este implementat şi finalizat.

Poate exista aşa ceva cu adevărat, o interconectare globală la toate nivelurile?

De aceeaşi părere era şi prim-ministrul britanic, francmason de rang înalt, Winston Churchill, care ne-a dezvăluit: *„Este orb acela ce nu poate vedea că aici pe pământ se iniţiază un mare proiect; un mare plan, la a cărui realizare noi putem contribui în calitate de servitori loiali”.*

Dar ce fel de plan este acesta? Ce este acest lucru, la care aspiră aceşti „servitori”? Paul Warburg, cofondatorul Băncii Centrale, private,

din SUA (FED) a comunicat acest lucru lumii: *„Vom avea o guvernare mondială, chiar dacă ne dorim acest lucru sau nu. Singura întrebare este, dacă guvernarea mondială va fi atinsă prin cucerirea oamenilor sau cu acordul acestora”.*

Aceşti domni sau mai bine zis aceste clanuri familiale au şi o denumire pentru această guvernare mondială: *Noua Ordine Mondială.* Această ordine mondială se caracterizează prin faptul că vor exista: o guvernare globală, o singură valută mondială, o religie mondială unitară, o poliţie mondială, un tribunal mondial şi o armată mondială – şi, conform proiectanţilor noii ordini mondiale, pace eternă. Acest lucru sună chiar foarte bine, sau nu?

Unul, ce s-a exprimat destul de clar cu privire la această temă cu aproape o sută de ani în urmă, a fost fondatorul primului congres mondial, Nahum Goldmann, care a scris în 1915 în cartea sa „Spiritul militarismului”: *„Putem rezuma într-o propoziţie sensul şi misiunea istorică a perioadei contemporane: Sarcina ei este să reorganizeze omenirea culturală, să înlocuim sistemul social de până acum cu unul nou. Toate reorganizările şi noile organizări constau acum din două lucruri: în distrugerea ordinii vechi şi construcţia ordinii noi.*

Prima dată trebuie îndepărtate toate bornele de graniţă, barierele de ordine socială şi etichetările sistemului anterior, iar toate elementele sistemului ce trebuie reordonate, să fie aşezate în mod echivalent. Abia după aceea

poate fi începută noua ordonare a acestor elemente. Astfel prima sarcină a perioadei noastre constă în schimbare. Toate clasificările şi modelele sociale, ce au creat vechiul sistem trebuie dizolvate, fiecare om în parte trebuie rupt din mediul său social moştenit; nicio tradiţie nu trebuie să mai reprezinte ceva sfânt; vârsta trebuie să reprezinte numai un semn al slăbiciunii; mottoul este: ce a fost trebuie să dispară.

Forţele ce realizează această sarcină negativă a perioadei noastre contemporane sunt capitalismul pe planul economico-social şi democraţia pe planul politico-spiritual. Ce au realizat până acum ştim cu toţii; dar ştim de asemenea că opera lor nu a fost încă realizată integral. Capitalismul încă mai luptă împotriva formelor economiei tradiţionale vechi, iar democraţia mai poartă încă un război aprins împotriva tuturor forţelor reacţiunii. Spiritul militar va finaliza această operă. Principiul său de uniformizare va realiza sarcina negativă a timpului, fără restanţe. În momentul în care toţi membrii cercului nostru cultural sunt uniformizaţi ca soldaţi ai sistemului nostru cultural, atunci sarcina este îndeplinită. În acel moment apare cealaltă sarcină, mai mare şi mai grea: Construirea noii ordini. Membrii care au fost rupţi din vechile rădăcini şi clasificări, care se află în dezordine şi anarhie, trebuie integraţi în noi forme şi categorii. Trebuie creat un sistem nou,

piramidal, ierarhic

Nu credeţi că aceste persoane – oricine ar fi aceştia în detaliu – vor să atingă cu adevărat stăpânirea lumii? Că acest plan este o utopie şi va rămâne un vis neîndeplinit? Totuşi, Henry Kissinger, una din personalităţile de top, este convins de faptul că aceştia îşi vor atinge cu siguranţă acest ţel foarte înalt. Când a fost întrebat, ce ne va aduce viitorul, răspunsul lui a fost următorul: *„Totul va fi altfel: Mulţi vor suferi. Va apărea o „Nouă Ordine Mondială”. Va fi o lume mult mai bună pentru cei ce vor supravieţui. Pe termen lung viaţa va deveni mai bogată. Lumea, aşa cum ne-am dorit-o va deveni realitate!”*

Chiar şi Papa Paul al VI-lea, a relatat mieilor să-i acest plan extraordinar în predica sa din 17.6.1976: *„Se doreşte construcţia, statului mondial şi a noii societăţi ideale. Ştim că omenirea este angajată pe multiple planuri în construirea acestei formidabile entităţi; şi ce progrese importante au fost înregistrate. Aceştia merită să fie apreciaţi şi sprijiniţi”. e*

De aceeaşi părere era şi Papa Ioan Paul al II-lea, despre a cărui misiune vom afla unele lucruri neaşteptate pe parcursul acestei cărţi: *„Ioan Paul al II-lea a făcut apel la construcţia unei noi ordini sociale internaţionale; ce asigură pacea, promovează dreptatea şi respectă demnitatea umană. „Unitatea rasei umane” necesită o astfel de ordine a societăţii, explica Ioan Paul al II-lea în reşedinţa papală de vară, Castel Gandolfo, în*

cadrul unei audienţe pentru un grup de parlamentari britanici. Promovarea unei colaborări cantabile între popoare este o sarcină urgentă într-o lume ce simte tot mai mult dependenţa reciprocă între naţiuni. În cadrul comunităţii internaţionale a popoarelor, scaunul sfânt a sprijinit îndeaproape realizarea unei astfel de colaborări.

Acest lucru a fost evidenţiat în special de un grup de masoni din SUA în cartea lor „The City of Man" în anul 1940: *„Aroganţa tuturor statelor trebuie eliminată, iar acestea trebuie disciplinate pentru a se supune legii statului mondial, dacă se doreşte pacea în lumea de mâine…*

Pacea generală poate fi întemeiată numai pe baza unităţii oamenilor, sub o singură lege şi o singură guvernare.

Credeţi că este incredibil? în niciun caz. Ne aflăm pe „cel mai bun" drum în această direcţie, sau mai bine spus ne aflăm deja în mijlocul acestui proces. Mai lipsesc numai unele fineţuri. Imaginea ideală a „marilor proiectanţi ai lumii" o găsim formulată ceva mai în detaliu pe aşa numitele *Georgia Guide Stones.* Georgia Guide Stones sunt o grupare de pietre monolitice din granit ce se află pe un deal în Elbert County din statul federal american Georgia. Construcţia acestei dispuneri de pietre, ce seamănă puţin cu complexul Stonehenge, a fost comandată în iunie 1978 de o persoană necunoscută ce purta pseudonimul R.C. Christian. Aceasta conţine un fel de mesaj,

respectiv principii sau ţeluri ce sunt gravate pe monument în opt limbi moderne diferite: engleză, spaniolă, swahili, ebraică, arabă, hindusă, chineză şi rusă.

Traducerea mesajului din engleză sună după cum urmează:

— Ţine umanitatea sub 500.000.000 pentru un echilibru etern cu natura.

— Dirijează reproducerea în mod înţelept, pentru a duce la perfecţiune sănătatea corporală şi diversitatea oamenilor.

— Unifică umanitatea cu o limbă nouă, plină de viaţă.

— Reglează pasiunile – credinţele – tradiţiile – şi toate lucrurile cu o raţionalitate chibzuită.

— Protejează oamenii şi naţiunile printr-o legislaţie dreaptă şi instanţe corespunzătoare.

— Lasă toate naţiunile să se guverneze intern, iar litigiile internaţionale să fie soluţionate de o instanţă mondială.

— Evită legile particulare şi funcţionarii inutili.

— Echilibrează drepturile personale cu obligaţiile sociale.

— Ai grijă să menţii un echilibru între drepturile personale şi obligaţiile sociale.

— Slăveşte adevărul – frumuseţea – dragostea – în aspiraţia după armonie cu infinitul.

— Nu fi o tumoare canceroasă pentru acest pământ – lasă spaţiu pentru natură.

La câţiva metri lângă pietre mai există un

panou de granit. Pe acesta simt menţionate informaţii suplimentare – mărimea, greutatea şi orientarea astronomică. De asemenea este trecută şi data la care a fost construit monumentul împreună cu sponsorii proiectului – este data de 22 martie 1980. La sponsori este trecut următorul text: *„Un mic grup de americani, al căror ţel îl reprezintă o eră a raţionalităţii”*. În continuare înscripţia informează despre o „capsulă a timpului” ce se află în pământ sub panou. Totuşi lipsesc specificaţiile calendaristice, când a fost îngropată respectiva „capsulă a timpului” şi când să fie redeschisă. Chiar dedesubt se situează un pătrat pe care este trecut următorul mesaj: *„Fie ca aceste borne să fie indicatorul de drum către o eră a raţionalităţii”.*

Fig. 1: Georgia (SUA), Guide Stones

Şi aici găsim aceleaşi ţeluri în ce priveşte viitorul global: un fel de religie mondială, un tribunal mondial şi o nouă limbă mondială. Omenirea este numită un fel de tumoare canceroasă, ce trebuie redusă la o jumătate de miliard, pentru a obţine un echilibru cu natura. La acest lucru trebuie să reflectaţi cu maxim de conştiinţă: Se vorbeşte de o populaţie mondială ideală de 500.000.000 de oameni – o jumătate de

miliard. Acest lucru înseamnă că simt 6,5 miliarde de oameni în plus. Deci, ce se va întâmpla cu restul, adică cei „nedoriţi”?

„Proiectanţii” au rezolvat deja această problemă conceptual: „Mâncătorii degeaba” trebuie să dispară pur şi simplu. Şi cum se va întâmpla acest lucru? Producătorul de filme şi clarificatorul american Alex Jones descrie acest plan în filmul său *Endgame:* Este decimarea sistematică a omenirii! în acest film Alex Jones arată pe baza multor exemple cum eforturile malthusianice de a-i elimina pe săraci, s-au transformat în darwinism social înainte de a trece în programele de igienizare a rasei şi de observare a materialului genetic în cea mai mare parte a secolului al XIX-lea, prin care unii cetăţeni americani din SUA au fost sterilizaţi forţat. Alex Jones relatează cu privire la acest subiect, cum familia Rockefeller a adus eugenismul (teoria sănătăţii genetice) prin finanţarea institutului Kaiser-Wilhelm, ce a devenit în perioada celui de-al III-lea Reich, un pilon important al nazismului. După căderea Reich-ului majoritatea liderilor eugenismului german au fost luaţi sub protecţia aliaţilor, iar scopul părţilor câştigătoare era să-şi însuşească „cunoştinţele rasiale” germane pentru a le folosi după al Doilea Război Mondial în propriile scopuri. În filmul său, Jones le dă cuvântul reprezentanţilor „elitei” rămaşi în viaţă, iar aceştia solicită în mod deschis o „căsăpire” (aceasta este denumirea pentru tăierea animalelor

bolnave) a populaţiei umane prin genocid în masă şi răspândirea molimelor şi a viruşilor. În acest context face referire şi la avertizările criticului de cultură Aldous Huxley; clasa dominantă se va asigura de faptul că populaţiile umane *„se bucură de existenţa lor de sclavi”* prin tehnici avansate în medicină şi farmacologie.

Alex Jones documentează de asemenea, ce anume au testat pe o parte din populaţie: germeni patogeni mortali, viruşi, arme radiologice şi biologice, fără ca oamenii să ştie acest lucru, pentru a avansa cu procesul eugenist. Unul din exemplele prezentate sunt „copiii Ringelflechten” ce au fost expuşi ca nişte cobai la doze mortale de iradieri radioactive de către nişte funcţionari medicali. În cadrul acestor teste au murit 6.000 de copii, alte câteva mii de copii au rămas cu paralizie. În filmul său face trimitere şi la *Naţional Security Memorandum 200.* Acesta este un document de strategie geopolitică, întocmit de Henry Kissinger, în care populaţia din 13 state alese, să fie redusă masiv prin diminuarea hranei, sterilizare şi război.

Vă îndoiţi de cine ar putea să facă aşa ceva? Wolfgang Eggert, expertul în servicii secrete, este de altă părere: *„Protocoale ale congresului american, ce au fost ţinute decenii sub cheie, demonstrează faptul că în data de 9 iunie 1969, Dr. Mc×Arthur, directorul adjunct al departamentului de cercetare din cadrul ministerului de apărare american a înaintat spre*

aprobare o cerere pentru 10 milioane de dolari americani. Conform declaraţiilor sale cu această sumă trebuia dezvoltat un nou tip de virus ce distruge aparatul imunitar al persoanei infectate şi rezistă la măsurile de combatere terapeutică. Această sumă de bani a fost aprobată, iar lucrările de cercetare au fost demarate strict secret în laboratoare de maximă securitate. Cei mai capabili cercetători din acele vremuri au lucrat la acest proiect, printre care şi Robert Gallo, cel care a descoperit mai târziu virusul Aids (SIDA), proiect ce trebuia finalizat în 10 ani conform planificării. Exact după această perioadă au apărut primele cazuri de infecţii cu virusul HIV în SUA. Lanţul de dovezi este incontestabil din mai multe puncte de vedere, chiar şi în ceea ce priveşte recombinaţia genetică a virusului. Rezultatul acestei cercetări a fost prima armă genetică din istorie, chiar dacă este nefinalizată, deoarece nu poate ucide selectiv după regiune sau rasă, ca urmaşii ei din ziua de astăzi, răspândindu-se la întâmplare. // (7)

Dar să ne reîntoarcem la Alex Jones. În *Endgame* acesta descrie percepţia sa despre „Noua Ordine Mondială” după cum urmează: După decimarea omenirii vor rămâne două feluri de oameni – oamenii stăpâni şi oamenii turmă (sau sclavi). Această pătură inferioară de oameni va fi obligată cu forţa să trăiască în oraşe controlate şi monitorizate integral, în timp ce rudele castei dominante se vor bucura de viaţă într-un mod

paradiziac faţă de restul pământenilor şi se vor transforma în superfiinţe cu ajutorul tehnologiilor de prelungire a vieţii.

Deci acum nu mai sună atât de bine treaba cu Noua Ordine Mondială…

Totuşi este posibil ca Alex Jones să exagereze puţin, respectiv să prezinte foarte unilateral? Este atât de fals să elimini o parte a omenirii pentru a crea un paradis celeilalte? Ce credeţi? De fapt contează numai de ce parte te afli – de partea perdanţilor – sau de partea câştigătorilor. Acest lucru îl afirma şi Henry Kissinger: *„Va fi o lume mult mai bună pentru cei ce vor supravieţui”.*

Sunt aceşti stăpâni ai lumii în devenire cu adevărat cei răi? Sau Noua Ordine Mondială nu este cel mai bun lucru pentru planeta noastră? Totuşi în spatele acestei cauze stau cei mai rafinaţi, inteligenţi şi bogaţi oameni. În acest caz nici nu poate fi atât de rău, aceştia sunt oameni raţionali sau nu? Sau în cazul acestora este vorba de persoane egocentrice şi lipsite de sentimente?

Cum de publicul larg nu ştie nimic despre toate acestea? Hm, oare din ce cauză? O prezumţie o are Mike Nichols câştigător al premiului Oscar şi regizor american: „O *mână de oameni controlează mass-media lumii. Momentan sunt 6 astfel de persoane şi în curând vor rămâne numai 4 şi atunci vor cuprinde totul: toate ziarele, toate revistele, toate filmele, toate televiziunile. Erau odată timpuri în care existau opinii şi poziţii diferite. Astăzi există numai o opinie; a cărei*

formare durează patru până la cinci zile, după aceea este părerea tuturor”.

O părere asemănătoare are şi Paul Sethe, cel care la vremea sa, s-a retras din funcţia de coeditor al FAZ: *„Libertatea presei reprezintă libertatea de a răspândi părerea a 200 de persoane bogate”.*

Marile concerne media mondiale sunt în mâinile unui cerc restrâns de persoane ca de exemplu Maxwell, Murdoch, Saban, Berlusconi, Berezowski şi Gussinski. Acestea simt monopolizate şi implicit orientate şi cenzurate după dispoziţiile acestora, iar aceştia tac în ce priveşte implicarea adevăraţilor stăpâni ai lumii. De ce? Pentru că lucrează pentru aceştia, respectiv îşi trag şi ei foloasele lor. Ei prezintă sau ascund evenimentele conform propriilor ţeluri.

Susţineţi totuşi că în ziua de astăzi este aproape imposibil să suprimi adevărul, să răspândeşti minciuni sau pur şi simplu să minţi cu neruşinare? Bancherul David Rockefeller, ce a ajuns între timp la vârsta de 93 ani, a avut curajul în anul 1991 la Baden Baden, să declare exact următoarele la deschiderea conferinţei Bilderberger, o întâlnire secretă anuală a celor mai influente persoane din Occident: *„Mulţumim Washington Post, New York Times, Time Magazine şi celorlalte trusturi media, a căror directori au participat la întâlnirile noastre şi şi-au ţinut promisiunea de a păstra discreţia aproape patruzeci de ani. Ne-ar fi fost imposibil să*

dezvoltăm planul nostru pentru lume dacă am fi fost în reflectoarele publicului larg. Lumea este acum mai dezvoltată şi pregătită să se mişte în direcţia unei guvernări mondiale ce nu va mai cunoaşte niciodată război, ci numai pace şi prosperitate pentru întreaga omenire. Suveranitatea supranaţional a unei elite intelectuale şi a bancherilor lumii trebuie cu siguranţă preferată faţă de autoconducerea naţională ce a fost practicată în secolele trecute".

Acest lucru sună chiar foarte bine! O elită intelectuală şi bancherii lumii vor guverna lumea viitorului – o guvernează deja din ziua de astăzi! Nu este acesta un motiv de bucurie? Bancherii noştri de top au demonstrat în special în ultimii ani cât de utili sunt pentru lume – fără ei nu am fi cunoscut criza bancară…

Acest discurs de deschidere a fost susţinut de David Rockefeller cu 19 ani în urmă. Prin termenul „noi" el se referea în acest caz la clubul Bilderberger, ce a fost fondat în anul 1954 de prinţul Bernard al Olandei şi despre care vom mai afla una, alta pe parcursul cărţii – iar aceştia se întâlnesc anual de aproape 60 de ani pentru a lua decizii importante cu privire la politica şi economia mondială. În cartea sa „Memoirs" David Rockefeller relatează foarte direct: *„Unii chiar cred că suntem parte a unei societăţi secrete ce lucrează împotriva celor mai bune interese ale Statelor Unite ale Americii, mă caracterizează pe mine şi pe familia mea ca „Internaţionalişti" ce s-*

au raliat cu alte persoane din toată lumea pentru a edifica o structură mai integrată global şi politic – o lume – dacă vreţi să o numiţi aşa. Dacă aceasta este acuzaţia atunci mă declar vinovat – şi sunt mândru de acest lucru! „W

După o astfel de declaraţie lucrurile sunt foarte clare: Există o conspiraţie globală! Următoarea întrebare este: *„Cât de departe a prosperat aceasta deja? Care este următoarea mişcare în plan?*

Nici acest lucru nu a fost tăinuit de David Rockefeller: *„Ne aflăm la începutul unei reorganizări globale. Tot ce ne mai lipseşte este o criză mondială, înainte ca naţiunile să accepte Noua Ordine Mondială".*

Iar noi trăim această criză chiar acum – criza financiară mondială! Ceea ce a început în 2009 va deveni cu adevărat palpitant în 2012 – fiind de asemenea precursorul pentru Noua Ordine Mondială! Din criza financiară apare sărăcia, din aceasta se nasc violenţele şi răscoalele în rândul populaţiei. Acestea trebuie împiedicate prin legi, controale mai aspre şi o monitorizare mai temeinică – şi deja ne aflăm în Noua Ordine Mondială! Nici măcar nu este atât de complicat…

Cititorul atent se va gândi acum: *„Aha, atunci criza financiară nu a avut loc întâmplător, ci a fost planificată cu mult timp înainte…"*

Exact! Ceea ce trăim acum în sectorul financiar este parte a unui plan fără scrupule ce a fost pregătit minuţios pentru a aduce omenirea

sub un singur acoperiş, în care va exista un nou sistem monetar pe baza sistemului de plată fără numerar. Criza economică / recesiunea nu a căzut din cer, ci a fost planificată cu mult timp în urmă. Ea este una din cele două chei pentru a conduce lumea în noua lume „controlată” – fără a putea întreprinde ceva împotrivă.

Să rămânem puţin la sistemul de plată fără numerar. Acesta este cel mai important aspect şi prima cheie către Noua Ordine Mondială, deoarece banul conduce lumea. Ţelul îl reprezintă societatea fără bani lichizi, iar modul de plată nu se va derula numai prin intermediul cărţilor de credit, ci în special prin microcipuri mici ce vor fi implantate oamenilor sub piele. Aceste microcipuri există deja în diferite versiuni de la diferiţi producători – pentru animale şi oameni. Chiar vă doriţi să vă implantaţi un astfel de cip? Nu?

De ce nu? Ar fi un lucru extraordinar! Nu mai trebuie să purtaţi niciodată bani lichizi sau cărţi de credit. Nu mai trebuie să trăiţi cu teama că un grup de tineri brutali vă poate sparge capul din cauza banilor pe care-i aveţi la dumneavoastră…

Imaginaţi-vă – ar fi ceva: nimeni nu ne mai poate tâlhări, vor dispărea atacurile asupra băncilor şi benzinăriilor, nu mai este posibilă evaziunea fiscală, copiii noştri nu vor mai fi răpiţi, pentru că-i puteţi detecta într-o secundă cu ajutorul sateliţilor…

Haideţi nu fiţi aşa de pesimişti. Trebuie să

vedeţi lucrurile pozitiv! La televizor aceste cipuri au fost deja prezentate în diferite emisiuni şi toţi moderatorii erau entuziasmaţi. Acest eveniment este amintit chiar şi în Biblie, şi anume: *„Şi a făcut (a doua fiară) ca toţi, mici şi mari... să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte, şi nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei...” (Apocalipsa 13: 18)*

Deci, dacă acest lucru este pomenit şi în Biblie atunci acesta este destinul nostru şi ar trebui să-l acceptăm! Sau nu?

Încă tot nu sunteţi convinşi, cu toate bunele argumente mainstream? Atunci nu sunteţi singurii! Dar ce vor să realizeze Rockefeller şi prietenii săi, dacă ei, dragi cititori nu-şi vor implanta cipul? Pentru aceasta ne trebuie cheia nr. 2: Terorismul! Pe sigla francmasonilor de Rit Scoţian, unul din sistemele cu grade progresive, este trecut *„ordo ab chaos*”, ce semnifică *„Ordinea din haos”,* (fig. 49, p.155) După cum a explicat deja Nahum Goldmann în citatul mai sus prezentat, pentru a înfiinţa o nouă ordine mai întâi trebuie distrusă cea veche. Stăpânii necunoscuţi ai lumii promovează cât de bine pot haosul prin desfiinţarea graniţelor, brutalizarea copiilor şi a societăţii prin violenţa şi sexul de la televizor, din jocurile video sau internet, distrugerea valorilor ca de exemplu familia, tradiţia, cultura, opţiunile religioase, onoarea şi mândria prin perversiune, pornografie, droguri. Foarte importantă este

mutarea sistematică a oamenilor în alte părţi ale lumii, mai bine spus imigrarea oamenilor din culturi străine în cele existente. Rezultatul simt nelinişti între băştinaşi şi străini din fiecare stat în parte, oamenii se simt nesiguri, sunt cuprinşi de frică şi solicită o mână de fier. Aceasta este instituită de guvernare prin intermediul actelor de identitate, controlul persoanelor, monitorizare, scanare cu raze X, monitorizarea autostrăzilor şi la final implantarea cipului sub piele!

Vă îndoiţi de faptul că terorismul a fost creat artificial şi de faptul că este utilizat în mod sistematic? Atunci ascultaţi-l pe Nicholas Rockefeller, ce a făcut următoarea remarcă faţă de prietenul său, producătorul de filme Aaron Russo: *„Cipuirea oamenilor se realizează deja şi este un proces ireversibil”.*

Iar Nicholas Rockefeller dezvoltă şi mai mult acest subiect: există două tipuri de microcipuri – cipul B pe care îl primeşte mulţimea şi cipul A pe care-l poartă cei iniţiaţi şi astfel obţin privilegii extraordinare. Cipul A este un fel de paşaport diplomatic. Nicholas Rockefeller a dat de înţeles în mod clar că „războiul împotriva terorismului” este o mare impostură şi a râs machiavelic faţă de Aaron Russo.

Faţă de mine un astfel de iniţiat s-a exprimat după cum urmează (vezi „Să nu atingi această carte!”): *„Cei mai mulţi oameni sunt confortabili şi pe deasupra şi ignoranţi. Dacă ar fi după marea mulţime atunci nu s-ar schimba nimic. De aceea*

trebuie să luăm noi frâiele în mână şi să conducem oamenii – printr-o guvernare globală sau printr-un stăpân global".

Faptul că toată lumea a fost cuprinsă în mod sistematic de un val de terorism, a fost relatat de marele maestru al unei loji francmasonice din Berlin, un prieten foarte bun de-al meu – iar acest lucru a avut loc deja în anul 1995. Lucrurile merg conform planului.

Iată că am ajuns la cuvântul cheie: *francmasoni.* Ce au toate aceste lucruri de-a face cu francmasonii?

Cel mai bine să începem să explicăm ce este de fapt francmasoneria înainte de a continua călătoria noastră în lumea misterioasă a conspiraţiei.

Francmasoneria – cum se prezintă publicului larg

Francmasoneria clasică (francmasoneria Sfântului Ioan) se caracterizează ca o uniune etică de oameni liberi care au convingerea că munca permanentă, duce la un comportament mai uman. În francmasonerie există cinci idealuri de bază: libertate, egalitate, fraternitate, toleranţă şi umanitate, idealuri ce trebuie trăite în viaţa de zi cu zi prin exerciţiu practic. Francmasonii sunt organizaţi în aşa numite loji şi momentan există circa 35.000 de loji masonice pe plan mondial cu circa 5 milioane de membrii. Frate de lojă, deci membru al unei loji poate deveni în general oricine, fără să conteze pătura socială din care

provine, gradul său de pregătire sau religia sa.

Există multe mituri despre francmasoni, iar acest lucru se datorează în primul rând obligaţiei de confidenţialitate a fratelui de lojă faţă de public – *lumea profană* – pe care acesta trebuie să o păstreze cu stricteţe. Fraţilor de lojă le este interzis să dezvăluie discuţiile şi ritualirile din interiorul lojilor. Această cerinţă nu trebuie asociată imediat cu o conspiraţie ci mai repede cu o atmosferă privată. (10)

Acest lucru ne este confirmat prin următoarele citate:

„Jur pe onoarea mea să ţin strict secret tot ce-mi este comunicat „(declaraţie din cadrul „Cererii de primire" al lojei din Zürich „Liberias et Fraternitas")

„Toţi membrii sunt obligaţi să ţină o discreţie totală în ce priveşte organizarea şi evenimentele din cadrul lojei... în cadrul primirii în orientul interior fraţii sunt obligaţi să ţină discreţie totală în ce priveşte toate dezbaterile, chiar şi faţă de membrii cercului de fraţi, cu excepţia cazului în care dezvăluirea unor decizii individuale este obligatorie sau a fost hotărâtă în mod oficial". (broşura „Uniunea francmasonilor la răsărit de soare, Nümberg, regulamentul de ordine interioară pentru loji", ca manuscris tipărit, pag. 5)

Din documentele oficiale ale lojilor de masoni aflăm că în cadrul întâlnirilor masonice sunt ţinute diferite prelegeri pe diferite teme ce sunt ţinute

într-o atmosferă cvasi-religioasă, meditaţivă şi de cele mai multe ori aceste teme sunt dezbătute în cadrul unei mese ulterioare.

Acestea pot fi subiecte economice şi politice, sociale dar pot fi şi teme ezoterice, ştiinţifice, oculte sau mistice. În afară francmasonii sunt reprezentaţi aproape întotdeauna prin acţiuni caritabile, promovarea educaţiei şi culturalizare liberă – ca de exemplu Kariheinz Böhm.

Conform scrierilor masonice oficiale ţelurile şi valorile francmasoneriei derivă din istoria lor de constituire. Masoneria s-a fondat în evul mediu, din frăţii de cioplitori în piatră, iar aceasta a preluat o mare parte a simbolurilor şi valorilor din cultura lojilor, în funcţie de fiecare mare lojă, masonii simt adepţii unui principiu de creaţie pe care-l denumesc „Maestrul constructor de mărime tripâă”.

Cei cinci piloni de bază (libertate, egalitate, fraternitate, toleranţă şi umanitate) sunt descrişi în detaliu după cum urmează:

1. Libertatea trebuie înfăptuită prin eliberarea faţă de represiune şi exploatare, ca premisă principală pentru libertatea sufletului şi împlinire individuală.

2. Egalitatea semnifică egalitatea între oameni, fără diferenţe între clase sociale, şi egalitate în faţa legii.

3. Fraternitatea este realizată prin siguranţă, încredere, solidaritate, responsabilitate socială şi înţelegere reciprocă.

4. Toleranţa este trăită prin ascultare activă şi înţelegere a celorlalte păreri.

5. Umanitatea cuprinde suma celor patru piloni anteriori şi este simbolizată prin „Templul umanităţii” la care lucrează masonii. 11)

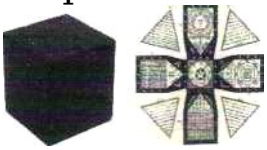
Când fraţii de lojă se întâlnesc la o adunare rituală atunci se raportează despre „Munca în templu” şi se transmit membrilor valorile francmasonice prin ritualuri, simboluri şi alegorii. Cu toate acestea francmasonii nu sunt obligaţi la conţinuturi religioase. În cadrul discuţiilor sunt interzise disensiunile cu privire la subiectele politice şi religioase.

De obicei francmasonii sunt împărţiţi în trei grade: în Germania „Gradele Sf. Ioan”, în Anglia „Grade Albastre” – ce poartă denumirea: ucenic, companion şi maestru, iar acestea simbolizează calea perfecţionării personale. În momentul în care un bărbat – deoarece femeile nu sunt admise – este primit într-o lojă, acesta va fi iniţiat în gradul de ucenic. Această treaptă este o treaptă de autocunoaştere iar ucenicul trebuie să-şi poată recunoaşte neîndeplinirea sa umană care este reprezentată prin *piatra neprelucrată.* Ca om neîmplinit acestuia îi trebuie ajutorul altor oameni şi trebuie să devină conştient de semnificaţia umaniăţii şi a fraternităţii. Prin munca permanentă asupra propriei persoane, ucenicul doreşte, simbolic, să devină o piatră a templului umanităţii.

Dacă ucenicul se dezvoltă bine şi lucrează la

sine, atunci va fi promovat după un an la gradul de companion, iar simbolul acestui grad va fi *piatra cubică.* Acum companionul trebuie să exerseze autodisciplina pentru că aceasta este premisa în masonerie pentru ca toţi oamenii, ce sunt simbolizaţi de pietre, să se unifice în mod armonios la construcţia comună a templului umanităţii. Se cere aspiraţia către atingerea perfecţiunii în relaţia socială cu confraţii şi semenii săi.

Când se atinge gradul de maestru, fratele trebuie să devină conştient de efemeritatea vieţii omeneşti, să treacă în revistă şi să chibzuiască asupra planului său de viaţă. Gradul de maestru, este asociat cu simbolul *planşetei de desen.* Prin modelul planului său, va transmite experienţa sa. El are o responsabilitate mai mare şi preia alte sarcini. Maestrul nu este eliberat de munca ce trebuie prestată în cadrul gradelor inferioare.

Piatra cubică – închisă şi deschisă în Germania există astăzi mai multe loji mari ale francmasoneriei albastre, de exemplu *Marea Lojă Naţională a Frânanasonilor din Germania.* Aceasta este construită conform *sistemului suedez* ce are o orientare creştină. Fundamentul învăţăturii îl reprezintă creştinătatea, dar nu este cerută calitatea de apartenent la o biserică. O altă mare lojă a masoneriei ioanite este *Marea lojă maternă*

naţională către cele trei globuri ale lumii (3WK). Aceasta este cea mai veche lojă mare a Germaniei şi este o lojă pur prusacă – ce nu este orientată după creştinătate ci după întemeietorul acesteia Friedrich cel Mare*: „În regatul meu fiecare poate deveni fericit după felul său”.* Această descriere vizează până acum numai masoneria Sf.

Ioan **Fig. 2 şi 3:**

În această lojă sunt primite numai persoanele care au o bună reputaţie. Înainte accesul într-o lojă era posibil numai pe baza unei recomandări, astăzi există seri de prelegere cu acces public în cadrul cărora se poate candida pentru a deveni membru. În primul rând este important ca aderarea la calitatea de membru să fie din propria dorinţă şi din propria convingere – deci din judecată şi recunoaştere.

Toţi masonii simt fraţi cu aceleaşi drepturi fără să conteze gradul sau misiunile lor şi iau decizii democratice în cadrul lojilor lor. O lojă francmasonică are întotdeauna un preşedinte – *maestrul de pe scaun* – împreună cu doi vicepreşedinţi, primul şi al doilea supraveghetor. Există şi un trezorier şi alte poziţii pe care le găsim în cadrul uniunilor ordinare ca de exemplu arhivar, maestru de ceremonii şi alte poziţii asemănătoare.

Mulţimea de loji ce există pe plan mondial sunt unite în organizaţii umbrelă – aşa numitele *Marile loji* (numite şi *marile oriente*) – care trebuie să fie la rândul lor, recunoscute de marile loji mai

vechi. Totul este structurat ierarhic şi piramidal.

De când există loji francmasonice libere, adică independente, există şi păreri diferite. Unii le susţin de cel puţin 1.000 de ani, iar alţii de circa 300 de ani. Prima mare lojă a fost *Marea Loja Unită din Anglia*, ea a fost formată în anul 1717 prin unificarea a patru loji existente la acea vreme. Toate marile loji germane de masonerie ioanită sunt supuse îojei mamă din Anglia. În Franţa a fost fondată a doua organizaţie umbrelă în anul 1773 *Grand Orient de France (GOdF).*

Astăzi francmasonii sunt organizaţi în două ramuri, pe plan mondial – *Marea Lojă Unita din Anglia* şi *Grand Orient* din Franţa. Cei mai mulţi masoni sunt în SUA, cea. Două milioane, după aceea urmează Anglia, Franţa şi ţările scandinave.

În toate tipurile de învăţătură sunt interzise dezbaterile în contradictoriu despre politica partidelor şi despre religie (în special cele confesionale). În legea de bază francmasonică, este scris următorul lucru: *„Nu trebuie să întreprindeţi sau să spuneţi ceva ce ar putea ofensa, sau ar duce la imposibilitatea de a avea o discuţie neforţată şi liberă. Acest lucru ar avea un efect dezavantajos asupra armoniei noastre şi ar zădărnici scopul nostru bun pe care-l urmărim. De aceea nu trebuie purtate în cadrul lojei maliţiozităţi şi disensiuni personale şi în niciun caz certuri despre religie, naţiune sau politică*

Fig. 4:

George Washington ca mason prezentai cu echerul în jurul gâtului.

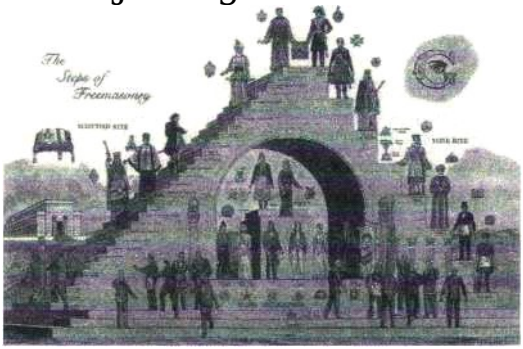

Fig. 5:

O figură ce prezintă ambele sisteme graduale – în stânga Ritul Scoţian iar în dreapta Ritul de York.

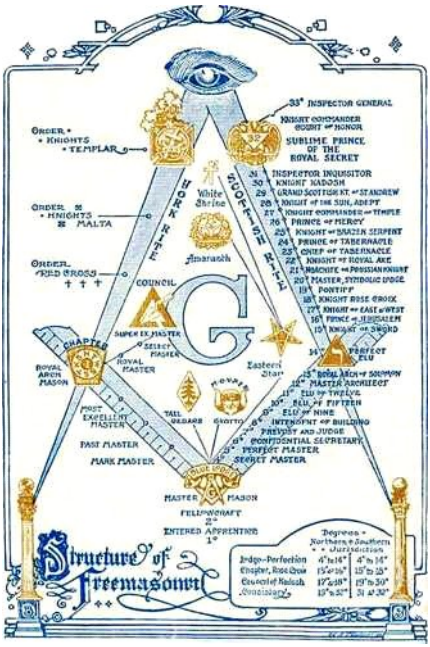

Fig. 6:

Emblema şi structura francmasoneriei. În stânga sunt gradele York, iar în dreapta cele 33 de grade ale Ritului Scoţian şi raporturile lor. Sub echer vedem cele trei grade ale masoneriei ioanite (Blue Lodge).

Cei ce au atins deja gradul de maestru pot să acceadă mai departe în cadrul francmasoneriei albastre sau în aşa numitele grade înalte ce au ca scop aprofundarea învăţăturilor gradelor de ucenic, companion şi maestru, (fig. 5 şi 6)

Cele două sisteme graduale din Germania sunt:

1. Ritul Scoţian vechi şi acceptat (A.A.S.R.)
2. Ritul de York

Faţă de *gradele albastre* ale masoneriei

ioanite gradele superioare sunt denumite *grade superioare roşii* sau *grade scoţiene.* Gradele francmasoneriei sunt ordonate în formă piramidală iar acest lucru demonstrează că este vorba de un sistem elitist cu grupuri tot mai mici pe măsură ce fraţii urcă în grad, iar aceştia au o poziţie de putere faţă de cei din rangurile inferioare.

Numai o parte a masonilor decide, să acceadă în gradele superioare.

Cei ce acced în grade mai înalte, parcurg de regulă toate gradele în ordinea stabilită. Sistemul de grade înalte ale Ritului Scoţian Vechi şi Acceptat (AASR) pleacă de la gradul 4 până la gradul 33 („Mare inspector general suveran"). În Germania sunt utilizate numai gradele 4,18,30,32 şi 33, celelalte grade sunt acordate numai prin „comunicare". AASR este cel mai răspândit sistem de grade înalte de pe mapamond. Gradele scoţiene sunt numite *grade filosofice,* pentru că nu sunt orientate după creştinism şi nu se utilizează biblia.

Ritul de York este opus acestuia cu *gradele* sale *creştine.* Numele de Rit de York (denumit şi *Ritul American, Royal Arch, Ordinul Arcului Regal sau Ordinul Cavalerilor Templieri)* se raportează la oraşul englez York în care, conform legendelor masonice, a fost utilizată prima lojă francmasonică în anul 928 d. Hr. De către regele Athelstan. Ca fondator este cunoscut Thomas Smith Webb (1771 – 1819). În comparaţie cu Ritul Scoţian ce are 33 de grade, Ritul de York este compus numai din 10

grade numite şi *grade de templieri* şi este un Rit Creştin. În cadrul acestui rit sunt utilizate tradiţiile ritualurilor masonice şi cavalereşti şi se învaţă principiile cavalerilor ce formează premisa profesiunii de credinţă faţă de creştinătatea trinitară.

În SUA este reprezentat cu preponderenţă Ritul de York, iar în Anglia Ritul Scoţian. Termenul de *Rit Scoţian* nu are nimic de-a face cu Scoţia, ci provine de la cuvântul grecesc *scotus* (= întunecat), pentru că un mason de grad superior nu-şi divulgă gradul/rangul unui frate de grad inferior.

În Franţa există un sistem propriu de grade superioare numit *Grand Orient,* ce este orientat pur laic, deci nu după creştinism. Contactele între fraţii din gradele inferioare ale Ritului Scoţian şi Grand Orient nu simt permise, dar reprezentanţii gradelor superioare se întâlnesc totuşi Tl2>

Acesta este un rezumat foarte scurt cu privire la gradele superioare pentru a putea înţelege despre ce este vorba în această carte.

Fraternitatea şi gândul unit reprezintă temelia francmasoneriei. Masonii renumiţi, s-au implicat întotdeauna pentru idealurile de luptă pentru independenţă, egalitate, libertate şi dreptate, pentru drepturi cetăţeneşti şi împotriva sclavagismului. Din acest motiv nu ne miră faptul că masonii au participat sau chiar au iniţiat diverse revoluţii sau lovituri de stat. Acest lucru este confirmat de următoarele citate din

documente masonice:

„Revoluţia franceză din 1789 a fost o operă realizată exclusiv de francmasoni; pentru că toţi bărbaţii importanţi din acea vreme erau francmasoni. După aceea uniunea francmasonă a condus de asemenea revoluţiile din anii 1830 şi 1848. Toate schimbările de putere din Italia începând cu anul 1822 şi până la ultimele evenimente glorioase, cui să fie atribuite decât uniunii? Carbonarii nu sunt fiii săi? În toate constituţiile masonice scrie că masonii sunt pacifişti şi că trebuie să se supună legilor statului, dar acest lucru are scopul numai de a adormi suspiciunea tiranilor". („Revista francmasonilor", Leipzig în 24.12.1864).

„Guvernul francez este integral sub stăpânirea lojei... De la Mac×Mahon încoace toţi preşedinţii Republicii nu sunt numai integraţi în lojă, ci sunt agitatori activi, ce au ocupat o poziţie importantă sau mai puţin importantă în cadrul lojei... Masoni sunt de asemenea şi bărbaţii ce au un rol important în cadrul ministerelor sau în cadrul autorităţilor de stat. În general nimeni nu mai primeşte în Republica Franceză un post important, dacă nu este recomandat de lojă". (francmasonul Emst Freymann [Dr. Paul Köthner] în „Pe căile francmasoneriei internaţionale", Berlin, 1917, pag. 7)

Nicolas Sarkozy este tot unul de-al lor, împreună cu unii dintre miniştrii săi ca de exemplu, ministrul muncii Xavier Bertrand. În

cadrul unui discurs susţinut în oraşul Riad din Arabia Saudită, în ianuarie 2008 acesta declara: *„Am obligaţia să asigur fiecăruia, indiferent că este evreu, catolic, protestant, musulman, ateist, mason sau raţionalist, faptul că se poate considera fericit că trăieşte în Franţa, că se poate simţi liber în valorile şi rădăcinile sale şi că se poate vedea recunoscut în convingerile sale”.*

De scurt timp Sarkozy adăugă trei puncte mici semnăturii sale – conform informaţiilor scriitorului francmason Dr. Josef Schauberg, acestea reprezintă un *„semn de prescurtare masonic”.* Dr. Schauberg explică*: „În principal s-a instaurat peste tot şi în toate părţile ideea unei trinităţi divine, a unui dumnezeu triunitar fiind în acelaşi timp în raport cu imaginea celor 3 lumi, a cerului, a pământului şi a infernului şi cea mai sfântă cifră, cifra sfântă prin excelenţă este cifra trei, cifra tămăduitoare, ordonatoare şi utilizată în general”.*

Sunteţi surprinşi?

În special SUA este un produs francmason. Statuia libertăţii a fost un cadou a lojilor franceze, pentru cele americane. Toţi fondatorii iniţiali şi majoritatea preşedinţilor americani au fost masoni: Benjamin Franklin, George Washington, Jefferson (gradul 33), Madison, Monroe, Jackson, Polk, Buchanan, Andrew Johnson (gradul 32 şi mare maestru), Garfield, Mc×Kinley, Theodore Rosseveit, Taft, Harding (gradul 32), Franklin Roosevelt (gradul 32), Truman (gradul 33 şi mare

maestru), Eisenhower, Kennedy, Lyndon Johnson (gradul 1), Nixon, Ford (gradul 33), Carter, Reagen (gradul 33), George H.W. Bush Sr. Şi fiul său George W. Bush – toţi masoni!

Masoni celebri de-a lungul istoriei au fost printre alţii şi: Louis Armstrong, Mustafa Kemal Atatürk, Edwin Aldrin, C.G. Cooper (astronaut), John Glenn (astronaut), Simon Bolívar, Richard E. Byrd, Marc Chagall, Winston Churchill, André Citroen, Thomas Dehler, Charles Dickens, Benjamin Disraeli, Arthur Conan Doyle, Johann Gottlieb Fichte, Henry Ford, Franz I împăratul Austriei, Friedrich al II-la marele rege al Prusiei, Friedrich al III-lea, Giuseppe Garibaldi, André Gide, Johann Wolf gang Goethe, Jacob und Wilhelm Grimm, Samuel Christian Hahnemann, Charles Leon Hamme, Joseph Haydn, Heinrich Heine, Johann Gottfried Herder, Charles C. Hilton, Edgar J. Hoover (şeful FBI), Victor Hugo, Alexander de Humboldt, Adolf de Knigge, Gotthold Ephraïm Lessing, Charles Lindberg, Franz Liszt, Wolfgang Amadeus Mozart, Carl de Ossietzky, prinţul Philip, Herzog de Edinburgh, Anton Philipp Reclam (editor), James Rothschild, contele Albrecht Wolfgang de Schaumburg-Lippe, Heinrich Schliemann, Gustav Stresemann, Lev Tolstoi, Kurt Tucholsky, Mark Twain, Voltaire, John Wayne, Oscar Wilde, Wilhelm I (împărat german) şi mulţi alţii.

Francmasoneria – ce ascunde publicului în principiu se poate sintetiza următorul lucru:

Scopul masonilor este o lume paşnică cu ţelul final: o uniune globală a statelor – o guvernare mondială. Pe baza acestui ţel s-au fondat Societatea Naţiunilor şi mai târziu ONU.

Sunteţi de părere că aceasta este o interpretare cam îndrăzneaţă? Sau totuşi nu!

Citiţi următoarele rânduri: *„Cu siguranţă: într-un punct au dreptate aceia ce suspectează legături între francmasonerie şi uniunea popoarelor. Uniunea popoarelor a apărut în urma unei concepţii masonice. În timpul războaielor reprezentanţii unui număr de autorităţi antante şi neutre au exprimat în cadrul întâlnirii de la Paris ideea de a face imposibil în viitor genocidul popoarelor prin intermediul unei ligi al naţiunilor. Acesta este un activ al francmasoneriei cu care se poate mândri”*. (masonul Eugen Lennhoff, articolul *Uniunea popoarelor şi francmasoneria* în „Revista masonilor”, Viena, nr. 6, iunie 1927, pag. 14)

„Dacă vrem să înaintăm ca masoni sinceri, atunci trebuie să recunoaştem ferm împreună cu Strauss: Nu mai suntem creştini, suntem francmasoni, nici mai mult nici mai puţin – punct! Trebuie să ne concentrăm forţa pe singurul lucru ce este o necesitate a omenirii, pe uniunea omenirii”. (masonul M.G. Conrad în „Loja”, Leipzig, anul 1874)

„La congresul internaţional al francmasonilor ce a avut loc la Paris în 16 şi 17 iulie 1889; ţelul către care se aspiră a fost comunicat în mod deschis caftind republica mondială. Masoneria

este chemată să stabilească istoria ţărilor şi a întregii umanităţi în calitate de interpret adecvat a voinţei suveranităţii popoarelor. La acest congres a fost enunţată speranţa că va veni ziua în care şi monarhiile din Europa se vor prăbuşi. Aceasta este ziua pe care o aşteptăm iar această zi nu este departe". (articolul „Republica mondială" în „Gazeta lojei din Mecklenburg", anul 1889, pag. 19.7)

„Fraţii mei! în anul 1000 vechea lume superstiţioasă credea că ia venit sfârşitul; în realitate abia atunci a început cu adevărat guvernarea ei. Lupta ei de moarte a început în anul 1789. Un secol mai târziu v-am invitat pe voi, fraţii mei, să fiţi martori la ultimele ei zvâcniri de moarte şi să vedeţi în acelaşi timp răsăritul unei lumi noi, a unei lumi a cărei apariţie propovăduieşte imaginea lumii noastre; este lumea muncii, a ştiinţei, a dreptăţii şi a păcii. Suntem profeţi mai buni decât adversarii noştri şi în această calitate le transmitem acestora următoarele: Cu siguranţă anul 2000 va pecetlui sfârşitul vostru; semnele acestui lucru aparßră dubii în viaţa de zi cu zi...

Revoluţia socială va prăbuşi inamicul nostru comun, după cum a îngropat toate tiraniile din Europa şi din întreaga lume, exact după cum a prezis Heinrich Heine deja în 1835 cu o viziune de profet: „În scurt timp veţi fi martorii unei prăbuşiri la vecinii noştri, în comparaţie cu care revoluţia voastră a fost numai un joc de copii...

Va veni ziua în care; la popoarele ce nu au avut un secol 18 sau un 1789, se vor prăbuşi monarhiile şi religiile. Această zi nu este departe. Aceasta este ziua pe care o aşteptăm. În această zi vor fi emancipaţi toţi dezmoşteniţii, toate nedreptăţile vor fi pedepsite, toate provinciile cucerite (Elsass-Lothringen, Polonia, Galiţia etc.) îşi vor recăpăta dreptul de autoguvernare.

Atunci toate marile loji şi marile oriente din întreaga lume se vor regăsi într-o confrerie universală. Divizările şi graniţele statale prin care este separată francmasoneria vor dispărea atunci. Acesta este strălucitorul viitor ideal ce pluteşte în faţa noastră. Treaba noastră este să accelerăm ziua acestei înfrăţiri generale. Pentru denumirea acestui viitor ideal ne trebuie o lozincă universală. Marseillaise a *noastră ne-a dat această lozincă: Ridicaţi armele împotriva tuturor tiranilor!*" (masonul Francolin la congresul internaţional al masonilor din Paris 1889, conform „Congrès maçonique internaţional du Centenaire 1789 – 1889")

Poftim! Acum credeţi? Acestea nu sunt interpretări ale „teoreticianului conspiraţiei" Jan van Helsing, ci relatări ale masonilor. Acest lucru înseamnă că toate personalităţile enunţate mai sus sunt toţi conspiraţionişti? Au dorit şi doresc aceştia o Nouă Ordine Mondială? Sau cei cu grade inferioare nu ştiu nimic despre ceea ce învaţă cei din gradele superioare şi cum sunt reprezentaţi ca poziţie spirituală? Când citim de masoni atunci

este de regulă vorba numai de membrii lojilor ioanite sau ai lojilor albastre. Dar ce este cu masoneria de rang înalt? Aceasta îşi învaţă „fraţii" altceva?

„Punctul principal al muncii noastre se situează în gradele superioare. Acolo facem progrese, politica şi istoria lumii. De aceea există o menţinere nediminuată a scotismului (întâietatea dorinţei în faţa raţiunii; notă a autorului) / *În ei au realizat părinţii noştri toate faptele lor glorioase, au doborât tiranii, au gonit străinii etc. Dar marea lucrare din Italia încă nu este finalizată. De aceea mai avem nevoie scoţieni* (gradele scoţiene 4 – 33; notă a autorului). *Cu ce să ne ajute Ioan* (gradele ioanite 1 – 3; moţă a autorului)? *Cu nimic altceva decât să ne împrumute numele său paşnic pentru a ne cotropi duşmanii. Cu ce să ne ajute simbolul? Să fie scut şi paravan în ziua luptei. Nimic mai mult. Cu ce să ne ajute toate formele lojei? Să ne ascundă de duşmanii noştri*". (un mason napolitan în cadrul unei întruniri festive a lojei în 26.3.1875, conform „Gazetei masonilor", Leipzig 1875, seria 28, pag. 150)

Deci, stimaţi cititori acestea sunt cuvinte clare. Imaginea de suprafaţă asupra masoneriei o fac să pară inocentă la prima privire. Chiar dacă cercetezi în cartea fostului mason Burkhardt Gorissen ajungi la concluzia că este vorba de o asociaţie de persoane mai în vârstă care se plictisesc acasă. Chiar şi unele emisiuni TV despre

masoni lasă o astfel de impresie.

Dar după cum reiese din citatele menţionate mai sus, în cadrul masoneriei – în special în gradele superioare – găsim totuşi un lup mascat cu blană de miel. Acest lucru nu mai sună a caritate sau fraternitate şi umanitate. Sunt totuşi toţi masonii la fel, respectiv reprezintă toate lojile masonice aceleaşi ţeluri? Masonii ioaniţi ştiu ce se comunică în cadrul gradelor superioare?

„Membrii Ritului Scoţian sunt foarte sever obligaţi să apară în cadrul lojei ioanite numai sub semnul gradului de maestru şi să poarte numai „îmbrăcămintea de maestru, ei nu au voie niciodată să poarte benzile şi şorţurile pline de splendoare ale gradelor superioare şi ale celor mai înalte grade. Ei nu au voie să destăinuie fraţilor, ucenicilor, companionilor sau maeştrilor faptul că aparţin lojilor superioare. Din această cauză masonilor obişnuiţi le rămân necunoscute atât învăţăturile şi riturile masoneriei scoţiene cât şi numele fraţilor din gradele superioare... Datorită faptului că ei sunt purtătorii adevăraţi ai iniţiaţilor frânemasonici, cunoscătorii, aceştia posedă adevărata putere în cadrul ordinului... Nu o dată s-a întâmplat ca lojile să se împotrivească în unanimiate împotriva supremaţiei necontrolabile a masonilor de grad superior din rândul lor. Acest lucru a fost întotdeauna în zadar! (masonul de grad 33 Konrad Lerich, după părăsirea lojei, în cartea „Templul masonilor. De la gradul 1 până la gradul 33. De la neiniţiat la

iniţiat", Berna 1937, pag. 24 şi urm.)

„Cu siguranţă aţi auzit că lojile fac multe lucruri bune. Lumea profană nu ştie mai mult decât că în cadrul lojilor se exersează filantropia. Totuşi ceva este adevărat dragi fraţi mezini…

Dar profanii şi masonii se înşală dacă cred că aceasta reprezintă munca principală a lojilor… Francmasoneria nu există pentru a seduce omenirea cu pomeni, acest lucru este lăsat în seama asocia fior de binefacere, ea aspiră în calitate de instituţie filosofică şi progresivă să înlăture ordinea socială profană ca ultimă cauză a nefericirii iar locul acesteia să fie luat de ordinea statală şi socială masonică…

Fraţilor, să nu uitaţi niciodată faptul că loja nu este un club sau o asociaţie în care mergem din motive private de nimic, nesemnificative, loja reprezintă întruchiparea sistemului statal…

Dacă inima voastră este înduioşată de multă suferinţă şi aţi venit aici cu intenţia de a vă dedica sprijinirii unor oameni sărmani, bătuţi de soartă în cadrul unei grupări filantropice şi astfel credeţi că vi s-a împlinit chemarea, atunci vă rog să vă întoarceţi… Dacă numai acesta ar fi ţelul nostru atunci nu ar mai fi necesară păstrarea secretului". (revista „Kélet", organ al marii loji simbolice din Ungaria, ediţia 13, nr. 9, iulie/ august 1911 şi nr. 10, septembrie 1911, pag. 252 şi urm.)

Aha, deci acum băieţii scot uşor pisica din sac! Cum rămâne cu porunca masonică, prin care subiecte precum politica sunt interzise în cadrul

lojilor?

„Un reproş împotriva masoneriei a pus multe persoane pe gânduri. Masoneria face prea multă politică, ea nu face nimic altceva decât politică. Dar doamne, ce să facă altceva decât politică? Se explică la un moment dat că masoneria nu se ocupă nici de politică şi nici de religie, nu pentru a crea o regulă ci numai de formă. Este aceasta numai o înşelătorie? Sub presiunea legilor şi a poliţiei ne-am văzut nevoiţi să ţinem secret ceea ce facem şi ceea ce reprezintă misiunea noastră". (masonul Geonard în data de 18.9.1886 la banchetul Marelui Orient Francez conform „Bulletin du Grand Orient de France", 1886, pagina 545, conform J. Linbrunner în *Francmasonii şi răsturnarea,* Regensburg 1919, pag. 18)

„Distrugeţi duşmanul, oricine ar fi, distrugeţi-l pe cel puternic prin calomniere şi prin defiimare, dar distrugeţi-l cât mai repede posibil. Trebuie să mergeţi spre tineret. Tineretul trebuie sedus, acesta trebuie strâns sub egida organizaţiilor secrete fără să aibă nicio bănuială. Pentru a vă putea apropia cu paşi mici dar siguri de calea cea periculoasă, sunt necesare în primul rând două lucruri: trebuie să prezentaţi o imagine în care sunteţi blânzi ca porumbdi, dar trebuie să fiţi inteligenţi ca şerpii. Taţii, copiii, chiar şi soţiile voastre nu trebuie să afle niciodată secretul pe care-l purtaţi... Ştiţi că cel ce trădează intenţionat sau neintenţionat, şi-a semnat condamnarea la

moarte”. (dintr-un document secret al masoneriei italiene din 20.10.1821, publicat de Crétineau – Joly în „L3Église Romaine contre la Révoluţion”, Paris 1859, volumul 2, pag. 86)

V-aţi fi aşteptat la o astfel de francheţe? Aici nu mai este nimic de interpretat, este clar ca soarele pe cer!

Există multe personalităţi, chiar şi mulţi demnitari ce apar ca masoni după cum am putut vedea în lista prezentată mai sus. Aceştia chiar ştiu toate lucrurile pe care le-am menţionat în ultimele pagini? Masonul Louis Blanc explică: *„Suveranilor, de exemplu lui Friedrich cel Mare le plăcea să ia mistria în mână şi să-şi lege şorţul de piele. De ce nu? Deoarece existenţa gradelor superioare le era ascunsă cu mare grijă, aceştia aveau cunoştinţe asupra ordinului masonilor, atât cât li se putea transmite fără să creeze probleme*”. (masonul Louis Blanc în *Histoire de la Révolu Üon française)*

Tocmai! Nu ştiau nimic! Exact ca majoritatea celor 5 milioane de masoni de pe plan mondial care nu au nici cea mai vagă idee ce se întâmplă în cadrul gradelor superioare, adică „sus” şi deasupra. Astăzi cu siguranţă este altfel ca acum o sută de ani. Fostul preşedinte George W. Bush era conştient de rolul său şi de misiunea sa în calitate de mason şi membru Skull & Bones. În schimb un personaj ca Jörg Heider a subestimat acest lucru şi a căzut din plin în capcană…

Acum în cărţile „teoreticienilor conspiraţiei”

citeşti mai tot timpul despre semnele secrete ale masonilor şi de semnalele ascunse din presă prin care masonii îşi transmit mesaje. Cu privire la acest subiect aflăm următoarele dintr-un text de lojă:

„Confreriile secrete ce reprezintă lojile masonice, au sistemul lor sigur de recunoaştere reciprocă din timpuri vechi prin mijloace ce le sunt numai lor cunoscute. De obicei sunt semne şi expresii discrete perceptibile prin diferite simţuri a căror păstrare în secret este pecetluită prin jurământ în momentul intrării în uniune. Se subînţelege faptul că semnele de recunoaştere pot fi emise numai în momentul în care secretul acestora este asigurat în toate părţile sau după cum spune o expresie masonică când „loja este acoperită. În cazul în care există o suspiciune atunci se avertizează între ei prin intermediul remarcii „plouă” (Instrucţia de primire a uniunii masonice răsăritul soarelui, publicată de fratele Zier în Erfurt, manuscris pentru masoni, pagina 19)

O să vă arăt ceva mai târziu în carte nişte exemple, de astfel de semne secrete. Mai întâi vreau să aflăm de la masoni care este poziţia lor faţă de presă în general:

„Masoneria trebuie să aibă puterea şi chiar o are: să producă şi să dirijeze opinia publică”. (Rivista massonica, anul 1892, pag. 2)

„Oh *suntem creatorii şi dirijorii opiniei publice ori nu avem niciun drept serios de*

existenţă”. (*Rivista massonica*, anul 1889, pag. 19)

Deci, ce constatăm ca rezumat? Ţelurile francmasoneriei se întrepătrund cu ceea ce am citit mai înainte despre Noua Ordine Mondială. Înseamnă că toţi conspiraţioniştii sunt masoni? Sau numai unii masoni sunt conspiraţionişti? Sau conspiraţioniştii au preluat această idee de la masoni? Sau fac acest lucru împreună? Sau masoneria clasică e infiltrată?

Acest lucru vrem să-l aflăm astăzi, dragi cititori.

Cu 16 ani în urmă am scris două cărţi despre societăţile secrete care în anul 1996 au fost confiscate şi scoase din circulaţie pe întreg teritoriul Republicii Federale Germania, datorită conţinutului lor. În aceste cărţi am descris în peste 800 de pagini cum nişte familii influente de industriaşi şi bancheri au reuşit să dirijeze economic mari părţi ale lumii. În acest context masonii au tot fost aduşi în centrul atenţiei. Totuşi nu putem pune masonii pe aceeaşi treaptă cu *iluminaţi*, aşa cum numesc eu aceste puternice clanuri de familie în cărţile mele de până acum. Eu sunt de multă vreme prieten cu masoni de grade superioare şi chiar dacă nu sunt membrul unei loji, apreciez discuţiile cu masonii pentru că cei pe care-i cunosc sunt persoane culte, deschise şi în primul rând curioase, care au o anvergură spirituală mult mai mare decât cetăţenii „profani”. Ei toţi se caracterizează ca persoane integre, loiale, interesate spiritual şi sensibile.

Dar în cadrul acestor discuţii intensive s-a evidenţiat întotdeauna următorul lucru: există diferite ramuri ale lojilor ce reprezintă parţial opinii complet contradictorii. Asta înseamnă: masoni nu este egal mason! Unele loji simt orientate foarte spiritual, altele numai material (către putere, interese şi legături profesionale şi politico-economice), alţii pe de altă parte sunt orientaţi cultural sau caritabil. Mistica iudaică şi Vechiul Testament joacă un rol hotărâtor în cadrul masoneriei „clasice. Acest lucru nu se întâmplă numai în lojile americane, englezeşti sau franceze, ci şi la o parte a lojilor germane.

Totuşi – şi acest lucru m-a surprins cu adevărat – în tot mai multe loji germane este reprezentată o imagine a lumii naţional-germane şi conservative. Islamul este imaginea duşmanului nr. 1, iar exprimările cu privire la statul Israel sau Banca Centrală SUA (FED) s-au instaurat tot mai mult la dreapta partidului CDU în cadrul discuţiilor personale cu masonii din gradele superioare.

În cadrul unei întâlniri a maeştrilor din diferite loji (Ritul Scoţian şi Ritul de York, Rosacruce cât şi Prieuré de Sion) în martie 2009, la care am putut participa şi eu în a doua zi, am purtat cu unii participanţi discuţii deschise despre poitica mondială, despre Lucifer, despre rolul bancherului privat în lume, până la islamizarea Europei. Ce am auzit acolo m-a surprins total. Am promis să păstrez tăcerea cu privire la aceste

discuţii.

Acum iar aud criticii mei: *„Da, acest Helsing face multe afirmaţii la nimereala şi doar înşiruieşte citate. El construieşte acest lucru cum îi convine, le adaptează, îşi asamblează un subiect sălbatic de conspiraţie şi vede fantome acolo unde nu sunt”.*

Pot înţelege această critică. De aceea, dragi cititori, m-am gândit să vă ofer ceva cu totul deosebit, pentru dumneavoastră, prin această carte. În loc să încerc să dovedesc ceva despre aceşti oameni, mai bine îi las pe ei să povestească cu ce se ocupă. Ce ziceţi de acest lucru? Captivant?

La acest lucru m-am gândit şi eu! Oricum adevărul este că, ceea ce se aude şi se citeşte despre masoni în mass-media şi ceea ce aceştia comunică publicului, are foarte puţină treabă cu realitatea. Masonii sunt în general liber-cugetători, instigatori, revoluţionari şi sunt purtătorii concepţii ezoterice şi oculte. Din acest motiv, de cele mai multe ori discuţiile lor sunt foarte interesante. Masonii din gradele superioare vor să „remodeleze” lumea către o guvernare mondială elitistă (aşa numitul „socialism mondial”). Dar este rău acest lucru? Nu ar reprezenta un ţel bun? Oare sunt necesare modificările distructive – războaie, decimarea omenirii – ce sunt realizate pe calea atingerii acestei lumi? Sau este acesta planul diabolic de care aţi auzit pentru a înfăptui această Nouă

Ordine Mondială, ca un stat sclavagist al viitorului?

Voi întreba un mason de rang superior exact despre aceste lucruri.

În acelaşi timp aud noi critici: *„Acum Jan van Helsing a trecut de cealaltă baricadă? Acum devine purtătorul de cuvânt al taberei adverse? Sau a rămas în continuare exploratorul care caută adevărul?”*

Puteţi pleca de la ultima afirmaţie, deoarece momentan există şi în cadrul francmasoneriei o mare schimbare, ca de altfel în multe sisteme de putere, despre care veţi afla în curând mai multe detalii. De aceea această carte poartă subtitlul „Războiul francmasonilor”.

Cu privire la interviu:

În primul rând vreau să dau câteva explicaţii cu privire la următorul interviu şi la interlocutorul meu. Înainte de a începe interviul i-am dat să citească această introducere pe care tocmai aţi lecturat-o, cu toate citatele şi acuzaţiile. Acesta îşi va expune intensiv ideile cu privire la aceste aserţiuni.

Pentru că de-a lungul secolelor s-au făcut multe speculaţii cu privire la misterele francmasoneriei, a fost dorinţa mea să întreb despre toate acestea un mason de grad superior în cadrul unei discuţii private. Acest lucru mi-a reuşit. Vom deveni martorii unei imagini a lumii ce va părea celor mai mulţi dintre noi complet abstractă, dar care are o importanţă hotărâtoare

pentru noi, deoarece aceşti oameni au o influenţă mare asupra evenimentelor politice şi economice pe care le trăim. Acest mason de rang înalt va discuta detaliat despre Hintergruende spirituale şi politice. Pentru mine este important să fac de acum remarca că aceasta NU ESTE imaginea mea despre lume. Eu vreau doar să aduc publicului la cunoştinţă ceea ce gândesc şi fac francmasonii.

Interviul propriu-zis a durat mai multe zile – cu unele zile de pauză – şi a fost înregistrat pe reportofon. După cum veţi observa şi singuri, începutul este cam banal şi rezervat, dar acest lucru se va schimba în mod remarcabil pe parcursul celor 26 de ore, cât a durat interviul. S-a întâmplat în mod repetat – în funcţie de încărcătura emoţională a discuţiei – ca interlocutorul meu să mă tutuiască, iar eu am lăsat intenţionat textul neschimbat, pentru că aşa este mai autentic, decât o versiune „corectată" pentru tipărire. În acest mod veţi simţi mai bine ce fel de om ne povesteşte fragmente din viaţa lui şi despre experienţele sale practice.

Vreau să vă atrag atenţia şi asupra următorului lucru: toţi cei care cunosc cărţile mele anterioare se vor aştepta că Jan van Helsing va apăsa pedala şi-l va „descoase" pe mason, îl va întreba de Noua Ordine Mondială şi de toate celelalte teme prezentate de mine în alte cărţi, dar nu va fi cazul şi o să vă explic şi de ce.

Pe de-o parte nu a fost uşor să conving un mason de grad superior să dezbată cu mine teme,

ce până la această dată au fost denumite „ştiinţă masonică secretă” care nu a ajuns la îndemâna „lumii profane”, deci nu a fost comunicată celor ce nu sunt francmasoni, iar pe de altă parte am avut în faţa mea un om care face parte din cei mai culţi oameni pe care i-am întâlnit în viaţa mea, care după vârstă îmi poate fi părinte şi pe deasupra mai are şi o prezenţă pozitivă şi plăcută. Este vorba de o persoană respectabilă, pe care o tratez ca atare în cadrul discuţiei. Dacă cunoaşteţi interviul între Benjamin Fulford şi David Rockefeller atunci ştiţi că nu a venit cu ciocanul de şniţele ca să poarte discuţia cu acesta. Acest lucru înseamnă că discuţia noastră a început foarte prudent, pentru că vreau să-mi cunosc partenerul de discuţie, vreau să aflu ce fel de om este, cum gândeşte un mason pur-sânge, ce-l impresionează şi ce se întâmplă în cadrul francmasoneriei. Dacă intru cu uşa peste el – cu „stăpânirea iumn – atunci se poate întâmpla să întrerupă interviul, să se ridice şi să plece. Nex nu dorim acest lucru…

Tatăl meu, care-mi oferă cea mai severă critică asupra „versiunilor neşlefuite” ale cărţilor mele, era de părere să trag o parte din temele politice captivante în prima parte a cărţii mele, pentru că cititorii Helsing aşteaptă acest lucru. Trebuia de asemenea să scurtez pasajele despre Vechiul Testament şi unele ritualuri, pentru că acestea sunt prea amănunţite iar cititorii mei aşteaptă mai mult „foc”.

Dar atunci nu ar mai corespunde calea. De

aceea am decis, să o prezint în acest fel, după cum veţi descoperi în scurt timp. În primul rând este foarte important să înţelegeţi ce e cu templul lui Solomon, cu pilonii Jachin şi Boas, cu Dumnezeu din Vechiul Testament, cu diversele ritualuri din diferitele loji şi în primul rând cu Lucifer, pentru a putea înţelege de ce au trebuit să cadă turnurile gemene în 11 septembrie 2001, ce este cu exactitate Noua Ordine Mondială, cum a fost construită – şi în primul rând de ce simt actualii stăpâni ai lumii de acord că omenirea trebuie decimată masiv. Dacă nu ştii cine este Lucifer atunci nu înţelegi nici de ce lumea este „înzestrată" cu Noua Ordine Mondială. Pentru a înţelege cine este Lucifer trebuie să înţelegem bine Vechiul Testament şi simbolistica ritualurilor din francmasonerie.

Pentru a înţelege cum s-a ajuns la dorinţa de a guverna lumea şi a divide în acelaşi timp omenirea în două este important să-l cunoaştem pe acest reprezentant al francmasoneriei, deci pe interlocutorul meu de astăzi. Din acest motiv mă interesa cum a ajuns în cadrul francmasoneriei, cum a fost la primele ritualuri, cum s-a simţit în cadrul acestora şi de asemenea care a fost evoluţia sa personală.

Primul capitol va cuprinde unele pasaje ce vor fi ceva mai greu de citit, dar am intrat şi în aceste teme ale dedesubturilor filosofice ale masoneriei, pentru a ajunge la miezul problemei. De aceea vă rog să nu săriţi peste aceste pasaje,

pentru că pe parcursul interviului ne vom tot întoarce la aceste aspecte filosofice.

În acelaşi timp nu vreau să mi se reproşeze faptul că am extras numai un aspect parţial al masoneriei pe care-l interpretez în mod negativ. Această carte va fi citită şi de masoni ce vor fi parţial surprinşi cu ce fel de lucruri te confrunţi în gradele superioare. Din acest motiv în opinia mea este important să nu scurtez pasajele despre ritualuri pentru a observa şi cititorii din rândul francmasoneriei, că relatările din acest interviu sunt făcute din interior!

În acelaşi timp nu vreau să-mi cenzurez partenerul de dialog. Acesta va discuta foarte intensiv despre teme care vă vor neliniştii, sau poate chiar vă vor speria, iar el are şi posibilitatea de a explica şi justifica acestea.

Ca ultimă remarcă trebuie să vă spun că interlocutorul meu poate fi denumit un lexicon viu al francmasoneriei şi nu o să-mi risipesc posibilitatea de a accede mai adânc în cadrul unei discuţii viitoare, printr-o formă „rabiată” de interviu.

Gata cu povestitul, să trecem la treabă! Să încercăm împreună să intrăm în această lume a ritualurilor, a legămintelor şi a multor secrete cât şi a diversiunii inteligente pentru a vă face o imagine a atmosferei elitiste din cadrul unei frăţii.

Inspiraţi încă o dată adânc înainte de a purcede cu paşi curioşi în lumea masoneriei, pentru că vă promit următorul lucru: nu aţi văzut

niciodată astfel lumea…

Să pornim!

INTERVIUL

CAPITOLUL 1

Culisele istorice

Dumneavoastră sunteţi francmason. De când, în ce lojă şi ce grad aveţi?

Fac parte de circa 20 ani din francmasonerie. Am fost primit într-o lojă a ordinului masonic din Ost-Westfalen. Între timp sunt membru în mai multe loji şi am primit cel mai înalt grad în diferite sisteme francmasonice.

Cum aţi ajuns în rândul francmasoneriei?

Când eram tânăr ştiam numai din cărţi că există masoni iar într-o zi am citit într-un ziar cotidian că masonii organizează o recepţie publică. Acesta a fost primul meu contact cu masoneria. După aceea au avut loc mai multe întâlniri cu fraţii de lojă şi după câteva vizite în cadrul lojei am devenit membru al lojei *„Marea lojă naţională a masonilor din Germania”.*

Când s-a întâmplat asta?

1990 sau 1991.

Vă rog să-mi povestiţi ceva mai detaliat cum aţi ajuns la francmasonerie. Este totuşi neobişnuit ca o persoană tânără să se intereseze de masonerie, respectiv să citească literatură pe această temă…

Înainte de a ajunge mason, am avut o perioadă lungă de căutare a lucrurilor ce mişcă lumea, începând cu vârsta de 18 ani. Deja din

timpul serviciul militar pe care l-am efectuat în cadrul marinei am avut frecvent tangeţe cu preoţii militari şi voiam să ştiu de ce Dumnezeu din Biblie este perceput ca fiind bun şi milostiv, cu toate că această carte prezintă cu totul altceva, respectiv există mari discrepanţe între Vechiul şi Noul Testament. Mulţi ani am fost membru în cadrul ordinului Rosacruce iar acolo am urmat o cale cu multe iniţieri. Totuşi răspunsurile pe care le-am primit acolo au fost insuficiente pentru setea mea de cunoaştere.

În momentul în care cu aproape 20 de ani în urmă am avut primul contact cu masonii în cadrul unei recepţii masonice, am ştiut că acest lucru este altceva. Aceşti oameni puteau oferi răspunsuri cu toate că aparent nu o făceau. Au reuşit să-mi transmită în cadrul unor întruniri sentimentul că sunt posesorii unei înţelepciuni străvechi. La scurt timp după aceea am devenit membru al lojei ioanite ce are o tradiţie veche de peste o sută de ani. Această lojă ioanită sau „lojă albastră”, aparţine ordinului masonic ce transmite prin sistemul său special de grup valori ce se sprijină pe creştinătate.

Cu toate că ştiam foarte multe despre masoni înainte de a fi primit în rândul lor şi îmi erau cunoscute şi textele cu privire la astfel de ritualuri, am fost foarte emoţionat şi impresionat în timpul ritualului meu de primire. În cadrul acestui ritual de primire am recunoscut unele elemente pe care le ştiam din cărţi, dar

sentimentul emoţionant pe care l-am trăit nu poate fi descris în cuvinte.

Ce fel de ritualuri au fost acelea pe care le cunoşteaţi deja?

Ştiam din literatură că eşti introdus cu ochii legaţi în lojă şi că banda de la ochi îţi este ruptă la un moment dat pentru a putea fi „recunoscut”. După aceea ştiam povestea că trebuie să te întinzi într-un sicriu. Îmi imaginam totuşi că vei fi iniţiat şi vei intra imediat în coşciug, dar am aflat mai târziu că numai când ajungi maestru te vei întinde în sicriu. Unele lucruri îmi erau cunoscute, dar trăirea acestora, trăirea iniţierii nu poate fi descrisă, pentru că ai cu totul altă stare sufletească atunci când eşti dus orb undeva şi trebuie să te bazezi numai pe auz şi celelalte simţuri, vederea fiind înlocuită cu impresii vizuale.

Fig. 7:
Templul Marii Loje din Japonia

Aceasta este o tehnică folosită şi la

interogatorii...

Nu poţi transmite sentimentele profunde celorlalţi oameni. Francmasoneria atinge foarte intens subconştientul şi necunoscutul. Francmasoneria este un program foarte eficient ce schimbă oamenii. Eu percep acest program ca pe ceva extraordinar de bun şi imperios necesar pentru o convieţuire trainică a societăţii umane. Masoneria reprezintă un adevăr chiar dacă de multe ori nu este binevenit sau este greu de suportat. Adevărul este câteodată crud! Omul îşi iubeşte iluziile sale şi foarte rar este dispus să schimbe visurile şi aşteptările dorinţelor cu un adevăr amar.

Toate sistemele de credinţă trăiesc prin ritualuri al căror sens nu poate fi transmis oamenilor. Apar în acest caz programări emoţionale?

La fiecare ritual ai o trăire emoţională profundă, pentru că ritualul este astfel structurat încât să aibă un anumit efect. Unele ritualuri ale lojei sau saloane de ritualuri sunt structurate perfect radiestezic pentru a produce şi intensifica un anumit efect. Sunt de asemenea de părere că înainte acest lucru era mai des folosit decât astăzi. Totuşi a fost dat uitării. Prin obiecte şi procese de ritual se poate construi un eveniment de rezonanţă ce intră atât de intens în subconştient încât acesta generează mai mult sau mai puţin o modulaţie pe plan emoţional, iar acest lucru duce la sedimentarea unor stări şi emoţii în plan

spiritual.

Cum îţi poţi imagina ritualul de iniţiere?

Primul grad sau gradul de ucenic este cel mai important şi în acelaşi timp cel mai cuprinzător grad în masonerie. În gradul de ucenic este conţinută toată înţelepciunea masoneriei – iniţierea este completă pentru toate gradele anume numai în ritualul de primire. Problema este că în calitate de ucenic încă nu poţi recunoaşte acest lucru. Trebuie să fi parcurs multe, multe grade şi să fii în masonerie de mulţi ani pentru a recunoaşte că primul grad conţine deja totul. Primul grad se desfăşoară prin introducerea candidatului, ce a vizitat de mai multe ori loja masonică în calitate de oaspete, într-o încăpere întunecată. O încăpere în care acesta intră singur. Câteodată există o lumânare în această încăpere, iar candidatul stă acolo singur şi aşteaptă să vadă ce se va întâmpla. Din cauza singurătăţii în întuneric gândeşti foarte intensiv pentru că nu ştii ce se întâmplă. La un moment dat apare un frate, care-i cere candidatului să scoată toate metalele pe care le are la el. După aceea trebuie să-şi scoată jacheta şi aşa mai departe. El nu rămâne complet dezbrăcat dar nu este nici îmbrăcat cum trebuie, iar acest lucru semnifică faptul că acela care este introdus în lojă se situează între, nu este nici îmbrăcat şi nici dezbrăcat, nu este nici descălţat şi nici încălţat (fig. 25); deci un stadiu intermediar în procesul de dezvoltare a fiinţei umane. După aceea îi simt legaţi ochii, este

condus pe unele căi ocolitoare ale lojei şi aşezat între cei doi supraveghetori. În acest moment va fi părăsit de fratele sau însoţitorul său care l-a iniţiat, deoarece de acum înainte va intra pe un făgaş nou. În sens cosmic acesta pune prima dată piciorul pe pământ. Candidatul vine din zona întunecată ce nu aparţine pământului şi poate nici a universului nostru şi acum doreşte să pună piciorul pe pământ, în această lojă, deoarece loja reprezintă pământul sau chiar sistemul nostru solar sau universul nostru, în acest sens există mai multe modalităţi de interpretare. Acum va fi condus de alt frate pentru că este orb. Acestea sunt aşa numitele „călătorii”. El va trebui să efectueze trei călătorii către ţelul său, care încă nu-i este cunoscut. Prima dată aceste călătorii nu sunt încununate de succes. Există texte care-i relatează că a eşuat în încercarea sa. La a doua călătorie poate va reuşi, iar la a treia călătorie există şansa ca acest făgaş să fie cel corect. Iniţiatul este condus mai departe spre est şi la un moment dat va atinge şi estul. Estul se află acolo unde se situează scaunul maestrului, acesta este omul echer, deoarece deţine echerul. Maestrul, stând pe scaun, pune candidatului o mulţime de întrebări, urmând în continuare o serie de acţiuni ca de exemplu amestecarea simbolică a sângelui. Nu curge sânge adevărat, totul este simbolic iar candidatul trebuie să-şi lase vechea viaţă, să moară.

Este vorba tot timpul de moarte şi renaştere:

vechea viaţă trebuie să moară pentru a putea accede la o nouă viaţă. Acest lucru este reprezentat simbolic prin eliberarea ochilor candidatului, apoi i se dă lumină. Acum poate vedea această încăpere majestuoasă şi va fi îmbrăcat ca mason. Acest lucru îl avem şi în cadrul bisericii creştine când cineva este botezat. Omul vechi este trecut prin apă şi cel botezat primeşte straiele botezului, adică acesta a devenit un om nou. Noul ucenic mason intră ca un om nou în societate, a depus un jurământ în faţa altarului, prin care se supune legilor acestei comunităţi şi se raliază regulilor şi cutumelor acesteia. Prima lui sarcină este să înveţe de-a lungul anilor, cum trebuie să se comporte, pentru că în calitate de ucenic trebuie să lucrez şi să taci. Trebuie să asculţi. În calitate de companion faci acelaşi lucru: eşti adus în repetate rânduri în lojă şi se întreprind astfel de călătorii, dar fără a fi legat la ochi, pentru că toate acestea sunt deja cunoscute. Acum îţi sunt prezentate alte sarcini şi alte simboluri în desfăşurarea ritualului. Ca maestru eşti introdus în sicriu, iar moartea omului vechi este mult mai evidentă decât la ucenic sau companion. La ucenic sau companion acest lucru era mai mult simbolic dar în calitate de maestru trăieşti acest lucru cu adevărat. Este un alt sentiment, o altă trăire când eşti întins într-un sicriu şi se pune capacul. Auzi că afară se întâmplă ceva, că se discută şi că există o anumită activitate, dar nu ştii ce, iar acest lucru intră

adânc, foarte adânc în subconştient. Nu este neplăcut să stai întins într-un sicriu, dar este o experienţă puternică. Cu adevărat puternică!

Nu este acest lucru un fel de spălare de creier? La gradele superioare lucrurile se întâmplă asemănător?

Deci, la gradele superioare ritualul este foarte diferit. La gradele superioare există anumite puncte culminante. Printre acestea se numără şi unele care mi se par plictisitoare. Există totuşi unele trăiri pe etape, acestea simt puternice, dar într-o formă complet diferită faţă de primele grade. Şi în cadrul acestor grade este vorba de moartea vechilor aşteptări pentru că sunt preluate alte mentalităţi. De exemplu în „lojile albastre" ai sentimentul că aparţii creştinătăţii dar cuvântul *creştinătate* sau *Iisus Hristos* nu sunt niciodată folosite. Aceste cuvinte nu există în ritualuri. Ai numai impresia că ritualul este creştin. Pe de altă parte există grade ce evoluează intens în sfera creştinătăţii, pe un fundament creştin. Este cazul în special pentru ordinele masonice, dar şi în gradele scoţiene filosofice există aceste trimiteri la creştinătate. Există şi trimiteri la budism, la filosofie iar acesta este extraordinarul la Ritul Scoţian, că este orientat filosofic. Acest lucru înseamnă că în cadrul analizei filosofice nu contează ce rezultat are analiza, că este un dumnezeu, un duh, sau nu este un duh sau fie ce o fi. Filosofiei îi este indiferent finalul, dar se atinge un anumit rezultat.

În creştinism, la finalul analizei este dovedită întotdeauna existenţa unui dumnezeu creştin. Acest lucru reprezintă o restricţie dogmatică, dar este de ajutor pentru modul nostru de gândire, pentru că suntem toţi educaţi creştini, iar multe lucruri ni se par cunoscute. Acest sentiment al apartenenţei în cadrul ritualurilor scoţiene se întâmplă să nu poată fi clasificat şi să te simţi foarte străin în anumite grade. Dar acest lucru este foarte valoros şi este pur şi simplu necesar pentru educaţia masonului în domeniul toleranţei.

Ce înseamnă toleranţa pentru mason?

Candidatul sau „exploratorul" trebuie să fie tolerant, deoarece prin aderarea la o lojă masonică va intra într-o relaţie ce nu-i era cunoscută anterior. Niciun candidat nu ştie ce-l aşteaptă! Totuşi faptul că multe persoane tinere şi inteligente fac acest pas se bazează pe aşteptările lor. Masoneria caută oameni care sunt capabili să intre într-o aventură spirituală. Masonii sunt persoane inteligente cu o personalitate puternică care au curajul să înfrunte necunoscutul, iar pentru acesta îţi trebuie toleranţă.

Cine nu este în stare să tolereze în cadrul drumului său prin masonerie, analize ale lumii, adevăruri şi cunoştinţe ce se situează în afara structurii lui obişnuite de gândire, va eşua din cauza propriei personalităţi şi este posibil să decadă. Din acest motiv fiecare frate în parte este observat şi condus cu foarte mare atenţie, înainte să poată accede în sistemul de grade superioare.

Comportamentul spiritual în cadrul francmasoneriei este desta: „Cu *ceea ce tocmai ai povestit nu pot să fiu absolut de acord, dar mi-aş da viaţa ca tu să poţi transmite acest lucru*”. (Voltaire)

Este important ca omul să aibă un forum, o platformă de unde poate transmite aceasta.

Tocmai aţi descris în detaliu cum se realizează ritualul de primire. Vă mulţumesc pentru aceasta. Pe mine m-ar interesa de asemenea cum aţi simţit acest lucru şi ce efect a avut asupra persoanei dumneavoastră. De aceea ar fi bine dacă ne-aţi mai putea descrie încă o dată acest ritual din punctul dumneavoastră personal de vedere.

După participarea la mai multe recepţii, am primit o scrisoare de la lojă, cu solicitarea să merg la sediul lojei la o anumită dată. Aici am fost condus de fratele responsabil cu recepţia, într-o încăpere mică şi întunecată, în care am stat mult timp singur. După aceea am fost preluat de un alt frate care mi-a luat mai înainte o parte din îmbrăcăminte şi obiectele din metal şi m-a legat la ochi. În următoarea etapă am fost condus pe căi întortocheate prin casa lojei şi a trebuit să trec anumite probe. La un moment dat am ajuns într-o încăpere unde simţeam prezenţa mai multor persoane. Aici a trebuit să răspund la multe întrebări, am tot fost condus în diferite locuri şi am primit multe recomandări.

Ce fel de întrebări? Ce fel de

recomandări? Au fost întrebări ca de exemplu: *„Vrei să devii cu adevărat membru?”*

Nu, întrebările nu simt legate direct de calitatea de membru ci au la bază formulări generale. Am explicat deja, că în timpul ritualului se efectuează aşa numitele călătorii. De-a lungul acestor călătorii există opriri intermediare în cadrul cărora se comunică candidatului maxime generale. La un anumit grad de exemplu se transmite mesajul: *„Nicio viaţă fără moarte, nicio moarte fără viaţă”.* În următoarea etapă a călătoriei ai timp să reflectezi la acest mesaj. După aceea urmează altă maximă. În cadrul călătoriilor există şi discuţii din iniţiativa ghidului, cel ce realizează călătoria cu candidatul sau exploratorul şi de aceea acestea nu simt stabilite dinainte. Acestea sunt recomandările transmise candidatului.

După ce am pierdut orice noţiune de timp, mi-a fost ruptă eşarfa de la ochi; mă aflam într-o încăpere majestuoasă plină cu o mulţime de simboluri. În această sală se aflau foarte mulţi fraţi care erau îmbrăcaţi în ţinute nobiliare şi radiau o prestanţă foarte înaltă. După acest moment au continuat ritualul cu mine. Trebuia să înţeleg diferite acţiuni şi să răspund la o mulţime de întrebări. Am fost întrebat în repetate rânduri dacă vreau cu adevărat să devin membru şi mi-au oferit şansa să oprim imediat ritualul dacă îmi schimb dorinţa, dar eu am dorit neapărat să

aparţin acestei organizaţii şi am insistat asupra deciziei mele. A trebuit să depun anumite jurăminte înainte să-mi fie permis să ajung în cele din urmă la ritualul de amestecare a sângelui. Acesta a pecetluit apartenenţa mea şi am devenit frate în francmasonerie. Ritualul este foarte impresionant, iar acest eveniment mi s-a întipărit foarte intens şi clar în memorie.

Ce anume exact, este amestecarea sângelui?

Este ceva simbolic. Amestecarea sângelui are loc prin aşezarea unui compas ascuţit pe inimă iar maestrul loveşte cu un ciocan pe compas. El nu loveşte atât de tare încât să-ţi dea sângele, ci este numai o mişcare simbolică. Un alt frate stă cu un recipient pentru a colecta acest sânge simbolic. Acesta este ritualul de amestecare a sângelui.

Într-o scriere veche din 1935 am găsit o trimitere la un ritual real de sânge. Aceasta relata următoarele: „La *gradul 9 al Marii Loji Naţionale din Prusia la primire, fratele trebuie să treacă prin aşa numitul ritual de sânge. Candidatului i se ia sânge dintr-un deget de la mâna dreaptă şi se strânge într-o cupă. Picături de sânge de la toţi fraß, ce au atins acest grad sunt păstrate într-o prismă de sticlă. Picăturile de sânge sunt uscate. În prisma de sticlă se toarnă puţin vin pentru a dilua sângele şi apoi se toarnă în cupă. Candidatul trebuie să bea puţin din acest sânge amestecat cu vin. Astfel candidatul a băut sângele tuturor fraţilor ce au atins acest grad superior. „W*

Parcă ar fi vorba de un ritual de sânge din Vechiul Testament. Ce semnifică acest ritual?

Acest ritual există în „sistemul suedez” şi vizează un anumit grup de fraţi, ce au atins gradul 11. Înainte era la gradul 9. Ritualul cu sângele din prismă există de la Ioan Botezătorul. Când un frate bea din cupă, acesta este legat de sângele tuturor fraţilor din acest ordin special. Acest ritual se mai practică şi în ziua de astăzi.

Sună înfiorător. Ce fel de jurământ aţi făcut în cadrul iniţierii dumneavoastră?

Juri că te supui legilor, că accepţi fraţii şi că taci – taci şi nu trădezi secretele.

Aţi explicat deja că în cadrul iniţierii la gradul de maestru trebuie să te aşezi într-un sicriu.

Marele „secret” cu sicriul este atât de răspândit în toată lumea încât se pare că oricare om de pe planetă ştie acest lucru. Masonul întâlneşte sicriul numai la gradul de maestru, ceea ce înseamnă că numai un maestru poate să stea în sicriu şi să realizeze o transformare. Acesta este un mister şi necesită un proces de dezvoltare anterior. Din acest motiv nu poate fi înţeles cu adevărat de cineva din exterior. Oricare om poate să se aşeze în sicriu de câte ori vrea, dar se va întreba de ce face acest lucru. Un mason trăieşte în această situaţie un proces de iniţiere ce nu poate fi descris în cuvinte şi care poate fi trăit ca atare numai de către un mason. Din acest motiv

acest secret nu poate fi divulgat; secretul rămâne întotdeauna la masonul care a avut această trăire. Scopul acestei iniţieri, reprezintă transformarea într-un alt stadiu de conştienţă, ce permite persoanei iniţiate să perceapă lucrurile altfel decât îi era posibil în trecut.

Conform spuselor dumneavoastră acest lucru sună efectiv ca un „program de schimbare a omului”... Vă rog să ne povestiţi şi alte evenimente din viaţa dumneavoastră de mason.

De-a lungul drumului meu de mulţi ani prin masonerie am trăit multe evenimente legate de ritualuri foarte impresionante. La mine trăirile profunde legate de masonerie au fost întotdeauna revelaţii imediate, ce mi-au modificat într-un mod decisiv viaţa de până atunci. Am devenit conştient de faptul că masoneria este un sistem ce modifică oamenii. Primele modificări ale personalităţii mele au avut loc la scurt timp, după primirea mea în rândurile masoneriei şi au fost percepute pozitiv de soţia şi familia mea.

În ce formă?

În calitate de mason devii mai „suportabil” social – cam aşa cred că se poate descrie. Ai un comportament mult mai atent şi mai grijuliu în cadrul comunităţilor, pentru că trăieşti pe propria ta piele în cadrul frăţiei, cât de frumos este când există compasiune, în cadrul lojei ţi se atrage permanent atenţia să te comporţi frăţeşte şi amiabil. În discuţiile din cadrul unei loji masonice

se întâmplă des să fie dezbătut şi clarificat comportamentul greşit al unui frate. De-a lungul anilor înveţi să te comporţi amiabil cu ceilalţi membrii pentru că aparţii unei frăţii. Acest lucru se reflectă automat şi asupra vieţii de familie. În viaţa privată şi profesională dai mai multă atenţie oamenilor şi în definitiv trăieşti mai conştient.

Acest lucru sună pozitiv, dacă aceşti oameni pun aceste cerinţe în practică. Dar masonii sunt diferiţi – există diferite loji: Ritul Scoţian, Ritul de York, sistemul suedez et[. Ne puteţi explica diferenţele pe scurt?

Masoneria are o diversitate ce nu este cunoscută oamenilor în general, diversitate absolut necesară. În primul rând există o bază ce este denumită masoneria ioanită. Toate lojile masonice din lume sunt patronate de Sf. Ioan Botezătorul. Aceasta se explică prin faptul că Sf. Ioan a transmis mesajul de schimbare a comportamentului spiritual. Acest lucru nu este fals dar există şi alte motive. Simbolul Sf. Ioan Botezătorul nu-l reprezintă degetul arătător ridicat, ci capul său tăiat. Conform relatărilor biblice, Ioan Botezătorul a fost decapitat din ordinul regelui, pentru că asta a fost dorinţa soţiei sale Herodia şi a fiicei sale Salomea. Culorile de bază ale lojilor ioanite sunt albastru şi auriu. Albastrul reprezintă infinitul universului şi cerul înstelat. Datorită acestui fapt lojile ioanite simt denumite şi „lojile albastre”. Oricare bărbat poate deveni membru al unei astfel de loji ioanite. Există

şi loji de femei sau loji mixte, dar aceste loji nu sunt recunoscute în cadrul masoneriei. O frăţie este compusă numai din fraţi.

În cadrul masoneriei ioanite există mai multe sisteme de învăţare diferite. După război, a fost introdus în Germania sistemul *„Vechii masoni liberi şi acceptaţi”* (AFuAM) de către forţele învingătoare, iar acest sistem are şi astăzi cei mai mulţi membri în Germania şi pe plan mondial. Mai târziu şi-au putut relua activitatea în Germania ocupată şi vechile loji prusace *„Marea lojă naţional maternă a celor trei bile ale lumii”* (3WK) şi *„Marea lojă naţională a masonilor din Germania”* (GLLdFvD). Acestea nu şi-au putut recâştiga până în ziua de astăzi mărimea şi importanţa deţinută anterior. Lojile ioanite au trei grade: gradul de ucenic, gradul de companion şi gradul de maestru. Din punct de vedere al conţinutului sistemelor de învăţare diferenţele sunt mici. În lojile ioanite tema principală o reprezintă construcţia templului lui Solomon şi uciderea maestrului constructor Hiram Abif, aşa cum este descris în Biblie. În cadrul lojei AFuAM gradul maxim îl reprezintă gradul de maestru.

Peste acesta sunt structurate două sisteme de grade superioare diferite. Maestrul ioanit din sistemul *AFuAM* se poate decide pentru sistemul de grade superioare din *„Ritul Scoţian”* (AASR), sau pentru sistemul de grade superioare ale *„Ritului de York”.* Aceste sisteme de grade superioare au un conţinut foarte diferit. *„Ritul*

Scoţian” oferă în continuare 30 de grade de cunoaştere, ce simt la început pe aceeaşi linie cu masoneria ioanită, dar după aceea vizează grade de cunoaştere de natură strict filosofică.

Ritul de York continuă după atingerea gradului de maestru şi în următoarele grade exact pe structura masoneriei ioanite. După aceea urmează diferite grade de cavaler, care îşi ating punctul culminant în cadrul gradelor de templieri. În fiecare grad există grade masonice ca şi în gradele ioanite unde există indicii despre templieri.

Cu totul altfel este structurată *„Marea lojă a masonilor din Germania”* ce este denumită şi *„Ordinul francmasonic”*. Doctrina sistemului suedez a plecat din Franţa, a ajuns la Stockholm prin Geneva, iar din Stockholm a ajuns în Germania unde a găsit o mulţime de adepţi. Regele Frédéric cel Mare a acordat ordinului o scrisoare de protecţie. Deosebirea Ordinului Francmasonic sau a sistemului suedez, o reprezintă faptul că acest ordin masonic se orientează în mod expres după creştinism. Doctrina ordinului masonic există numai pe baza creştinismului şi conţine 10 grade de cunoaştere. Faţă de alte sisteme francmasonice, ucenicul ştie de la bun început că după „Loja Albastră” există şi alte etape pe care le poate parcurge, în funcţie de posibilităţile sale. Drumul de parcurgere a acestor 10 grade durează circa 12 până la 15 ani.

„Marea lojă naţional-matemă a celor trei bile

ale lumii” este structurată asemănător, dar constă numai din 7 grade.

Sigur că există şi alte doctrine masonice în Germania şi pe plan mondial. Pentru a-ţi putea forma o opinie despre masonerie trebuie să cunoşti circa 60 de grade de cunoaştere diferite şi să le şi compari din punct de vedere al conţinutului. Pentru majoritatea masonilor nu este posibil din motive familiale, profesionale sau din lipsă de timp, să participe la atâtea activităţi masonice. Totuşi este important să compari sistemele de învăţare, pentru că înţelepciunea strămoşilor francmasoneriei a fost împărţită în diferite moduri de învăţare şi numai cel ce are o privire de ansamblu în acest mare puzzle poate desluşi singur misterul. Toţi ceilalţi depind de învăţătorii ce le pot transmite rezultatul, dar nu există mulţi învăţători. Eu sunt unul dintre aceştia.

Totuşi nu poţi obţine cu adevărat cunoaşterea nici în acest mod, deoarece masoneria este o artă şi nu o ştiinţă. Aşa numita *artă regală* nu poate fi atinsă nici pe calea ştiinţei şi nici pe calea filosofiei, dar arta regală la rândul ei, nu este o religie.

Rămân acestea mistere eterne?

Chiar dacă această imagine nu este foarte încurajatoare vreau să vă spun că oricare aspirant are posibilitatea să obţină misterul. Misterul nu poate fi obţinut de către cei ce nu sunt demni. Omenirea va afla adevărul etern la un anumit moment dat, dinainte stabilit. Acest moment a

venit şi de aceea există în prezent o deschidere destul de mare faţă de public, iar din acest motiv purtăm noi doi astăzi această discuţie...

Îmi dezvăluiţi şi mie cărui ordin aparţineţi?

Eu sunt membru în cadrul Ordinului Francmasonic, iar aceasta este cea mai mare lojă masonică din Germania. Aceasta practică o învăţătură masonică pe baza creştinismului. Pe de altă parte AFuAM are mai multe grade filosofice. După cum am spus şi mai înainte, în comparaţie cu religia, în cadrul filosofiei nu contează rezultatul analizei – dacă în urma acestei analize rămâne Dumnezeu sau un fenomen energetic. La o analiză religioasă trebuie să iasă întotdeauna Dumnezeu în final.

Privit din acest punct de vedere secţiunile şi reflecţiile religioase nu sunt atât de deschise ca cele filosofice. Pe de altă parte omul are diferite interese şi înclinaţii, iar majoritatea oamenilor din occidentul creştin sunt preformaţi în această direcţie. Din acest motiv, aceştia preferă gândirea cu o anumită conotaţie creştină sau biblică, decât reflecţiile filosofice în faţa cărora de multe ori te pierzi şi te simţi neajutorat.

Ce deosebeşte francmasoneria de religii?

Mulţi oameni au pur şi simplu o problemă să meargă pe intuiţia lor. Ei se bazează mai bine pe imaginea gata formată a unui dumnezeu. Alţi oameni caută o doctrină, dogme de care să se poată prinde şi pe care să şi le poată reprezenta în

exterior. Acest lucru nu există în masonerie. Masoneria nu are dogme, dar este orientată după ţeluri. Multor oameni le este greu să afle acest lucru şi după aceea să-l pună în practică. Este foarte important pentru mason ca ţelul să se raporteze la principiul toleranţei. Întotdeauna se pleacă de la premisa că cine doreşte să fie mason trebuie să fie o persoană tolerantă mai întâi faţă de fraţii masoni, pentru că aceştia fac ceva misterios, ce rămâne un secret până la accederea candidatului în rândul masoneriei.

Putem spune că fiecare persoană ce devine mason cade în apă rece. Candidatul aplică, solicită primirea în cadrul lojei dar nu ştie în niciun fel ce-l va aştepta. Acest lucru este făcut de multe persoane, de multe persoane tinere – în special de persoane foarte culte, inteligente. Persoanele înzestrate cu puţină minte, cu siguranţă nu vor să intre în rândul masonilor.

În francmasonerie vin numai oameni care îşi pun deschis multe întrebări, care doresc să ştie cum există viaţa, ce efect au energiile, ce ţine lumea – întrebări pentru care nu există răspunsuri în publicul larg. Masoneria deţine aceste răspunsuri – dar nu le dezvăluie! Acesta este lucrul ce duce lumea exterioară în eroare! în cadrul francmasoneriei ai posibilitatea să afli totul, cu adevărat totul. Nu poţi pur şi simplu să întrebi: *„Ia ascultă, cum stă treaba cu asta sau cu cealaltă? Cum stă treaba cu Dumnezeu sau cu lumea spiritelor?”* Nu primeşti răspunsuri de-a

gata, trebuie să munceşti singur ca să le afli. Masoneria poate fi comparată cu o mare bibliotecă, împărţită pe diferite secţiuni şi odată cu trecerea de la un grad la altul obţii dreptul să accezi o altă secţiune. Numai prin propria capacitate sau prin propriul efort reuşeşti să-ţi însuşeşti cunoştinţe de aici. Cel ce nu se străduieşte sau căruia îi lipseşte această capacitate, va pleca fără nimic din francmasonerie. Astfel de oameni vor afirma dezamăgiţi: *„Păi da, cunosc francmasoneria, am trecut prin toate gradele, am atins toate gradele superioare şi pot să vă asigur că acestea nu conţin nimic”.*

Un astfel de om mai bine ar zice: *„Nu am găsit nimic”.*

Da, acesta este elitistul. Vă rog să-mi relataţi mai multe informaţii despre gradele superioare.

Pentru mine, în calitate de frate al ordinului, calea către un sistem de grade superioare mi-a fost indicată. Ordinul francmasonilor cuprinde un sistem de învăţare în 10 grade. Fiecare frate trebuie să parcurgă aceste 10 etape. Procesul durează aproximativ 15 ani. Toate celelalte moduri de învăţare masonice au sisteme de grade superioare ce sunt decuplate din sfera „lojilor albastre”. Un frate mason din cadrul AFuAM *(vechii masoni liberi şi acceptaţi)* îşi poate opri dezvoltarea şi instruirea la atingerea gradului de maestru şi se poate mulţumi cu acesta.

Când am atins gradul de maestru în cadrul lojei mele ioanite, maestrul ce prezida ritualul, a bătut la sfârşitul acestuia la o uşă secretă şi m-a anunţat simbolic în cadrul lojei patronate de Sfântul Andrei. „Loja Sf. Andrei" sau „Loja verde" este o secţiune de învăţare în cadrul ordinului francmasonic, ce trebuie parcursă prin trei grade pentru a atinge „Capitolul" sau „Loja roşie". În cadrul gradelor lojei Sf. Andrei te mişti simbolic într-un fel de infern şi din această cauză are o mulţime de simboluri înfiorătoare pe care le identifici şi le desluşeşti abia după mai mulţi ani. Cu toate că aici găseşti o mulţime de simboluri egiptene conţinutul doctrinei se referă la poporul evreu şi este intensiv marcată de Vechiul Testament. Personajele centrale simt regele Solomon şi Dumnezeu Iehova după cum este relatat în cadrul Bibliei. Per ansamblu în cadrul masoneriei întotdeauna este vorba de construirea templului lui Solomon, iar în cadrul acestuia este ascuns un secret exploziv.

Datorită faptului că în cariera mea de mason am fost membru în diferite loji şi sisteme de învăţare am o modestă privire de ansamblu (privire asupra modului de învăţare; n.a.).

Care este activitatea dumneavoastră actuală în cadrul masoneriei?

Am multe activităţi în diferitele loji în cadrul cărora sunt membru. Sunt purtător de cuvânt în cadrul unei loji ioanite şi purtător de cuvânt într-un sistem de grade superioare. Sunt şi secretar în

diferite sisteme de grade superioare.

Eu dau instrucţiuni, în grupuri, în care se întâlnesc fraţii care au atins deja cele mai înalte grade. Lucrez şi în comisia de ritualuri şi cunosc astfel foarte bine toate ritualurile uzuale ale masonilor. Îmi este de asemenea cunoscută şi literatura aferentă ritualurilor cât şi legendele lor. De-a lungul anilor am adunat foarte multe materiale despre masonerie şi posed documente masonice ce sunt foarte vechi şi foarte rare. Din toate acestea rezultă cunoştinţe secrete, ce pot fi descifrate numai într-un mod special.

Acestea sunt cărţi ce pot fi cumpărate de oricine? Sau există o literatură ce nu este accesibilă oricui?

Există multă literatură ce nu poate fi cumpărată. Această literatură nu există pe piaţă, ea poate fi dobândită numai dacă eşti mason sau dacă o găseşti accidental într-un anticariat. Această literatură nu se poate dobândi în mod public.

Scripturile cu ritualurile?

Nu, nici scripturile cu ritualurile. Ritualurile pot fi descărcate de pe internet. În ziua de astăzi abia dacă mai există un ritual masonic ce nu poate fi descărcat de pe internet. După părerea mea, în domeniul ritualurilor nu mai este aplicabilă nici disciplina arcan (va fi explicat imediat; n.a.). Poţi descărca cu adevărat orice ritual, orice ritual uzual al masoneriei indiferent de felul doctrinei.

Se tot citeşte despre capete de morţi în

legătură cu francmasoneria. De ce are capul de mort o importanţă atât de mare.

Capul de mort trebuie să te pună pe gânduri şi să-ţi aducă aminte că viaţa omului este trecătoare. Acesta semnifică simbolic că poţi renunţa în viaţă la diferite vanităţi, deoarece odată cu moartea nu mai contează ceea ce prezentăm în exterior. Capul de mort reprezintă şi faptul că viaţa este limitată şi foarte preţioasă. Dacă viaţa ar fi nelimitată atunci valoarea vieţii nu ar fi atât de mare. Valoarea vieţii trebuie recunoscută prin reprezentarea morţii.

Ce semnifică modelul de tablă de şah ce se regăseşte în cadrul lojilor?

Aceasta este aşa numita *podea mozaic* (fig. 7, p.27) iar aceasta reprezintă podeaua din templul lui Solomon, dar pe această podea în „model de tablă de şah" ce este compusă de fapt din triunghiuri şi romburi şi nu din pătrate, există structuri matematice şi geometrice ce conţin secrete matematice şi aritmetice, de exemplu cifra Pi şi altele.

Şortul îşi are originea de la zidarii ce îşi ţineau uneltele în el?

În domeniul operativ unde masoneria urmează cu plăcere tradiţiile barăcilor de şantier se spune că prelucrătorii de piatră purtau un şorţ pentru protecţia corpului şi îşi ţineau şi uneltele în acesta. Şorţul reprezintă şi îmbrăcămintea lui Adam şi a Evei după ce au observat că sunt goi. Pe de altă parte şorţul ucenicului de culoare albă

reprezintă puritatea omului (fig. 42, p.153).

În cadrul masoneriei există aşa numite loji de cercetare. Ce sunt acestea?

La AfuAM acestea se numesc „Quatuor Coronati", iar în cadrul lojilor creştine „Frederik". Masonii pot deveni membri în lojile de cercetare, iar acolo pot înainta rapoarte, idei scrieri etc. Aceste lucrări sunt publicate la sfârşitul anului sub forma unei cărţi. Dacă plecăm de la premisa că masoneria serveşte ca unealtă unei divinităţi, atunci cu siguranţă eşti interesat să vezi ce efect a avut masoneria asupra fraţilor.

Aţi recunoscut ceva?

Masoneria păstrează adevărurile şi secretele propriu-zise ale omenirii. Dacă fraţii recunosc aceste secrete este un alt subiect. Câţi fraţi au recunoscut aceste secrete, poate fi aflat şi controlat pe baza relatărilor şi publicaţiilor din lojile de cercetare.

Acest lucru se bazează de fapt pe orgolii şi o anumită nevoie de comunicare deoarece fratele este mândru când ideea sa este publicată în carte şi la sfârşitul anului toţi fraţii primesc un exemplar – dacă o şi citesc este un alt lucru…

Din punctul meu de vedere este important ca cei ce utilizează şi coordonează masoneria să ştie care simt conţinuturile şi cunoştinţele spirituale în cadrul masoneriei, cum sunt acestea prelucrate şi dacă mai are rost să lucrezi în acest sens, pentru a avea întreaga frăţie sub control.

Dacă prea mulţi fraţi ar atinge şi ar înţelege

concomitent aceste cunoştinţe ce privesc adevărul, din punctul meu personal de vedere cred că nu ar fi un lucru de bun augur.

Se poate reţine faptul că în toate lojile – indiferent că este vorba de Ritul Scoţian sau Ritul de York, loja Sf. Andrei sau Grand Orient – numai puţine persoane din gradele superioare ştiu cu adevărat despre ce este vorba şi acestea decid, cui anume şi în ce moment i se transmite ceva.

Aşa este corect. Acest lucru a fost afirmat deja şi de Albert Pike. Se poate spune că este bine dacă masa francmasonilor este la fel de proastă ca masa oamenilor. Trebuie să fie proşti şi să fie dirijabili pentru a putea fi folosiţi în mod corect, deoarece masonii se cred elita spirituală a lumii, iar această idee este promovată, este un lucru frumos. În acest mod îl ai sub control pe masonul simplu la fel ca şi pe catolicul simplu. Aici sunt aplicate aceleaşi mecanisme. Cu siguranţă nivelul unui catolic nu poate fi comparat direct cu acela al unui mason pentru că masonul este mult mai critic şi sapă mult mai adânc, dar şi aceştia trebuie să poată fi controlaţi. Şi oamenii cu un nivel spiritual ridicat trebuie să fie controlabili. Acest lucru funcţionează excelent prin sistemul de grade. Astfel se poate constata potenţialul spiritual al unui frate şi se poate utiliza în mod corect, deoarece masoneria este utilizată politic pe plan mondial, foarte eficient, pentru că membrii masoneriei ocupă întotdeauna funcţii de

conducere în profesiile lor şi nu sunt simpli muncitori.

Da, cunosc această declaraţie a lui Albert Pike cu privire la gradele inferioare, am publicat-o în cadrul cărţii mele „Să nu atingi această carte!”. Această declaraţie provine din scrisoarea din 22 ianuarie 1870 către Guiseppe Mazzini conducătorul de la acea vreme al iluminaţilor bavarezi:

„Trebuie să permitem tuturor uniunilor să existe în continuare ca până acum cu sistemele lor, cu organizaţiile lor centrale şi diferitele moduri de corespondenţă între gradele superioare ale aceluiaşi rit informa lor organizatorică actuală. Dar trebuie să crcăm un rit superior, ce trebuie să rămână necunoscut şi în cadrul căruia vom chema masonii de rang înalt la alegerea noastră. Din respect pentru concetăţenii noştri aceşti bărbaţi trebuie să se supună celei mai stricte confidenţialităţi. Prin acest rit suprem vom guverna întreaga masonerie; acesta va deveni centrala internaţională şi va fi cu atât mai puternic deoarece conducerea sa va rămâne necunoscută

Acestea sunt principii clare. Numai persoane de rang înalt pot fi utilizate ca atare.

Da, este adevărat. Lojile albastre sunt privite într-un fel ca un bazin de colectare pentru că în cadrul acestora oricare poate deveni membru.

După aceea încep gradele superioare. La primele grade te poţi înscrie singur şi să ceri să devii membru. După un vot cu bile (sistemul de acceptare cu bile albe şi bile nege; n.a.) se decide dacă este primit candidatul sau solicitantul. La gradele foarte înalte nu te poţi înscrie, aici primeşti la un moment dat o scrisoare în care scrie că eşti ales pentru a putea participa. Poţi să accepţi această ofertă. Dacă nu dai curs la această scrisoare masoneria nu te va mai chema niciodată.

Eşti invitat numai dacă loja are un interes...

Exact. După aceea eşti din nou pus sub jurământ într-un mod deosebit cu privire la păstrarea secretului şi trebuie să-ţi dovedeşti valoarea. Trebuie să-ţi arăţi valoarea prin muncă spirituală şi construcţie la templu, la templul minunat al lui Solomon ce reprezintă un templu spiritual, iar această clădire spirituală nu este definită în aşa fel încât să poată fi recunoscută fără eforturi, ci din contră trebuie să te străduieşti cu adevărat.

Majoritatea fraţilor vor numai să atingă un grad mai înalt, distincţii şi alte semne exterioare, dar au pierdut esenţialul, şi anume faptul că este mult mai mult şi ar fi putut atinge mult mai mult.

Acest lucru este trist din punctul meu de vedere, dar nevoile majorităţii fraţilor nu sunt mai mari.

O întrebare cu privire la un termen: Ce semnifică disciplina Arcan?

Când atingi un grad superior eşti pus sub jurământ să nu comunici fraţilor din gradele inferioare cunoştinţele însuşite în cadrul acestui nou grad, pentru că altfel dispare interesul şi suspansul de a atinge acest grad – eu personal sunt de părere că este corect aşa.

Totuşi, există un jurământ general să nu divulgi nimic...

Da este adevărat, acesta se raportează în masonerie la semnul ucenicului. Tragi mâna dreapta în faţa gâtului cu semnificaţia: *„Mai repede să-mi taie gâtul decât să divulg secretele masoneriei”*. (fig. 15). Masonul este educat în aşa fel încât să nu divulge ceea ce ia la cunoştinţă în cadrul masoneriei. Jurământul este structurat în aşa fel încât informaţiile aflate nu pot fi divulgate mai mult sau mai puţin propriilor fraţi. În cadrul drumului spre cunoaştere prin masonerie dai atâtea jurăminte încât nici nu le poţi reţine – numai din cauza volumului textului. Procesul de educare se derulează în aşa fel încât masonul are următoarea convingere: *„Nu trebuie să povestesc nimănui nimic despre ce se întâmplă aici”*. Acest lucru se întipăreşte atât de tare în conştiinţa fiecărui mason, încât devine parte componentă a mentalităţii – capacitatea de a păstra secretul. Acest lucru este foarte util în cadrul masoneriei – dar şi în afara ei. În ziua de astăzi există 5 milioane de masoni. Acest lucru înseamnă că multe poziţii înalte din politică şi economie sunt ocupate de masoni. Dacă cu în calitate de

angajator pot găsi pe piaţa economiei publice sau politice un angajat ce este deja membru în cadrul unei loji, atunci ştiu că această persoană este mult mai de încredere în păstrarea secretelor decât o altă persoană. Dacă cu însumi sunt mason atunci aş angaja mai repede un mason, decât o altă persoană deoarece ştiu cum să-l dirijez.

De ce nu se împart secretele şi cu alţi oameni?

Cunoştinţele pe care le păstrează francmasoneria simt diversificate, voluminoase şi brizante. Acestea conţin adevăruri fundamentale ale omenirii şi explică cele mai profunde mistere ale acesteia. Numai persoane pregătite cu mare atenţie şi şcolite au capacitatea de a înţelege şi de a cântări aceste cunoştinţe. Chiar şi persoanele foarte inteligente şi culte trebuie să fie pregătite cu privire la acest fel de cunoştinţe. Cercul celor iniţiaţi nu va permite niciodată ca persoane neadecvate să aibă acces la această comoară. În principiu orice persoană poate primi aceste cunoştinţe, când atinge maturitatea spirituală şi psihică necesară. Marea masă a oamenilor nu este interesată de aceste cunoştinţe, iar numai curiozitatea nu este suficientă pentru a putea avea parte de secretul nostru. Acest lucru este valabil şi pentru o mare parte a fraţilor ce sunt membri ai unei loji, dar care nu percep nimic din esenţialul pe care-l transmite francmasoneria. Foarte multe cunoştinţe ce sunt puse la dispoziţie de către masonerie, sunt citite de persoanele interesate,

dar nu sunt înţelese. Din cauză că nu pot decodifica aceste texte, aceştia trăiesc cu impresia că ştiu multe sau chiar că ştiu totul. În realitate ei se află pe un făgaş greşit.

Vorbiţi de „Adevăruri fundamentale ale omenirii” şi „cele mai profunde mistere ale oamenilor”. Puteţi sintetiza acestea în trei propoziţii?

Da, să le sintetizezi în trei propoziţii este o problemă. Dacă vă spun că mi-au trebuit 15 ani pentru a obţine aceste cunoştinţe, atunci vă daţi seama că-mi este greu să mă rezum la trei propoziţii.

Poate în cinci propoziţii?

Adevărurile fundamentale sunt de fapt asemănătoare descrierii din legile hermetice: ceea ce este sus şi ceea ce este jos, toată lumea se află în rezonanţă, lumea materială este în rezonanţă cu lumea spirituală. Cel mai important mijloc ajutător îl reprezintă pomul cabalistic, arborele sefirotic. Cine s-a ocupat puţin cu cabala (tradiţia mistică a iudaismului; n.a.) şi stăpâneşte această cheie, arborele sefirotic, ştie că se poate dezvolta de sus, Keterul, coroana, în jos până la atingerea regatului, până la Malchut şi invers, iar între acestea există opt stadii de dezvoltare pe care le parcurgi de-a lungul vieţii. Acestea simt adevăruri fundamentale esenţiale. Dar există mai multe…

Baza tradiţiilor cabalistice o reprezintă căutarea experienţei unei legături directe cu Dumnezeu. Conform doctrinei cabalistice

Dumnezeu creator, a creat şi pentru om tot ceea ce a creat în Univers. De aici rezultă imaginea lumii corespondenţelor reciproce de sus şi jos.

Ar dura prea mult să explic cum funcţionează un astfel de pom cabalistic sau cum este structurat în detaliu. Trebuie un studiu de mai mulţi ani pentru a putea gândi cabalistic, dar aceasta este cheia pentru acest mod de gândire. Din acest motiv membrii AFuAM (*Vechii masoni liberi şi acceptaţi din Germania)* sunt numiţi „masoni acceptaţi", deoarece „acceptat" semnifică *mason cabalistic.* Deci sunt masonii vechi, tradiţionali şi masonii cabalistici pentru că modul de gândire cabalistic a apărut relativ târziu în Europa. În sfera teosofică permite interferenţe pe influenţa spiritului asupra materiei şi invers, dezvoltarea materiei către spirit.

Deci termenul „acceptat" nu înseamnă că a fost acceptat în Germania.

Nu, nu, acesta înseamnă că gândesc cabalistic, iar ordinul francmasonic este construit în mod cabalistic. Există şi un grad ce se cheamă *cabaliste.* Fără gândirea cabalistică nu poţi niciodată decodifica masoneria sau rosicrucianismul.

Dar să ne întoarcem la evoluţia mea în cadrul masoneriei. Devenisem ucenic mason şi trebuia să tac, conform sistemului de învăţare a ordinului. Ucenicii lucrează, ascultă şi tac! Abia începând cu gradul de companion masonul devine un membru util în cadrul comunităţii. În calitate de companion

începi să călătoreşti, vizitezi loji apropiate în compania unui maestru mason. Chiar şi astăzi îmi aduc cu drag aminte, de multele călătorii la alte loji din vremea în care eram companion. După ce în prima fază am cunoscut loji ce aveau acelaşi mod de învăţare ca loja mea, am vizitat împreună cu maestrul meu şi loji cu alte tipuri de învăţare.

La vremea aceea ritualurile şi simbolistica celorlalte sisteme de loji mi se păreau foarte străine. Astăzi ştiu că era vorba numai de diferenţe exterioare. Simbolistica şi ritualul masonic transmit un mesaj foarte logic în toate formele lor diferite. În calitate de mason de rang superior cu vechime şi experienţă recunosc în ziua de astăzi această simbolistică în jurnalele zilnice cu privire la economie şi politică. Până să ajung la acest nivel de cunoaştere a trebuit să parcurg un proces de dezvoltare de mai mulţi ani.

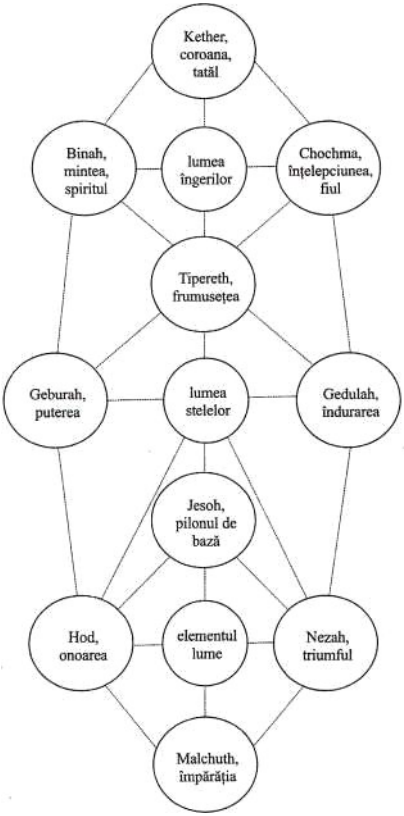

Fig. 8:
Pomul sefirot

Ce întreprinde masoneria în public şi în viaţa de zi cu zi?

Masoneria propriu-zisă ca instituţie şi organizaţie nu întreprinde nimic în exterior, dar fiecare mason întreprinde ceva în mediul său personal şi profesional – acest lucru este efectiv! Masonii sunt foarte strâns legaţi pe plan internaţional. Fostul preşedinte SUA, Ronald Reagan a răspuns o dată la o întrebare a unui jurnalist rus, un răspuns foarte elocvent la

întrebarea pusă de dumneavoastră: „*Dacă undeva pe pământ trebuie să aibă loc în mod eficient un ajutor urgent şi deasupra sistemului birocratic; atunci te poţi folosi de ajutond şi sprijinul lojilor masonice*”. Tocmai am făcut trimitere la faptul că masonii utilizează o formă specială de exprimare şi comunicare, iar declaraţia preşedintelui se potriveşte foarte bine în acest context.

Mesajele de tip masonic sunt transmise şi schimbate zilnic.

Şi cum se recunosc acestea? Unde pot fi găsite acestea în economie şi politică? Pot fi recunoscute după mişcări ale mâinilor?

Mişcările cu mâna simt una dintre posibilităţi. În acest caz este vorba de mesaje ce trebuie transmise unui mason – fie prin intermediul ziarelor sau prin televiziune.

La televizor se poate recunoaşte după mişcarea mâinilor (fig. 9 – 14) de exemplu dacă doi bărbaţi îşi dau mâna sub forma prizei ucenicului, (fig. 23) Aceste semne pot fi recunoscute şi prin poziţia piciorului, (fig. 20 şi 24) Mult mai important este textul unui mesaj, respectiv jocul de cuvinte ale unei ştiri sau al unui comunicat de presă. Dacă frazele sunt formulate în aşa fel încât să redea anumite mesaje dintr-un ritual atunci îţi atrage atenţia în calitate de mason pentru că aceste ritualuri le-ai parcurs de o mulţime de ori. Tot timpul este vorba de ritualuri din loja albastră. Citeşti sau auzi acestea din ştiri şi recunoşti că ele conţin elemente masonice.

După aceea mai citeşti încă o dată ştirea din punct de vedere masonic. În acest fel poţi recunoaşte semnalele şi mesajul propriu-zis pe care vrea să-l transmită persoana ce a realizat ştirea. Masonul care a citit ştirea poate trage concluzii clare, de exemplu că este nevoie de nişte acţiuni clare şi va lua legătura cu alţi fraţi din cadrul lojei. Iei legătura telefonic şi spui: *„Ascultă, am citit un articol, l-ai citit şi tu? îţi poţi imagina ce-ar putea fi?”.* Din astfel de convorbiri sau evenimente se dezvoltă o dinamică ce va duce la un rezultat. Câteodată se doreşte înştiinţarea fraţilor cu privire la o decizie, de exemplu cu privire la o decizie politică.

Ne puteţi da un exemplu sau o frază ce ar putea fi cuprinsă într-un titlu de ştire? Trebuie să se facă referinţă la un compas?

Nu, nu neapărat. Dacă de exemplu în ziar ar fi următoarea ştire: *„Ieri a plouat torenţial la Vatican”,* în limbajul francmasonic acest mesaj ar însemna: *„Ieri au fost divulgate secrete la Vatican*”. În acest caz te interesezi să vezi ce s-a întâmplat ieri la Vatican, ce ştiri au existat ieri în mass-media cu privire la acest subiect. Au fost divulgate secrete pe care le-ai omis în ziua precedentă, dar dacă te uiţi atent la texte vei vedea ce s-a întâmplat cu adevărat. Poţi să te pregăteşti cu privire la acest subiect pentru că în următoarele zile sigur vor avea loc ceva evenimente. În cazul în care a fost divulgat un secret, biserica catolică probabil că va încerca să

concilieze, iar alte organizaţii vor dori să apese mai tare pe rana deschisă. Undeva va exista cu siguranţă nevoie de acţiune.

În acest exemplu cuvântul semnal a fost „plouă”?

Da. Dacă de exemplu este întrunit un grup de masoni şi discută despre secrete, ritualuri sau alte practici masonice şi dintr-odată cineva exclamă: *„Plouă!”,* atunci se opreşte discuţia pentru că există posibilitatea ca o persoană din grup să nu fie mason sau aceasta să aparţină unui grad inferior şi nu trebuie să afle subiectul discutat. Subiectul discuţiei va fi modificat sau modul de exprimare va fi adaptat în aşa fel încât neştiutorul, profanul, persoana ce nu este mason sau poate ucenicul mason, să nu înţeleagă despre ce este vorba. Se va folosi o exprimare foarte atentă. Există foarte mulţi termeni.

Se poate afirma, că am comunicat cuiva ceva *sub rosa.* „Sub rosa” înseamnă „sub trandafir”. Dacă porţi o discuţie sub trandafir, semnifică: *„Această discuţie rămâne între patru ochi. Nu se va transmite altcuiva*”. Participanţii la discuţie ştiu ce trebuie să păstreze secret. Este mai sigur să nu povesteşti mai departe ceea ce a fost transmis *sub Rosa.* Se folosesc întotdeauna expresii ce sunt utilizate în ritualuri, iar masonul va acorda o atenţie deosebită unei astfel de ştiri.

Vă mulţumesc, această relatare coincide cu lexiconul masonic internaţional ce conţine următoarele*: „În cadrul discursurilor şi*

prelegerilor trebuie să fiţi atenţi pentru ca cel mai atent străin să nu poată descoperi nimic din ceea ce nu trebuie să afle. Trebuie să deviezi o discuţie sau să o conduci inteligent către onoarea onorabilei frăţii”. **Cum este cu semnele făcute cu ajutorul mâinilor, de exemplu când acestea simt folosite de un politician? îmi aduc aminte de un comunicat de presă de la alegerile parlamentare din 2005, ce a fost publicat în revistele Spiegel, Focus şi Welt. Ştiam de la un insider că va exista o mare coaliţie, care încă nu era cunoscută la acel moment publicului larg. Angela Merkel şi Franz Müntefering aveau aceeaşi poziţie a mâinii în jurul gâtului, iar Guido Westerwelle de la partidul FDP era reprezentat cu totul alt fel.**

Mâna în jurul gâtului sau puţin mai jos de gât este semnul general al lojei. Acest semn a fost utilizat ca semn de recunoaştere de către esenieni. Din acest semn s-a dezvoltat aşa numitul semn al ucenicului, la care ridici mâna şi o tragi spre dreapta. Toate semnele masonice urmează unghiul drept, iar acestea au la bază semnul că mai bine îţi taie gâtul decât să dezvălui secretele, (fig. 15, p.44)

Există o mulţime de semne diferite, dar în public există şi unele forme în cazul unor evenimente festive în care îţi pui mâna pe inimă. În masonerie acesta este semnul companionului şi poate arăta apartenenţa masonică, iar semnul la

gât o indică şi mai mult. În cazul exemplului dumneavoastră cu Angela Merkel mesajul era, că din punct de vedere masonic, rezultatul votului a fost deja decis.

Credeam că prinderea gâtului reprezintă un semn de urgenţă.

Nu. Semnul de urgenţă are o cu totul altă formă. În cazul semnului de urgenţă îţi aşezi mâinile împreunate deasupra capului, întorci palmele şi împingi mâinile în sus. (fig. 22, p.44)

Acest semn este greu de prezentat în presă. De-a lungul anilor am văzut anumite poze în care politicieni sau chiar Papa au fost fotografiaţi cu mâinile în formă de triunghi deasupra capului. Acesta este un semn care transmite că respectivul este în ananghie?

Da, se poate. Ar trebui să văd poza, respectiv articolul legat de această poză. **Mai există şi un alt exemplu?**

Poţi sta într-un fotoliu în cadrul unui talk-show şi să te întinzi pur şi simplu în acest fel. Arată de parcă te-ai destinde. Un alt exemplu de semn de urgenţă este o afirmaţie, deci semnul de urgenţă vorbit: *„*A *moi, Venfant de la veuve de Naphtali!”,* ce înseamnă: *„Veniţi aici la mine voi copii al văduvei din Naphtali”.*

Mi s-a întâmplat o dată ca la o conferinţă cu nişte terapeuţi prezentatorul a propus auditoriului după un lung discurs să facă o pauză şi a spus: *„La coloana de la intrare vreau să mă întâlnesc odată cu unii copii ai văduvei”.*

Acest text nu transmite nimic publicului, dar toţi masonii din acea încăpere sigur se vor aduna la coloana de la intrare, pentru că ştiu să interpreteze acest mesaj. Astfel te laşi recunoscut ca mason în public, iar acest lucru îl poate face numai un mason.

O dată când am fost internat în spital, doctorul mi-a dat mâna în stil masonic când a ajuns la patul meu în cadrul vizitei, (fig. 21 şi 23) A făcut acest lucru la fiecare pacient. Apăsa cu degetul mare pe montul degetului arătător – priza ucenicului. Cel căruia îi este adresat salutul – în acest caz eu – sprijină mâna, ţine puţin mâna fixă şi trece la următoarea priză.

Acesta este următorul mont...

Da, este al doilea mont, priza companionului. După terminarea vizitei doctorul s-a întors la mine ca să mai discutăm. În acest mod te apropii, faci cunoştinţă şi ai unele avantaje pentru că ai găsit un frate. Aşa funcţionează acest sistem.

După cum arată şi acest exemplu nu trebuie să fie nimic misterios. Te bucuri pur şi simplu, este un coleg din uniune, un frate de lojă. Este foarte plăcut. Mulţi masoni strâng în acest mod mâna din obişnuinţă cu toată lumea şi se întâmplă să fie şi câte un mason printre ei.

Putem face nişte fotografii la acest ritual de salut?

Hm, acest lucru poate fi descris cu greu pentru că la un astfel de salut totul se întâmplă prea repede. Această palpare se desfăşoară foarte

repede. De la priza ucenicului se trece la priza companionului şi palpezi prin următoarele prize ce rang, ce grad de cunoaştere posedă persoana din faţa ta. Acest lucru se poate filma, dar la fotografii nu se vede nimic.

Poţi să primeşti în acest mod şi ajutor profesional?

Da' cum să nu! Dacă cunosc pe cineva într-un oraş străin, care mă salută frăţeşte, atunci pot primi întotdeauna ajutor. *„Sunt activ profesional în branşa cutare şi cutare, poţi să intermediezi ceva pentru mine, există pe aici pe undeva fraţi care mă pot ajuta mai departe?"* şi vei fi ajutat. Pentru acest lucru nu trebuie să te întâlneşti în anumite spaţii de afaceri, ci te întâlneşti în cadrul lojei. Masoneria comercială nu trebuie neapărat promovată, dar este normal ca în loji să se facă şi afaceri. Este practicabil şi nici nu este rău, iar între fraţi ai mult mai multă încredere decât între străini.

Dar dacă în cadrul lojei se află că un frate l-a înşelat pe altul, atunci va fi foarte rău pentru cel care a înşelat. Este exact ca în cadrul mafiei, există un cod al onoarei. Văzută din această perspectivă masoneria este foarte practică în lumea afacerilor – iar în politică oricum. În politică există necesităţi şi dacă vrei să faci carieră atunci trebuie să fi mason. În Germania nu este neapărat cazul, dar în SUA, Anglia şi Scandinavia nu poţi face carieră dacă nu eşti mason.

Nu contează cărei loji îi aparţii?

În general nu. Te recunoşti reciproc, masonul este mason chiar dacă felurile de învăţare diferă.

Ne puteţi spune mai multe despre modurile de salut cu mâna. De ce există moduri secrete de strângere a mâinii? Ce semnifică acestea?

Pentru fiecare grad de cunoaştere există moduri de strângere a mâinii, semne şi cuvinte. Acestea trebuie să-l facă pe mason sensibil în drumul său de evoluţie în păstrarea cunoştinţelor obţinute şi să nu transmită acestea fratelui ce nu a atins acest grad, pentru că i-ar lua acestuia bucuria unei trăiri noi. După mulţi ani de evoluţie în masonerie vei recunoaşte în cadrul gradelor superioare, cât de valoroasă este capacitatea dezvoltată de-a lungul anilor de a păstra un secret. Persoanele ce utilizează confidenţialitatea cu stricteţe şi încredere, sunt apreciate şi în viaţa publică şi în lumea afacerilor. Cel ce doreşte un loc de muncă ce implică *un* grad ridicat de confidenţialitate şi încredere, are un mare avantaj dacă posedă o experienţă de mai mulţi ani în cadrul masoneriei. În lumea profană poţi semnala prin diferite moduri faptul că eşti mason. Frăţia este mult mai răspândită decât vă imaginaţi. În viaţa de zi cu zi poţi recunoaşte oameni ce aparţin frăţiei şi poţi să iei imediat legătura în mod confidenţial cu aceştia.

Iar obligaţia de tăcere nu poate fi ruptă...

Se ştie peste tot că masonii nu au voie să divulge secrete, iar dacă aceştia încalcă această

obligaţie atunci vor fi executaţi. Execuţii publice masonice au existat întotdeauna – dar acest lucru nu poate fi dovedit.

Şi de ce îmi povestiţi toate acestea? Tocmai încălcaţi acest jurământ.

Aş dori să vă răspund mai târziu la această întrebare, după ce veţi auzi ceea ce am de spus. Atunci vă voi răspunde detaliat – şi la întrebarea de ce momentan este mai bine să nu-mi dezvălui adevărata identitate, încă nu este cazul...

Fig. 9: Tony Blair şi Gadaffi
Fig. 10: Papa Bendikt şi Tony Blair
Fig. 11: Ducele de Kent
Fig. 12: Prinţul Charles şi Simon Perez
Fig. 13: Barack Obama
Fig. 14: Mihail Gorbaciov

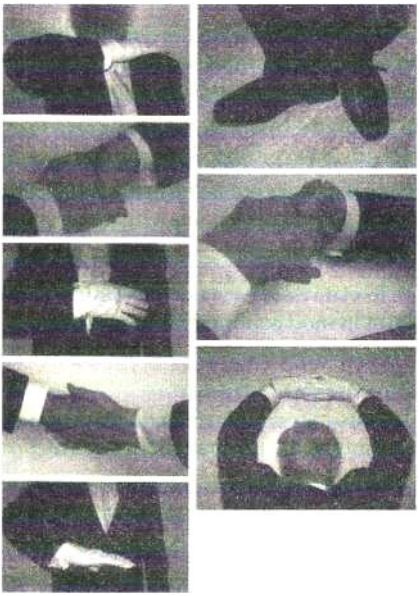

Fig. 15 stânga sus: semnul ucenicului
Fig. 16 stânga 2: priza ucenicului
Fig. 17 stânga 3: semnul companionului
Fig. 18 stânga 4: priza maestrului
Fig. 19 stânga 5: semnul maestrului
Fig. 20 dreapta sus: poziţia piciorului maestrului
Fig. 21 dreapta 2: priza ucenicului
Fig. 22 dreapta 3: semnul de urgenţă – semn general de salvare
Fig. 23 sus: diferite moduri de a strânge mâna – sus în stânga este priza ucenicului (Boaz)

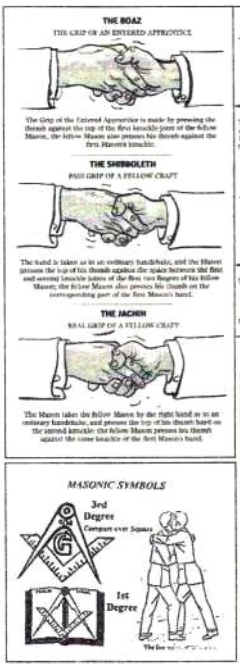

Fig. 24 stânga: salut masonic prin poziţia piciorului

Fig. 25 dreapta: candidatul – încălţat şi descălţat, îmbrăcat şi dezbrăcat

Devine interesant!

Vă rog să-mi povestiţi câteva detalii cu privire la evoluţia dumneavoastră în gradele superioare.

După ce am parcurs în loja ioanită, conform modului de învăţare a ordinului francmasonic gradele I până la III în calitate de ucenic, companion şi maestru, au urmat gradele IV până la VI în cadrul lojei Sf. Andrei, deci ucenic, companion – parcurse împreună în Germania – şi maestru în cadrul lojei Sf. Andrei. Pentru început am fost ucenic, companion şi maestru în această

lojă iar după aceea am devenit *Cavaler al răsăritului de soare în est şi Ierusalim*, după aceea *Cavaler din vest, Confident al lojei ioanite* şi ca ultim grad *Confident al lojei Sf. Andrei.* Acesta corespunde gradului zece din ordin. Cu atingerea acestui grad se încheie instruirea în ordinul francmasonic. După aceasta m-am alăturat Ritului de York. Datorită faptului că eram deja membru şi maestru într-o lojă ioanită ce era recunoscută pe plan internaţional, mi-am început activitatea direct în capitol în cadrul Ritului de York. Pentru început am devenit *maestru de marcă* (gradul 4) – *maestru vechi* (gradul 5) – *maestru foarte admirabil* (gradul 6) – *maestru al arcului regal* (gradul 7). Acesta este finalul gradelor capitul în Ritul de York.

Ritul de York se deosebeşte de toate ritualurile francmasonice prin faptul că în Ritul de York se termină templul lui Solomon, iar acesta este ţelul masoneriei. În toate celelalte moduri de învăţare templul lui Solomon nu se finalizează niciodată. Întotdeauna se doreşte construirea lui, dar la un moment dat se vede că acesta nu poate fi construit. Numai Ritul de York finalizează construcţia acestui templu, iar în SUA eşti încoronat ca *maestru al arcului regal.* Ţi se aşază o coroană pe cap. Această coroană se raportează la un text biblic din *Cronică* şi din *Cartea Regilor* unde marele preot este încoronat. În masonerie aceste grade se dezvoltă exact ca în Vechiul Testament, iar cel mai înalt şi ultim grad este cel

al marelui preot. Devii un mare preot evreu, pentru că aceşti mari preoţi au existat în poporul lui Israel. Fiecare trib avea un mare preot şi fiecare preot avea la un moment dat o activitate în templu, iar marele preot avea voie să intre în cel mai sfânt loc. La fel şi marele preot din masonerie are dreptul să intre în cel mai sfânt loc şi reprezintă acest mare preot israelian în toată simbolistica sa, inclusiv coroana. Nu este cazul şi în Europa, aici nu există coroană.

Deci aici există diferenţe?

Da, exact. În Germania acestuia nu i se aşază nicio coroană. Simbolic da, prin faptul că trece printr-un arc viu. Acesta este o formaţie de fraţi ce semnifică cel mai profund mister al masoneriei, şi anume cunoaşterea Dumnezeului Iehova. În lojile albastre şi în masonerie totul se învârte în jurul Dumnezeului Iehova şi la un moment dat iniţiatul va recunoaşte cine este acest Dumnezeu şi ce semnifică.

Şi cine este?

Dumnezeu Iehova este reprezentat în masonerie prin maestrul de pe scaun, ce poartă un echer în jurul gâtului – omul echer! Dumnezeu Iehova reprezintă principiul înciferic!

Interesant!

În ordinul francmasonic trebuie să-l recunoşti la gradul 6 – la 3WK este gradul 3, la Ritul de York gradul *7* şi la Ritul Scoţian gradul 13. Dacă nu-l recunoşti la atingerea acestor grade, atunci trebuie să o iei de la început. În acest caz nu eşti

un maestru capabil. În ritualul masonic există un moment în care maestrul ce poartă cuvântul rosteşte: *„Acum vom recunoaşte dacă sunteţi un maestru capabil sau dacă trebuie să fiţi dat afarăßră cunoaştere”.*

Acest lucru înseamnă, dacă aici nu recunoşti cine este Dumnezeu Iehova vei fi dat afară.

Ce se întâmplă mai exact în acest ritual?

În cadrul acestui grad, cel iniţiat este pus în mod simbolic faţă în faţă cu Dumnezeu Iehova şi trebuie să-l recunoască.

Ce trebuie să rostească cel iniţiat?

Nu trebuie să spună nimic dar trebuie să recunoască.

Ce anume trebuie să recunoască?

El recunoaşte că Dumnezeu Iehova, cel din Vechiul Testament nu reprezintă un gând de mântuire. De aici se poate concluziona în mod logic că acesta nu poate fi divinitatea supremă, deci părintele iubitor cum este reprezentat de Iisus. Dacă nu este Dumnezeu suprem, deci „şeful de sus”, atunci cine este?

Dumnezeu Iehova este stăpânul lumii, stăpânul materiei. Dumnezeu Iehova este cel ce guvernează pământul, dar acesta nu este acela ce corespunde dorinţei omului, adică un Dumnezeu milos şi drag. Este un Dumnezeu înspăimântător, un Dumnezeu pedepsitor, un Dumnezeu răzbunător.

Acest lucru este susţinut de masonerie?

Nu, masoneria nu o susţine, dar acest lucru

este susţinut de ritualuri – într-un mod foarte evident! Masoneria nu face niciun fel de precizare. Cu privire la acest subiect, masoneria este foarte atentă, dar ritualurile susţin în mod evident că Dumnezeu Iehova este o divinitate creatoare, ce este denumit de masoni *Maestrul constructor de triplă mărime* a lumii şi dacă cineva este maestru constructor atunci este activ din punct de vedere al creaţiei, iar o divinitate ce lucrează creativ este atât de legată de materie încât nu poate fi formulată numai în domeniul spiritual. Aceasta nu este divinitatea pe care o căutăm cu adevărat! Fapt evident în prezent pentru cel iniţiat.

Principiul luciferic este deja „vrăjmaşul" şi stăpânul lumii – iar Biblia nu lasă loc de suspiciune asupra faptului că există un stăpân al lumii. Acest lucru este prezentat constant din Vechiul până în Noul Testament şi în Apocalipsă.

Dumnezeu Iehova nu este principiul divin şi milostiv cum ne învaţă Iisus. Dumnezeu Iehova nu este Lucifer în persoană, dar acesta reprezintă principiul luciferic. Dumnezeu Iehova este principiul de stăpânire a lumii.

Lucifer este la rândul său sufletul lumii, ce este încarcerat, dar ce se eliberează întotdeauna şi este în stare să elibereze omul.

Masonul trebuie să ştie că principiul activ din cadrul lumii nu este plin de dragoste, ci plin de legi; că Dumnezeu Iehova nu este un Dumnezeu iubitor ci un Dumnezeu al Legii – tocmai omul vinclu.

Vom dezbate imediat acest subiect mai intensiv. Înainte de a pierde firul aş dori să dezbatem Ritul de York până la sfârşit.

Nicio problemă. Am atins gradul de *Maestru al arcului regal* în acel moment la Ritul de York începe un aşa numit sinod ce se raportează la lojile albastre şi le completează. După aceea urmează o comanderie şi un conclav. Acestea sunt grade de cavaleri, iar aceste grade încep în conclav cu gradul *Cavalerului din Roma* şi continuă cu gradul *Cavalerului crucii roşii Constantin.*

Trebuie să aveţi în vedere că Imperiul Roman încă nu era creştin. Cavalerii din Roma aveau propriii lor zei. În cadrul Imperiului Roman s-a instaurat puternic ideea creştinătăţii şi nu mai putea fi înlăturată, iar împăratul Constantin a încercat să integreze masa romanilor creştini în imperiul său fără să existe probleme. Acesta a avut o viziune înaintea bătăliei de la podurile Milvice în care a văzut apariţia unei cruci pe cer cu textul *„în hoc signo vinces”* – *„în acest semn vei câştigai”.*

În urma acestei viziuni a dat ordin să fie confecţionate steaguri cu crucea înscripţionată pe ele şi a câştigat lupta. În faţa soldaţilor să-i a declarat că a câştigat lupta cu ajutorul acestui Dumnezeu creştin şi a promovat după aceea creştinătatea în cadrul Imperiului Roman.

Aceasta este o poveste inventată mai târziu de Vatican!

Da, se poate, dar este povestea de fundal pentru un ritual în cadrul masoneriei.

Astfel Iisus a pierdut, pentru că Iisus pe care-l cunoaştem, nu ar fi devenit niciodată conducătorul unei operaţiuni militare, mai repede s-ar fi lăsat ucis decât să ucidă el. Dar împăratului Constantin i-a reuşit planul şi a păcălit creştinii conform principiului: *„Dacă vrei să distrugi un sistem, atunci trebuie să introduci bani şi se va distruge singur”.* Ca un virus! Astfel a dispărut creştinătatea originară cu doctrina ei plină de dragoste. În următoarele secole au fost ucişi milioane de oameni în numele lui Iisus Hristos. Nicio altă religie nu a sacrificat mai multe vieţi decât creştinismul.

Explic acestea pentru că gradele de cavaler din Ritul de York reprezintă exact acest lucru, adică această evoluţie. La început cavalerul roman, ce nu ştie nimic de creştinătate şi după aceea cavalerul roman ce înfrânge duşmanii în numele creştinătăţii. Pe această evoluţie se clădeşte un sistem templier.

Acest fenomen a apărut în masonerie în jurul anului 1740 în Franţa şi a dezvoltat o dinamică ce nu mai putea fi dirijată. S-a încercat împiedicarea acestor noi grade de cavaler, dar noţiunea de templier era aşa de puternică încât a generat evoluţii majore în cadrul masoneriei ce pot fi recunoscute şi în ziua de astăzi. Din acest concept de cavaler a apărut *Ordinul Francmasonic* respectiv *Sistemul Suedez.* La începutul secolului

al XVIII-lea aceasta era o concepţie europeană care a dat aripi familiilor regale din Anglia şi Franţa, pentru că prin ea putea fi dirijat omul. Ordinul francmasonic ce aparţinea sistemului suedez s-a desprins chiar la sfârşitul anilor 1700 de concepţia de cavaler – desprindere marcată de către regele Karl al XIII-lea al Suediei, dar a rezistat până în anul 1880.

Nu am auzit niciodată de cavaleri romani...

Aveţi dreptate. În jurul anului 1880 când prinţul moştenitor al tronului Friedrich Wilhelm era maestru al Ordinului în Germania, au apărut aşa numitele *acte Schiffmann* în Germania, în cadrul cărora un frate pe nume *Schiffmann* a demonstrat că această concepţie de cavaler era falsă, că era o fantazie ce nu putea fi urmărită istoric. Din cauza acestor atacuri, prinţul moştenitor Friedrich Wilhelm, ulterior împărat, a trebuit să se retragă din funcţia de maestru al ordinului.

Concepţia de cavaler nu a mai fost urmărită atât de intens până în zilele noastre. Astăzi se încearcă din nou promovarea acestei concepţii vechi de cavaler templier în cadrul masoneriei, iar prin aceasta să se introducă energii în modul de gândire care să reprezinte o contragreutate care să echilibreze puterea Islamului. Trebuie să ne gândim la faptul că statele islamice îşi construiesc un potenţial în cadrul războiului cu restul lumii pe care nu-l putem contracara cu nimic în plan ideal.

Eu personal, sunt de părere că Vaticanul promovează intenţionat această noţiune de cavaler templier, pentru a construi în plan spiritual un contracandidat, pentru că toţi oamenii care se identifică cu ideea de templier, simt automat împotriva Islamului şi *de partea* Papei.

Reputaţia cavalerilor templieri este alta...

Ordinul cavalerilor templieri din ziua de astăzi încearcă să ţină unele rituri în biserici şi catedrale pentru a se prezenta ca apărător al credinţei creştine. Templierii au avut o percepţie „specială” a creştinătăţii. Aceştia erau adevărate maşini de ucis! Dar omul nu este critic, este atât de necritic încât participă la orice prostie.

Este alarmant dacă încerci să aduci acest adevăr la lumina zilei – adevăr ce este foarte limpede. În acel moment ţi se bagă pumnul în gură de către masa neştiutorilor. Masa neştiuturilor împiedică ieşirea adevărului la iveală, iar acest lucru este regretabil – chiar şi pentru masonerie.

Aţi parcurs deci toate gradele templiere?

Da.

Cum aţi continuat? Sunteţi membru şi în Ritul Scoţian?

Nu sunt membru, dar pe baza rangului meu pot vizita toate lojile scoţiene şi pot realiza toate cele 33 de grade de ritualuri. Am făcut acest lucru de-a lungul anilor, dar este o altă lume. Şi aici se folosesc grade de cavaler – există *Cavalerul de Rosacruce* sau *Cavalerul Kadosh* – dar se face

numai trimitere la acestea, ele nu sunt trăite cu adevărat. Aici există diferenţe între masonii francezi şi cei englezi. Masonii englezi nu vor să trăiască aceste grade de cavaler, pentru că au combătut această idee şi prin războaie.

Au existat deci întotdeauna războaie şi disensiuni între Franţa şi Anglia?

Da, dar pe de altă parte a existat întotdeauna o bună colaborare între Franţa şi Scoţia. De aceea conceptul de cavaler templier este trăit intens în Scoţia şi Franţa. Englezii pe de altă parte privesc conceptul de templier ca fiind un inamic.

Noţiunea de mason din Anglia nu doreşte să fie identificată cu templierii. Englezii reprezintă masa în cadrul masoneriei mondiale, aceştia stăpânesc masoneria prin masa lor.

Acest lucru înseamnă că noţiunea de templier este reprezentată preponderent în lojile franceze?

Conceptul a apărut în jurul anului 1750 şi a ajuns în Germania via Suedia, fiind

Ereluat cu plăcere de Frédéric cel Mare deoarece acesta era foarte bun prieten cu Franţa. I Scandinavia a ajuns prin intermediul regelui Karl al XIII-lea al Suediei.

Putem afirma că noţiunea de templier a reapărut în ziua de astăzi, după o pauză de 200 de ani, iar acest concept îşi găseşte astăzi mulţi adepţi – nu numai în cadrul masoneriei.

Sigur, acum trebuie să ne uităm cu atenţie dacă aceasta este cu adevărat ştiinţă templieră

sau simt numai nişte reminiscenţe (amintiri; n.a.) de nivel sentimental, care nici nu au existat la acea vreme la templieri.

Mă interesează de asemenea care este rostul vizitelor în cadrul celorlalte loji. Puteţi să detaliaţi ceva mai mult acest subiect?

Eu sunt membru în cadrul Ordinului Francmasonic şi în cadrul Ritului de York. În ambele sisteme am atins cele mai înalte grade. Din acest motiv pot vizita şi gradele superioare din alte sisteme. Există tratate oficiale de vizitare între diferitele obedienţe (tipuri de învăţare masonice; n.a.), dar ne întâlnim şi în afara acestora pentru că ne cunoaştem. Din literatură cunosc toate ritualurile, dar nu le poţi înţelege integral numai prin lecturare, trebuie să le trăieşti şi trebuie să cunoşti şi anexele la aceste ritualuri.

Ritualurile sunt specificate în scris, toate pot fi de exemplu descărcate de pe internet, dar anexele nu sunt accesibile. Anexele şi chestionarele sunt o componentă esenţială a pregătirii masonice sau a drumului masonic de cunoaştere; acestea nu sunt distribuite oficial şi nici nu pot fi dobândite. Dacă te străduieşti poţi primi tot ce îţi trebuie în cadrul masoneriei. Din acest lucru putem trage concluzia cum trebuie înţeles un anumit lucru. Ritualul nu se deschide dacă l-ai trăit o dată sau dacă te-ai uitat o dată la el, se deschide după ce a fost repetat de mai multe ori. Prin faptul că ţi se pare deja familiar, când ritualul este retrăit, apar noi întrebări pe care nu

le-ai avut la prima trăire a ritualului.

Acest lucru seamănă cu citirea Bibliei. În Biblie există o mulţime de contradicţii – privit superficial. În realitate nu există contradicţii, dar acest lucru trebuie mai întâi recunoscut, descoperit, iar pentru a înţelege acest lucru trebuie absolvit şi un studiu.

Pe de altă parte religia şi biblia, cât şi masoneria se adresează oamenilor care vor să fie buni, care trăiesc pentru altruism şi care vor să fie concilianţi. Pentru aceştia Biblia este o carte adecvată, pentru aceştia masoneria este un forum adecvat. Aceasta este *una din feţele* masoneriei, în special cea a lojilor creştine.

Lucrurile stau altfel în cadrul gradelor superioare?

Da, simt alţi oameni care explorează mai profund şi care vor să ştie cum de francmasoneria mişcă, guvernează, dirijează lumea; aceşti oameni vor afla aceste lucruri prin parcurgerea gradelor superioare. Ei vor afla de ce sunt aceste lucruri aşa; vor afla cum funcţionează şi de ce sunt foarte puţine persoane în stare să dirijeze şi să influenţeze milioane de alţi oameni – în gândirea şi în sentimentele lor – în special faptul că majoritatea lumii acceptă ceva ce nu ar fi putut fi posibil cu una sau cu două generaţii în urmă. Cu ce îşi pot schimba popoare întregi modul de percepţie a lucrurilor în comportamentul lor de toleranţă? De ce dintr-odată nu mai sunt valabile structuri şi moduri de gândire străvechi? Aceasta

nu este numai urmarea dezvoltării, sau a unei dinamici proprii, pentru că poţi evolua sau involua, este în mare măsură un program energetic ce dirijează acest mod de gândire şi percepţie.

Deci este dirijat cu bună ştiinţă.

Exact! Acest lucru este posibil prin mecanisme de dirijare ce simt de mult cunoscute masonilor – la fel şi modul lor de funcţionare, dar şi alte instituţii le cunosc. Nu numai masonii au influenţă asupra omenirii. În cadrul dictaturilor masoneria este interzisă şi totuşi există grupuri de persoane ce dirijează popoare întregi. În al treilea Reich în Germania au fost SS-ul şi ordinele secrete. Aceştia s-au comportat la fel ca frăţiile masonice.

De ce?

Pentru că funcţionează numai în acest mod. Altfel nu funcţionează. Energiile nu se eliberează altfel. Chiar dacă cercetătorul britanic Rupert Sheldrake raportează şi explică astăzi câmpurile morfogenetice şi cum funcţionează acestea, el este totuşi împiedicat în munca sa de cercetare. Rupert Sheldrake a iniţiat proiecte de cercetare pe care nu le poate realiza pentru că tot timpul este împiedicat. Lucrarea sa oferă explicaţii cum funcţionează influenţarea maselor sau hipnoza asupra maselor, respectiv spălarea creierelor la popoare întregi şi cum se poate apăra fiecare individ în parte împotriva acestui proces.

Vă rog să mă lăsaţi să explic cititorilor pe

scurt ce înseamnă câmpurile morfogenetice: Biologul britanic ***Dr. Rupert Sheldrake*** a realizat o teorie complementară şi oferă o explicaţie imaterială cu privire la moştenire, evoluţie şi cunoştinţă în sisteme organice şi anorganice.

Imaginea sa morf ogenetică a lumii nu numai că pune sub semnul întrebării imaginea actuală a lumii, ci deschide parapsihologici noi căi de cugetare. Conform teoriei sale universul nu se orientează după un model neschimbabil, deci nu este fix, ci urmează cutumele ce au apărut de-a lungul timpului prin repetiţie. Fiecare formă şi fiecare comportament are la bază un aşa numit câmp morfogenetic, care este identic cu memoria şi asigură re derularea aceluiaşi proces. Cu cât au loc mai multe repetiţii cu atât mai puternic devine acest câmp.

În câmpul morfogenetic se stochează tot ceea ce a cunoscut o formă de viaţă în cadrul existenţei sale. Informaţia memorată pe această cale ajută ca descendenţii aceleiaşi specii să profite de această memorie colectivă. Acest lucru înseamnă că dacă cât mai mulţi oameni învaţă să conducă o maşină atunci generaţiilor următoare le va fi mult mai uşor să înveţe să conducă o maşină. Informaţiile stocate în câmpul morfogenetic se transferă în fiecare fiinţă şi obiect în parte prin aşa numita „rezonanţă morfică” iar efectul acestora se întinde în timp şi spaţiu. În acest mod este posibil să accesăm informaţii vechi de mii de ani despre strămoşii noştri.

Putem afirma într-un mod mai simplu: „***Totul constă din informaţie***”. Dacă totul constă din informaţie, atunci totul poate schimba informaţii cu orice. Un exemplu în acest sens sunt diapazoanele. Cu toate că cercetările arată că fiecare diapazon reprezintă un sistem autonom, acesta schimbă informaţii cu un alt diapazon. Acestea se influenţează prin intermediul câmpului informaţional.

Câmpul morfogenetic poate fi o ***memorie colectivă*** ce memorează şi influenţează forma şi comportamentul organismelor. Putem spune că natura posedă o memorie.

Există diferite exemple prin care poate fi descris efectul câmpurilor morfogenetice de exemplu şobolanii ce au găsit ieşirea dintr-un labirint tot mai repede din generaţie în generaţie. După ce şobolanii au învăţat acest lucru şi îl stăpâneau bine, şobolani din cealaltă parte a continentului au reuşit acest lucru la acelaşi nivel (fără exerciţiu între generaţii). Informaţia exista pentru toţi şobolanii pe plan mondial după ce un anumit număr de şobolani au interiorizat procese de învăţare. Putem spune că de la un anumit nivel scânteia a sărit asupra întregii specii.

Mai există un exemplu cu păsările: De-a lungul mai multor ani s-a observat la anumite păsări din Anglia că au învăţat să ciugulească capacul sticlelor de lapte după ce erau aşezate în faţa uşilor de intrare. Acest lucru a fost observat concomitent în mai multe regiuni de pe insulă.

Interesant este că după câţiva ani s-au modificat ambalajele sticlelor de lapte, iar capacele de staniol au fost înlocuite cu capace de plastic. Păsările şi-au căutat o altă sursă de hrană iar generaţiile de păsări ce reuşeau să desfacă capacele de staniol au murit. După multe generaţii de păsări şi mulţi ani mai târziu au fost reintroduse capacele de staniol. După scurt timp aceste sticle au fost din nou deschise de păsări şi percepute de acestea ca sursă de hrană mult mai repede decât le-a fost necesar celorlalte păsări din generaţiile anterioare.

Cel mai cunoscut exemplu este cel al ***maimuţei o sută.*** Despre acest lucru am relatat detaliat în cărţile mele anterioare şi între timp a fost citat şi de alţi autori.

Pe lângă aceste exemple moderne există tradiţii de mii de ani, deoarece acest câmp energetic eteric ce este definit astăzi ştiinţific de Sheldrake există de când lumea. În hindusa veche se numeşte *cronica Akasha,* iar despre acest lucru ne relatează teozofia şi antropozofia şi o pune de decenii în practică. Acest câmp enrgetic este cunoscut de mult timp şi în Occident. Rudolf Steiner cunoştea o astfel de *memorie a lumii* dar şi Plotin, Eliphas Levi, Eduard Hartmann sau Paracelus. Chiar şi în tradiţia creştină, aceasta este o componentă fixă de exemplu sărbătoarea pentru cei trecuţi în lumea celor drepţi (Missa pro defunctis) din Missale

curiale.

Ezoteria conţine aşa numita „Lume astrală”, această memorie infinită, indiferent cât de contradictorii sunt aceste descrieri.

Toate celelalte exemple pot fi explicate numai ca o memorie inteligentă a ştiinţei, ce stă la dispoziţia tuturor şi care este alimentată de noi toţi – atât pozitiv cât şi negativ15)

Exact, iar sarcina de a lămuri oamenii despre aceste mecanisme nu este a celor puternici. Ţelul îl reprezintă menţinerea majorităţii oamenilor, a masei de popoare într-o stare calmă, chiar şi când sunt nemulţumite şi nu au nicio perspectivă, aşa cum este tineretul din ziua de astăzi. Generaţia tânără din ziua de astăzi nu are perspective de viitor, iar aceştia cad în depresii. Aceştia simt totuşi liniştiţi, pentru că sunt preocupaţi de droguri şi de anumite jocuri în faţa monitoarelor. Aici ei văd o perspectivă într-o lume ireală – adică în spaţiul virtual, în această lume paralelă – care totuşi există real. În acest lucru văd eu un pericol.

Sentimentele sunt trăite, de exemplu când cineva împuşcă pe altcineva într-un joc pe calculator în lumea virtuală. Acesta trăieşte emoţia urii şi a uciderii reale, iar acest sentiment este eliberat şi se manifestă în câmpul morfogenetic – la fel este şi în cazul filmelor horor şi al muzicii ce incită la violenţă.

Exact! La jocurile pe calculator apar două

aspecte interesante: Pe de o parte imaginile uciderii virtuale şi emoţiile pe care le trăieşti trec în câmpul morfogenetic. Câmpul morfogenetic nu face diferenţa, dacă s-a ucis în mod real sau virtual. Acest lucru poate fi comparat de subconştientul nostru.

Pe de altă parte, te sălbăticeşti prin uciderea continuă în faţa monitorului.

Nu mai ai sentimentul conştiinţei, tot aşa cum de exemplu un pilot stă în avionul său, apasă pe declanşator şi vede pe monitor cum pleacă racheta. Pilotul nu are deloc sentimentul că a omorât oameni, pentru că nu participă direct la aceasta. Pe timpuri soldaţii erau astfel antrenaţi încât omorau cu mâinile lor alţi oameni şi totuşi nu se identificau cu acest lucru, iar aceştia nici nu aveau de suferit din această cauză. Nici nu aveau conştiinţa încărcată şi implicit nici nu aveau păcate. Erau eliberaţi de păcat cu toate că au ucis pe cineva cu mâinile lor.

Acest lucru se referă la „inconştienţă”?

Da, acest om lansează o bombă din avionul său, dar nu-şi încarcă conştiinţa cu acest lucru pentru că a fost antrenat înainte în cadrul unui program să nu perceapă această faptă ca nedreaptă. În esenţă numai trăirile subiective sunt percepute ca nedrepte. Obiectiv, acest lucru nu există pentru că se schimbă. Aici nu există un imperativ categoric ce este valabil întotdeauna şi peste tot. Dreptatea şi nedreptatea sunt o stare de spirit, o trăire subiectivă, iar această situaţie este

grea chiar şi în cadrul sistemului de drept actual. Trebuie cântărite circumstanţele şi conştiinţa făptuitorului.

În special dacă nu există niciun fel de conştiinţă – mă refer la *trăirea conştientă* – sau dacă a fost ştearsă printr-o programare pe termen lung.

Da, acest lucru constituie şi o componentă a pregătirii sau a dezvoltării masonice. Un mason nu este instruit ci se *dezvoltă* în el însuşi. Nu eşti mason prin faptul că obţii calitatea de membru; poţi să obţii calitatea de membru în cadrul unei loji dar încă nu poţi spune că eşti mason. Mason devii abia când fraţii tăi te recunosc ca mason. Niciun mason nu poate şi nu are voie să afirme despre sine că este mason. El poate spune în societate: *„Sunt membru în cadrul unei loji masonice"*, aceasta nu constituie niciun fel de problemă. Dar în schimb nu ar afirma *„Sunt mason".* Atunci s-ar fi dezvoltat la un nivel în care ar putea manifesta calităţile de caracter specificat. Să nu uităm că niciun om nu este perfect. Din acest motiv se proiectează întotdeauna o imagine divină în societatea umană, ce reprezintă idealul. Idealul este ca o stea. Îl poţi vedea, ştii că nu-l poţi atinge niciodată, dar te poţi orienta după el. Importantă este această orientare. Este importantă şi în raport cu Iisus din Nazareth dacă vrei să mişti oamenii către un anumit nivel de morală şi etică. Această funcţie de model este foarte importantă. De aceea a fost

foarte important ca Margot Käßmann s-a retras imediat din calitatea de episcop federal, după ce imaginea ei de model a fost distrusă. Nu mai poate ocupa această poziţie pentru că imaginea de model nu poate fi reparată. A dispărut pentru totdeauna din această calitate de episcop, ca model suprem. Acest lucru nu poate fi reparat cu toate că este o femeie foarte puternică şi majoritatea populaţiei o acceptă. Fiecare mai bea câte ceva, dar în această poziţie nu ai voie să bei pentru că eşti „mort”.

Aţi explicat că ne putem imagina masoneria ca un fel de bibliotecă. Acest lucru înseamnă că la gradul 5 ai acces la anumite cărţi, iar la gradul 32 la cu totul alte cărţi? Ne puteţi da un exemplu cu ce te confrunţi în gradele inferioare şi ce ai la dispoziţie după ce atingi gradele superioare?

După mulţi ani de pregătire şi mulţi ani de cunoştinţe în diferitele grade îţi dai seama că totul este inclus în primul grad – în diversitatea simbolisticii şi în diversitatea legăturilor.

Mai târziu ajungi la lucrul de la sine înţeles al masoneriei, faptul că trebuie să fii tolerant. Masonii pun mare accent pe faptul ca exploratorul să fie tolerant. Dar acesta nu poate fi tolerant pentru că nimeni nu-i explică ce gândim, ce simţim, ce facem. Noi aşteptăm de la el toleranţă şi riscul că intră în ceva despre care nu are habar ce este.

În gradele superioare dai de nişte structuri ce

nu au nimic de-a face cu creştinismul obişnuit. Sunt alte idei. Acesta este momentul în care devii conştient că eşti tolerant faţă de aceste idei, pe care înainte nici nu le puteai accepta.

De ce?

Pentru că nu suntem obişnuiţi să gândim astfel, pentru că nu suntem obişnuiţi să acţionăm astfel, dar avem capacitatea tolerantă de a prelua şi a chibzui mai întâi. Suntem confruntaţi cu un adevăr ce contrazice ceea ce am învăţat în copilărie şi este parte a educaţiei noastre. Mulţi nu îl acceptă dar totuşi este adevărul.

Unul dintre aceste adevăruri din masonerie este faptul că prin învăţătura lui Iisus Hristos ne imaginăm un Dumnezeu iubitor şi milos, dar Dumnezeu din Vechiul Testament nu este astfel. Atunci ce Dumnezeu este acela descris în Vechiul Testament? Este acela Dumnezeu pe care Iisus îl numeşte tată? Este acela Dumnezeu pe care-l divinizăm? Este acela Dumnezeu pe care-l divinizează masoneria?

Devii foarte critic. În acest moment începi să ai dubii şi te întâlneşti într-o oarecare măsură cu o situaţie pe care noi o privim ca satanică sau luciferică în lumea profană şi o respingem. Este normal să respingem tot ce este satanistic sau luciferic sau ce are de-a face cu diavolul, din cauza educaţiei noastre. Ne întoarcem, nu participăm şi spunem: *„Acest lucru este rău şi nu putem sprijini răul”* Acest lucru înseamnă că nu discutăm despre rău şi nici nu ne gândim la ceea

ce este luciferic. Ne ferim pur şi simplu.

Vechea traducere ebraică a lui Satan era *adversarul.*

În realitate nu ştim nimic despre Satan. În realitate nu ştim că acest Satan este prezentat pozitiv în cadrul Vechiului Testament. Este chiar recunoscut de exemplu în cartea lui Hiob. Iată vin fiii lui Dumnezeu, iar acesta stă pe tron şi toţi fiii lui se adună în jurul său. Satan a apărut şi el la această adunare, iar Dumnezeu vorbeşte cu el, negociază cu el, îl recunoaşte, el este o parte din totul. El trebuie să fie parte din totul pentru că el este oponentul, acuzatorul public. Acest lucru se întâmplă în fiecare proces normal în faţa unei instanţe: avem procurorul, avocatul şi oponentul, acuzatorul şi judecătorul. Numai în acest fel funcţionează societatea umană, numai aşa funcţionează întregul sistem şi comunitatea divină, astfel funcţionează macrocosmosul şi microcosmosul – nu putem şterge pur şi simplu o parte din acesta. Satan este numai un pol din totul, iar dacă vrem să cunoaştem un tot unitar, atunci nu putem să ne ocupăm numai de un singur pol, avem în vedere şi opusul său.

Masonul, membrul lojei va fi confruntat cu acest lucru mai repede sau mai târziu?

Acestuia i se spune următorul lucru: *„Ascultă" aici este un oponent şi ceea ce tu ai crezut până acum că este Dumnezeu, nu este Dumnezeu, ci cu totul altceva. Poate că acesta este diavolul şi până acum l-ai slăvit pe el!"* Acest

lucru nu îi este spus direct dar trebuie să ajungă la această concluzie! El trebuie să observe singur acest lucru, el trebuie să spună: *„Aici este ceva în neregulă”*. Acest lucru îi este prezentat prin intermediul ritualurilor.

Când un mason parcurge diferitele grade, el trebuie să se trezească şi să spună: *„Ascultaţi domnilor eu cred că voi jucaţi numai teatru! Tot ce mi-aţi prezentat până acum este o minciună! Nu este atât de extraordinar cum mi-am imaginat tot timpul”.*

Este dus acesta în mod sistematic spre ţel?

Da. Fratele mason trebuie să treacă prin aceasta. Dacă nu recunoaşte acest lucru, nu va trece examenul şi nu va accede în următorul grad. Sistemul gradual este structurat de secole în acest mod. Nu este o descoperire nouă şi nu este ceva diabolic, pentru că omul, masonul este cel care caută lumina, cel ce caută adevărul, el doreşte să afle adevărul şi dintr-odată este confruntat cu adevărul, iar el va afirma: *„Acest lucru este îngrozitor. Nici nu am vrut acest lucru”.*

Un adevăr din masonerie este deci faptul că Dumnezeu din Vechiul Testament nu este cel „Bun”, Dumnezeu despre care ne învaţă Iisus, ci un altul?

Nu vreau să afirm că Dumnezeu din Vechiul Testament nu este cel bun, numai datorită faptului că este înfricoşător, pentru că a omorât atât de mulţi oameni şi pentru că a cerut atâtea sacrificii

şi supunere. El este necesitatea, necesitatea pentru materie şi pentru oameni. Faţă în faţă cu necesitatea stă posibilitatea omului de a decide între două căi şi anume între bine şi rău. Dar acest lucru este spus pentru că binele şi răul, ce sunt opuse ca principii, nici nu există. În fiecare acţiune a omului există decizii pentru a atinge într-un fel sau altul ţelul. Vrei să atingi un ţel şi ai mai multe căi să atingi acest ţel.

O cale este foarte rapidă, dar implică unele sacrificii şi alţi oameni trebuie supuşi unui tratament rău. Dar există şi calea benevolă, miloasă, afectivă. Aceasta este ceva mai lungă dar toate căile duc la ţel. Mai există şi o cale ce se situează undeva între acestea două.

Sarcina francmasonului este să recunoască pe perioada pregătirii sale că trebuie să decidă întotdeauna între necesitate şi posibilitate, el trebuie să aplice capacităţile sale pentru a îndeplini necesarul – şi să introducă o anumită milostenie, dar nu este obligatoriu. Aceasta este exclusiv o decizie de voinţă a omului. Un om care merge orientat după un scop în plan profesional, familial şi social fără menajamente, ajunge să-şi atingă scopul. Acesta nu este iubit, dar are succes. Oamenii care sunt miloşi ajung foarte greu la ţel pentru că alţii profită de ei din cauza felului lor de fi a fi buni şi nu au aşa succes cu toate că sunt inteligenţi. Aceste persoane nu au succes pentru că urmează numai această cale iubitoare. Dacă iei întotdeauna calea de a-ţi iubi aproapele atunci vei

fi perdant. Cunoaştem porunca: *„Iubeşte-ţi aproapele la fel ca pe tine însuţi!"* Acest lucru înseamnă că trebuie să te iubeşti şi pe tine!

Aceasta este una din legităţile prin care este condusă lumea?

Trebuie să fii atent, la aceasta se referă masonul, să te mişti între necesitate şi posibilitate, între echer şi compas. Echerul reprezintă dreptatea, dreptul, dar şi cruzimea acestei legalităţi reprezentată prin Lucifer. Legile simt întotdeauna nemiloase ele se desfăşoară conform prevederilor, legile fizice şi chimice se derulează într-un mod nemilos. Astfel te poţi folosi de aceste legi, poţi acţiona legal, vei avea succes şi nimeni nu-ţi poate reproşa nimic pentru că ai acţionat întotdeauna legal, întotdeauna conform legii, dar complet lipsit de scrupule. Masonul nu ar trebui să acţioneze în acest fel.

Dar simbolul acestei divinităţi legale este Lucifer, iar conform părerii mele Dumnezeu Iehova reprezintă acest principiu al lipsei de milă, principiul legii dure. Dumnezeu Iehova nu este Lucifer dar aparţine principiului luciferic al lipsei de milă, iar principiul luciferic este pur şi simplu o necesitate. Trebuie să-l vedem, să-l recunoaştem şi să-l respectăm într-o oarecare măsură din cauza puterii lui. Nu trebuie să ne rugăm la el, nu trebuie să intri în jocul lui! Dacă devii supusul unui astfel de principiu atunci nu te mai poţi dezvolta.

Cred că în aceasta a constat învăţătura lui

Iisus Hristos când a afirmat despre Dumnezeul său: *„Pe acest Dumnezeu îl puteţi numi tată, puteţi vorbi direct cu el şi nu trebuie să aduceţi nişte preoţi cărora să le daţi mulţi bani pentru a-i putea aduce sacrificii, pentru a vorbi în numele vostru cu acest Dumnezeu şi să vă transmită rezultatul acestei conversaţii, iar pentru acest lucru să vă ia din nou o grămadă de bani. Aşa ceva nu e firesc, pentru că acest Dumnezeu nu se află într-un anumit templu, acesta este peste tot, acesta există în acel moment în care discuţi tu însuţi cu el şi el te va ajuta. Dacă ai încredere în el îţi va merge bine”.*

Acest lucru este într-adevăr aşa şi cred că masoneria atinge exact acest punct în domeniul ritualurilor, simbolurilor şi legendelor sale. Eu am învăţat lecţia asta prin masonerie. Aceasta este cunoaşterea mea în urma unui drum foarte lung, un drum de experienţă. Nu pot vorbi aici pentru toată masoneria pentru că fiecare mason are altă recunoaştere pe acest drum. Din acest motiv nu poate vorbi nimeni în numele masoneriei şi nimeni nu poate afirma: *„Francmasoneria îl venerează pe Lucifer sau venerează un anumit principiu întunecat”*. Masoneria nu venerează pe nimeni, dar lămureşte fraţii despre ce anume înseamnă realitatea.

Toleranţa masoneriei pune anumite adevăruri la dispoziţie, peste care va da fratele la un moment dat?

Masoneria pune numai un adevăr la dispoziţie

şi anume acel adevăr: că te afli în eroare cu privire la Dumnezeu; că acest Dumnezeu pe care ni-l dorim este numai un ideal. Dumnezeu adevărat ce ne conduce, suveranul lumii, este o divinitate sau o apariţie divină, indiferent cum este numit, are putere asupra oamenilor, pentru că milioane şi milioane de oameni venerează divinităţi şi se încred în ele. Când îţi merge rău atunci cauţi un Dumnezeu, un partener de discuţii pe plan spiritual, pe care nu poţi să-l demonstrezi, nu poţi să-l vezi – acest Dumnezeu, aceşti Dumnezei, aceste trăiri există.

Adevărul masonic susţine deci că Dumnezeu al acestei planete este Lucifer, iar acesta are diferite denumiri?

Este adevărat, el are multe nume. Când spunem Lucifer, acesta este un termen cu reprezentare atât de negativă încât cei mai mulţi oameni evită să vorbească despre el.

Ce fel de termen mai există?

În societatea noastră de astăzi este un principiu energetic aflat într-o interacţiune. După cum spunea de exemplu Goethe: „O *parte din acea putere, ce doreşte întotdeauna răul şi realizează întotdeauna binele*”. Trebuie să luăm în seamă toate componentele unei forţe pentru că trăim în ea, pentru că avem nevoie de ea, pentru că pur şi simplu trebuie să trăim cu aceste structuri energetice pe care le numim Dumnezeu sau diavol, deoarece acestea ne influenţează aşa cum ne influenţează Soarele şi Luna. Nu putem face

abstracţie de Lună. Aceasta există şi ne influenţează!

Concluzie masonică: Există o fiinţă energetică care este stăpânul acestei planete, suveranul lumii. Mai există şi alţii?

Da, există principiul eliberator, ceea ce poate elibera omul din această sclavie şi de aceea căutăm Mântuitorul. Este ceea ce numim Iisus în creştinism. Lisus este pentru noi Mântuitorul, eliberatorul care ne eliberează pur şi simplu din sclavie, Conform percepţiei creştine Iisus este fiul lui Dumnezeu şi mai există şi un al treilea element ce acţionează pe pământ, Sfântul Duh. Când Iisus a părăsit pământul a promis că va trimite un duh sfânt ce a cuprins lumea după minunea Rusaliilor. Numai că acesta nu a fost urmat de omenire. Foarte probabil Sfântul Duh există în lume sub forma principiului Iisus Hristos şi aşteaptă să fie urmat de oameni. Dar noi pur şi simplu nu-l urmăm şi de aceea nu ne eliberăm.

Ne putem elibera singuri. Acest gând de mântuire nu există numai în creştinism acesta există şi în sistemul filosofic sau în orice religie pentru că toţi oamenii au nevoie de mântuire. Oamenii merg la biserică pe baza acestei căutări după mântuire, numai că aici nu găsesc acest sentiment de mântuire şi din acest motiv schimbă confesiunea sau devin membrii unor anumite secte. Toţi promit mântuirea, eliberarea. Eşti botezat iar prin aceasta moare omul vechi şi se naşte omul nou. Dorinţa de renaştere este

programată în om, este o parte a gândirii şi a sentimentelor sale, iar el caută sprijin în aceasta. Cu cât un om gândeşte mai profund şi cu cât este mai inteligent cu atât mai critice sunt întrebările sale. Din acest motiv va căuta grupuri sociale, unde sunt oameni la fel de critici. Cu cât omul este mai inteligent şi mai cult, cu atât are mai multe întrebări şi este mai sceptic. Pe baza acestor motive se regăseşte numai o anumită pătură de intelectuali în sfera masoneriei. Aceasta este o lege a naturii, aceasta este rezonanţă – tot ce se aseamănă se adună.

De aceea simt în cadrul francmasoneriei oameni ce gândesc şi simt la un anumit nivel, care se pot înţelege şi tolera foarte bine. Oamenii nu sunt selectaţi de o forţă superioară sau de un coordonator. Din acest punct de vedere se poate vedea global mentalitatea sau puterea instituţiilor masonice; se dezvoltă o dinamică proprie în cadrul unui câmp morfogenetic, într-un câmp de gândire, unde te întâlneşti şi poţi efectua ceva prin intermediul energiilor.

Contează ceea ce gândeşti.

Ai o idee. Această idee se răspândeşte şi se manifestă – şi este dirijabilă. Poţi să manipulezi acest gând. De aceea poţi să lansezi o anumită idee şi ştii că se va dezvolta în direcţia specificată. Acest lucru era cunoscut de rosacrucieni cu o mie de ani în urmă, pentru că este ceva străvechi. Acest lucru este descris deja în Biblie şi anume în povestea regelui Solomon.

Solomon era foarte înţelept şi rămâne o întrebare deschisă şi în ziua de astăzi cum de a reuşit să guverneze un popor atât de mare şi cum de a reuşit să strângă atâtea bogăţii, dar probabilitatea ca acest rege să nu fi existat niciodată este mult mai mare. Este foarte probabil ca acesta să nu fi existat în realitate şi totuşi Biblia este percepută şi venerată de milioane de oameni ca fiind cuvântul lui Dumnezeu. Biblia este foarte idolatrizată, cu toate că majoritatea oamenilor nici nu înţeleg ce scrie în ea. Biblia este cu adevărat cea mai preţioasă carte ce a fost oferită omenirii vreodată.

Putem reţine că în masonerie se produce un proces de educaţie şi dezvoltare, cât şi o mentalitate socială globală, iar acesta este de fapt ţelul nostru – Noua Ordine Mondială.

Chiar dacă omul priveşte foarte critic această Nouă Ordine Mondială, de exemplu cum au fost înlăturarea graniţelor rasiale şi naţionale, pentru că suntem o singură omenire – Noua Ordine Mondială va fi un beneficiu pentru lume. Opoziţia exercitată în trecut, în grupuri mici în cadrul naţiunilor, astăzi este exercitată în toată lumea. De aceea războaiele au în ziua de astăzi o cu totul altă formă ca acum o sută de ani. Războaiele din ziua de astăzi nu se dispută pentru stăpânirea teritoriilor. În trecut se purtau războaie pentru a captura alţi oameni şi a-i utiliza după aceea ca muncitori. În ziua de astăzi există mult prea mulţi oameni. Mai târziu au fost purtate războaie pentru

a dobândi teritorii şi a hrăni propria populaţie. Astăzi războaiele se poartă pentru energie, dar şi acest tip de războaie au trecut. Războaiele actuale sunt purtate pentru droguri şi acest lucru înseamnă să conduci şi să satisfaci lumea cu ajutorul drogurilor, lucru ce nu este rău din punctul meu de vedere. Important este ca oamenii să fie mulţumiţi. Numai excesul este periculos şi îmbolnăveşte. Acest lucru este valabil şi pentru alcool. Alcoolul te poate relaxa şi te poate face fericit, dar îl şi poate ruina pe om. Aceasta este o decizie a fiecărui individ în parte.

Aţi spus că secretul fanemasoneriei poate fi găsit deja în primul grad. Cred că este vorba de „căutătorul", adică cel ce doreşte să fie acceptat în cadrul lojei, care este trecut prin templul lui Solomon, iar acolo printre coloanele Jachin şi Boas ce stau invers. Este acesta unul dintre secrete?

„Căutătorul" este un simbol viu în cadrul acestui ritual de primire, dar acest lucru nu-i este cunoscut. Acceptarea este organizată în aşa fel, încât căutătorul se află în mijlocul atenţiei şi la finalul tuturor acţiunilor de ritual, este preluat ca mason. Acest lucru este foarte festiv şi noul frate se bucură că acum aparţine şi el masoneriei. În realitate, ritualul de primire în primul grad reprezintă superlativul întregii masonerii, pentru că numai în cadrul acestui ritual de acceptare, de prim grad, există o diferenţă. Ritualul constă în anumite acţiuni specifice şi acţiunea de acceptare

conţine anumite elemente suplimentare.

Privit în detaliu, el vine din încăperea întunecată unde aşteaptă cu ochii legaţi. Este întuneric şi el este condus prin cele două coloane Jachin şi Boas la maestrul de pe scaun, care nu-l reprezintă pe Dumnezeu, ci pe Lucifer. Aceasta este povestea. Căutătorului îi este dezvăluit: *„Tu vii din neştiinţăeşti dus la adevăr, dar adevărul nu arată aşa cum te-ai gândit tu până acum”*. Este condus la Lucifer, stăpânul lumii şi i se explică ce înseamnă legalitatea lumii, cum funcţionează lumea şi că poţi fi singur mântuitorul. Toate acestea sunt cuprinse deja în primul grad.

Oricare căutător ar refuza dacă i s-ar spune: *„Maestrul care prezidează, sau maestrul de pe scaun îl reprezintă pe Lucifer”.*

Dar chiar aşa stau lucrurile?

Normal că aşa este. Maestrul de pe scaun este omul vinclu, el poartă unghiul drept şi diavolul locuieşte în unghiul drept.

Vreau să explic acest lucru ceva mai exact: Căutătorul vine direct de la Dumnezeu, el vine din camera întunecată în templul lui Solomon. Dumnezeu se odihneşte în întuneric, în Vest, pentru că Dumnezeu a spus: *„Vreau să locuiesc în întuneric”,* asta înseamnă în necunoscut, Căutătorul vine din zona necunoscutului – îmbrăcat, dar de fapt neîmbrăcat, încălţat, dar de fapt neîncălţat, eliberat de toate metalele. El nu mai poartă metale pe corp, iar asta înseamnă că nu poate fi sedus de metale, obiecte, medalii sau

distincţii. Aceasta este imaginea simbolică a purităţii absolute. Când iese din divinitate, din Rai, din Vest şi se apropie tot mai mult de Est atunci acesta nu poate fi tot divinitatea. Acest lucru este imposibil. Maestrul de pe scaun reprezintă polul opus, adversarul. Aceasta este dominaţia adevărată. Căutătorul trebuie să recunoască: *„Vin din cea mai mare spiritualitate, din regatul cerurilor, dar atunci cade sufletul pe pământ; cel mai strălucitor luceafăr de dimineaţă a căzut.“*

Fig. 26: Templul lui Solomon cu ambele coloane Jachin şi Boas.

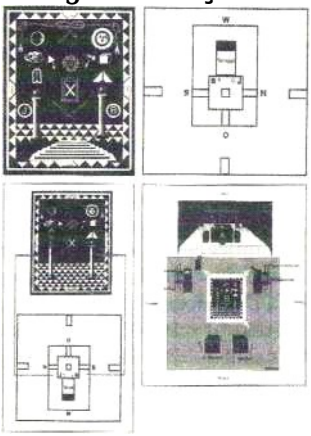

Fig. 27 stânga sus: Panoul de lucru al ucenicului **Fig. 28 dreapta sus:** Jachin şi Boas în templu **Fig. 29 stânga jos:** Templul şi panoul de lucru **Fig. 30 dreapta jos:** Structura lojei

Cu privire la imaginile templului lui Solomon (fig. 26 – 30):

„A amplasat coloanele în antecamera templului A amplasat coloana dreaptă şi a numit-o Jachin şi a amplasat coloana stângă şi a numit-o Boas". (1. Regii 7,21)

Găsim această dispunere reprezentată în fig. 26. Coloanele se află în exterior, în faţa templului. Dar pe panoul de lucru al masonilor (fig. 27) există o contradicţie faţă de această afirmaţie?

În cadrul lojei intrarea în templu se face din Vest şi se merge la lumina din Est. Templul lui Solomon era dispus iniţial în aşa fel, încât preoţii puteau intra numai din Est în el. În cel mai sfânt loc, în întuneric stătea DOMNUL pentru a vorbi cu marele preot. De aceea suntem nevoiţi să încorporăm coloanele panoului de lucru în zona templului. Acest lucru este vizibil în fig. 28.

Dar după aceea coloanele sunt dispuse altfel faţă de cum este descris în Vechiul Testament. Pentru a soluţiona contradicţia trebuie să învârtim unghiul de privire a templului la 180 de grade, pentru a-l putea compara cu panoul de lucru (fig. 29). Astfel îţi dai seama că loja se situează în curtea templului. Panoul de lucru al masoneriei reprezintă microcosmosul ca imagine a Universului.

Pentru o mai bună înţelegere mai vedem încă o dată în fig. 30 structura unei loji masonice în gradul de ucenic. Constatăm că templul lui Solomon nu este situat acolo unde stă maestrul

lojei. Acesta stă în Est, faţă în faţă cu ucenicul, în Vest stau supraveghetorii. În Est răsare soarele, în Vest este întunericul, acesta este cel mai sfânt loc din templu, în camera întunecată unde se află ucenicul la începutul călătoriei sale.

Asta înseamnă că în Est stă maestrul de pe scaun, omul vinclu, cel ce poartă unghiul drept şi reprezintă aducătorul de lumină – Lucifer.

În Est răsare soarele, el este aducătorul de lumină.

Acolo unde este lumină, acolo este aducătorul de lumină, acolo este lumina, iar principiul luminii este principiul luciferic. Când Dumnezeu a spus: *„Eu sunt în întuneric”,* atunci nu-l putem găsi concomitent în lumină, dar acest lucru nu este aşa numai la masonerie. Fiecare biserică este construită în acest fel. În biserică se intră din Vest şi mergi înspre Est, iar încăperea devine tot mai luminoasă şi pompoasă. În această măreaţă mare de lumină, încadrată în aur, stă preotul (fig. 31). Dar acolo nu poate fi Dumnezeu. Dumnezeu a rostit că doreşte să locuiască în întuneric. Dacă ne apropiem de lumină atunci este logic că aceasta este direcţia opusă poziţiei lui Dumnezeu. Aici nu suntem la Dumnezeu, ci la purtătorul de lumină.

Căutătorul reflectează şi recunoaşte: *„Am venerat întotdeauna tot ce este pe altar, acolo unde stau lumânările şi aurul”.*

Acesta este locul ce poate fi accesat numai de preot. Căutătorul recunoaşte că pilonii Jachin şi Boas din templul lui Solomon stau invers faţă de

descrierea din Biblie şi *îşi dă seama că nu a intrat în templul lui Dumnezeu, ci l-a părăsit!* El păşeşte prin coloanele templului lui Solomon dispuse invers şi merge la altarul ce se află în Est, acolo unde răsare lumina. În acest moment îşi dă seama că stă în faţa omului vinclu, purtătorul luminii, stăpânul materiei.

Dar în acest caz trebuie să te întrebi: *„De ce face preoţia acest lucru? De ce suntem batjocoriţi de religie şi de preoţime în acest fel?”*

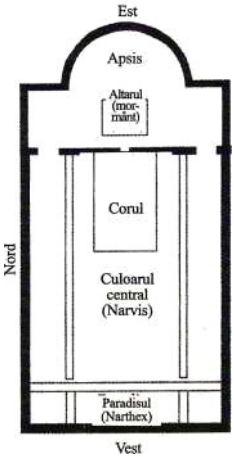

Fig. 31:

Bisericile sunt construite conform templului lui Solomon

Exact aceasta este problema! îţi dai seama că ai fost minţit toată viaţa. În acest caz masoneria arată adevărul. Dar căutătorul va spune: *„Nu, nu am vrut să aflu acest adevăr”.* În acest moment te întorci şi fugi, dar cândva ai vrut să afli adevărul. Acum când l-ai găsit, l-ai recunoscut, fugi şi spui în sine: *„Adevărul este îngrozitor, este rău*”.

Normal că este rău, este nemilos. Totuşi concluzia este că dorinţa de a afla adevărul a fost îndeplinită! în acest moment trebuie să te schimbi, tu, ca frate trebuie să schimbi ceva personal şi să spui: *„Nu o să-i mai venerez pe aceştia necondiţionat şi voi fi mult mai critic”*. Dar nu poţi comunica acest adevăr lumii atât de repede, pentru că acesteia i-ar lua prea mult timp să recunoască acest lucru. Ce-ar fi să spui cuiva:

„Auzi, ceea ce crezi tu că este Dumnezeu, nu este în realitate Dumnezeu, ci diavolul”.

„Da”, ar răspunde acesta *„tu eşti complet nebun şi întreaga masonerie este la fel, dacă toţi se roagă la diavol”.*

Afirmaţia că masonii se roagă la Lucifer nu este adevărată. Noi nu ne rugăm la nimeni, dar noi cunoaştem adevărul. Să cunoşti adevărul şi să te rogi la ceva, simt două lucruri diferite. Degeaba încerci să explici acest lucru masei de oameni. Eu mă întreb în primul rând:

Chiar este necesar acest lucru? Probabil că te vor omorî pentru că aceştia vor să afle la fel de puţin acest adevăr ca tine, când ai început să cauţi adevărul. Diferenţa o reprezintă faptul că masonul a urmat o cale lungă până a recunoscut acest lucru şi s-a dezvoltat de-a lungul anilor pe acest drum. Dar acela căruia îi serveşti acest adevăr pe nepregătite, nu ştie ce să înceapă cu acest adevăr şi devine recalcitrant. Nu este aşa?

Aici eu sunt de altă părere! Eu nu cred că adevărul este îngrozitor şi rău – este simplu!

Succesul mare al cărţilor mele arată că dezvăluirea diferitelor adevăruri reprezintă noul spirit al timpului. Oamenii se pot descurca cu acesta!

Aş dori să aprofundez subiectul Lucifer. Cel mai bine să ne întoarcem la începuturi. Ce a fost originea francmasoneriei?

În opera sa „Emst und Falk" Lessing scrie: *„Francmasoneria a existat întotdeauna!"* Masoneria reprezintă un spirit liber, iar această atitudine spirituală a existat întotdeauna. Denumirea de „Francmasonerie" a primit-o mai târziu.

Originea masoneriei a fost momentul eliberării omului din toate constrângerile supunerii spirituale. **Din punctul meu de vedere, acceptat de majoritate, afirm că Lucifer a fost primul mason pentru că s-a opus dictatului creatorului său.** Dacă acest lucru a fost bun sau rău rămâne de văzut. În orice caz au existat întotdeauna oameni care au iubit libertatea şi care au avut o gândire independentă, iar aceştia s-au adunat în grupuri. Astfel de oameni au fost întotdeauna minoritari şi au fost priviţi întotdeauna cu neîncredere. Din acest motiv, astfel de uniuni trec întotdeauna în subteran şi ţin tăcerea în faţa publicului. Masa oamenilor este laşă şi ascultătoare faţă de autoritatea ce-i subjugă. Acesta este un adevăr ce trebuie avut întotdeauna în vedere şi care face posibilă puterea diferitelor grade superioare pe

plan mondial.

Care este doctrina rosacrucienilor cu privire la acest subiect?

Au existat vremuri în care nu se făcea distincţie între rosacrucieni şi masoni. Rosacrucianismul urmează o tradiţie creştino-egipteană ce nu este urmată de francmasonerie. Chiar şi calea alchimistă a rosacrucienilor nu mai este înrădăcinată atât de adânc în masoneria contemporană, ca acum 200 de ani.

Conform relatărilor de la început şi dumneavoastră aţi fost rosacrucian.

Am fost membru al rosacrucienilor şi am fost mulţi ani în AMORC *(antiquus mysticusque ordo rosa cruciş* – Ordinul vechi şi mistic al rosacrucienilor; n.a.) trecând prin totul până la gradele de templier. M-a deranjat aici faptul că la ritualuri participau atât bărbaţi cât şi femei. Din acest punct de vedere este mai plăcut la masoni pentru că aici există numai loji de bărbaţi sau de femei, nu există loji mixte. Din alt punct de vedere rosacrucianismul a însemnat un câştig pentru mine şi anume pe partea aplicării practice a părţilor mistice. Masonii privesc aceste întrebări mai mult teoretic. La rosacrucieni poţi să trăieşti practic faptul că acţionezi în plan spiritual. Acest lucru mi-a fost de ajutor în cadrul masoneriei pentru că la rosacrucieni am putut realiza practic multe lucruri din domeniul mistic, dar nu ştiam ce regulamente se află în spatele acestora. Aceste regulamente, teoria, le poţi învăţa în masonerie

iar astfel aceste două organizaţii se completează.

Ce este altfel la rosacrucieni din punct de vedere al teoriei, ce rol are reîncarcarea sau Lucifer în cadrul acesteia? Există terne în care se deosebesc în totalitate? Unde există similitudini?

Nu, nu se deosebesc, ele pun probleme principale în altă ordine. Priorităţile sunt puse altfel, rosacrucienii sunt foarte bine pregătiţi în domeniul terapeutic, iar masonii nu sunt de loc, ei nici nu se interesează de aceste domenii.

Spuneţi *„pregătiţi practic”*. Cum se poate descrie acest lucru, există cursuri?

Da, la rosacrucieni există întâlniri şi cursuri ce simt oferite, aşa numite monografii ce sunt trimise la intervale regulate. Te poţi dezvolta şi perfecţiona, iar în primii ani te ocupi de aşa numitele iniţieri proprii, asta înseamnă că trebuie să generezi ceva în materie, ce este dirijat numai prin voinţă. De exemplu într-o iniţiere, amplasezi un recipient de apă sau un vas cu apă în faţa ta. Adaugi trei picături de ulei pe suprafaţa apei şi trebuie să mişti aceste picături de ulei cu forţa minţii, sau mişti chibrituri aflate în suspensie pe suprafaţa apei – numai prin energia spirituală. Când ai reuşit trebuie să comunici în scris acest lucru organizaţiei şi vei fi lăsat să realizezi următoarea iniţiere.

Care este?

Întotdeauna un grad mai departe.

Exemplul cu apa este foarte interesant.

Este vorba de a intra în contact telepatic cu o altă persoană. Acest lucru poate fi exersat de exemplu într-o sală plină de persoane când fixezi o anumită persoană şi o determini pe cale spirituală să facă ceva, de exemplu să-şi întoarcă capul sau o altă mişcare. La rosacrucieni poţi învăţa cum funcţionează această influenţare spirituală.

Există şi cărţi despre acest lucru...

Există foarte multe cărţi cu privire la acest lucru şi exerciţii ce duc la acest rezultat, sau aceste capacităţi. Acestea sunt foarte bine descrise şi de mare ajutor în utilizarea practică.

Mai am o scurtă întrebare legată de Lucifer: rosacrucienii erau asociaţi şi cu Alice Bailey, a cărei editură se numea *LUCIS Trust*. În operele sale a relatat destul de clar despre Lucifer şi influenţa sa.

Cu privire la Alice Bailey pot spune că scrierile ei sunt citite şi utilizate în cadrul rosacrucianismului, dar nu sunt distribuite oficial. Monografiile ce sunt distribuite oficial în cadrul organizaţiei nu conţin relatări ale acesteia.

Care este poziţia rosacrucianismului faţă de Lucifer?

Cu privire la Lucifer trebuie să-ţi creezi singur o imagine proprie, exact ca în masonerie. Şi aici îţi sunt oferite cunoştinţe din care îţi poţi trage singur concluziile – dar sunt destul de evidente.

În primul rând pentru că este periculos ca aceste organizaţii să indice în mod direct cine este

Lucifer. Ritualurile sunt alcătuite în aşa fel încât să recunoşti principiul luciferic, exact ca în masonerie. Ceea ce mişcă şi influenţează lumea trebuie acceptat.

Ce consecinţe are faptul să crezi că Lucifer este stăpânul sau domnitorul lumii? Ce înseamnă acest lucru pentru fratele mason şi pentru dumneavoastră personal?

Nu mai trec atât de naiv şi încrezător prin viaţă că: *„Dumnezeu va face să fie bine”,* pentru că Dumnezeu căruia m-am încredinţat, care guvernează lumea, acesta nu este părintele milos, iubitor, ce iartă totul şi care te mângâie întotdeauna. Lumea nu ar funcţiona dacă Dumnezeu ar fi aşa cum ne dorim noi, aşa cum ne-a explicat Iisus Hristos, că ne primeşte cu drag în braţele sale. Cum spune Margot Käßmann: *„Nu poţi cădea mai jos decât în mâna lui Dumnezeu”.* Acest lucru este adevărat în general pentru că acest Dumnezeu milos pe care masoneria îl numeşte „Supreme Being” există, dar acesta există spiritual – şi în primul rând nu este singur! Dar pe pământ, deci în materie guvernează altul.

Ca iniţiat nu mai trăiesc la întâmplare încrezându-mă pur şi simplu în Dumnezeu. Trebuie să ai încredere în propriile tale capacităţi şi să fii tot timpul conştient de faptul că în lume există întotdeauna principiul bun şi principiul rău; în orice moment, în orice loc trebuie să ai în vedere ambele principii. Acest lucru este important şi este şi ceea ce spune Biblia. Iisus

cunoştea acest lucru. Când a întâlnit Satana în deşert ştia exact în faţa cui se afla – în faţa stăpânului lumii. Iisus nu a început o discuţie cu acesta pentru că ştia exact că este el. Iisus a fost supus încercărilor, dar le-a rezistat cu succes. Noi suntem supuşi încercărilor în fiecare zi şi trebuie să fim conştienţi de acest lucru.

Regăsim acest lucru şi în povestea lui Hiob. Dacă Hiob era un om atât de extraordinar şi de bun, cum este descris în Biblie, atunci un Dumnezeu iubitor nu ar admite ca un diavol plictisit să chinuie acest om. Dar Satana a făcut parte din comunitatea fiilor lui Dumnezeu, s-a plâns cu privire la Hiob şi a spus în faţa lui Dumnezeu: *„Lui Hiob îi merge aşa de bine pentru că-i îndeplineşti orice dorinţă, dar dacă o să-l chinui şi o să-l superi vreodată un pic, atunci o să te scuipe în faţă şi n-o să te mai slăvească"*. Dumnezeu i-a răspuns: *„Poţi să încerci o dată. Fă orice doreşti cu el, numai să nu-l omori"*. Atunci acesta i-a omorât copiii lui Hiob, i-a luat bunurile şi sănătatea, s-a jucat cu el, l-a chinuit. Ar permite un Dumnezeu milostiv acest lucru? După logica noastră nu. În Biblie scrie că Dumnezeu a făcut acest joc cu Satana. L-a lăsat pe Satana să-şi facă jocul.

Există şi o explicaţie în Zohar *(Sefer ha Zohar* este cea mai importantă scriptură din Kabbala; n.a.) pentru acest lucru şi anume cum de a fost posibil: pentru că Hiob a adus în fiecare zi sacrificii. În fiecare zi a sacrificat ceva divinităţii,

pentru cazul în care el sau copiii lui vor păcătui. El a adus sacrificii numai pentru partea bună, dar nu a avut în vedere şi partea rea. Deoarece nu a dat atenţie răului, răul i-a atras atenţia şi i-a cerut să-l ia în considerare. Hiob nu a fost destul de atent.

Ce este cu toată nedreptatea săvârşită intenţionat în toată lumea? Copii chinuiţi, batjocoriţi sau omorâţi. Ar permite aşa ceva un Dumnezeu, ca cel descris de Iisus? Dacă ar deţine puterea necesară nu ar admite aşa ceva niciodată, dar faptul că acest lucru se întâmplă zilnic, neîncetat, demonstrează că nu are această putere. Acesta este adevărul, acesta este crudul adevăr. Stăpânul asupra materiei şi omului este Lucifer. Trebuie să tragi concluzii şi să-ţi adaptezi comportamentul în funcţie de acest lucru.

Îmi pare rău, dar aici am o părere contrară. Eu de exemplu am puterea să îndepărtez problemele din calea copiilor mei, dar astfel nu fac nimic benefic pentru procesul lor de dezvoltare. Principiul voinţei libere dă un sens numai atunci, când acesta i se cuvine şi omului. Normal, creatorul nostru – dragul Dumnezeu – are această putere, dar atunci ce sens ar mai avea voinţa liberă, dacă el rezolvă toate problemele omului?

Păi da, depinde cum priveşti lucrurile. Aceste concluzii au fost trase de masoni şi au dezvoltat o ordine mondială, ce ia în calcul toate aceste probleme şi care este pusă în practică astfel, încât să fie acceptată de toată lumea. Faptul că pentru

acest lucru trebuie să moară o mulţime de oameni nu are nicio importanţă. Reprezintă o parte a acestui proces. Aceasta nu este o idee masonică, ci rezultatul unei reflecţii foarte profunde. Vă mai repet încă o dată: Francmasoneria nu învaţă aşa ceva, dar învăţătura conţine acest aspect.

Sună foarte brutal. Eu personal nu vreau să răspund pentru viaţa altor oameni... în tot Occidentul Lucifer nu este perceput ca un iubitor de libertate.

Termenul Lucifer este perceput negativ de societatea noastră şi cine nu respinge acest termen este respins de societate. Termenul Lucifer semnifică *Luceafărul de dimineaţă* sau *Purtătorul de lumină.* În Biblie luceafărul de dimineaţă este descris ca fiind Cherub, unul dintre cei mai nobili îngeri creaţi vreodată de Dumnezeu. Din cauza aroganţei sale Dumnezeu l-a aruncat pe pământ şi l-a exilat din regatul cerurilor. În Biblie, cartea Eşechil este denumită Hiram regele din Tirus. Este cunoscut în general, că francmasonii trebuie şi vor să construiască templul lui Solomon. Acest templu este o clădire spirituală şi masonii se înglobează ca pietre vii în acest templu. În ritualurile şi legendele masoneriei regăsim construirea istorică a templului. Când Solomon a început construcţia templului după planurile tatălui său, regele David, Fâiram regele din Tirus şi-a adus aminte de relaţia bună ce a avut-o cu regele David. Acesta i-a oferit fiului acestuia, regele Solomon ajutorul la construcţia templului şi

i-a furnizat materialul de construcţie. Aşa este scris în Biblie. Dar dacă regele din Tirus este Lucifer, luceafărul dimineţii, atunci cititorul critic al Bibliei trebuie să aibă anumite suspiciuni. Putem pleca cu siguranţă de la premisa că masonii sunt oameni culţi şi suspicioşi ce se gândesc foarte profund la toate lucrurile pe care le fac şi vor cunoaşte cea mai profundă semnificaţie a templului lui Solomon. Conform relatărilor din Biblie templul a fost construit fără să se audă sunetul uneltelor pentru că tot materialul a fost livrat în stare finită. Templul parcă a fost construit de mâna fantomelor. Acum începem să înţelegem această chesţiune.

Totul se învârte deci în jurul templului lui Solomon?

Templul lui Solomon formează epicentrul gândirii şi a acţiunilor masonice, este epicentrul ritualurilor masonice până la gradele superioare. Templul lui Solomon reprezintă cel mai mare mister exterior şi interior al masoneriei. Acest templu este misterul omenirii. În acest context trebuie avut în vedere şi faptul că templierii se numeau cavalerii templului lui Solomon. Cine rezolvă acest mister a pătruns cu adevărat în profunzimea cunoaşterii omenirii. Pentru această cunoaştere, fiecare iniţiat a parcurs un drum de mai mulţi ani.

Cine era reputatul rege Solomon, atât de slăvit de masoni?

Regele Solomon a fost dăruit de Dumnezeul

său cu toată înţelepciunea, iar înţelepciunea sa depăşea înţelepciunea tuturor celorlalţi pământeni. Din ce consta deci înţelepciunea sa? Din faptul că a vrut să despice copilul unei târfe în două? în Biblie scrie destul de clar, că Solomon vorbea despre animale şi plante. Din aceasta nu recunoşti neapărat înţelepciune. Coranul este mai detaliat în acest sens. În Coran scrie că regele Suleiman vorbea cu animalele şi plantele şi că acestea îi dădeau o mulţime de indicii pe care le utiliza cu succes. Se spune că Suleiman a fost cel care i-a supus pe Jinn. În percepţia arabă Jinn sunt demoni. Suleiman-Solomon i-a forţat pe Jinn să-i construiască templul. Acest lucru chiar este remarcabil. Datorită faptului că masonii ştiu de obicei mai multe decât învăţaţii laici, or fi având motivele lor ca să construiască şi ei un astfel de templu.

Cine exact era Hiram Abif, maestrul constructor al templului lui Solomon şi ce rol joacă el în cadrul francmasoneriei?

Maestrul constructor Hiram Abif ce s-a născut în jurul anului 900 î. Hr., joacă un rol central în cadrul francmasoneriei. Putem afirma că masoneria ioanită (lojile albastre) nu ar exista fără Hiram Abif. Hiram Abif este maestrul constructor al templului lui Solomon şi este ucis de trei companioni rebeli. Aceşti companioni voiau să afle de la el cuvântul de maestru pentru a primi mai mulţi bani la plata de seară decât le-ar fi revenit în mod normal. Maestrul Hiram nu le-a

divulgat cuvântul şi l-a luat cu el în mormânt. De atunci omenirea caută cuvântul pierdut. Multe grade masonice se ocupă de cuvântul de maestru pierdut. Din Biblie ştim numai că tatăl său a fost un tiran şi mama sa provenea din tribul Naftali. Aceasta este numită „Văduva din Naftali”. Hiram Abif este privit în literatura masonică la un nivel atât de înalt încât literatura existentă ar putea umple săli întregi.

Cu privire la Hiram Abif am găsit următoarea poveste interesantă: există aşa numita „Legendă a templului” sau „Legenda Adonhiram”. Hiram Abif este numit şi Adonhiram, iar „Adon” semnifică „stăpân” în ebraică. Acest Hiram Abif nu a fost un muritor oarecare pentru că străbunul acestuia era Cain, iar conform legendei Adonhiram provenea direct de la Lucifer. Mama lui Cain era Eva dar tatăl nu a fost Adam ci îngerul Iblis-Lucifer. Conform legendei, Dumnezeu era gelos pe geniul transmis de Lucifer urmaşilor să-i şi i-a alungat pe Adam şi Eva din paradis. Diferenţa dintre Abel (cel procreat de Adam şi Eva) şi Cain (din relaţia Eva şi Lucifer) a fost aceea că urmaşii lui Adam aveau suflete de sclavi dar urmaşii lui Lucifer erau liberi. Tatăl lui Hiram Abif moare înainte de naşterea acestuia. De aceea Hiram este numit şi „Fiul văduvei”.

Acest lucru este corect. Aşa sună în mare

parte legenda. Totuşi aceasta este o variantă, pe care o cunosc puţini masoni de grad superior. Chiar dacă nimeni nu ştie ce este adevărat din această legendă, aceasta este de mare importanţă pentru masonerie. Şi aici vedem rolul lui Lucifer.

În sfera legendei masonice apar doi Hiram. În acest caz trebuie evitată confuzia între aceştia doi. Aceştia sunt Hiram regele din Tiros şi Hiram Abif, maestrul constructor al templului lui Solomon.

Hiram, regele din Tiros a furnizat regelui Solomon materialele de construcţie, iar Hiram Abif, maestrul constructor, a confecţionat obiectele de artă în acest templu. Există un substrat delicat cu privire la cine era în realitate acest Hiram, regele din Tiros. Am relatat pe scurt mai sus despre acest lucru. Regele Hiram nu era altcineva decât îngerul căzut, ce a fost creat de Dumnezeu şi la care Dumnezeu nu l-a iertat, iar din acest motiv a fost alungat pe pământ – Lucifer.

Istoria construcţiei templului cu regele Solomon se derulează astfel, regele din Tiros, adică Lucifer este dispus să furnizeze regelui Solomon materialul de construcţie pentru templul său, pentru că acesta nu putea construi singur templul cu poporul său din anumite motive. Dacă era vorba de un templu, atunci trebuia să se îndrepte către astfel de entităţi sau spirite ca regele din Tiros şi anume un înger căzut, care ştia cum arată originalul templului din ceruri – doar l-a văzut personal.

Regele din Tiros, Lucifer, cu siguranţă nu va

pune personal mâna la lucrările de construcţie şi nici nu va participa personal. Acesta va trimite pe cineva care are iscusinţa meşteşugărească de a construi acest templu. Acesta este maestrul constructor Hiram Abif.

Dacă le combini corect, constaţi că Hiram regele din Tiros, era Lucifer în persoană şi maestrul constructor al templului lui Solomon, Hiram Abif un descendent al lui Cain, fiul lui Lucifer. Deci putem afirma că este un proiect de familie.

Exact! Pe această temă masoneria reacţionează foarte alergic, când este adusă în discuţie! Istoria legată de Iblis o găsim în Coran unde este descris că Dumnezeu a cerut tuturor îngerilor să îngenuncheze în faţa creaţiei sale, Adam. Singurul care s-a opus a fost Iblis. În urma acestei nesupuneri acesta este respins de Dumnezeu. În Islam îngerul Iblis este denumit şi Satan sau Şeitan – el este adversarul, el este Lucifer.

Acest Iblis-Lucifer a fost atras de frumuseţea Evei şi l-a zămislit pe Cain. Sufletul lui Cain era astfel o scânteie a lui Lucifer şi din acest motiv era mult superior sufletului lui Abel. Totuşi Cain era binevoitor cu Adam şi Abel. Dumnezeu l-a izgonit pe Cain din paradis din gelozie, iar Adam şi Eva erau supăraţi pe Cain pentru că el era motivul izgonirii. Eva şi-a dedicat toată dragostea lui Abel, care devenise din acest motiv arogant şi pedepsea dragostea frăţească lui Cain cu dispreţ. Acesta a

fost motivul pentru care Cain l-a ucis mai târziu pe Abel. După această faptă, Dumnezeu a declarat uciderea lui Abel ca fiind de neiertat. Cain, preţiosul copil al lui Lucifer, a vrut să atenueze durerea lui Adam şi a Evei şi şi-a dedicat activitatea copiilor lui Adam. Astfel el i-a învăţat agricultura. Henoch fiul lui Cain i-a învăţat secretele vieţii sociale iar urmaşul acestuia, Methusalem, i-a învăţat pe fiii lui Adam semnele scrierii. Lamech le-a arătat poligamia, iar fiul acestuia Tubal Kain i-a învăţat despre prelucrarea minereurilor şi a fierului.

Să ne întoarcem la maestrul constructor Hiram Abif. Regele Solomon dorea neapărat să se căsătorească cu regina din Saba, aceasta îi acceptase deja propunerea, dar ea a văzut măreţul templu construit de Hiram Abif şi voia să-l cunoască pe acest maestrul constructor, care trăia singur şi retras, fără să dezvăluie cuiva descendenţa sa. Aceasta s-a îndrăgostit de Hiram Abif şi era atât de încântată de construcţia acestuia încât a vrut să vadă armata de muncitori a acestuia. Regele Solomon, care era gelos, a afirmat că acest lucru era imposibil. Hiram Abif a tras o linie orizontală şi din mijlocul acesteia o linie verticală în jos un „T” mistic şi de îndată i s-au alăturat toţi maeştrii, companionii şi ucenicii, indiferent cât de departe se aflau în acel moment şi asta cu toate că erau de provenienţă diferită şi vorbeau limbi diferite. Aceşti peste o sută de mii de bărbaţi s-au aşezat în rând, ordonaţi după

breslele lor şi la mişcarea mâinii acestuia a înţepenit toată armata. Astfel regina Saba şi-a dat seama că în faţa ei nu se afla un om obişnuit.

Prezentarea acestei situaţii şi realizarea construcţiei templului cât şi greutăţile apărute la construcţia templului – şi anume că maestrul constructor a fost omorât de trei companioni – sunt reprezentate simbolic şi ritualic în cadrul masoneriei. Acest lucru are un motiv foarte, foarte profund pe care trebuie să-l avem întotdeauna în vedere, faptul că masoneria a început să construiască templul lui Solomon, acest templu spiritual, care este Noua Ordine Mondială!

Vă mulţumesc frumos! Să revenim pe scurt la Ritul Scoţian. Cum arată ritualul gradului scoţian 33?

În acest ritual eşti pus în situaţia în care toate religiile lumii sunt aşezate în mod egal una lângă cealaltă, iar prin aceasta, se arată faptul că este total nesemnificativ căror religii sau cărui Dumnezeu aparţii, deoarece condiţia umană este cel mai important lucru, iar aceasta este o concluzie clară că omul este coroana acelei creaţii, indiferent cine este adevăratul creator. Noi nu-l putem defini pe creator pentru că este indefinibil percepţiei noastre în infinit şi eternitate. Este suficient pentru om să accepte că există ceva ce ne-a creat şi ne influenţează indiferent dacă acel ceva se numeşte Dumnezeu sau duh şi indiferent cum.

Asta înseamnă că masonul este învăţat

de-a lungul parcursului său prin gradele masoneriei, că pe de o parte există o fiinţă divină, spirituală, care a creat totul, iar pe de altă parte există Lucifer care este stăpânul acestei planete, stăpânul materiei.

Este corect. Există un principiu şi anume, *Supreme Being,* ce nu este inteligibil pentru om, acesta este Dumnezeu adevărat, puterea ce a creat totul.

Dar forţele spirituale, elementele ce ne guvernează, pe care le numim în masonerie *maestrul constructor de mărime triplă,* stăpânul lumii, susţinătorul lumii sau distrugătorul lumii este Lucifer. Acesta este principiul luciferic, acesta trebuie acceptat pur şi simplu.

Dar peste acesta există Supreme Reing?

Da, ceea ce va rămâne etern şi neidentificabil.

Acesta este, „Şeful suprem”, binele?

Acesta este binele, cel ce se află deasupra tuturor.

Când v-aţi dat seama prima dată că masoneria este altceva decât ceea ce **se gândeşte în afară?**

Am observat acest lucru la primirea mea, când mi-a fost smulsă banda de pe ochi şi am văzut în faţa mea simbolurile de pe covorul de lucru, iar acestea nu erau deloc plăcute pentru mine. În acel moment mi-am spus: *„Doamne, am ajuns exact acolo unde nu voiam în niciun chip”.*

Ce simboluri erau acestea?

Aceasta era o pentagramă cu vârful în jos, iar pentagrama cu vârful în jos mi-a semnalizat atunci: *„Acesta este un simbol satanic”*. Nu cunoşteam altă semnificaţie pentru acesta, dar nici nu voiam asta.

În acel moment luasem deja decizia şi eram în mijlocul ritualului, astfel că am continuat şi am învăţat în perioada carierei mele masonice să privesc altfel acest simbol. În masonerie acest simbol semnifică „steaua lucitoare” şi nu pentagrama. Pentagrama uzuală nu are flăcări în colţuri şi niciun „G” la mijloc. Astfel acesta are o cu totul altă conotaţie faţă de literatura ezoterică generală. Semnificaţia pentagramei este foarte diversă. Pentagrama reprezintă de fapt numinosul. Numinosul este tot ce e spiritual, indiferent dacă este sfânt, demonic sau altcumva. Pentagrama este reprezentarea numinosului în cadrul materiei; dacă vedem o pentagramă cu vârful în jos atunci înseamnă că spiritualul acţionează asupra materialului. Dacă vârful este îndreptat în sus atunci spiritul părăseşte materia şi omul este pe cont propriu.

Este acelaşi lucru ca cuadratura cercului. Cercul simbolizează întotdeauna divinitatea. Materia este reprezentată prin pătrat. Când cercul devine pătrat atunci se materializează Dumnezeu, atunci Dumnezeu devine om. Întotdeauna când se materializează un Dumnezeu, un duh sau numinosul atunci devine propriul fiu.

În acest fel trebuie privită şi creştinătatea

unde tatăl, fiul şi duhul reprezintă o entitate. Dacă tatăl este partea spirituală, iar această parte spirituală vrea să acţioneze în materie atunci ea trebuie să devină fiul. În cadrul materiei acţionează ca fiu, în afara materiei ca tată. Aceasta este cuadratura cercului. În orice biserică, în fiecare clădire sacră există un loc în care divinitatea accede materia, în care acţionează cuadratura cercului – acest loc se află în partea de vest a unei biserici în locul unde ar trebui să stea piatra de botez şi unde se afla înainte baptisteriul. După aceea are loc un anumit schimb de ritm în direcţia est şi te afli în cuadratura, iar cuadratura semnifică întotdeauna templul mormântului în construcţiile creştine. Secretul templului mormântului este faptul că de paşti femeile au venit la mormântul lui Iisus şi au constatat că mormântul este gol. Din acest motiv în biserica creştină, cuadratura trebuie să fie întotdeauna goală pentru că altfel nu mai este mormântul. Este secretul, pentru că în acest loc pătratul va fi încercuit, iar asta înseamnă că divinitatea părăseşte din nou materia. Tocmai acest lucru poate fi reprezentat şi cu ajutorul pentagramei cu săgeata în sus (*). În momentul liturghiei se dezvoltă o anume stare prin care credinciosul poate încerca să intre în transcendental. După această dezvoltare divinitatea îl va părăsi din nou, dar credinciosul este întărit şi se va descurca singur în continuare. Acest lucru înseamnă că pătratul este din nou

încercuit. Pentagrama are vârful în sus şi de aceea vedem în acesta şi eliberarea spirituală a omului. Acesta este simbolul libertăţii. Omul vede în pentagrama cu vârful în sus libertatea personală până la anarhie, iar când vârful este îndreptat în jos atunci acesta îl identifică cu principiul rău, cu Satana, dar acest lucru nu este corect. Acest mod de gândire nu poate fi schimbat în omenire. Acesta este şi unul dintre secretele masoneriei, despre care nu se poate discuta cu lumea profană...

Când aţi auzit prima dată de Noua Ordine Mondială?

De Noua Ordine Mondială am aflat în cadrul masoneriei, în legătură cu imaginea de pe bancnota de un dolar (fig. 37 şi 38), iar în decursul apartenenţei mele la masonerie am auzit de regulile stricte, de iluminaţii bavarezi şi de familiile care deţin cele mai mari bănci din lume. Masonii neagă acest lucru în exterior, chiar şi fraţilor le este explicat acesta numai de la un anumit grad. Despre acest lucru aţi prezentat în introducerea cărţii dumneavoastră o mulţime de citate a unor fraţi de grad superior, care confirmă ceea ce vă relatez. Ţelul francmasoneriei a fost întotdeauna să instaureze o Nouă Ordine Mondială.

Dar până la ce moment, respectiv până la ce grad este negat acest lucru în cadrul masoneriei?

Faţă de membrii din lojile albastre; deci în

loja albastră încă nu se discută acest subiect. Membrii din lojile albastre, adică din lojile ioanite ştiu că există aceste subiecte în cadrul masoneriei iar ucenicii şi companionii noi întreabă despre iluminaţi şi despre stricta observanţă. Acestora li se spune că acest subiect nu aparţine de masoniene şi că trebuie să aibă răbdare pentru că se va reveni mai târziu la acest subiect. Subiectul acesta pur şi simplu nu aparţine acestui grad şi aceştia trebuie să aibă puţină răbdare.

Asta înseamnă că de îndată ce ajungi în gradele roşii...

Se va vorbi deschis despre aceste subiecte şi se vor explica şi legăturile istorice, de ce acest lucru este aşa în cadrul masoneriei şi de când acest subiect nu mai este formulat publicului. În ziua de astăzi trebuie să te exprimi cu mare atenţie iar acest subiect trebuie evitat pentru a nu exista interpretări eronate.

Dacă am înţeles corect, mai întâi ţelul masoneriei îl reprezintă construirea templului imaginar a lui Solomon.

Corect. Acest templu este Noua Ordine Mondială. Este stabilit în mod evident că în cazul templului lui Solomon se edifică o clădire spirituală şi nu o clădire din piatră.

Ce cred masonii de grad superior despre acest Solomon biblic care se pare că nu a existat niciodată?

Solomon trebuia să construiască templul pentru Dumnezeul său. A şi făcut acest lucru. Din

acest unghi de vedere, Solomon preia singur această sarcină a principiului luciferic. În acest caz, în care Solomon construieşte acest templu, el a devenit stăpânul acestui principiu luciferic. Se ştia că Solomon era un vrăjitor, putea da ordine demonilor şi îl putea neutraliza chiar şi pe cel mai mare dintre demoni.

Interpretarea acestui lucru este că Solomon a fost în stare pentru scurt timp să-l lege pe Lucifer şi chiar să ia locul acestuia, şi ca regent, dar nu prin transferarea puterii şi nici prin predarea anumitor drepturi, ci Solomon şi-a obţinut cu forţa aceste drepturi. Este asemănător cu Faust şi Mephisto ai lui Goethe. Stăpânirea lui Lucifer este întotdeauna reprezentată în acest fel în cadrul literaturii. Poate că Goethe a vrut să arate de asemenea, că aşa ceva este posibil. Totuşi acest lucru nu poate fi spus în mod deschis, înseamnă că regele Solomon, dacă a existat sau nu, a fost în stare să-i ia principelui regent asupra materiei, puterea de dominare şi să şi-o însuşească pentru scurt timp. Acest lucru nu a fost văzut bine de stăpânul lumii – fie că este Dumnezeu Iehova sau Lucifer – datorită faptului că poate fi învins.

Ce deosebeşte Ritul Scoţian de Ritul de York, respectiv pe acestea două faţă de Marele Orient francez? Ce se învaţă acolo?

În Marele Orient există curente ce aparţin *ritului rectificat* (ce se abate de la stricta observanţă; n.a.) iar acest rit se preocupă foarte tare de ordinul templier şi din acest motiv este

mai mult o masonerie cavalerească. Trendul acesta s-a dezvoltat în Franţa începând cu anul 1740, iar englezii nu au vrut să accepte acest lucru. Din această cauză masoneria s-a separat puţin în Europa. Francezii au urmărit intens noţiunea de templier iar englezii au concentrat masoneria în domeniul operativ.

Acum am ajuns ia o temă foarte interesantă – cavalerii templieri. Templierii respectiv noţiunea de templier a fost deci respinsă în masonerie?

Da, noţiunea de templier în cadrul masoneriei a fost respinsă prin influenţa Vechiului Testament în loji. Trebuie făcută o distincţie între templierii ce se bazează pe valorile etice ale cavalerismului, cei ce au existat cu 800 de ani în urmă, dar care nu aparţin francmasoneriei, şi masonerie, care are în cadrul structurilor ei aşa numite grade de templieri.

În anul 1868 fraţii din Ordinul Francmasonic s-au distanţat de această concepţie de templier pentru că nu a putut fi obţinută dovada unei succesiuni directe sau dovada pentru succesiunea fostului Ordin Templier. Este vorba numai de legende. Se povesteşte că în anul 1314 Jacques de Molay, l-a chemat pe nepotul său François Beaujeu şi i-a destăinuit unde simt actele cu privire la secretul templierilor, chiar înainte de execuţia sa. După moartea lui Jacques de Molay, nepotul acestuia a ascuns aceste acte în Franţa, în templul de pe Isle de France şi după aceea le-a dus într-un

loc din Scoţia. În documente vechi este descris cum erau păstrate aceste acte într-o boltă subterană.

Deci din descoperirile ce au avut loc la Ierusalim?

Erau proprietatea Templierilor iar aceasta a fost salvată în Cipru. Din Cipru templierii voiau să ajungă în Franţa şi să întemeieze propriul stat templier în sudul Franţei. În urma acestui demers au fost arestaţi cu miile, au fost ucişi, iar ordinul a fost dizolvat.

Acest lucru înseamnă că motivul distrugerii templierilor a fost faptul că au încercat să-şi întemeieze propriul stat.

Da. Acest lucru este de înţeles. Ordinul cavalerilor templieri a fost întemeiat cu ajutorul lui Bernard de Clairvaux – aparent.

Deci, de către cistercieni?

Nu, în niciun caz. Dacă mergem la începuturi, atunci vedem că ordinul templier a fost fondat aproape concomitent cu ordinul cistercian. Ordinul cistercian a fost fondat de Robert de Molesme, dar la un moment dat a fost preluat mai mult sau mai puţin cu forţa de Bernard de Clairvaux şi alţi treizeci de bărbaţi. Acest lucru nu i-a convenit deloc stareţului Stephan Harding dar nu putea face nimic împotriva acestei superiorităţi. Aceste treizeci de persoane sub conducerea lui Bernard de Clairvaux erau toţi apartenenţi ai familiei Montbard, respectiv Fontaine. Tatăl lui Bernard provenea din familia

Fontaine, iar mama sa din familia Montbard. Familia Montbard aspira să construiască acest ordin, a finanţat şi primele mănăstiri cisterciene şi noile întemeieri. Aceasta era o problemă pur familială, iar în spatele acesteia stătea André de Montbard, unchiul lui Bernard de Clairvaux. Bernard de Clairvaux era un lider carismatic care ar fi fost condamnat în ziua de astăzi de către tribunalele internaţionale pentru genocid, deoarece era extrem de brutal. Ceea ce a făcut reprezintă cea mai mare nedreptate, dar a realizat foarte multe şi unchiul său André de Montbard era unul din fondatorii ordinului templierilor.

Când ordinul cavalerilor templieri a fost recunoscut în anul 1128 în Troies a rezultat faptul că ordinul templier era înfrăţit cu ordinul cistercian, iar acestea au reuşit în următoarele decenii să realizeze extraordinar de multe bogăţii.

Templierii erau organizaţi după imaginaţia şi indicaţiile lui Bernard de Clairvaux în aşa fel încât putem spune că era vorba de soldaţi călugări, iar în cazul cistercienilor, de călugări soldaţi. Îi putem privi pe unii ca şi călugări luptători şi pe ceilalţi ca şi cavaleri credincioşi. Ordinul templierilor era un ordin pur războinic conform viziunii lui Bernard de Clairvaux. Acesta nu avea niciun fel de sarcini caritabile, ci numai sarcini militare, aceştia erau soldaţii lui Dumnezeu. Bernard de Clairvaux a făcut o trimitere expresă că aceşti soldaţi monahali sunt „Soldaţii lui Hristos” şi în imnul său a spus despre cavalerism: „*Viaţa este frumoasă,*

prestigiul aduce onoare, dar mai bine ca soldat al lui Hristos” în acest sens. *„Soldatul lui Hristos omoară fără griji şi moare sigur”*. Aceasta era deviza!

Exact acelaşi lucru ce îl avem astăzi în jihādul islamic, războinicii lui Dumnezeu. Bernard de Clairvaux a început să întemeieze un stat dumnezeiesc cu războinicii lui Dumnezeu. Era un ordin strict militar cu cavaleri credincioşi iar ordinul cistercian era un ordin de călugări luptători. Acesta era idealul. După aceea în evoluţia acestui ordin templier s-a întâmplat ceva ce ducea în acele vremuri medievale întotdeauna la decăderea ordinelor monahale. Ordinele monahale erau întemeiate de exemplu ordinul benedictin reformator conform regulilor sfântului Benedict. Călugării trăiau prin munca, credinţa lor şi din dragostea aproapelui, trăiau modest, erau harnici şi de încredere.

Prin aceste lucruri primeau recunoştinţă şi deveneau bogaţi. Când erau bogaţi devenau decadenţi şi astfel se ruinau. Pe vremea aceea templierii stăpâneau comerţul european, influenţa lor se întindea până dincolo de Marea Mediterană. Prin mare pricepere la comerţ şi politică ordinul a devenit în scurt timp un factor dominant în Europa şi în Africa de Nord. În perioada de glorie ordinul deţinea circa 9000 de cetăţi.

Acest ordin dublu al templierilor şi al cistercienilor avea un avantaj deosebit: banii pe care-i aduceau cistercienii puteau fi luaţi de

templieri dar averea rămânea tot în familie. Călugării rămâneau în sărăcia lor pentru că templierii cheltuiau averea. Mănăstirile cisterciene simt construite toate la fel. Acestea au o clauzură ca centru şi de această clauzură, acest pătrat sunt ordonate culoarele în cruce.

Lângă aceasta este dispusă biserica şi de jur împrejur există fierărie, piuă de bătut postavul, un spital şi un sistem de gestionare a apei. Din multe iazuri a fost organizat un sistem de gestionare a apei despre care, în calitate de profan, se ştia numai: la capătul mănăstirii intra apa, acolo era bucătăria şi la celălalt capăt erau toaletele şi totul era tot timpul curat. Pentru acest lucru nu trebuiau amenajate atâtea iazuri.

Exista deci un alt motiv?

Mănăstirile aveau spaţii enorme de depozitare, aveau fierării, piua de bătut postavul şi spitalele, dar aveau puţini călugări ce se rugau. Aceşti călugări cistercieni nu aveau voie să evanghelieze şi nici să boteze. Aceştia nu aveau nici dreptul să părăsească mănăstirea. Populaţia nu avea dreptul să intre în mănăstire.

Cistercienii aveau mănăstiri enorme organizate foarte bine. Acum să ne imaginăm: intră în scenă ordinul înfrăţit al templierilor. Aceştia îşi reparau armele, dispozitivele şi vehiculele la fierărie, la piua de bătut postavul îşi fabricau îmbrăcămintea, iar în spitale îşi puneau bolnavii pe picioare. În iazuri existau tone de crapi, carnea de vită era pusă la saramură, deci

aveau destul cu ce să se întreţină! Au hrănit şi mulţi sărmani… În realitate mănăstirea servea ca locaţie logistică pentru trupele de templieri ce treceau pe aici. Acest sistem funcţiona perfect!

Biserica mănăstirii era împărţită în două părţi: o parte aparţinea călugărilor ce munceau, iar în mijloc atârna crucea triumfului. În Est era zona de profesiune a călugărilor ce se rugau. Călugării muncitori aveau crucea triumfului cu Iisus Hristos. Călugării ce se ocupau de profesiune, profesionişti, deci călugării ce se rugau nu aveau crucea. Aceştia nu au respectat crucea şi templierii nici atât, aceştia scuipau pe cruce.

De ce?

Pentru că au spus: crucea era unealta de maltratare a domnului nostru, a Dumnezeului nostru, pe această cruce a murit domnul şi Dumnezeu nostru, noi nu o putem venera! Pe aceasta o scuipăm, pe aceasta o călcăm în picioare, noi nu ne rugăm la aceasta. Din cea mai profundă convingere şi cu inima deschisă nu puteau face altceva decât să dispreţuiască şi să scuipe această unealtă de tortură. Din acest punct de vedere nici eu nu aş arăta respect crucii creştine. Conform dorinţei bisericii creştinul trebuie să arate cea mai mare reverenţă acestei cruci şi persoanei ucise pe ea. Oare omul credincios nu este indus în eroare? Ce sens are să venerezi o persoană ucisă pe unealta ce i-a adus moartea şi să-l urmezi în suferinţa lui? Este acesta

ţelul educaţiei pauliene?

Dar acest lucru a fost întotdeauna interpretat altfel. S-a spus: *„Voi scuipaţi pe cruce pentru că sunteţi antihriştі”.*

Este corect! Aveau nevoie de argumente pentru a dizolva ordinul cavalerilor templieri. Pe de altă parte trebuie avut în vedere că templierii dominau toată Europa, că erau incredibil de bogaţi, că Filip cel Frumos, deci Filip al IV-lea era foarte îndatorat templierilor şi că Jacques de Molay s-a retras în Cipru şi în Malta după ce a pierdut Palestina. Jacques de Molay ultimul mare maestru cunoscut – accentuez intenţionat ultimul „cunoscut”, pentru că nu era ultimul, încă mai există marele maestru – a anunţat că se întoarce în Franţa cu restul armatei sale de cavaleri şi vrea să întemeieze un stat templieri în sudul Franţei. Din punctul de vedere a lui Filip al IV-lea trebuie avute următoarele în vedere: această grupare puternică cu mii de soldaţi ce erau antrenaţi numai să ucidă, avea numai un gând în cap: *„să omoare”.* Aceasta era sarcina lor, era „arta” lor, era profesia lor. Au destabilizat ţara. Astfel de oameni, astfel de maşini de ucis nu pot fi tolerate de nicio ţară. Astfel că a fost corect ca regele să dea ordin ca cei ce se întorc în ţara de origine să fie ucişi. Au fost omorâţi cu sutele, dar numai în Franţa. Portughezii au scăpat mai ieftin. Ei au spus: *„Nu mai suntem ordinul templier, acum suntem un ordin creştin*”. Aici nu s-a întâmplat nimic. Nici în Germania şi în Scoţia nu s-a

întâmplat nimic, numai în Franţa au fost omorâţi. Dacă acest ordin templier a stăpânit, guvernat şi a controlat toată Europa atunci nu este suficient să omori o mie sau două mii de soldaţi. În acest caz trebuie să omori zeci, poate sute de mii de templieri, dar acest lucru nu s-a întâmplat.

Totuşi ordinul templier dispăruse oficial de pe scena europeană, iar conform legendelor masonice secretul succesului templierilor a fost dus în Scoţia, la Heredom. Aparent crezi că este vorba de un loc, o insulă, un munte sau o zonă geografică unde este ascuns secretul. Dar intră pe internet şi introdu în sistemul de căutare termenul *Heredom* şi nu găseşti nimic, niciun loc. Există diferite locuri pe pământ în special în Europa ce se numesc Heredom, iar acestea simt toate locuri în care este păstrat câte un aspect al cunoştinţelor. Acest lucru înseamnă: fiecare loc din lume ce are semnificaţia

Heredom este un loc în care există cunoştinţe templiere. Cine va afla aceste locuri este o altă problemă. Acest lucru nu este accesibil oricărui mason, indiferent de gradul superior pe care îl deţine.

Întreaga masonerie a fost împărţită mai târziu în patru capitule pentru a putea ajunge din nou pe continent – şi anume ştiinţa templieră sub mantaua francmasoneriei. Au fost deci utilizate asociaţiile constructorilor de domuri existente cu puterea şi disciplina lor pentru a ascunde o ştiinţă extraordinară şi a fost adusă înapoi pe continentul

european în patru capitule, pentru ca întreaga ştiinţă să nu fie într-un singur loc. Astfel a ajuns câte o pătrime de ştiinţă în locuri, locaţii, loji din cadrul Europei. Putem afirma foarte grosier că diferitele tipuri de învăţături masonice simt capitulele respective ale ştiinţei templiere. **De aici se poate trage concluzia, că patru tipuri diferite de învăţături, sau patru capitule diferite pot transmite întreaga ştiinţă, pentru că o păstrează până în ziua de astăzi.**

În decursul secolelor a evoluat în aşa fel, încât state individuale s-au îndreptat către anumite tipuri de învăţături. Concret, acestea sunt liberii masoni vechi şi acceptaţi, marea lojă a celor trei sfere ale lumii, Ritul de York şi ordinul francmasonic. Acestea deţin numai o parte a ştiinţei. Acestea nu au tratate de vizitare reciprocă, se privesc ca rase diferite şi astfel ştiinţa integrală de atunci nu a putut fi transmisă în masonerie, cu toate că masoneria, în totalitatea ei, deţine toată această ştiinţă.

Există în acest caz o diferenţă faţă de Germania?

Aşa este, Germania deţine cheia! A avut loc ceva unic pe plan mondial, după al Doilea Război Mondial. Să plecăm de la premisa că în ultimele secole ştiinţa a fost împărţită individual pe ţări, iar în Germania în perioada celui de-al treilea Reich, lojile francmasonice au fost interzise – acestea nu mai existau în mod oficial. Puterile învingătoare şi-au instalat propriile loji militare după război,

soldaţii rămaşi în Germania erau aproape toţi masoni şi erau foarte bine organizaţi, deoarece masoneria are o semnificaţie mondială ca sistem de control.

După război, la un moment dat trupele de ocupaţie s-au retras, dar lojile mai existau. Au fost primiţi şi nemţi ca membrii, iar mai târziu au fost traduse şi ritualurile în limba germană. După aceea a avut loc ceva unic pe plan mondial, lucru ce se menţine până în ziua de astăzi – faptul că fraţii masoni se vizitau reciproc cu toate că nu exista o convenţie de vizitare. Aceştia s-au întâlnit în mod ilegal şi astfel au văzut şi şi-au însuşit diferitele ritualuri şi au observat că întrebările descinzând dintr-un fel de învăţătură aveau răspunsul în cealaltă. Încet, încet acest lucru s-a extins în toată Germania, până când puterile aliate au recunoscut ce se dezvolta în Germania şi au încercat să contracareze acest lucru în diferite moduri, prin interzicerea vizitelor reciproce, până la modificarea şi falsificarea ritualurilor cu interpretări diferite ale acestora. Numai că ceea ce s-a împământenit în secole nu se poate schimba în câţiva ani. Privit astfel războiul mondial a trecut dar acum avem un război al lojilor şi anume, al lojilor aliaţilor împotriva lojilor germane. Aliaţii ne-au dat – fără să ştie – cheia pentru marele mister.

În acest caz a acţionat forţa care a vrut să facă rău şi totuşi a creat binele?

Da, se poate privi şi aşa. Din acest motiv noi,

cei din Germania ne aflăm în poziţia privilegiată de a avea la dispoziţie ştiinţa francmasoneriei în întregul ei, într-o singură limbă. Nu numai limba, ci şi ritualurile, pentru că important este să trăieşti ritualul masonic. Textele sunt cunoscute, le poţi compara, dar nu le poţi decodifica dacă nu trăieşti ritualul şi nu cunoşti legendele aferente. Misterele masonice se desluşesc cu ajutorul simbolurilor, prin legende şi prin ritualuri. Toate aceste elemente împreună decodifică misterul, adică numai câte un sfert din mister. Dacă cunoşti toate ritualurile celor patru învăţături diferite, simbolurile şi legendele – aşa ca mine – şi compari toate acestea între ele, atunci afli ce este în spatele lor, atunci ştii că în spatele masoneriei sălăşluiesc cunoştinţele străvechi ale templierilor, că în fond această ştiinţă templieră străveche este ştiinţa frăţiei cavalerilor mormântului.

Templierii i-au protejat şi apărat pe cavalerii mormântului, iar aceştia deţineau secretele şi cunoştinţele lor de la aşa numiţii *şapte creştini sirieni.* Este vorba de creştinătatea primară a comunităţii lui Iisus din Nazareth, o organizaţie ce şi-a salvat ştiinţa de-a lungul secolelor, a găsit un anumit refugiu în biserica mormântului din Ierusalim, a fost protejată 200 de ani de templieri, şi după anul 1314, de către francmasonerie!

În ziua de astăzi masoneria internaţională nu mai are nicio semnificaţie în raport cu asociaţiile constructorilor de domuri şi nu mai are nici posibilitatea să-i protejeze pe cei ce gândesc

altfel. Prin urmare, francmasoneria a intrat tot mai mult în subteran şi şi-a pus tot mai multe învelişuri – deci învelişuri din simbolistica constructorilor de domuri, din creştinism, din Egiptul antic iar prin această diversitate s-a instaurat o anumită confuzie – chiar şi între fraţii care nu mai puteau recunoaşte unde este misterul!

Ei vedeau misterul în înveliş, au desluşit învelişul şi au gândit: *„Acesta este misterul!”*

Misterul este foarte simplu şi stă scris şi în Biblie, numai că nu-l poţi citi fără cheia potrivită.

Este acest mister guvernarea lumii? Cum pot controla o mulţime aşa mare de oameni?

Exact! Privit din acest punct de vedere lojile masonice, întreaga francmasonerie este numai o parte a unui sistem internaţional de monitorizare. Sprintul oamenilor poate fi controlat prin anumite apartenenţe religioase la anumite confesiuni. Cine nu posedă sete de cunoaştere dar se roagă la o anumită divinitate sau caută protecţia unui Dumnezeu milostiv, acela îşi va găsi liniştea sufletească în biserici sau în moschei.

În societate există tot timpul oameni cu un mod critic de gândire, cu un mod de gândire foarte liberal, ce nu pot fi satisfăcuţi cu percepţii religioase pentru că explorează mult mai mult, pentru că spun: *„Eu mă îndoiesc de Biblie!”* şi care susţin de asemenea: *„Acest lucru este fals, nu este corect sau acestea nu pot fi interpretate decât metaforic, nu şi istoric, acestea sunt numai*

principii etice şi morale!”

Toate aceste lucruri sunt adevărate, dar în orice societate umană există spirite libere ce nu pot fi subjugate.

Da, nici în plan politic şi nici în plan religios, nu se simt liberi. Totuşi aceşti oameni au dorinţa de a se organiza undeva. Ei se organizează în cadrul masoneriei deoarece sunt de părere că masonii gândesc liber şi că posedă mistere. Nimeni nu a destăinuit aceste mistere până acum, pentru că această societate nu doreşte acest lucru şi pentru că masonii sunt educaţi în cadrul dezvoltării şi a parcursului lor prin loji, printr-o mare disciplină, să păstreze secretele. Aceştia sunt oameni care aparţin păturii superioare, se cred într-o anumită măsură ca aparţinând elitei spirituale şi chiar îşi doresc acest lucru. Sunt oameni care au o anumită influenţă şi prin profesia lor, astfel că efectul masoneriei se vede foarte bine şi în exterior, în economie şi în politică. Nu numai prin masonerie, ci prin fiecare mason în parte în domeniul său profesional. Dar peste acesta există un sistem de control care vrea şi poate să organizeze şi ultimul spirit liberal din societatea umană.

Şi astfel sunt controlaţi şi ultimii care vor şi pot să gândească liber.

Da, dacă ai construit un astfel de sistem pe plan mondial – masoneria este bine organizată şi interconectată pe plan mondial – atunci poţi folosi acest sistem prin cunoştinţele, ritualurile şi

propriul concept masonic. Astfel dirijezi oamenii, oameni foarte inteligenţi, oameni foarte bine pregătiţi spiritual, oameni cu o gândire liberală, fără ca aceştia să-şi dea seama. Aceştia se simt foarte liberi se supun unei divinităţi indefinibile, în masonerie este suficientă noţiunea „Supreme Being" – existenţa superioară – deci ceva „superior", trebuie să fie vorba de o divinitate creatoare pe care o accepţi ca Dumnezeu sau numai de un fenomen energetic. Dar şi cel mai deştept gânditor va spune*: „În spatele întregii fizici şi chimii există un principiu care nu poate fi explicat şi care poate fi formulat ca divinitate".* Astfel ai pe plan mondial o organizaţie de oameni liber cugetători, oameni cu o gândire corectă, oameni toleranţi dar care sunt totuşi controlaţi fără să-şi dea seama. Întrebarea este: de către cine?

Dumneavoastră ştiţi?

Hm, eu da – nu pot să spun nume.

Mi-am dat seama. Dar controlul funcţionează!

Ce este cu aceşti şapte creştini primari? Cine au fost aceştia?

Conform relatărilor templierilor aşa numiţii *şapte creştini sirieni* au fost găsiţi într-o peşteră în timpul unei cruciade. Aceşti şapte creştini primari sunt trecuţi cu numele lor în documentele templiere. Au fost aduşi la membrii ordinului de la sfântul mormânt. După o perioadă în care au început să aibă încredere unii în alţii aceştia l-au

iniţiat pe stareţul ordinului cavalerior templieri în acest mister. Aceşti şapte creştini primari provin dintr-o uniune ce a fost fondată de discipolul lui Iisus, Iacob. Acestei uniuni i-au aparţinut la început Petru şi Ioan.

Planul de a controla lumea s-a născut prin Paul. Nu trebuie subestimată influenţa acestui om. Paul a fost prigonitorul mişcării creştine primare şi a operat multe execuţii împotriva creştinilor. Creştinii erau percepuţi în ţară ca rebeli. Paul a observat că grupul acestora creştea tot mai mult, cu cât omora mai mulţi membri. În drumul său spre Damasc i-a apărut în faţă o lumină din care i-a vorbit Iisus Hristos şi l-a întrebat: *„Paul de ce mă urmăreşti?"* în urma acestei întâmplări a rămas orb. A fost adus în Damasc şi acolo a transmis într-un mod foarte convingător membrilor comunităţilor creştine că s-a schimbat după întâlnirea cu Iisus şi că acum este creştin. După o perioadă în care a dus muncă de convingere a fost recunoscut de creştini ca şi conducătorul lor. Este cunoscut faptul că o organizaţie ce nu poate fi combătută din exterior se distruge din interior. Luând în considerare gradul de venerare a sfântului Paul din ziua de astăzi de către mulţi creştini nu vreau să postulez asupra afirmaţiei de mai sus. Totuşi acest grup paulinian poate fi inclus de asemenea în rândul primilor creştini. În perioada de după moartea lui Iisus au apărut o mulţime de uniuni creştine care se pot considera creştini originari. Numai

orientarea religioasă a primei grupări creştine numită sub conducerea lui Iacob, poate ridica pretenţii asupra originalităţii. În occidentul creştin marcat de sfântul Paul, literatura despre prima gupare creştină era interzisă, până când a fost făcută compatibilă social la începutul secolului 12 în Europa într-un mod foarte iscusit. Ce răsturnări religioase au avut loc în acea perioadă în Europa ne este tuturor cunoscut.

Cei şapte creştini primari erau păstrătorii unui secret despre adevărurile fundamentale ale omenirii şi ale existenţei umane. Aceştia au fost găsiţi şi protejaţi de templieri şi ascunşi ei şi misterul pe care-l deţineau. În acest mod templierii au fost protectorii acestui secret timp de 200 de ani. Misterul este păstrat în continuare dar nu mai este sub mantaua templierilor. De fapt asta e tot, este vorba de adevărurile fundamentale.

Există o linie sangvină de la aceşti creştini primari?

Nu.

Cum se poate, ca secretele să servească puterii sau chiar să devină ele puterea?

Nu este vorba de cuvântul rostit, nici de însemnări şi nici despre ceea ce este scris. Misterul templierilor, al iluminaţilor nu este un mister ce poate fi citit, ci un mecanism de acţiune, o funcţie dacă vreţi să o definiţi astfel.

Este vorba de a afla cum funcţionează viaţa, cum funcţionează universul. Există cu siguranţă

secrete istorice şi mistere cu privire la originea extraterestră şi secrete cu privire la sânge şi liniile de sânge. Mult mai important este secretul cu privire la structura vieţii, a sufletelor, a puterii spirituale şi a ştiinţei cum funcţionează viaţa – şi anume prin puterea gândirii, prin magnetism. Totul se învârte în primul rând în jurul întrebării: **Cum pot folosi aceste cunoştinţe pentru a dirija oamenii?**

Cel mai modem gânditor al acestui mod de acţiune este Rupert Sheldrake cu noţiunea sa de *câmp morfogenetic.* Se construieşte un câmp morfogenetic în care se poate dezvolta şi se dezvoltă un gând în mod progresiv-dinamic. Acest gând este deci preluat de o mulţime de oameni. Astfel a fost declanşat ceva inevitabil, ce va dezvolta o dinamică proprie în sensul că această energie este pusă în funcţiune. Cum se dezvoltă aceasta în detaliu şi cât de mult durează procesul este imprevizibil, dar faptul că se va dezvolta este sigur. Mai ai nevoie numai de mecanisme de control în societatea umană pentru a controla cât de departe s-a dezvoltat această idee, cât de originală mai este, astfel încât să mai poată fi corectată.

Vă rog să mă lăsaţi să vă întrerup puţin aici. Spuneţi „câmp morfogenetic”, acest lucru se acoperă în general cu principiul vechi hindus şi monastic al substanţei imateriale.

Corect. Acest lucru este exprimat fizic de

către Sheldrake prin noţiunea *câmp morfogenetic.* Aceasta este o denumire fizică, dar noi o putem numi şi „spirit”. În principiu acest lucru este ceea ce a spus şi a scris Wallace D. Wattles în urmă cu o sută de ani, că există o substanţă fără formă, ce pătrunde totul, întreaga materie şi spaţiul intermediar.

La ce vă referiţi prin termenul de *substanţă*?

Termenul de „substanţă” nu poate fi înţeles în gândirea materială. Este o stare intremediară între materie şi spirit, nu este nici materie dar nici spirit şi cred că termenul „câmp morfogenetic” cuprinde exact ceea ce reprezintă tetragramatonul JHWH adică Dumnezeu Iehova. Dumnezeu Iehova este un astfel de câmp morfogenetic, ce este în stare să controleze şi să conducă lumea, dacă este alimentat cu destulă energie. Când acest Dumnezeu nu primeşte destulă energie, când nu este acceptat atunci a pierdut. Acest lucru înseamnă că acest tip de divinitate depinde de oameni. Omul nu este atât de dependent de divinitate, ci divinitatea este dependentă de om. Aici intră şi un principiu luciferic şi anume principiul ce guvernează omenirea, lumea, materia şi anume pe un sector energetic ce poate fi transmis mai departe foarte greu. Acesta poate fi explicat, dar foarte greu transmis mai departe. Înainte a fost transmis oamenilor prin termenul divinităţii – şi anume al divinităţii cu patru litere. Aceasta este o divinitate

din Vechiul Testament care s-a impus omenirii prin frică şi teroare: *„Dacă respectaţi poruncile şi legile mele vă voi premia – şi dacă nu vă voi nimici”.*

De aceea vă mai întreb încă o dată: Cum este posibil ca întreaga umanitate să fie dirij abilă şi controlabilă?

Acest lucru este important pentru cei ce conduc şi anume ca întreaga omenire să fie ascultătoare, ca omenirea să accepte conducerea, direcţia şi tendinţele ce sunt dorite de guvernare, adică de această guvernare divină, de această divinitate, de Dumnezeulehova care-l conduce pe om sau care doreşte să-l guverneze – şi chiar o face. Acest lucru este bine descris în Biblie. Acest Dumnezeu este parţial mai slab decât omul.

Există un exemplu foarte bun în Biblie, în care Iacob învinge acest Dumnezeu la râul Jabboc şi-l constrânge să-l binecuvânteze. În mijlocul râului s-a luptat cu un înger, cu o fiinţă, o entitate, sau orice o fi fost aia, iar această entitate a spus după o luptă îndelungată: *„Dă-mi drumul că răsare soarele*”. Acest lucru îl ştim din filmele cu vampiri, că aceste fiinţe au frică de soare. Iacob i-a răspuns acestei entităţi: *„Nu-ţi dau drumul decât dacă mă binecuvântezi înainte*”. Aceasta a zis: *„Bine, te binecuvântez”* şi a completat *„de acum înainte nu te vei mai numi Iacob, ci Israel pentru că ai luptat cu Dumnezeu şi oamenii”.*

Această binecuvântare este originea dominării poporului Israel, peste fraţii lui.

Ce înţelegeţi prin termenul de Israel sau israeliţi, ce înţelegeţi prin termenul de jidani, ce înţelegeţi prin termenul de sionist?

De sute de ani este răspândită vorba: *„Jidanii ne stăpânesc, stăpânesc mass-media, stăpânesc banii, stăpânesc politica”*. Dar cine sunt aceşti jidani, cărora le este pus acest lucru în spate? Cine este acest popor Israel, ce este acest stat Israel, când, de exemplu, Netanjahu sau Peres susţin că poporul iudaic trăieşte în graniţele sau în naţiunea Israel? Ei privesc Israel ca un înveliş, ca un teritoriu statal în care trăieşte poporul iudaic, (notă: Shimon Peres afirma în 27.1.2010 în faţa parlamentului german: *„Mă aflu astăzi în faţa dumneavoastră în calitate de preşedinte al statului Israel, patria poporului iudaic.”)*

Exact cum trăiesc bavarezii în Germania.

Păi da, iudeii nu sunt un popor cum nici bavarezii nu sunt un popor ci numai un trib. Iudeii sunt unul din cele 12 triburi israelite. Dar ce este acum „Israel”? Israel este numai imaginea statală iar la origine Israel era numai o singură persoană – şi anume Iacob. Iacob era Israel. O singură persoană!

Dar de ce Israel? Vine acest lucru de la „Dumnezeu suprem EL” cu două mii de ani înainte de Hristos, ce a condus tot Orientul?

Pentru că EL este „Dumnezeu”. Iar silabele din faţa lui sunt întotdeauna un atribut al acestui Dumnezeu.

Dar de la Iacob la Isra?

El spune: *„de acum înainte nu te vei mai numi Iacob, ci israel pentru că ai luptat cu Dumnezeu şi oamenii şi ai învins”.* Etimologic înseamnă „oponentul lui Dumnezeu”. Ca om el a învins spiritualitatea, acest lucru înseamnă că materia învinge spiritualitatea. Materia va învinge întotdeauna spiritul, întotdeauna! Materia este mai puternică decât spiritul. Noi ne dorim atât de mult ca spiritul să fie mai puternic decât materia şi ca spiritul să domine totul. Spiritul nu domină nimic. Materia domină.

Aceasta este o dorinţă. Acest lucru este privit în acest fel în cadrul masoneriei?

Da, materia este mai puternică decât spiritul şi din acest motiv mai târziu rezultă faptul că Lucifer este stăpânitorul lumii, pentru că materia este pur şi simplu mai puternică, iar omul este o parte a materiei şi trebuie să accepte principiul ce stă în spatele materiei. Trebuie să o stimeze dar nu are voie să se roage la ea. Dacă omul ajunge să se roage la acest principiu al materiei atunci este pierdut pentru că nu mai are posibilitatea să-şi elibereze spiritul.

Păi, omul este compus din corp, spirit şi suflet.

Da, putem crea o legătură cu corpul, cu sufletul pentru că sufletul este un fel de sentiment pe care-l purtăm, dar cu spiritul nu putem face nimic, pentru că mintea, gândirea noastră este parte a materiei. Aceasta este corpul. Mintea nu este spirit. Spiritul este ceva situat în afara

acesteia.

Acesta este unul dintre misterele principale ale masoneriei şi al templierilor! Pentru că acest lucru este în contradicţie cu ceea ce suntem învăţaţi de religii sau de literatura spirituală, de ezoterism, el este ţinut în secret. Nu este bine ca oamenii să ştie aceste lucruri. Dacă le ştiu atunci încep să se răscoale şi acest lucru trebuie evitat. Masa, profanii nu trebuie să ridice capul ci să meargă cuminţi la biserică, moschee şi să muncească...

Eu compar spiritul cu energia electrică – curentul, care pune aparatele în mişcare; curentul care face sufletul să funcţioneze în corp. Este vorba de energia ce face posibil acest lucru.

În spatele acestuia trebuie să existe un principiu energetic, spiritual.

Lumina – soarele – cultul soarelui. Combinaţia Ra din cuvântul Is-RA-el include şi soarele. Înaintea tuturor religiilor cunoscute în ziua de astăzi, exista cultul soarelui.

Dacă iei cuvântul lumină din limba germană LICHT atunci ai literele L ŞI T; L reprezintă Leben (viaţă) şi T reprezintă Tod (moarte), deci creaţia şi începutul, începutul şi sfârşitul. Între aceste două litere apare ICH (eu). Dacă întorci aceste litere rezultă CHI. Acest lucru semnifică forţa dintre viaţă şi moarte. **Depinde de interpretare. În Licht (lumină) este inclus cuvântul Chi, între**

viaţă şi moarte. Este interesantă limba germană. De remarcat este şi faptul că acestea sunt principii osteopate. În filosofia osteopatiei acest lucru este numit „breath of life” adică respiraţia vieţii, care vine de undeva, devine fluidă în corp; şi care reprezintă energia propriu-zisă a existenţei umane, a corpului, a vieţii. Poate că Sutherland fondatorul acestei filosofii era tot mason? Sutherland era american, şi împreună cu Still, unul dintre fondatorii osteopatiei. El a dezvoltat terapia craniosacrală şi vorbeşte foarte mult de „breath of life”. Important este în primul rând lichidul din corp – nu numai lichidul celular. În acest lichid există conform opiniei lui Sutherland o energie, o scânteie, o altă materie sau poate o altă energie. Interesant este faptul că celula organică funcţionează exact ca şi corpul întreg. Dacă iei cea mai mică celulă organică atunci vezi că măduva osoasă şi vertebrele funcţionează exact după acest sistem de impulsuri – fluidul „curge” de jos în sus. Acelaşi lucru îl găsim în marea piramdă din Gizeh. Această piramidă funcţionează ca o celulă organică. Lichidul din corpul piramidei se mişcă de jos în sus, dar şi lateral; direcţia principală este de jos în sus şi sus iese afară.

Spiritul este forţa fără de care nu ar exista nimic! O mare parte a ierarhiei forţelor spirituale

se află în spiritual. Totuşi se pare că distracţia are loc în materie. Îngerii spun întotdeauna: *„Trebuie să decizi dacă îţi urmezi propria cale sau dacă, de exemplu, accepţi forţe spirituale ca inspiraţie pentru ceea ce faci”*. Asta înseamnă: poţi decide singur. Dacă te face şi fericit sau dacă te satisface, asta este altă treabă. Se pare că există o anumită limită care spune: *„Nu vreau să am nimic de-a face cu voi şi eu fac ceea ce vreau eu”.*

Pot de asemenea să las aceste forţe să intre – atât pozitive cât şi negative – şi să le las să acţioneze *prin mine* sau *cu mine.* Se pare totuşi că este aşa, că această forţă – putem să o numim Satana sau Lucifer – este o forţă ce are poziţie fixă în lumea spirituală şi care poate acţiona numai din această anume poziţie. Este o parte a unei ierarhii, parte a unei structuri de care este legată. Dar dacă are posibilitatea să vină în materie poate acţiona de facto altfel, ca şi cum ar ieşi din închisoare. Structura spirituală este ca o structură legată şi poate acţiona când se manifestă în materie, când este chemată de om în materie.

Când această forţă este încarnată, atunci are un alt spaţiu de joc aici…

Atunci nu mai este disponibilă. În materie spiritul nu mai este disponibil, iar spiritul este prizonier în materie.

Eu văd altfel aceste lucruri. După interpretarea dumneavoastră putem afirma: spiritul are nevoie de om, spiritualul de material?

Aceasta este problema noastră. Noi, oamenii, trebuie să ţinem separat spiritul şi materia, mintea aparţine materiei. Mintea reprezintă impulsurile de dirijare pentru corp. Mintea este responsabilă numai pentru corp, pentru dorinţe, pentru starea de bine a omului. Dar în spatele acesteia există un principiu spiritual ce poate fi recunoscut de om numai în percepţia lui când spune: *„Acolo există o divinitate – există superior – pe care nu pot să o explic; pe care nici nu o pot înţelege, dar aceasta mă mişcă – acesta este spiritul”.*

Dar spiritul nu este în stare să dirijeze această materie. Mintea da, dar spiritul nu. Materia se află acum peste minte şi suflet în zona dintre compatibilitatea socială şi realizarea personalităţii, adică între egoism şi structura socială. Un copil mic nu are aceste elemente. În dezvoltarea copilului, Zohar, deci învăţătura secretă, susţine – eu o numesc învăţătura secretă a omenirii, pentru că ea conţine ştiinţa omenirii: *„Când – omul se naşte el este legat de principiul răului*”. Un sugar sau un copü ţipă până ce este satisfăcut; până când a mâncat sau a primit piept de la mama. El ţipă fără să ţină cont de mamă. Nu-l interesează dacă mama este bolnavă, dacă mama nu a mai dormit de trei zile şi trei nopţi. Altfel copilul nu ar putea supravieţui, pentru că este legat numai de „principiul răului”. Abia cu vârsta de 10,11,12 sau 13 ani acestui om i se apropie „principiul binelui”. După aceea apar problemele

de pubertate şi idealurile la oamenii tineri – aceştia ar fi în stare să se sacrifice pentru o anumită idee. În acest moment simt foarte influenţabili pentru că deodată au un principiu lângă ei, pentru că deodată au recunoscut că acesta este superior, un ideal în afara egoului a eului. Atunci încep să intre în situaţii problemă. Zohar susţine despre acest lucru: *„Acesta este al doilea înger”.* Omul trece prin viaţă cu două entităţi una întunecată şi una luminată. Nu am vrut să spun în mod expres „bine şi rău”.

Deci, copiii mei nu mai aparţin principiului răului. Acesta este un non sens!

Aşa scrie în Zohar. Păi aţi vrut să ştiţi cum reuşesc cei puternici din lume să influenţeze tinerii şi copiii. Ceea ce am spus mai sus reprezintă fundalul. Aceşti oameni ştiu acest lucru şi profită de el, chiar dacă nu vă place acest lucru…

Când vorbiţi despre idealuri – de la vârsta de 12 ani – înseamnă „religie” conform cuvântului originar *religio =* relegarea.

De aceea eşti confirmat la această vârstă, consolidarea. Trebuie să mai fi consolidat încă o dată pentru că vine ceva în plus, ceva spiritual, cu care un om tânăr nu se poate descurca. Ai nevoie de o consolidare spiritual, iar aceasta este îngerul bun. Din acest moment trebuie să te mişti între bine şi rău. Când te înclini înspre unul dintre aceştia atunci ai renunţat, atunci mori, pentru că din prea multă dragoste pentru aproape te ofileşti.

Dacă te înclini înspre rău, devii mai puternic dar devi incompatibil social, nu poţi trăi singur. În concluzie trebuie să te mişti între bine şi rău, sau cum spun masonii: între compas şi echer. Acest lucru este esenţial, acestea sunt principii cu care trebuie să trăieşti ca om. Aceştia sunt doi îngeri care se află în permanenţă cu tine.

Echerul şi compasul – *„Diavolul locuieşte în unghiul drept”*, spunea o dată Rudolf Steiner. În concluzie compasul este binele?

Nu, pentru că echerul nu este răul. Nu există nimic rău. Echerul reprezintă măsura, dreptul, dreptatea – şi necesitatea. Dreptatea, legea este complet nemiloasă, pentru că legea, deci dreptatea nu este flexibilă – ea este numai dreaptă, ea este legală. Legile fizice se derulează cauzal, ele pun ceva în mişcare. Este la fel ca la legile chimiei. Dacă vrei să combini două susbstanţe, atunci se întâmplă ceva şi acest ceva nu mai poate fi oprit. Când apeşi pe trăgaciul unui pistol atunci glonţul iese pe ţeavă iar acesta nu mai poate fi întors. Legea se derulează pur şi simplu. Acesta este echerul – principiul luciferic. Legea!

Compasul în schimb este în stare să închidă ochii. Aceasta este compasiunea – acesta este Dumnezeu. Una este obligaţia alta este libertatea. Una este necesitatea alta este posibilitatea. Ca om ai posibilitatea să decizi adică să înclini către generozitate, compasiune, poţi să ierţi şi chiar să închizi ochii. Nu trebuie să fi drept, poţi să fii

iertător – acest lucru este dumnezeiesc. Acesta este lucrul ce i-a spus Iisus, părintele compasiunii: *„Poate este ilegal ceea ce fac – compasiunea este întotdeauna ilegală, este atacabilă, nu este legală, nu este dreaptă, nu este în unghiul drept – dar totuşi o fac”.*

În comparaţie cu aceasta, unghiul drept este nemilos, acesta este acuzatorul public

— Anubis în egipteană – procurorul nu trebuie să arate compasiune – judecătorul poate, dar procurorul nu. Prioritate are ceea ce este cerut de lege. Judecătorul poate cântări între elementele obiective ale faptei – acuzatul a omorât pe cineva în mod obiectiv dar din punct de vedere subiectiv a avut motivele lui pentru care l-a omorât. Aici judecătorul trebuie să pună în balanţă necesitatea şi posibilitatea, legea şi compasiunea – toate aceste elemente aparţin vieţii omului. Numai acela ce aplică unghiul drept acela are întotdeauna dreptate. Dar va fi întotdeauna nemilos, pentru că nu este flexibil. Dar acest lucru este parte a materiei.

Un alt mason mi-a spus o dată: *„Iluminaţii sunt prinşi în materie”.* Priviţi acest lucru asemănător?

Da. Ei stăpânesc materia, ei sunt artiştii materiei, ei simt domnii materiei, iar noi nu o să fim niciodată în stare să înţelegem de ce au un succes atât de mare. De ce? Pentru că aplică legile fără compasiune pentru că le este cunoscută exact derularea cauzală. Noi cu principiile noastre, că

folosim cu mare plăcere compasul şi închidem ochii, că ştim şi decidem din burtă – noi facem numai diferenţa între subiectiv şi obiectiv. Dacă priveşti anumite persoane din aceste familii iluminaţi, atunci poţi spune că sunt fără scrupule. Aceştia nu au aceleaşi sentimente ca noi. Aceştia nu se implică emoţional în luarea deciziilor. Câteodată trebuie să scoatem emoţiile cu forţa în luarea unor decizii, pentru a fi drepţi sau pentru a avea succes. În aceste cazuri trebuie să ne închidem emoţiile. Aceştia nu au nevoie de acest lucru pentru că nu au aşa ceva.

Dar să ne mai întoarcem încă o dată la această luptă cu îngerul, care avea frică de soare. Acum mă interesează acest lucru. Râul Iaboc era râul vieţii, din punct de vedere simbolic?

Orice ar însemna acest lucru... Cu siguranţă acest eveniment nu a avut loc din punct de vedere simbolic. De aceea trebuie să ne gândim, la ce vrea să ne înveţe această poveste din Biblie, adică faptul că Iacob devine Israel. Iacob a spus: *„Te eliberez nu? n-ai dacă mă binecuvântezi"*. Spiritul i-a răspuns: *„Dacă răsare soarele oricum voi fi distrus, aşa că-l pot binecuvânta pe Iacob"*. Aceasta este o binecuvântare primită cu forţa, iar acest lucru înseamnă că Iacob/Israel a fost în stare să forţeze un fenomen energetic să-l binecuvânteze. Să-l oblige! îngerul întunecat i-a spus: *„De acum înainte nu te mai cheamă Iacob ci Israel; pentru că ai luptat cu Dumnezeu şi*

oamenii”.

După aceasta Israel s-a dus la fratele său Esau împreună cu soţiile şi copiii lui, iar cei 12 fii erau tot Israel. Israel nu era o singură persoană, ci 12 persoane. Acesta este zodiacul, cele 12 triburi ale Israelului.

Această divinitate a fost deci forţată, să-l binecuvânteze pe Iacob, dar Dumnezeu

— Iehova sau „Eu sunt cel ce sunt” a grăit: *„Eu v-am ales şi eu o să vă conduc acum, de acum eu sunt Dumnezeu vostru. Dacă respectaţi legile mele atunci vă voi binecuvânta, atunci veţi primi tot ceea ce vă doriţi”.*

Aceştia au fost întotdeauna nemulţumiţi, doar au fost în Egipt unde au fost asupriţi. Atunci Moise a spus: *„Bine, vă scot eu din Egipt*”. Când au scăpat din asuprire şi au stat o perioadă liberi, din nou au fost nemulţumiţi şi au spus*: „În Egipt aveam de mâncare pe săturate şi aici nu avem nimic. În fiecare zi numai mană”.* Atunci Moise a primit poruncile pe munte, iar cât timp Moise a stat pe munte israeliţii au construit în vale un viţel din aur. De ce? Pentru că chestia cu Dumnezeu a durat prea mult. În orice caz acest Dumnezeu a încercat întotdeauna să intre în sufletul acestui popor, iar acest popor l-a dezamăgit în repetate rânduri. Acest Dumnezeu a fost în stare să nimicească popoare întregi pentru acest popor Israel. Acest Dumnezeu a ucis deci oameni pentru ca aceste triburi să fie binecuvântate, pentru că era parte a promisiunii sale, dar voia ca acest

popor să-i fie supus.

Dintr-odată acest popor nu-l mai voia pe Dumnezeu. Întâi au vrut să aibă un judecător, după aceea au vrut un rege. În concluzie nu erau de acord cu conducerea unui „Dumnezeu". Au primit judecătorii şi regii lor. Sub regele David au avut loc nenumărate războaie, dar regele David a avut succes şi a realizat un imperiu. După ce a construit imperiul, David i-a spus lui Dumnezeu: *„Aşa Doamne, acum îţi construiesc o casă. Nu mai trebuie să locuieşti în cutia ta, în acest cort, o să primeşti o casă ca lumea. O să-ţi construiesc o casă extraordinară*". Dar acesta i-a răspuns: *„Nu, tu nu ai voie să-mi construieşti o casă, ai prea multe păcate. Dar fiul tău! Fiul tău o să-mi poată construi o casă, îţi promit*". După aceea a urmat Solomon. Solomon a cerut înţelepciune de la acest Dumnezeu şi a primit-o. Solomon era cel mai înţelept dintre cei înţelepţi şi cel mai de succes rege ce a existat vreodată pe pământ – inestimabil de bogat, avea legături în Tiros, în Egipt; avea 700 de femei, avea pur şi simplu totul. Solomon a construit un templu pentru Dumnezeul său care este faimos şi în ziua de astăzi. În Biblie este descris, ca fiind infinit de lung – în realitate templul nu era mai mare decât un garaj – dar era templul de pe muntele Moria, pentru acest Dumnezeu. Acest Dumnezeu a luat loc în acest templu – aici este marele secret de conducere a omenirii. În descrierea templului găsim secretul francmasoneriei. O parte a secretului îl aflăm din

structura templului – cu atrii şi curţi, cu intrări şi obiecte, în interior cu administraţie asigurată de 9 funcţionari şi 12 supraveghetori. Aici îi avem pe cei 12, ce trebuie să aprovizioneze prin rotaţie acest templu şi regat din exterior – în fiecare an, un alt trib. Cele 12 triburi ale lui Israel trebuie să slujească lunar această casă. Acesta este zodiacul. În fiecare lună intrăm în altă zodie, acest lucru înseamnă că această casă este slujită în fiecare lună de o altă zodie. Casa este compusă din 9 funcţionari. Aceştia sunt stăpânii şi se lasă slujiţi de cei 12. Acest lucru îl putem proiecta direct în sistemul pământean, pe umanitate, pe fiecare comunitate socială şi pe fiecare individ. Acest principiu de stăpânire – 12 la 9 – este ceea ce te mişcă, este ceea ce te organizează – individul, poporul, umanitatea, universul, totul.

Dar, să rămânem la poporul Israel, ce a ieşit din Egipt şi a cucerit cu ajutorul lui Dumnezeu o ţară străină, după aceea a avut judecători şi regi – prima dată regele Saul, David şi după aceea Solomon. Sub conducerea regelui Solomon acest popor Israel şi-a atins apogeul. În acest moment poporul era unit, era foarte bogat şi stătea bine economic. A fost condus sever dar era un popor fericit, numai că acest rege Solomon nu l-a slăvit pe Dumnezeu în pofida promisiunii sale. Regele Solomon a primit întreaga binecuvântare de la Dumnezeu Iehova, dar nu l-a servit niciodată. Acesta a fost secretul succesului său!

Nu am auzit niciodată această

interpretare.

De aceea a avut şi poporul său o asemenea prosperitate. Acest lucru înseamnă, dacă Israel este egal cu umanitatea, dacă umanitatea este egală cu individul, atunci individul, omenirea, poporul este prosper numai dacă nu se supune lui Dumnezeu Iehova. Numai atunci!

Solomon, în ebraică Şlomo, în Islam Suleiman/Süleyman putea vorbi cu animalele şi plantele. El stăpânea natura, putea vorbi cu natura, era stăpânul materiei. De aceea era atât de prosper, de aceea îi mergea bine poporului său – şi de aceea Dumnezeu era atât de supărat. Dumnezeu a zis: *„Când o să fii mort Solomon, atunci o să distrug imperiul tău!"* Dumnezeu nu putea să-i facă lui Solomon nimic atâta timp cât era în viaţă. Solomon era stăpânul, stăpânul materiei şi în acelaşi timp stăpân peste Dumnezeu Iehova, De ce? Pentru că Dumnezeu Iehova, adică spiritul nu are putere asupra materiei, dar materia are putere asupra spiritului. Spiritul nu va domina niciodată materia. Spiritul poate face materia agreabilă iar când materia nu este atentă, ci aţipită atunci îl va servi.

Legenda spune că după moartea lui Solomon acesta era sprijinit pe un toiag, pentru a face impresia că mai este în viaţă. Cadavrul stătea în acea poziţie şi demonii djinn care erau slujitorii săi l-au slujit în continuare. Solomon era şi stăpânul demonilor. Demonii i-au construit templul. În Biblie stă scris: *„Templul a fost*

construit fără să se audă o lovitură de ciocan” Acesta a fost deci construit cu ajutorul unor puteri elementare şi Solomon era stăpân peste aceste puteri. Era stăpân peste demonii djinn. Demonii djinn simt demonii cei mai periculoşi, ce posedă oamenii, ce posedă totul, dar Solomon a reuşit să-i supună ca să-i devină slujitori. În ziua de astăzi a mai rămas numai „Dream of Jeannie” (serial TV) din demonii djinn. Aceste puteri spirituale există cu adevărat. Există aceste structuri spirituale ce posedă oamenii, ce fac oamenii depresivi, ce fac oamenii schizofrenici. Acestea sunt puteri spirituale. Pentru că nimeni nu mai este în stare în ziua de astăzi să învingă sau să stăpânească aceste forţe spirituale, corpul este sedat pur şi simplu cu medicamente pentru a nu se mai agita din cauza acestei posedări. Dar aceste forţe spirituale nu dispar! Totuşi nu există stăpâni peste aceste puteri, pardon: mai există, dar sunt prea puţini.

În fond toate acestea nu sunt atât de dramatice dacă le priveşti dintr-un anumit punct de vedere. Aşa este descris acest lucru în Biblie sub denumirea „Templul lui Solomon”.

Cei mai mulţi cred că templul lui Solomon este clădirea pe care a construit-o Solomon pentru Dumnezeu său.

Templul lui Solomon este clădirea pe care regele Solomon a construit-o pentru sine. Pentru Dumnezeu el a construit un templu de mărimea unui grajd de vaci mai mare, dar templul său,

clădirea sa de guvernare era extrem de mare. A fost construit din acelaşi material ca primul templu, totul era la fel. Într-o parte era templul lui Dumnezeu şi faţă în faţă cu acesta se situa templul lui Solomon. Erau vizavi, (fig. 26) Solomon a neglijat templul lui Dumnezeu dar a avut mare grijă de templul său şi datorită acestui fapt avea o putere fenomenală. **Acum am o întrebare pentru dumneavoastră: *„Cu ce se ocupa acum francmasoneria de fapt?”***

Masonii au ca sarcină construirea templului lui Solomon. Masonii, mai bine spus membrii unei loji masonice gândesc în următorul fel: *„Pai da, acum vom construi un templu a lui Dumnezeu. Acesta nu va fi construit din piatră pentru că este un templu spiritual, dar vom construi acestei divinităţi un templu. Noi, masonii, ne vom folosi pe noi, ca pietre de construcţie – aceasta este dragostea aproapelui, aceasta este fraternitatea, aceasta este toleranţa. Noi realizăm o lucrare extraordinară”.*

Adevărul este că cea mai parte a masonilor nu are habar ce înseamnă templul lui Solomon. Ei nu ştiu ce construiesc acolo, dar în conştiinţa lor, în aspiraţia lor spirituală construiesc un templu pe care conform propriei percepţii îl construiesc pentru Dumnezeu lor, deci pentru „Dumnezeu cel bun”. În realitate ei construiesc acest templu pentru Solomon. Solomon a fost conducătorul fantomelor, Solomon a fost oponentul lui Dumnezeu, Solomon a fost cel ce l-a blestemat pe

Dumnezeu. Dumnezeu l-a blestemat pe acest rege cu toate că era cel mai înţelept dintre cei înţelepţi, dar Dumnezeu-Iehova nu-i putea face nimic. El a spus: *„După moartea ta îţi voi distruge imperiul!"* După moartea lui Solomon au existat divergenţe în cadrul poporului Israel. A venit Jerobeam din Egipt şi a luat zece triburi. Aceste zece triburi se numeau Israel. Două dintre aceste triburi au rămas în partea de sud a imperiului şi se numeau Iuda. Unul dintre ele era tribul Iuda care avea un anumit teritoriu, iar al doilea trib era tribul Beniamin căruia îi aparţinea teritoriul Ierusalimului. Locul sacru de rugăciune era Ierusalim, dar Ierusalimul nu aparţinea teritoriului tribului Iuda. Tribul Iuda voia să stăpânească Ierusalimul sau mai bine spus Iuda trebuia să stăpânească Ierusalimul pentru că în acest loc era prezent Dumnezeu, pentru că acolo era Chivotul Legii.

Cuvântul *Egipt* apare de multe ori în cronologia biblică. Pe de altă parte cuvântul Israel apare o singură dată şi nici nu se menţionează Israel ci Jesrael (fes-re-el), pe o placă de piatră din a cincea dinastie.

În fond Israel este numai o mentalitate din cadrul comunităţii umane. După dominaţia lui Solomon, omul, adică individualitatea omenirii a fost în stare să se elibereze de restricţiile dumnezeieşti şi să se realizeze ca om. Când eşti în stare să te realizezi ca om atunci tu eşti propriul tău Dumnezeu, atunci eşti mai mare decât

Dumnezeu, atunci eşti creator şi ţi-ai îndeplinit sarcina.

Primul Dumnezeu din Biblie i-a oferit omului grădina din Eden, a construit grădina Eden şi l-a aşezat pe om în aceasta pentru a administra grădina. Acest lucru înseamnă că omul trebuia să administreze întreaga materie, OMUL – ca noţiune, ca potenţial energetic, ca umanitate, ca individ. Fiecare om în parte este umanitatea, aşa cum fiecare celulă în parte conţine programul întregului om: cum este sus, aşa este şi jos; cum este în macrocosmos aşa este şi în microcosmos.

Acesta este Israel. Din cauza încălcării regulilor din grădina Eden de către Adam şi Eva, aceştia au fost nevoiţi să părăsească grădina Eden. Din cauza încălcării regulilor de către Solomon, pentru că nu s-a supus acestui Dumnezeu – a avut succes dar nu s-a supus – Dumnezeu a reuşit după moartea acestuia să divizeze acest popor în 10 părţi din douăsprezece şi în 2 părţi din douăsprezece. Cele 10 părţi din douăsprezece se numeau Israel şi cele 2 părţi din douăsprezece se numeau Iuda. Binecuvântarea iniţialăse raportează întotdeauna la cele 12 părţi din douăsprezece. Zece părţi din douăsprezece au fost luate prizonieri în Babilon şi s-au pierdut. Acestea nu mai există, iar două părţi şi anume Iuda şi Beniamin s-au întors din Babilon şi au reconstruit templul sub Nehemia, au fondat un regat şi s-au intitulat Israel. Aceştia nu au fost niciodată Israel pentru că lipseau 10 triburi! Acest

lucru este valabil până în ziua de astăzi.

Poate fi dovedită această teorie?

Israel era Imperiul de Nord, iar Imperiul de Nord s-a unit cu alte popoare şi astfel s-a dizolvat. Acest lucru înseamnă: aceste triburi pierdute mai există dar nu mai pot fi dovedite. Numai iudeii pot fi dovediţi şi de aceea iudeii susţin: „*Suntem singurii care au mai rămas din Israel, noi suntem Israel, noi avem acest drept*”.

Iar sioniştii susţin: „Ne *trebuie toată această ţară, tot ce a aparţinut o dată Israel Ceea ce a promis Dumnezeu acestui popor, este o promisiune dumnezeiască şi noi avem un drept asupra acesteia*”.

Poporul Tora – aceştia sunt cei ce au interiorizat cele cinci cărţi ale lui Moise – vede diferit acest lucru, pentru că ştie că nu mai există cele 10, respectiv 12 triburi ce semnifică Israel şi nimeni din ziua de astăzi, dintre cei ce se află la guvernare nu este un iudeu „adevărat”, adică un descendent al tribului Iuda. Cu siguranţă sunt mulţi cei ce pot face acest lucru dar aceştia nu sunt majoritatea. Majoritatea o constituie evreii sionişti care se intitulează „iudei”, dar din punct de vedere genetic nu sunt iudei pentru că strămoşii lor nu erau de etnie ebraică ci proveneau din Europa de Est şi au preluat religia mozaică din interese politice. Aceasta este vechea dispută pe care evreii o poartă între ei – askenazii şi sefarzii. Askenazii nu au voie să se căsătorească cu sefarzii şi invers. Din acest motiv ultimii evrei

originari, sefarzii, susţin: *„Noi suntem poporul Tora. Nimeni nu trebuie să ne asocieze cu ceea ce se întâmplă pe plan politic în Israel!"* Evreii adevăraţi nu se identifică cu ceea ce se întâmplă astăzi pe teritoriul statului Israel. Aceştia se identifică cu tribul Iuda, nu cu tribul Benjamin, pentru că iudeii au dreptul de dominare – după Iesaia. Acest lucru îl aflăm în cartea I Moise 49: *„Sceptrul va aparţine întotdeauna lui Iuda iar toiagul de stăpân descendenţilor tăi până la venirea lui Shiloh pe care îl vor asculta toate popoarele".*

Acest popor trăieşte conform profeţiilor lui Iesaia. Conform evreilor autentici acestea sunt scripturi de la Dumnezeu. Dacă Dumnezeu a stabilit acestea, atunci nu ai voie să te îndoieşti de aceste profeţii. Din acest motiv aceşti evrei nu se pot identifica cu ceea ce fac aceşti oameni, ce se autointitulează astăzi iudei şi cu ceea ce se întâmplă în statul Israel.

Acum înţeleg la ce vă referiţi. Masonii respectă istoria iudaică, a primului popor. Datorită faptului că o mare parte a evreilor din ziua de astăzi au foarte puţin de-a face cu străvechiul popor al lui Israel, există o anumită echidistanţă. Corect?

Este ceva de genul ăsta.

Să revenim încă o dată la poporul Israel. O dată a existat un popor Israel – 10 triburi din tot Israelul şi un trib Iuda cu 2 părţi din toate cele 12 părţi ce formau Israelul. Cine

are acum dreptul la binecuvântarea divină? Cine are dreptul la acest regat, ce a fost transmis chiar de Dumnezeu acestui popor? în ziua de astăzi există milioane de mormoni pe plan mondial, sfinţii ultimelor zile. La mormoni – aceştia au fost iniţial masoni, dar s-au desprins din masonerie – poţi deveni membru şi poţi fi botezat. În momentul în care ieşi din bazinul de apă lângă marginea acestuia stă aşa numitul „profet" al mormonilor şi-ţi spune cărui trib din Israel aparţii. El recunoaşte imediat dacă aparţii unuia dintre triburile pierdute. Tradus, acest lucru înseamnă că Israel se reconstruieşte. Israel este filtrat de către mormonii din umanitate. Se construiesc din nou pilonii cortului din Tora şi se naşte un nou popor Israel. Acest lucru nu se întâmplă numai din anul 1830 când masonul Joseph Smith a întemeiat mormonii, ci cu mult timp înainte. Bernard de Clairvaux a denumit ordinul templier „Israel". Trebuie să vă gândiţi la acest lucru!

Care a fost motivul?

Da, păi motivul este mai mult decât captivant! Astfel ordinul cavalerilor templieri ar fi avut dreptul la această parte a celor 10 triburi! Acesta este unul din marile secrete ale templierilor. Templierii şi masonii nu vor spune niciodată că stau în spatele celor 10 triburi. Totuşi ei au dreptul la guvernarea mondială, ei vor să-şi asigure aceste drepturi.

Pe baza vechilor legi ale templierilor, respectiv ordinului cavalerilor germani, le aparţin

în ziua de astăzi Letonia, Estonia şi alte state.

Cum?

Este adevărat! Există drepturi la sume de multe sute de miliarde, pentru că dacă ordinul cavalerilor templieri, ce a fost dizolvat în anul 1314, ar reapărea în lume şi ar fi recunoscut în mod legal atunci ar avea dreptul la vechile proprietăţi ce trebuie restituite ordinului. Asta înseamnă că ordinul cavalerilor templieri are dreptul la proprietăţi imense în toată Europa. Valoarea acestora se ridică la ordinul bilioanelor.

Dar cât de real este acest lucru?

Conceptul de templier este promovat de organizaţii ce simt foarte apropiate Vaticanului, dar Vaticanul a desfiinţat ordinul cavalerilor templieri. Din acest motiv Vaticanul nu-l poate reinstala. Pe de altă parte templierii au deţinut proprietăţi imobiliare şi bunuri de ordinul bilioanelor, iar dacă în ziua de astăzi s-ar stabili o organizaţie recunoscută de Vatican ca o organizaţie descendentă a ordinului cavalerilor templieri atunci ar trebui să le înapoieze un tribunal internaţional toate proprietăţile confiscate. Există astfel de tendinţe, prin faptul că anumite organizaţii colectează acte şi contracte, datorită faptului că înainte de 1314 proprietatea templierilor a fost înapoiată donatorilor cu condiţia, ca în cazul reînfiinţării acestui ordin să le fie restituite toate proprietăţile. Condiţia o reprezintă dovada că eşti succesorul de drept al ordinului cavalerilor templieri.

Este foarte interesant acest lucru! Dar cine poate emite asemenea revendicări?

Eu cred că sunt implicate şi cunoscutele familii europene, de aceea există o mare rezistenţă din partea familiei Windsor. Aceasta este una dintre cele mai influente familii de pe glob, care va rămâne cu siguranţă de partea perdanţilor în ceea ce priveşte tema templierilor, deoarece în Anglia templierii au fost prigoniţi iar în Scoţia au fost protejaţi, în data de 23.06.1314 Robert the Bruce a reuşit să câştige bătălia de la Bannockburn şi să-i respingă pe englezi cu cele 21 de clanuri şi cu sprijinul templierilor. Astăzi conceptul de templier nu mai este de actualitate în Scoţia, iar în Franţa nici atât. În cazul în care în Franţa reapar structuri ce se vor alia din nou cu Scoţia, se poate ca linia anglo-americană să piardă.

Deci, şi aici există un fel de stare de război. Lojile anglo-americane sunt ostile faţă de templieri, iar masoneria germană s-a dezvoltat în direcţia templierilor pentru a realiza o întărire a Europei şi în acelaşi timp o rupere de Anglia şi SUA?

Da, aşa văd eu aceste lucruri.

Dar cum se încadrează acest lucru în Noua Ordine Mondială? Oare trebuia făcut totul la fel?

Păi da, totul trebuia făcut la fel. Sistemul de control este destul de bine construit. Vechile structuri de stăpânire a lumii ale englezilor şi ale

americanilor devin tot mai slabe. Se pare că structurile ruso-germano-franceze devin tot mai eficiente şi probabil că sunt de partea câştigătorilor, iar pe de altă parte linia anglo-americană se află de partea perdanţilor.

Acest lucru înseamnă că modul de gândire şi natura germană vor predomina în Noua Ordine Mondială şi tot ce este egalizator, ce vine din SUA, va trece pe plan secund?

Corect! Păi se poate vedea pe plan mondial ce influenţă are Germania în evenimentele de pe tot globul. Aproape că nici nu mai există un război pe pământul ăsta, în care să nu participe şi Germania. Nemţii conduc industria de armament, ei operează sateliţii militari din spaţiu în acelaşi mod ca şi marile puteri. Germania deţine şi o treime din Banca Centrală Europeană. Nemţii conduc în special în domeniul controlului internaţional. Din acest motiv conform estimării mele – iar această declaraţie este bine

A /

fondată – i-au depăşit de mult pe englezi şi pe americani. Între timp nemţii au devenit indispensabili. Aceştia sunt ca o broască ce trebuie să înghită marile puteri, iar acestea trebuie să recunoască în următorii ani dominaţia puterii şi excelenţei germane.

Întrebarea dumneavoastră iniţială se referea parcă la restituirea proprietăţilor templierilor. Premisa pentru aceasta o constituie faptul ca o

organizaţie descendentă să fie recunoscută. În acest fel ordinul cavalerilor templieri ar fi în acelaşi timp şi Israel!

Ce are acest lucru de-a face cu Lucifer?

Lucifer trebuie adus înapoi, pentru că acesta domina omenirea, materia, pentru că el crede că este Dumnezeu. Lucifer nu ştie că NU el este Dumnezeu. Ştie că este puternic, că este un stăpânitor, că-şi face bine treaba, pentru că o realizează conform legilor dar nu poate avea milă. De aceea are nevoie de acest mântuitor – milostenia – reprezentat simbolic prin Iisus Hristos.

Mântuirea stă în creştinism, pentru că noi, cei occidentali avem ca bază spirituală creştinătatea. În acest caz secretul trebuie dedus.

Aşa cum o formulez eu, este incorect din punct de vedere religios, de aceea este ştiinţă secretă masonică…

Nu trebuie să aşteptăm până vine un mântuitor care ne ia de mână şi ne ridică la cer. În acest caz aşteptăm până la ziua judecăţii, iar aceasta nu va avea niciodată loc.

Întotdeauna totul se leagă de doctrina creştină şi anume care au fost exact învăţăturile lui Iisus. Ceea ce este trecut în evanghelie este o istorie *despre* Iisus. Alţii au scris despre ce a realizat Iisus. El a alungat spirite, a înviat morţi şi aşa mai departe. Toţi cei care au scris despre Iisus au trăit cu mult timp după el, niciunul nu a fost contemporan cu el.

În acest caz învăţăturile bisericeşti nu sunt doctrina lui Hristos?

Cel puţin nu este ceea ce este trecut în evanghelii, pentru că acestea au fost scrise la mult timp după ce a fost Iisus pe pământ. Lisus ne-a învăţat că noi îl purtăm pe Dumnezeu în inimile noastre. Aici se află cheia.

Pentru prima dată corespunde cu percepţiile mele.

Totuşi trebuie să ne fie limpede: Noi ne aflăm în materie şi aici simt valabile legile materiei. Aici nu sunt aplicabile legile spiritului. Dacă prin intermediul spiritului şi prin sentimentele noastre facem suportabile pentru om legile materiei atunci ne-am îndeplinit sarcina în materie. Trebuie doar să facem materia suportabilă.

Întrebarea este: suportabilă pentru cine?

Noi nu venim din cer! Tot ce este de pe pământ rămâne pe pământ şi ceea ce este din spirit rămâne în spirit. Toate aceste lucruri sunt trecute în Corinteni: *„Nu vei reînvia în corpul tău material „*Materia rămâne materie şi spiritul rămâne spirit. Spiritul tău este prizonier în corp, dar forma va fi distrusă şi acesta se poate elibera din nou. În acest moment un lucru rămâne în împărăţia sa şi celălalt lucru în împărăţia sa. Ne mai aflăm totuşi în cadrul acestei trinităţi. Ne aflăm într-o mare mixtură în ce priveşte corpul, spiritul şi sufletul şi suntem capabili – dacă ne-o dorim – să dirijăm această mentalitate sau principiul materiei.

Acestea simt câmpurile morfogenetice. Noi oamenii putem dirija dacă facem război, dacă ne ucidem reciproc sau dacă convieţuim în pace. Acesta este lucrul pe care i-a spus mediul Edgar Cayce: *„Este predeterminat ca omenirea să fie dizolvată prin război şi catastrofe naturale”.* Acest lucru va avea loc numai în momentul în care în mentalitatea lor majoritatea oamenilor se va decide pentru acest război. Dacă în mentalitatea majorităţii oamenilor se decide pace atunci totul va evolua paşnic. Totul este legat de mentalitate – şi de cei ce promovează această mentalitate.

Ce au aceste lucruri în comun cu Apocalipsa după Ioan?

Asta este ce se va întâmpla în viitor. Nu neapărat pentru că trebuie să aibă loc, ci pentru că cei ce conduc lumea, se orientează şi încearcă să îndeplinească planul Apocalipsei. Numai aşa are o semnificaţie pentru toţi oamenii de pe glob.

Mentalitatea şi conştiinţa pot fi dirijate şi controlate. Am văzut acest lucru în mai multe cazuri.

Nu le poţi dirija cu adevărat! Teoretic da, totuşi nimeni nu este în stare să dirijeze sau să forţeze mentalitatea omenirii, dar acest lucru poate fi favorizat!

Iar această favorizare reprezintă secretul! Acesta este secretul masoneriei cât şi al iluminaţilor, adică al familiilor stăpânitoare. Cum favorizezi o mentalitate, cum o dirijezi şi cum introduci propria dinamică în aceasta, dinamica ce

evoluează către ţelul prestabilit de noi? La acest lucru, respectiv cu aceasta lucrează masoneria de grade superioarecât şi iluminaţi. Aceşti dirijori stau întotdeauna la manetele centrelor de putere. Acestea se aflau în trecut în catedrale sau în locuri sfinte, iar astăzi se situează pur şi simplu în băncile centrale. Manetele puterii se situează întotdeauna acolo unde se formează idei şi unde se dirijează valori: spirituale sau materiale.

Acest lucru nu este aşa de simplu ca şi cum ai spune: *„Gata, acum tipărim câteva sute de kilograme de bancnote, le distribuim şi avem putere*". În acest fel nu ai putere. Putere ai numai dacă câştigi încrederea oamenilor, dar aceştia trebuie să fie dispuşi să facă ceva pentru tine. Oamenii nu sunt motivaţi pentru că au multe bancnote. În perioadele de inflaţie ai bani până în cer, iar câteodată foarte puţini – este vorba de motivaţie, cu bani sau fără bani nu are importanţă, este vorba de încredere.

Tocmai aici se prăbuşesc multe în această perioadă.

Întregul sistem bancar, întregul sistem monetar este un sistem al încrederii. Dacă sunt în stare să câştig încrederea a milioane de oameni, atunci pot dirija milioane de oameni. Dacă vreau să-i dirijez, trebuie să-i pun sub presiune sau sub droguri. Momentan este vorba de droguri – droguri în formă chimică, electronică, începând cu telefoanele mobile, programele TV et[. Omul este sedat şi dirijat cu ajutorul lămpilor, mercurului şi

chimicalelor pe care le cunoaştem prea bine – în special fluorul.

Pentru mine personal această guvernare mondială, Noua Ordine Mondială ce este instaurată de mult, reprezintă o binecuvântare pentru omenire. Pierdem o mare parte din libertatea noastră, dar omenirea trăieşte într-o oarecare măsură în pace şi există relativ puţină nedreptate. Când omenirea va fi decimată în curând – cu 10 părţi din douăsprezece – atunci se va întâmpla astfel, încât majoritatea nu va observa de ce se întâmplă pur şi simplu.

Omenirea trebuie doar acomodată cu acest lucru şi funcţionaeză! Cei ce pot dirija şi controla acest lucru vor profita de el.

Pentru mine şi toţi cei care citesc cărţile mele, acest lucru reprezintă o catastrofă şi vă pot spune cu siguranţă că nu suntem încarnaţi din acest motiv...

Totuşi să continuăm: Fostul preşedinte al consiliului de administraţie a concernului auto Daimler-Chrysler şi membru al grupului Bilderberg, Jürgen Schrempp, ca urmare a fuziunii internaţionale a companiilor, se aşteaptă la o dizolvare a statelor naţionale. *„Vom ajunge la o uniune transantlantică”* relata el revistei economice „Forbes” *„iar după aceea trebuie să continuăm şi să formăm în final o uniune mondială – fără graniţe între state”.*

În ce mod profită cei ce pot dirija aceste

lucruri?

Oamenii caută întotdeauna confortul pentru corpul şi satisfacerea instinctelor lor. Despre asta este vorba. Vrem şi trebuie să ne satisfacem instinctele. Dacă suntem modeşti atunci ne menţinem instinctele foarte limitat, dar totuşi le satisfacem. Acest lucru este ceva frumos şi necondamnabil. Chiar Iisus a spus: *„Daţi Cesarului ceea Cesarului şi daţi lui Dumnezeu ceea lui Dumnezeu"*. De aceea dă-i corpului satisfacţiile şi liniştea necesară pentru ca spiritul să se poată dezvolta. Abia în momentul în care corpul este liniştit şi satisfăcut se poate dezvolta şi spiritul. Aceasta înseamnă dacă vreau să-mi întreţin partea spirituală, atunci trebuie mai întâi să-mi satisfac nevoile corporale. Dacă aceste nevoi simt băutura şi mâncarea sau satisfacerea nevoilor sexuale este egal. Important este să fiu liniştit. Chiar şi Paulus a spus: *„Este foarte bine că nu am aceste nevoi, dar alţii care le au trebuie să şi le satisfacă mai întâi"*. Deci înainte să te aşezi la masa Domnului, înainte de a aduce sacrificiul trebuie să-ţi plăteşti datoriile, să te împaci cu fratele tău, să te culci cu soţia ta, să mănânci ceva bun şi atunci se poate elibera spiritul. Mai întâi trebuie să-ţi satisfaci corpul, pentru că materia este mai puternică decât tine şi nu este nicio problemă să-ţi satisfaci corpul. O persoană stabileşte să mănânce dimineaţa o banană şi seara un măr pentru corp, altă persoană trebuie să mănânce o bucată de carne de porc. Important

este ca în momentul în care se deschide lui Dumnezeu, sau când vrea să discute cu acesta, să nu fie neliniştit sau stresat de corpul său.

Păi ăsta este un mod de gândire tipţie masculin – după părerea mea o „lume veche”. Cât la sută din acestea sunt învăţături masonice şi cât la sută cunoştinţe secrete?

Masoneria nu te învaţă nimic, dar aceasta îţi dă posibilitatea să recunoşti ceva. Masoneria este ca o bibliotecă cu 33 de etaje. Cu fiecare grad ai permisiunea să urci un etaj, să studiezi cărţile de la acest etaj şi să-ţi însuşeşti cunoştinţe. Când ai trecut prin cele 33 de grade atunci ai parcurs toată clădirea şi dacă ai fost atent şi bun atunci ai preluat ştiinţa întregii omeniri. Ce scoţi de aici, este treaba ta. Acest lucru nu este dirijat. Masoneria are toate secretele şi adevărurile omenirii. Dacă le recunoşti sau nu, este treaba ta. Masoneria propriu-zisă nu te învaţă nimic, doar ţi se oferă şi tu poţi să preiei.

Ceea ce aţi afirmat mai sus despre Iisus, despre Dumnezeu-Iehova sau Lucifer este greu de digerat. Nu este acesta un mod de a privi, respectiv o chesţiune de interpretare? Aceste lucruri contrazic tot ce s-a aflat în ultimii ani, modul de gândire în domeniul ezotericii, ca să nu mai vorbim de creştini...

Dragă domnule van Helsing. Ceea ce gândesc şi cred ezotericii ştiţi şi dumneavoastră şi vă este de asemenea cunoscut ce gândesc naivii de creştini. Motivul pentru care ne-am întâlnit şi

pentru acest interviu este faptul că vă interesează ce gândesc masonii de rang superior, pe ce cunoştinţe se bazează şi cum le aplică în practică. Eu vă povestesc aceste lucruri aici şi datorită faptului că aceste cunoştinţe pe care le deţinem nu sunt pe placul nimănui că noi le ţinem secret. Este foarte simplu!

Încă nu aţi observat că aşa numiţii „oameni spirituali” nu au succes, că nu sunt cu adevărat fericiţi? Acest lucru se datorează faptului că nu deţin decât jumătate din cunoştinţe şi că aleargă după o imagine falsă a lui Dumnezeu. Nu va veni niciun mântuitor şi nu ne va ajuta niciun înger. Dar noi ne putem elibera singuri, trebuie să ne iertăm singuri. De abia atunci ne pot ajuta îngerii şi alte entităţi spirituale. Noi suntem Mântuitorul, acesta este în interiorul nostru!

Vreţi să ştiţi ce gândesc cei mai puternici oameni din lume, cum au reuşit să conducă lumea în Noua Ordine Mondială şi ce imagine a lumii şi a lui Dumnezeu au aceştia? Atunci ascultaţi-mă cu atenţie! Vor fi multe lucruri care n-or să vă placă, dar luaţi-vă timpul necesar să reflectaţi la ceea ce vă transmit. Gândiţi-vă la aceste lucruri! Cel mai interesant lucru la acest interviu este faptul că vă dezvălui cele mai mari secrete, dar oamenii – majoritatea cititorilor – nu le vor înţelege. Nu vor să le înţeleagă, nu vor să le accepte pentru că contrastează cu imaginea lor asupra lumii. Aceştia nici nu le pot înţelege pentru că le lipseşte pregătirea necesară. Nu le este cunoscut cum să

integreze aceste cunoştinţe, aceste adevăruri în viaţa lor şi să le folosească în favoarea lor. Din acest motiv durează 15 ani ca un mason să fie confruntat cu aceste cunoştinţe în cadrul diferitelor grade. El este familiarizat cu această ştiinţă pe parcursul mai multor ani. Mulţi dintre ei nu pot accepta aceste cunoştinţe pentru că nu vor să le accepte, din motivul că aceste cunoştinţe te schimbă. Majoritatea lor nu vor să se schimbe. Ei vor ca totul să rămână confortabil ca până acum. Din acest motiv există masoni de rang superior care ştiu totul şi alţii care nu au auzit nimic despre anumite subiecte – pentru că sunt orbi în interior. Dacă omul nu este deschis pentru adevăr atunci nici nu-l poate vedea. De aceea ezotericii îşi vor trăi mai departe imaginea dorită a lumii şi creştinii imaginea lor creştină asupra lumii, iar noi masonii trăim imaginea noastră a lumii mai departe, avem succes, am introdus Noua Ordine Mondială şi dirijăm globul pământesc…

Recapitulez încă o dată totul pe scurt: templul lui Solomon este templul lui Lucifer, iar dacă masonii construiesc templul lui Solomon atunci aceasta nu este o clădire, ci Noua Ordine Mondială, în care poate intra şi acţiona spiritul lui Lucifer.

Exact aşa este!

Care dintre gradele superioare îţi oferă acces la aceste cunoştinţe? Cine cunoaşte toate aceste lucruri?

Eu cunosc în Germania 10 sau 12 fraţi cu

care pot discuta la acest nivel, adică de la egal la egal. Printre aceştia se numără doi pastori; un învăţător; doi manageri IT ce sunt activi pe plan internaţional; sunt şi consilieri care lucrează în domeniul politicii şi al economiei, plimbându-se pe întreg mapamondul – deci toţi sunt oameni foarte inteligenţi şi critici care pot înţelege şi pune în practică aceste cunoştinţe, nu nişte ignoranţi. Acesta este lucrul cel mai important: să le pui în practică. Sigur că există mii de masoni, care au acces la această ştiinţă şi cu care aş putea discuta deschis despre aceste subiecte, dar din păcate nu-i cunosc personal. În primul rând, dacă cineva atinge un anumit grad superior şi are astfel acces la diverse scripturi şi cunoştinţe, acesta trebuie să fie în stare să le înţeleagă şi să le interiorizeze. După cum am spus deja, marea majoritate a masonilor este la fel de neştiutoare ca şi marea masă a oamenilor.

Să ne mai întoarcem încă o dată asupra cunoştinţelor: elita trebuie să le cunoască pentru că altfel nu ar dirija lumea după acestea.

Adevărat. Elita cunoaşte aceste lucruri şi din acest motiv există multe, foarte multe state din lume în care nu poţi atinge o funcţie politică înaltă, decât dacă eşti mason.

Iar aceştia posedă într-o oarecare formă aceste cunoştinţe?

Da.

Ce ştiu aceştia de compasiune? Ştiu şi ei

acest lucru sau, au înţeles numai partea cu stăpânul legii fizice, Lucifer?

Ei ştiu că principiul funcţionează numai dacă te mişti între echer şi compas. Trebuie să te mişti între acestea altfel nu funcţionează. Dacă nu ai niciun pic de compasiune în exercitarea puterii atunci o să fii înlăturat sau nu va mai funcţiona sistemul. Nu funcţionează fără compasiune iar dacă aceasta nu a fost inclusă în sentimente, adică dacă cineva este un gânditor şi o persoană de acţiune foarte analitică atunci va include compasiunea prin intermediul gândirii chiar dacă nu posedă astfel de sentimente. Pentru că această compasiune este o *„Condiţio sine qua non"* pentru acest sistem, adică o condiţie, care nu poate fi îndepărtată pur şi simplu dacă vrei cu adevărat să ai succes. Acest lucru înseamnă: dacă nu incluzi acest element atunci nu vei atinge niciodată acest succes la care tinzi.

Cu Iluminaţi cum este, doar aţi afirmat mai devreme că aceştia nu posedă niciun fel de compasiune...

Păi în cele din urmă aceştia sunt folosiţi în acest sistem global numai pentru gândirea lor analitică, pentru necesitate. Când cineva domină, acesta se foloseşte atât de partea caritabilă cât şi de partea materială, analitică. Dacă vrei să stăpâneşti ceva, atunci îţi trebuie întotdeauna un bancher de partea ta care îţi pune cifrele exacte pe masă.

Fac toate lucrurile prin intermediul

minţii dar nu au niciun fel de sentimente?

Aceştia nu simt nimic, dar poporul trebuie satisfăcut. Avem miliarde de oameni pe pământ care trebuie menţinuţi liniştiţi. Astăzi guvernul lumii este în stare să stabilească anumite regiuni de conflict pe glob în caz de nemulţumire, adică porneşti un conflict şi îl monitorizezi să vezi cum se dezvoltă. Din când în când mai trebuie să şi intervii…

Nu demult am avut o întâlnire a masonilor de grad superior la care au participat şi fraţi din Africa. Aceştia au fost întrebaţi cum se poate întâmpla ca în Sudan, o ţară creştină ce cunoaşte dragostea aproapelui, să fie măcelăriţi creştini şi bisericile să fie incendiate fără ca guvernul să întreprindă ceva în acest sens. Răspunsul a fost: *„Foarte simplu, pentru că fraţii francezi nu doresc momentan acest lucru”*. Cam aşa de dur se fac jocurile. Francezii au anumite interese în Sudan ce trebuie asigurate mai întâi. După aceea vor intra în scenă organizaţiile de ajutorare şi va fi din nou pace.

Primează interesele economice? Sigur are ceva de-a face cu proprietatea. La un moment dat după perioada egipteană francezii au preluat Sudanul şi acesta a intrat în proprietatea francezilor, Sudan semnifică „regatul din sud”.

Da, este vorba de interesele legitime ale masonilor francezi asupra ţării. La un moment dat o să instaureze pacea şi prosperitatea în această

ţară dar momentan se creează haos conform vechii legi „ordine din haos”. Mai târziu haosul va fi oprit şi din acesta se va dezvolta o nouă ordine.

Iar victimele sunt africanii de culoare...

...din păcate. La un moment dat o să fie exterminaţi. Avem un frate în gradele superioare care este regent în Africa. Avem mulţi membri de culoare în masonerie, iar aceştia simt bogaţi, incredibil de bogaţi şi foarte inteligenţi, dar şi aceştia susţin următorul lucru: *„Trebuie să ne decimăm poporul în aşa fel încât să putem sta bine în lume. Cel mai bine pentru noi sunt vendetele între triburi, când se omoară reciproc – din probleme religioase sau din orice altceva”*. Problema este, că între timp aceştia nu-i mai pot aduce sub control, ei simt prea mulţi şi se înmulţesc pe zi ce trece. Aceştia sunt cu adevărat greu de dirijat. **Înainte de a ne ocupa de Noua Ordine Mondială şi a lundi politice vreau să mai discutăm încă o dată despre tema „vinovăţie” şi „păcat”.**

Cu plăcere. Nu există vinovăţie sau păcat. De ce? Pentru că noi suntem Dumnezeu. Noi ne-am născut din Dumnezeu, constăm din Dumnezeu, îl avem pe Dumnezeu în noi, noi suntem Dumnezeu. Dacă îţi dai seama că tu însuţi eşti divin şi îţi ierţi singur păcatele, deci eşti iertător cu tine însuţi, atunci eşti eliberat de păcate. Dacă nu ai păcate atunci ajungi în Rai – NUMAI dacă nu ai păcate. Trebuie să-ţi ierţi singur toate păcatele din toată inima. Dacă spui: *„Mi-am omorât ieri şeful, dar*

trebuia să o fac, am făcut ceva bun, recunosc acest lucru şi nici nu mă gândesc că acest lucru ar fi un păcat” atunci nu ai păcate şi ajungi în Rai. Dacă ajungi în Rai atunci treci de tine însuţi şi atingi dimensiuni, ce nu simt inteligibile cu mintea umană.

Aşa ceva nu se poate, ca cineva să săvârşească o crimă şi să nu fie tras la răspundere. Ceea ce a săvârşit un om se va întoarce asupra sa – aceasta este karma.

Nu ai karma dacă nu ai păcate. Acest lucru înseamnă că îţi poţi dizolva karma. Dar cine ştie acest lucru!

Să luăm ca exemplu un ucigaş în serie care a ucis 100 de persoane, femei şi copii sau un pedofil. Deodată are o revelaţie şi ştie tot, ce tocmai ne-aţi spus mai sus. Este iertător cu sine însăşi şi îşi iartă toate păcatele. Cum se reîntoarce acest om pe pământ? Şi-a dizolvat karma?

Normal că da. Problema o constituie faptul că 99,9 la sută au o conştiinţă negativă pentru că ştiu exact că au săvârşit ceva nedrept. De aceea nu sunt fără păcate şi atunci au şi karma. Teoretic ar putea fi fără karma dacă ar avea o altă mentalitate.

Aceasta ar fi o mentalitate lipsită de scrupule şi conştiinţă. Atunci ce este budismul?

În acest caz oamenii sunt ţinuţi în şah pentru că doctrina susţine: *„Karma o iei cu tine*”. Atunci

se vor reîntoarce pentru că tu le dai energia necesară. Sau biserica!

Asta este ca în bancul în care unul ajunge în iad. Vine dracul şef, bucurându-se şi spune: *„— Mă bucur că ai venit să ne vizitezi. Vrei să facem un tur prin iad? Dar mai înainte hai la bar să bem ceva, ne simţim bine, cântăm melodii frumoase. După aceea mergem în următoarea încăpere, acolo este un club de swingeri şi tot aşa mai departe vom trece prin fiecare încăpere, în fiecare încăpere e tot ce e mai bun.* La un moment dat cel ajuns în iad îl întreabă pe drac: – *Auzi dracule, eu am auzit altceva la biserică despre iad, că aici este numai foc şi chinuri, dar eu nu văd astfel de lucruri pe aici.*

— Totuşi, spune dracul, avem şi astfel de lucruri aici. Hai cu mine. Acesta mai deschide o altă uşă, iar aici stăteau toţi în chinuri şi foc. Cel ajuns în iad întreabă: – *Ce este asta?*

— Păi, îi răspunde dracul, *aceştia sunt creştinii pentru că asta este dorinţa lor. În mod normal nu facem astfel de lucruri”.*

Nu trebuie să sprijini această vibraţie negativă. Când eşti bogat poţi combate sărăcia, dar dacă eşti sărac nu poţi combate sărăcia şi atunci te duci la fund.

Păi da, sărăcia apare în urma bogăţiei unilaterale.

Păi, cum stau lucrurile la copii? Copiii mici simt crunţi pentru că încă nu posedă morală. Aceştia chinuie insectele, rup picioarele

broaştelor, fac tot felul de lucruri... Pentru că aceştia nu posedă conştiinţă. Ei sunt nevinovaţi. Ia gândeşte-te: dacă un copil pune mâna pe pistolul tatălui său, care tocmai îşi curăţă armele, şi-l împuşcă. Este copilul vinovat? Nu! Pentru că nu a conştientizat fapta lui. Nici nu ştia că este vorba de un pistol... Din acest motiv nu s-a generat o karmă. Chiar conform legislaţiei actuale nu poţi condamna un copil. Copilul încă nu este „educat”, încă nu este cultivat, nu are niciun fel de formare intelectuală. Din acest motiv copilul nu poate fi condamnat. El nu are vină şi păcate. Acest lucru înseamnă că păcatul nu are nimic de-a face cu acţiunile obiective, ci numai cu cele subiective. Totul se învârte în jurul conştiinţei.

Deci poţi avea karmă – dacă-ţi doreşti acest lucru – sau nu poţi avea karmă...

Dacă nu vrei să ai karmă, atunci nu ai. Dacă nu vrei să fi bolnav, atunci nu eşti. Aşa stau lucrurile.

Hai să luăm un alt exemplu: ca soldat am împuşcat 50 de oameni. Cel ce a lansat bombele nucleare asupra oraşelor Hiroshima/Nagasaki a ucis 100.000 de persoane. Dar serviciul este serviciu şi distracţia este distracţie. Dacă nu are conştiinţa încărcată şi şi-a îndeplinit numai sarcinile de serviciu, atunci nu are karmă. Dar dacă are o conştiinţă încărcată, atunci se simte responsabil şi are karmă!

Interesantă teorie. După acest principiu contradictoriu operează şi toţi „războinicii lui

Dumnezeu” pentru că superiorii lor îi îndoctrinează: pentru faptele tale ajungi în Rai.

Şi astfel îşi dizolvă karma…

Să plecăm de la premisa că un soldat israelian împuşcă un copil palestinian. Întrebarea se pune în felul următor: *„Cum poate să ucidă un copil nevinovat?”*, dar soldatul îşi spune în sinea lui: *„Dacă îl lăsam să trăiască poate omora peste 10 ani 30 de israelieni. Eu am împiedicat acest lucru şi astfel am făcut o faptă bună”*. Astfel el ajunge în rai. Soldatul nu are niciun păcat pentru că s-a iertat singur. Numai noi înşine ne putem ierta, nimeni altcineva. Acesta este de asemenea un secret al francmasoneriei!

Ceea ce ne împiedică este sistemul nostru, sistemul moral, mintea. Din acest motiv există şi posibilitatea autovindecării, pentru că acest lucru este generat de minte. Sistemul recunoaşte greşeala. Nu poţi păcăli sistemul. Dacă eşti bolnav poţi ajunge prin autosugestie la punctul problemă din corp şi te poţi vindeca singur. Important este să crezi acest lucru. Dacă nu crezi cu adevărat atunci este o eroare de sistem şi nu va funcţiona.

Acesta este câmpul morfogenetic. Nici nu trebuie să cauţi punctul pe care trebuie să-l abordezi, trebuie doar să-ţi sugerezi: *„Vreau ca acest lucru să se dezvolte în mine şi să mă părăsească boala”* şi atunci funcţionează.

Păi chiar atât de simplu nu stau lucrurile…

Ba da.

După părarea mea mai lipseşte ceva între minte şi subconştient.

Păi aceasta este povestea cu sistemul. Sistemul recunoaşte greşeala. Subconştientul trebuie să ştie acest lucru pentru ca sistemul să funcţioneze. Am stat odată nouă luni într-o clinică de cardiologie, am suferit cinci infarcturi unul după altul şi stăteam în parca un cadavru. Mai aveam două zeci la sută din muşchiul iniţial al inimii. S-au făcut înregistrări cu ajutorul cateterului. Inima s-a tot micşorat după fiecare infarct. Stăteam în pat fără să mă pot mişca pentru că inima micşorată nu mă mai ajuta nici măcar să-mi ridic un braţ. Trebuia să fiu dus într-o clinică şi să aştept să mor, dar eu nu voiam acest lucru. Acest lucru mi s-a întâmplat acum zece ani. Se mai observă la mine ceva în ziua de astăzi?

Nu, chiar că nu se mai observă nimic. Radiaţi de dinamică şi vitalitate.

Ştiam că se poate. Ştiam că nu voi muri şi că totul se va regenera. Nu mai ştiu cum, dar m-am uitat la această problemă în corp. Nu m-am rugat, ştiam numai că totul va fi bine.

Din propria mea dorinţă am ieşit din spital şi am fost dus în cărucior acasă. Un doctor din vecinătate s-a arătat dispus să mă ajute după ce am ieşit din spital. Nu am mai luat niciun fel de medicamente. Mi-a trebuit o jumătate de an să mă ridic din scaunul cu rotile şi alţi trei ani ca să învăţ să merg din nou. Astăzi mă simt ca înainte, ca şi

cum nu aş fi avut nimic. Se poate!

Mai sus aţi afirmat că *„Materia domină spiritualul”*, dar energia creatoare a minţii noastre provine de altundeva, iar cu ajutorul acesteia celulele pot crea din nou sănătate. Aceasta înseamnă că nu putem rezolva aceste probleme numai cu puterea minţii. Adică cu o rezolv cu „cunoştinţele” mele actuale şi spun*: *„Îmi doresc asta”* şi se va rezolva.

Ceva asemănător. Este exact procesul zicalei din Talmud:

Ai grija de gândurile tale pentru că acestea se transformă în cuvinte.

Ai grijă de cuvintele tale pentru că acestea devin acţiuni.

Ai grijă de acţiunile tale pentru că devin obişnuinţe.

Ai grijă de obişnuinţele tale pentru că devin caracterul tău.

Ai grijă de caracterul tău pentru că devine destinul tău.

Exact aşa evoluează aceste lucruri. Îţi fixezi un gând şi îl eliberezi. Acesta îşi dezvoltă o cale, o dinamică proprie pentru a rezolva problema. Ne putem baza pe faptul că sistemul o va face. Acesta este câmpul morfogenetic. La rosacrucieni am învăţat cum se face acest lucru. Aici am avut marele avantaj: am fost doisprezece ani rosacrucian, înainte de a intra în masonerie. La rosacrcucieni am învăţat practic, dar nu am înţeles cum funcţionează. La masoni am învăţat

cum funcţionează. Masonii posedă teoria, iar rosacrucienii practica. Dacă le ai pe ambele atunci le poţi aplica.

Aceste două ramuri au fost cândva un întreg, dar acesta a fost împărţit pentru că mai demult masoneria reprezenta o forţă, o adevărată forţă în lume şi ar putea fi şi în ziua de astăzi, dacă mai mulţi fraţi ar cunoaşte aceste interconexiuni. Masoneria se dezvoltă crescător până la gradul de „confident” în cadrul ordinului francmasonic sau până la gradul 33 în cadrul Ritului Scoţian. Peste aceste grade simt martiniştii iar aceştia sunt de fapt ceea ce sunt rosacrucienii. Dacă atingi acest nivel şi intri în organizaţia martiniştilor, atunci ştii cum să aplici masoneria în practică, dar pentru acest lucru trebuie să fii martinist. În momentul în care ai ajuns martinist atunci nu mai poţi să ieşi din această prinsoare. **Martiniştii sunt persoanele puternice şi iertătoare?**

Nu, aceştia nu au niciun pic de compasiune, dar sunt conştienţi că fără compasiune nu poţi stăpâni.

Din citatele descrise în partea introductivă a cărţii ştim că mulţi masoni de rang superior din cadrul Ritului Scoţian, participă la formarea unui guvern mondial, dar aceştia nu sunt martinişti. Acestora le este cunoscută partea materială, dar nu cunosc motivele mistice?

Mai întâi trebuie să ai materia, opera şi după aceea trebuie să integrezi opera în întreg. Trebuie

să te dezvolţi în acest mod. Pentru a deveni un martinist adevărat trebuie să fi atins mai întâi un grad superior în masonerie, pentru că de-a lungul anilor o să ai mulţi cunoscuţi pe plan mondial. Într-o zi ţi se adresează un martinist şi te întreabă: *„Nu ai dorit cândva să devii martinist?"* Pentru că nu am auzit niciodată de noţiunea martinist, îl întreb ce înseamnă martinismul. *„Martinismul are de-a face cu Saint Germain şi cu principiul după care a lucrat acesta"*. Atunci îl întreb unde are loc acest lucru. *„Peste tot unde este nevoie"*. *„Vreau să ştiu ce implică acest lucru". „Nimic. Mâine ne întâlnim în New York, poimâine în Moscova şi săptămâna viitoare în Cape Town. Vor participa întotdeauna aceleaşi persoane. Sunt persoane ce se cunosc pe plan mondial şi care întreprind anumite activităţi".* Astfel am devenit martinist.

Aţi menţionat martinismul în legătură cu Saint Germain. Care este legătura?

Saint Germain este o forţă ce se reînnoieşte în continuu. Acest conte reapare tot timpul undeva, întreprinde ceva şi dispare iar – este întotdeauna acolo unde îl chemi. El va fi la tine. Saint Germain şi Louis Claude de Saint Martin au aparţinut societăţii franceze la mijlocul secolului al XVIII-lea. Saint Germain era o persoană enigmatică în cadrul nobilimii europene şi se ocupa de alchimie. Louis Claude de Saint Martin era cunoscut ca *Philosophe inconnu,* iar martiniştii din ziua de astăzi doresc să fie de asemenea percepuţi ca filosofi necunoscuţi. Baza filosofică a

martiniştilor nu are de-a face cu persoana Saint Germain. Totuşi, din punct de vedere al nemuririi sale acesta reprezintă un fenomen important pentru punerea în practică a cunoştinţelor rosacruciene şi alchimiste.

Am şi eu o piatră din fundaţia turnului său de alchimist din palatul Louisentund. Deţin şi o piramidă de sticlă a unui alchimist ce a decedat între timp, dar a fost de mare importanţă în toată Europa. Dacă aşez aceste obiecte pe anumite structuri radiestezice în prezenţa unor persoane sensibile, acestea au viziuni ce pot duce la o iritare intensă sau la fenomene de revelaţie. Aceste obiecte nu au niciun fel de reacţie la mine, dar observ cu uimire ce fenomene provoacă altor persoane.

Există dezbateri în cadrul grupării martiniste cu privire la Saint Germain?

Saint Germain este un subiect dar nu tema principală a martiniştilor. Martiniştii se intitulează „filosofii necunoscuţi” pentru că fiecare membru este un filosof şi rămâne necunoscut. Martiniştii se cunosc între ei numai după pseudonimele pe care şi le iau în momentul în care intră în organizaţie. Purtăm măşti. Te cunoşti din alte motive; dar poţi rămâne întotdeauna necunoscut şi anonim dacă vrei. Noi reprezentăm filosofia lui Saint Martin, dar acesta este un cu totul alt domeniu. Important este principiul filosofic, nu contează rezultatul analizei.

Martiniştii sunt în fond apărătorii liniei

merovingiene. Linia de sânge merovingiană este străveche dar foarte interesantă şi actuală, pentru că acum se află din nou într-un ciclu în care se deschide lumii. Acest lucru are de-a face cu martiniştii, cu Prioria din Sion, iar aceasta se exteriorizează, îşi face apariţia în acest mod. Merovingienii susţin despre ei că includ descendenţii lui Iisus în cadrul liniei lor de sânge, deci urmaşii lui Iisus Hristos şi Maria Magdalena. Aceştia sunt polii opuşi: Iisus Hristos este principiul iniţial al binelui şi Maria Magdalena este prostituată, adică profunzimea absolută a materiei, profunzimea absolută a feminităţii. Aceasta este combinaţia ideală din punct de vedere metafizic. Din această combinaţie a rezultat cel puţin un copil. De aceea există o linie de sânge şi astăzi urmaşi în viaţă ai acestora. Dacă Iisus a fost ultimul rege al iudeilor, atunci urmaşul acestuia este cel puţin pretendentul pentru tron în cazul în care va mai exista vreodată un rege pentru iudei. Iisus este un fiu al lui David, dar provine cu adevărat din linia sangvină a lui Solomon, iar Solomon era un vrăjitor. Mergând mai în urmă, merovingienii provin din tribul Dan din Naftali. **Aici există un alt secret: Biserica învaţă că Iisus este un descendent al lui David. Masoneria învaţă că Iisus este un descendent al lui Solomon!**

Acesta este şi secretul în simbolistica albinei. Pe această cale vom găsi întotdeauna o albină. Ca papă al catarilor, de exemplu, a fost îmbrăcat într-

o mantie pe care s-au aplicat multe albine din metal după ce a decedat. Preoţii au mers la acesta şi au luat câte o albină din mantie. Acestea au fost utilizate ulterior pentru voturile de alegere al următorului papă catar.

Când primii 9 cavaleri au mers la Ierusalim pentru a fonda *Ordinul cavaleriei sărace creştine şi a templului lui Solomon* au fost sacralizaţi de un preot catar în Seborga. Seborga este unicul stat fondat de cistercieni ce mai există şi în ziua de astăzi. Statul cistercian ce există în realitate în Europa! Acesta este situat la nord de Genova un ducat mic în mijlocul munţilor.

Dacă stai pe munte, în capitală şi te întorci, poţi vedea graniţele ducatului. Acesta are propria monedă, propriile timbre, este un stat suveran un stat cistercian. În Seborga cavalerii au fost sacralizaţi de un preot catar înainte de a se îndrepta către Ierusalim. Acum să analizăm simbolul merovingienilor: acesta este o albină. Bernard de Clairvaux a fost numit *Doctor mellitus fluus. Mellitus fluus* semnifică „mierea ce curge”. Din nou apare albina…

Nu era ceva legat de albină şi la Vatican?

Nu, aici apare porumbelul. Asta este o altă temă ce se potriveşte în gândirea catară. În acest caz trebuie să sapi foarte adânc pentru a dovedi că domul sfântului Petru este o biserică paracletenă. Mai există una şi în Klagenfurt. Biserică paracletenă înseamnă în cel mai general sens: o biserică a sfântului duh.

În creştinătatea noastră romano-catolică noi credem în: tatăl, fiul şi sfântul duh. Este întotdeauna acelaşi lucru. Tatăl este pentru noi o noţiune, aceasta este divinitatea atotputernică, cea iertătoare. Fiul este Iisus Hristos, care a realizat multe pe pământ şi a protestat, a fost un om extraordinar iar după aceea s-a întors la tatăl său şi stă în partea dreaptă a acestuia. Dar totuşi avem sfânta treime. Unde îl slăvim pe Sfântul Duh, a treia componentă? îl slăvim peste toate pe Dumnezeu-Tatăl, pe Dumnezeu-Fiul şi mai mult, dar unde-l slăvim pe Sfântul Duh? Acesta are aceleaşi drepturi!

Sfântul Duh este acelaşi lucru cu Dumnezeu-Tatăl şi Dumnezeu-Fiul şi dacă nu putem ajunge la Dumnezeu-Tatăl, iar Dumnezeu-Fiul şi-a luat rămas bun de la noi, acesta ne-a trimis Sfântul Duh cu minunea Rusaliilor. Sfântul Duh există în realitate, acesta este tangibil, dar simbolic în mijlocul atenţiei există conştiinţa lui Dumnezeu, subconştientul şi Eu-l.

În biserica sfântului duh nu ai nevoie de crucifix, de Iehova, ci numai de Sfântul

Duh.

Păi mai înainte aţi afirmat: duhul se află în materie.

Da, dar Sfântul Duh este la fel ca Dumnezeu-Tatăl şi Dumnezeu-Fiul. Pot să mă rog la el în acelaşi mod şi îl pot simboliza la fel. Dacă vreau să-l simbolizez iau un porumbel, îmi construiesc un altar, pun porumbelul în locul crucifixului şi mă

rog la porumbel. Dar am voie să fac acest lucru? Acest lucru va fi cu siguranţă criticat şi nu va fi acceptat. În acest caz sigur voi avea probleme.

Acum vă rog să faceţi o conexiune cu ceea ce aţi spus mai înainte: duhul se află în materie.

Duhul este egal cu Dumnezeu. Ce scrie în Evanghelie? Poţi să păcătuieşti împotriva tatălui, poţi să păcătuieşti şi împotriva fiului – toate acestea îţi vor fi iertate, dar păcatele împotriva Sfântului Duh nu-ţi vor fi iertate. Nu există nicio şansă de iertare. În trinitate fiul este Dumnezeu, tatăl este Dumnezeu şi Sfântul Duh este Dumnezeu. Sfântul Duh trebuie să fie slăvit în aceeaşi măsură ca şi Dumnezeu-Tatăl, pentru că este acelaşi lucru. Din acest motiv Dumnezeu este Sfântul Duh.

Gnosticii susţin: dacă Dumnezeu intră în materie atunci el devine propriul său fiu. Dumnezeu nu este în stare să se unească cu materia, dar dacă vrea să vină în materie atunci devine propriul său fiu. Ceea ce acţionează în cadrul materiei este Sfântul Duh.

Chiar la început aţi susţinut că învăţătura masoneriei este adevărul. Acest lucru este susţinut şi de alte doctrine. Cu ce se diferenţiează masoneria de acestea, respectiv de unde ştiţi dumneavoastră că masoneria chiar învaţă adevărul?

În principiu pentru că un adevăr logic trebuie să fie consecvent şi verificabil. În sistemele

filosofice adevărurile nu se contrazic. Dacă recunosc un sistem ca francmasoneria ca purtătorul unui adevăr, atunci trebuie să pot măsura acest sistem cu alte religii sau sisteme filosofice închise în sine şi să nu existe contradicţii. Cele susţinute de masonerie nu simt în contradicţie cu ceea ce susţine Biblia, plecând de la premisa că Biblia este citită corect.

Să o citeşti corect, adică să o citeşti fără morală, păi da...

De ce deranjează *adevărul*? De ce durează atât de mult – 15 ani – până ce le este transmis masonilor din lojă respectiv până ce sunt dezvăluite lucrurile pe faţă? Ce este atât de greu de înţeles şi ce este atât de misterios la acest adevăr? Din cauza subiectului legat de Lucifer?

Adevărul în raport cu religia, cu zeii, cu stăpânii şi aşa mai departe, arată în aşa fel încât noi ne imaginăm un Dumnezeu iertător, plin de dragoste, ca un părinte ce neapără, ce ne protejează, ce ne însoţeşte şi ne face viaţa confortabilă. La o verificare critică a ideii de Dumnezeu – indiferent de religie – vom recunoaşte că acest Dumnezeu nu este plin de dragoste, că nu-l place pe om. După cum putem citi în Vechiul Testament acesta l-a creat mai întâi pe om, după aceea l-a alungat din paradis şi a pus un înger la poarta sa, ce trebuie să aibă grijă ca omul să nu se mai întoarcă în paradis, în patria sa.

Acestea sunt adevărurile, acestea simt

adevărurile dure. Acestea sunt principii conform cărora omul nu se poate apropia nepedepsit de această divinitate, pentru că Dumnezeu nu doreşte acest lucru – şi că omul trebuie să se supună acestor legi neiertătoare ale pământului, ale fizicii. Acesta nu se poate împotrivi acestor legi. Divinitatea iertătoare ar însemna să putem încălca legile şi aceasta ne va ierta. Divinitatea luciferică sau divinitatea dominantă pe pământ nu iartă nimic. Nu trebuie să faci greşeli.

Acesta este un adevăr. Este de asemenea un adevăr că mai există o divinitate ce este superioară primei divinităţi. Aceasta este cea despre care ne-a povestit Iisus. Şi acesta este un adevăr, dar această divinitate nu este responsabilă pentru materie şi pentru planeta pământ. Aceasta este o divinitate ce zace în noi. Acest lucru nu poate fi transmis aşa cu una cu două maselor.

Păi, aţi spus că materia domină spiritualul. Pe de altă parte mai înainte aţi dat un exemplu pentru telekinezie, telepatie în care cu ajutorul minţii sunt influenţate nişte picături de ulei sau sunt influenţaţi oamenii. Acest lucru este demonstrat şi de efectul placebo şi anume că se poate influenţa sau stăpâni materia cu ajutorul minţii. Este o problemă de interpretare?

Da şi nu. Mai întâi trebuie să definim exact aceste lucruri. Dacă mişc obiecte, lecuiesc o boală sau îmi doresc ceva cu ajutorul dorinţei sau al puterii intelectuale atunci nu este implicat spiritul,

ci mintea. Aceasta este materia în materie pentru că mintea face parte din materie. Mintea nu are nimic în comun cu spiritul. Este exact cum aţi descris dumneavoastră în *Cartea de un milion de euro*. Propoziţia *„Spiritul domină materia"* este mai degrabă în limbajul convenţional. Ca şi conţinut este corect pentru că susţine că putem influenţa lumea fizică cu ajutorul gândurilor noastre şi a dispoziţiilor noastre interioare. În mod corect propoziţia ar trebui să sune: *„Mintea domină materia"*. Spiritul este cu totul altceva decât mintea, respectiv dorinţa.

Deci mintea domină materia, pentru că mintea aparţine materiei?

Corect! Mintea este elementul de dirijare a materiei, dar aparţine materiei.

Ok, iar spiritul este, să spunem aşa, curentul electric, care pătrunde totul, care oferă sufletului şi corpului posibilitatea de a funcţiona. Dacă scoţi cablul de curent din priză atunci nu mai funcţionează nimic...

Spiritul este de origine dumnezeiască şi s-ar putea spune că şi omul este dumnezeiesc, pentru că poartă ceva ca o scânteie de la Dumnezeu în el. Fiecare om de pe planetă poartă o astfel de scânteie divină care generează acest sentiment de religie prin care ne rugăm la zei sau la un Dumnezeu, prin care slăvim dumnezeii, prin care putem formula dumnezeii pe care nimeni nu ia văzut niciodată. La aceasta se adaugă faptul că putem simţi spiritele. Toate acestea se reflectă în

această scânteie divină. Există o legătură la Dumnezeu ce este complet necunoscută. Poate că acesta este un semnal cene-a fost dat de creatori, fiii lui Dumnezeu, creatorii originari ai omului, pentru eternitate pentru a menţine legătura prin intermediul acestei scântei cu aceşti fii ai lui Dumnezeu, aceşti extratereştri, respectiv cu Supreme Being. Scânteia dumnezeiască este receptorul impulsurilor, semnalelor ce ne mişcă să facem ceva, pe care-l recunoaştem ca fiind voia lui Dumnezeu.

Această scânteie sau acest receptor este mult mai bine dezvoltat la profeţi, vizionari şi la oamenii mediali decât la oamenii normali. Cu toţii cunoaştem persoane cu viziuni pe care nu ni le putem explica. Acestea trec prin astfel de sfere, astfel de domenii spirituale, dar spiritul nu poate învinge corpul sau materia, numai mintea poate acest lucru. Dacă materia decide ceva în cursul ei atunci spiritul se poate opune cât vrea pentru că tot materia va învinge. Totuşi poţi interveni! cu ajutorul minţii.

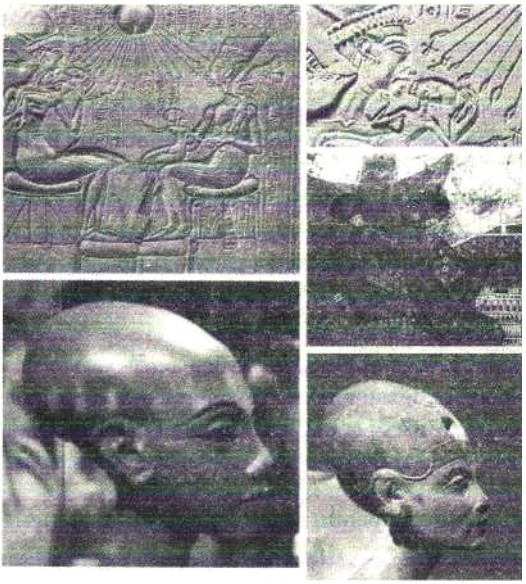

Fig. 32 – 36:

Zeii ce au stăpânit Egiptul în acele vremuri, aveau toţi craniul alungit, nu numai persoanele mature ci şi bebeluşii (în dreapta sus este imaginea mărită). Sunt aceştia „fiii lui Dumnezeu" din Vechiul Testament? Sunt aceştia extratereştrii?

Trecutul personal înainte de a începe cu domeniul politic, aş dori să aflu câte ceva despre trecutul dumneavoastră, despre evoluţia dumneavoastră profesională. În cadrul antediscuţiei noastre mi-aţi povestit că aţi ajuns ca adolescent în armată, mai târziu aţi fost poliţist, apoi v-aţi deschis o firmă proprie de securitate, dar a mai fost şi o altă poveste...

Corect. Am ajuns în structurile serviciilor secrete, dar acest lucru s-a întâmplat cu mult

înainte să intru în masonerie. Acestea au fost situaţii pe care nu le-am dorit intenţionat. Nu m-am gândit niciodată în viaţa mea că o să ajung vreodată să lucrez în cadrul serviciilor secrete. Aici am avut primul contact cu instituţii ce făceau lucruri în secret, pe ascuns; structuri ce monitorizează şi dirijează oamenii.

M-am dus voluntar în armată şi mi-a plăcut să fiu soldat, m-am simţit bine şi am participat la toate treburile specifice. De mic copil am fost un idealist şi mă gândesc că această trăsătură de caracter a fost observată şi în armată. Se caută astfel de candidaţi, ce posedă astfel de trăsături de caracter pentru a-i trimite în misiuni ce trebuie să decurgă discret. Aceşti oameni lucrează bine, lucrează sigur şi simt uşor de convins. Eu eram un astfel de om.

Atunci eram la marină şi am avut o excursie pe uscat. Normal că pe uscat am băut toată ziua. Noaptea m-am reîntors la bord şi dimineaţa mi-am dat seama că-mi pierdusem legitimaţia de serviciu. În mod normal, trebuia să-mi dau seama de acest lucru din momentul intrării în port, pentru că la poartă te controlează. Dacă nu arăţi legitimaţia de serviciu nu te lasă să urci la bord. Pentru că eram un tip deschis şi sociabil, care discuta cu oamenii şi avea tot timpul o glumă bună pregătită, cunoşteam destul de repede toate persoanele din jurul meu. În acest caz era portarul de serviciu care mă cunoştea deja şi mă lăsase să intru în acea seară fără să-i arăt legitimaţia.

În orice caz eram neliniştit pentru că-mi pierdusem legitimaţia, dar nu ştiam în primul rând dacă o pierdusem sau dacă îmi fusese furată. Aşa m-am hotărât a doua zi să iau la rând toate cârciumile în care fusesem noaptea trecută, în speranţa că-mi voi regăsi legitimaţia. În cele din urmă nu a mai fost nevoie să cutreier cârciumile pentru că un bărbat străin a venit a doua zi la mine cu legitimaţia. Acesta mi-a explicat: *„V-aţi pierdut legitimaţia de serviciu şi nu aţi anunţat. Din acest motiv trebuie să luăm o măsură disciplinară împotriva dumneavoastră. Averi vreo idee ce consecinţe are acest lucru pentru dumneavoastră? Dacă legitimaţia dumneavoastră de serviciu ajungea în mâinile unui serviciu secret străin, vă daţi seama ce s-ar fi putut întâmpla…”*

Eram cu moralul la pământ pentru că acest om mă convinsese că aproape declanşasem al treilea război mondial. În final a spus: *„Vă înapoiez acum legitimaţia de serviciu, dar ne rezervăm anumite măsuri şi o să mai auziţi de noi”.*

După aceea am mai auzit într-adevăr de ei şi în scurt timp am fost mutat. La mutare am fost întrebat dacă vreau să particip la nişte antrenamente speciale şi dacă vreau să iau parte la nişte acţiuni interesante, dar acestea trebuie să le ţin strict secrete. Datorită faptului că mi-au promis venituri mai mari am fost de acord. Astfel am fost mutat de pe vas pentru a lua parte la nişte comandouri speciale.

Mai înainte am fost controlat de nenumărate ori, dacă sunt în stare să păstrez secrete. Aceste lucruri erau foarte interesante pentru mine. Pentru început am fost trimis la Schleswig într-o tabără de instrucţie unde am fost trataţi extrem de bine. Ne simţeam elita absolută, eram cei mai mari. Acolo am cunoscut o instrucţie foarte bună, am fost şcolarizaţi şi după aceea ne-am întors la comandourile noastre iniţiale când ieşeam din nou pe mare. Se întâmpla să fim şi două săptămâni plecaţi. De fapt am fost instruit ca un agent, numai că aveam alte denumiri. Pentru noi toţi aceasta era o mare aventură. Eram un grup din care niciunul nu simţea nevoia să fie decorat sau să umble într-o uniformă lucitoare şi să se dea mare cu câte diplome a obţinut. Eram foarte mulţumiţi cu ceea ce trăiam. Am fost duşi la maximul de suportabilitate fizică şi psihică, dar sărbătoream aceste succese între noi, eram fericiţi şi mulţumiţi şi nu simţeam nevoia să povestim altora despre aceste lucruri. Pe de altă parte ştiam că suntem controlaţi şi dacă povesteam ceea ce făceam, pe unde am fost atunci jocul s-ar fi terminat. După ce mi-am terminat pregătirea, am primit sarcini în ţară şi în străinătate în grupuri de câte 3 şi 5 persoane. Pentru început trebuia să urmărim anumite obiective ţintă sau persoane, trebuia să le fotografiem, să le înregistrăm şi să adunăm cât mai multe informaţii. Mai târziu trebuia să distrugem anumite obiective cu ajutorul explozibililor. Am fost instruiţi să facem anumite

lucruri în cadrul serviciului nostru uzual, dar care serveau altor interese. Instalasem, construisem, găsisem în unităţile noastre lucruri care ar fi fost considerate trădare, de unitatea mea de pe vapor, dar acestea rămâneau în propria ţară. Văzusem anumite necesităţi şi aceste lucruri trebuiau să se întâmple aşa – astfel devii agent sau spion, pentru că eşti convins că trebuie să fie aşa. Recunosc că era plăcut când ajungeam la unităţile noastre necunoscute şi eram lăudaţi: *„Sunteţi cd mai mari „sunteţi o echipă bine sudata, sunteţi o echipă indestructibilă”.* Era foarte plăcut.

Ţintele misiunilor noastre erau numai de obiective, iar mai târziu persoane. Am dus de exemplu nişte vapoare în Israel, la Haifa – am livrat şi unele lucruri despre care nu pot să vorbesc. Nu am întrebat niciodată de ce Reublica Federală făcea aceste lucruri. De exemplu vapoarele pentru Israel a trebuit să le luăm dintr-un şantier naval din nordul Germaniei şi să le ducem la Haifa. Nu ne-a interesat dacă acest lucru era legal sau nu. Am executat doar comenzi. Nu te gândeşti la aceste lucruri când te afli într-un asemenea sistem de pregătire. Aici este vorba de onoare şi încredere. Încrederea era cea mai importantă – încrederea şi punctualitatea trebuiau să funcţioneze ca un ceas elveţian. Nici în ziua de astăzi nu suport să mă întâlnesc cu cineva şi acea persoană să întârzie la întâlnire. Pentru noi, cei din trupă, punctualitatea şi încrederea erau vitale, am încercat să-mi educ şi copiii în acest fel – dar

nu mi-a reuşit.

Ceea ce vreau să spun este faptul că ajungi în structuri în care nici nu ţi-ai dori vreodată să ajungi. Eşti ales şi trebuie să participi. Datorită unor trăsături de caracter unii oameni simt mai uşor manipulabili şi dirijabili decât alţii.

După ce am terminat cu armata şi am fost eliberat, am intrat în economia privată în cadrul unui şantier naval din Kiel. Acolo mai eram chemat din când în când să fac parte din nişte comandouri speciale – dacă eşti o dată agent vei fi întotdeauna agent. Acest şantier naval avea legături puternice cu statul. Dar mie nu-mi plăcea acest lucru.

Misiunile acestea nu constituiau o problemă pentru mine, le-am efectuat, dar din acest moment erau implicate tot mai multe organizaţii americane. Americanii erau foarte prezenţi subteran în Schleswig-Holstein. Aici ne-am creat relaţii şi trebuia să mergem în aceste uzine subterane, pot spune aproape oraşe subterane pentru că acestea erau uzine gigantice.

Şi în acest caz îmi era foarte clar că totul trebuia să decurgă strict secret. Problema o constituia faptul că acum misiunile nu mai erau pentru Germania, ci pentru americani. Eram şantajabili în ambele cazuri, pentru că toate erau misiuni secrete, iar aceste „acţiuni” pe care le realizam erau de fapt „distracţia noastră privată”. Statul nu ne-ar fi apărat, iar aceste acţiuni ne-ar fi adus mulţi ani de puşcărie. Cu aceste lucruri eram

puşi sub presiune. Eram extraordinar de şantajabili, dar ştiam că nu ni se întâmplă nimic. N-or să facă niciodată acest lucru şi nici nu l-au făcut. Şi noi ştiam acest lucru. Pe baza faptului că efectuezi astfel de misiuni ce nu simt legale eşti şantajabil şi implicit dirijabil. Nu mai poţi avea încredere sută la sută în nimeni. Fiecare dintre aceste persoane are acest stres psihic şi astfel un punct slab relevant prin aceste fapte penale. Trebuia să ducem şi nişte maşini în Spania şi Maroc, dar nu ştiam ce conţineau acestea. Nici nu am întrebat. Primeşti o misiune, o îndeplineşti, te întorci înapoi cu avionul şi primeşti următoarea misiune. Nu se pun întrebări.

Totuşi la un moment dat aceste acţiuni au început să vi se pară suspecte.

Am întreprins astfel de acţiuni timp de şase ani şi a fost voinţa mea să mă opresc. După aceea am intrat în poliţie, dar nu a durat mult timp şi inspectoratul federal de combatere a criminalităţii mi-a cerut să fac anumite lucruri pe care eu nu doream să le fac. Aceştia mi-au dat de înţeles că-mi cunosc trecutul. Nu mi-au spus-o direct în faţă, dar am observat că ştiau exact cu ce m-am ocupat în trecut şi m-am supus. Misiunile la poliţie pe care trebuia să le îndeplinesc în timpul sau în afara serviciului s-au tot înmulţit. Acestea nu erau atât de grele ca cele din trecut, dar era totuşi neplăcut. Eram pur şi simplu şantajabil. Trebuia de exemplu să procur planuri de clădiri publice şi private, trebuia să descopăr care era capacitatea

portantă a unor acoperişuri plane unde puteai ateriza cu elicopterul, cum este fundaţia, cum sunt dispuse puţurile de alimentare în cadrul clădirii, trebuia să pun planurile la dispoziţie, fără să ştiu pentru ce erau utilizate. Nici nu mă interesa, nici nu am întrebat nimic, am făcut-o pur şi simplu.

Într-o zi am renunţat la poliţie, de pe o zi pe alta, cu toate că acolo eram funcţionar pe viaţă. Nu mai voiam să fiu implicat în chesţiunile astea. După acest capitol am cutreierat independent lumea, eram de profesie optician, dar pentru început am avut un restaurant înainte de a-mi schimba domiciliul de mai multe ori până când mi-am găsit în cele din urmă liniştea. La un moment dat am aterizat în Germania de Nord şi am lucrat la o firmă ce furniza piese pentru industria auto. Nici aici nu a durat mult până ce şeful m-a chemat în birou şi m-a întrebat: *„Aţi lucrat cândva în cadrul armatei*?" Am confirmat acest lucru pentru că fiecare făcuse armata. *„Da, dar aţi avut o crypto clearance..."*

Trecutul mă ajunsese din urmă chiar şi în cadrul economiei libere, iar acest lucru m-a pus pe gânduri. La scurt timp după aceea mi-am dat demisia şi mi-am deschis propria firmă de securitate. Am crezut că-mi voi putea coordona şi stabili mai bine viaţa dacă îmi întemeiez propria firmă. Mi-am propus acest lucru şi l-am şi realizat. Nu a durat mult timp şi iar am primit o vizită şi anume trebuia să cooperez cu o firmă din

Rusia, care desfăşura activităţi de trafic de

persoane şi prostituţie. Voiau să mă bage şi pe mine în această afacere, era vorba de o grămadă de bani, dar eu nu am vrut să mă bag în aşa ceva. Beneficiarul era un proxenet din teritoriul Ruhr pe care-l cunoşteam din vremea în care lucram la poliţie şi care ştia multe lucruri despre trecutul meu. I-am dat de înţeles că mai bine mă împuşc în cap decât să particip la această afacere. Ca răspuns, mi-a fost incendiată gospodăria de la ţară.

După aceea a fost linişte, adică din momentul din care am luat hotărârea că nu mai simt şantajabil. De atunci trăiesc foarte bine şi simt fericit. Între timp îmi este totuna dacă voi fi acuzat sau nu. Nu vor putea strânge suficiente dovezi, dar nici nu mai ascund aceste lucruri din trecut. Le-am ascuns o viaţă întreagă fără să sufăr psihic din acest motiv, dar nu mai vreau nici măcar să rămână un secret. Este o pată pe care o port şi de care nu mai pot scăpa, o pată ce nu mai corespunde imaginii mele, dar acesta este un episod din tinereţea mea, când eram foarte manipulabil.

Mai înainte aţi menţionat despre uzinele subterane din Schleswig-Holstein. Puteţi să ne descrieţi mai detaliat acest subiect?

Nu ştiu ce se face acolo, ştiu doar că în Schleswig-Holstein există un sistem gigantic de tunele indestructibile cu multe intrări. Dacă ai arunca o bombă în acea zonă, sistemele subterane ar rămâne intacte. Acolo există elemente ce sunt

sudate la fel ca la tunelul Elbei. Sunt elemente prefabricate care se leagă între ele. Am văzut cum se montau acestea pentru că am intrat în partea de sud din Schleswig-Holstein, cu misiunea de-a face să dispară cât mai repede anumite aparate. Trebuia să trecem prin aceste structuri americane. S-au deschis nişte porţi şi a trebuit să trecem de mai multe puncte de control. După aceea am condus mai multe ore printr-un sistem subteran şi am ajuns la un moment dat la suprafaţă, printr-o altă ieşire. Aceste intrări le-am văzut în Kiel şi în apropierede Schleswig, la Olpenitz.

În Olpenitz s-a construit un port foarte mare, cu decenii în urmă, dar în acesta nu existau tot timpul vapoare. Nu ştiu care este situaţia în ziua de astăzi, dar Olpenitz este un port mare, în care nu existau oameni şi vapoare. De mai multe ori a trebuit să ducem la Olpenitz aparate de măsură foarte sensibile la temperatură. Îmi aduc aminte un caz când am transportat într-o iarnă un aparat ce putea fi ţinut maxim 2 până la 3 ore la suprafaţă, pentru că altfel se deteriora datorită temperaturilor joase. Am sunat la centrala noastră şi în scurt timp au apărut două Jeep-uri americane, care au mers în faţa noastră până ce am ajuns la nişte uşi metalice. După ce acestea s-au deschis, am ajuns la alte uşi metalice, la un punct de trecere, iar în acel moment ne aflam sub pământ. Am mers mult timp după Jeep-uri pe sub pământ, a durat foarte mult până ce am ajuns într-

un loc în care am lăsat aparatele, iar după aceea am mai mers o eternitate până ce am ajuns la suprafaţă şi s-a închis poarta după noi. În tot acest timp nu am schimbat nicio vorbă şi nici nu am mai vorbit de această misiune. Este mai bine să nu discuţi de lucruri pe care nu le înţelegi.

Nu ştiu cine a construit şi a organizat acest oraş subteran, în orice caz, acolo am văzut numai soldaţi americani. Asta se întâmpla în perioada 1979/80.

Mai târziu am părăsit Schleswig-Holstein şi nu am mai avut contact cu acesta. Nu aveam niciun interes să investighez aceste lucruri – din păcate. În situaţia mea de astăzi nu m-aş fi lăsat până nu aflam ce se întâmplă acolo, aş fi analizat şi observat totul. **Noua Ordine Mondială**

Să discutăm acum de Noua Ordine Mondială. Care este părerea dumneavoastră legat de citatele celorlalţi masoni de grad superior din partea introductivă a cărţii, cu privire la stăpânirea lumii / la Noua Ordine Mondială? La ce se referă acestea?

Aţi început cu Benjamin Disraeli, care a recunoscut în mod deschis că anumite organizaţii iau parte la politica mondială şi cu Winston Churchill, care era mândru de calitatea sa de mason de rang superior, că poate participa la acest plan măreţ în calitate de supus. Acest mare plan la care se lucrează de peste o sută de ani pentru a-l pune în practică este Noua Ordine Mondială care va transmite omenirii un mod

paşnic de convieţuire. În partea introductivă scrieţi de asemenea că Henry Kissinger a declarat că mulţi oameni vor avea de suferit din această cauză. Această afirmaţie este corectă. Oamenilor care nu văd faptul că este necesară o schimbare, o să le fie foarte greu să se integreze şi să se instaleze. Faptul că însuşi Papa este deschis pentru această nouă ordine ar trebui să-i pună pe oameni pe gânduri. Decisivă a fost declaraţia lui David Rockefeller care este una dintre acele persoane care dirijează omenirea prin intermediul banilor. Banii reprezintă factorul decisiv pentru stăpânirea globală a omenirii. Numai prin intermediul banilor este posibilă o putere absolută asupra oamenilor. Această stare de fapt îi este prezentată fiecărui mason în mod evident, chiar după ce a fost primit în rândurile masoneriei.

Trebuie avut în vedere că marii politicieni şi marile organizaţii mondiale nu ţin secret faptul că aparţin masoneriei şi că există o ordine specială în lume prin sistemul social al acestei asociaţii. Această ordine există de mult timp şi acum se află în faza să fie proiectată asupra întregii societăţi umane.

Cum îi este adus cadidatului acest lucru la cunoştinţă, anume că numai prin intermediul banilor, are putere asupra oamenilor?

Candidatul care este primit, este mai întâi eliberat de toate metalele. Candidatul este îmbrăcat dar în acelaşi timp dezbrăcat, încălţat,

dar în acelaşi timp descălţat. Acesta este dus în faţa lojei fără să aibă niciun fel de metal asupra sa, iar explicaţia pentru acest lucru este că starea omului eliberat de metal face trimitere la vârsta de aur – o perioadă în care metalele încă nu-l zăpăceau pe om. Este vorba de o perioadă când încă nu existau bani.

Un motiv metafizic pentru această acţiune îl reprezintă faptul că în povestea creaţiei nu apar metale. Omul nu a avut acces la metale în paradis, abia regele Solomon a reuşit să aducă metale cu ajutorul şi sprijinul regelui din Tirus din ţara Ofir. Acestea au fost preponderent aur şi argint. După aceea a început perioada în care omul a fost sedus de metale, manifestând avariţie, iar oamenii au început să strângă aur şi o fac şi în ziua de astăzi. Aurul se scoate din pământ cu multă strădanie şi multe probleme, mulţi oameni mor şi pe deasupra mai este distrusă şi natura. După ce este scos din pământ aurul se topeşte şi se depozitează tot sub pământ. Majoritatea aurului stă sub pământ – înainte şi după ce a fost găsit. În spatele acestui fenomen există un secret, iar acesta este efectul aurului asupra oamenilor. La prima privire acesta este numai un metal, dar în acelaşi timp este o protecţie foarte eficientă împotriva zeilor. În asta constă secretul aurului.

De ce o protecţie?

Dacă te afli sub o cupolă de aur atunci zeii nu mai au niciun fel de influenţă. Din acest motiv se utilizează cupole în radiestezie, în propagarea şi

transmiterea gândurilor. Acestea sunt de obicei din cupru. Dacă ar fi din aur ar avea un efect mult mai bun.

Am fost într-o cupolă din aur în Brunei...

Acestea sunt adevărate centre de putere. Acolo eşti sigur că nu-ţi sunt controlate gândurile, lucru ce-l găsesc de apreciat în special în perioada contemporană de monitorizare tehnică şi control spiritual. În ziua de astăzi nu mai trebuie să stăm în catedrale sau biserici ce erau folosite în trecut pentru influenţarea oamenilor. Nici statul în faţa unui monitor nu mai este atât de important în ziua de astăzi. Între timp ne aflăm în câmpuri morfogenetice, care ne dirijează. Gândirea, acţiunile noastre, starea noastră de spirit simt dirijate prin aceste câmpuri. De aceea cei care vor să gândească în mod independent au nevoie de anumite încăperi protectoare, pentru că Illuminati au de exemplu oraşele lor subterane în care sunt protejaţi. Restul ce face? O posibilitate o oferă de exemplu încăperile ce au o cupolă de aur. Noi cei din lojă realizăm anumite teste radiestezice cum se poate face acest lucru la scară redusă – de exemplu cu ajutorul unei căşti aurite sau orice altceva cu o îmbrăcăminte de aur.

Acest lucru îmi aduce aminte de nişte ţipi care-şi îmbracă pălăria cu folie de aluminiu...

Da, ştiu. Există astfel de oameni, dar au dreptate în felul lor. Totuşi sunt patronul unei firme de securitate din branşă şi ştiu ce sisteme

de monitorizare există în ziua de astăzi. Dacă ar şti lumea…

Monitorizarea începe foarte încet cu maşinile noastre. Din 2013 toate autoturismele noi vor fi echipate cu „cutii de comunicare”. Prin intermediul acestora este posibilă transmiterea exactă a informaţiilor legate de viteză şi de locul autoturismului. Astfel nu este posibilă numai întocmirea exactă a profilului de locomoţie a proprietarilor auto, ci maşina poate fi localizată exact până la distanţa de un metru. Dacă aceste date vor fi combinate cu cele din telefonul mobil atunci s-a creat un sistem perfect de monitorizare.

Totuşi aurul este mai eficient decât aluminiul.

O cameră apărută recent, ce a fost concepută la universitatea din Utah poate vedea prin pereţi cu ajutorul unor senzori de unde radio. În acest mod pot fi monitorizate în special mişcările persoanelor din spatele zidurilor în timp real! Acest lucru poate ajuta pe deoparte pompierii şi cadrele de salvare la căutarea persoanelor – de exemplu după cutremur sau într-o casă incendiată. Poate fi utilizată de asemenea în cazurile în care sunt luate persoane ca ostatici, dar serveşte pe de altă parte şi la monitorizarea cetăţenilor.

Mai există şi o eu totul altă tehnologie aflată momentan în stadiul de concept: la universitatea Berkeley, California, doi

neurologi au dezvoltat o tehnică, ce face posibilă citirea gândurilor unei persoane prin scanarea activităţii creierului. În acest caz avem de asemenea două părţi: pe deoparte pot fi percepute gândurile persoanelor paralizate sau aflate în comă sau se poate scana creierul unui infractor pentru a se vedea dacă a săvârşit sau nu o anumită faptă, iar pe de altă parte pot fi citite gândurile oricărei persoane la alegere, în orice scop. Acesta va fi viitorul?

Da, Defense Intelligence Agency a susţinut deja din anul 2008: *„Câmpul de luptă al viitorului va fi creierul uman*”. De aceea este foarte important să ne protejăm împotriva acestei agresiuni, iar aurul poate ecrana aceste lucruri.

Aţi afirmat că Illuminati şi alte familii puternice au aceste oraşe subterane. Pot oferi acestea o protecţie împotriva câmpurilor morf ogenetice?

Nu îi pot apăra direct de acestea pentru că este vorba de o mentalitate. Ei imprimă omenirii imaginea lor despre lume şi mentalitatea lor. Aceştia sunt programul, dar lumea nu este neapărat pregătită să recepţioneze acest program.

Cum funcţionează astfel de programe?

În principiu programele sunt foarte simple. Dacă vrei să linişteşti sau să influenţezi oamenii, atunci le dai anumite substanţe chimice ca să-i linişteşti.

Cum va arăta acest nou mod de viaţă în

Noua Ordine Mondială?

În practică este foarte simplu: dacă vreau să liniştesc sau să fac manipulabilă o mare masă de oameni sau un popor, atunci trebuie să-i pun sub droguri. Un drog foarte eficient pentru liniştirea oamenilor este fluorul. Fluorul este o otravă şi dacă reuşesc să determin oamenii să ia fluor deja de dimineaţă prin spălarea dinţilor sau prin utilizarea de sare cu fluor – chiar şi sugarii ce nu au dinţi primesc tablete de fluor – atunci mă aflu pe cea mai bună cale să influenţez oamenii.

Iei fluor dimineaţa şi seara, zilnic şi te gândeşti: *„Acest lucru este bun, corpul are nevoie de asta, fac ceva bun pentru mine”*. În realitate te otrăveşti încet, dar sigur. Acesta este un aspect. Alt aspect este cel legat de monitorizare şi de faptul că omul se obişnuieşte cu acest lucru şi îl percepe ca pe o normalitate. Cetăţeanul îşi organizează viaţa în următorul mod: *„Folosesc cărţile de credit pentru tot ce cumpăr. Dacă folosesc mijloacele de transport atunci am cârdul de abonament pentru transport; iar acest lucru este confortabil, modem şi îmi place, asta este viaţa mea”*. Astfel se naşte o mentalitate, iar în spatele acestei mentalităţi există un plan. Aceasta nu este numai dezvoltarea societăţii noastre. Nu! Acest lucru este făcut voit pentru a direcţiona omenirea şi modul ei de gândire într-o anumită direcţie. (Notă: cu privire la minciuna legată de fluor vezi cartea *Până aici!* de Johannes Holey.)

Care este această direcţie?

Oamenii vor iubi această Nouă Ordine Mondială! Aceasta este tema. Cu patru decenii în urmă oamenii s-au împotrivit. Astăzi când plăteşti numai cu cârdurile este cool. Dragule, acest lucru este spălare de creier!

Marea masă a omenirii este atât de inconştientă, indisciplinată, avară şi proastă încât Illuminati nu au niciun fel de scrupule sau reţineri să controleze aceste persoane şi să le extermine. Omenirea nu este bună de nimic! Aceasta este părerea celor de sus şi aceasta este şi părerea mea.

Sunt de aceeaşi părere că marea masă a omenirii este ignorantă, dar din acest motiv nu sunt atât de rece şi calculat ca de exemplu Henry Kissinger, care a spus în 1992 la conferinţa Bilderberg din Evian, Franţa: *„Astăzi americanii ar fi indignaţi dacă trupe ONU ar intra în Los Angeles pentru a restabili ordinea; mâine ar fi mulţumiţi în cazul în care li s-ar explica că există o ameninţare exterioară reală sau numai propagandistică, ce ameninţă existenţa noastră. Mulţimea ar implora conducătorii lumii să-i scape de acest rău. Singurul lucru de care se teme oricine este necunoscutul. Dacă le pui acest scenariu în faţa ochilor atunci vor renunţa de bunăvoie la drepturile individuale pentru garanţia binelui lor, promis de guvernarea mondială”.*

Oamenii nici nu sesizează cât de dependenţi

simt deja de sistem. Îngrădim libertatea originară a omului de a se întreţine singur, prin faptul că mergea în pădure cunoştea plantele şi ierburile şi nu trebuia să facă foamea. În ziua de astăzi suntem atât de dependenţi de alte ţări, de mâncăruri şi fructe artificiale, ce nici nu provin din regiunile noastre, încât nu ne mai putem hrăni cu lucrurile ce cresc în natură, pentru că am pierdut această capacitate. Punctul decisiv este că intrăm în această dependenţă, ne simţim bine când facem acest lucru şi îl şi acceptăm pe deasupra. Noua Ordine Mondială, această dependenţă şi acest control nu trebuie să fie un lucru rău, poate fi şi în beneficiul omenirii, chiar trebuie să fie pentru bunăstarea omenirii. Dar rămâne într-o oarecare măsură un fel de sclavagism pentru că-i face pe oameni să nu mai fie independenţi şi să nu mai poată trăi singuri. Micile grupuri nu mai pot supravieţui.

Am în faţă unele citate concludente pe care doresc să vi le citesc: *„Masoneria a penetrat prin importanţa ţelului ei, care culminează în idealul legii umanităţii dominate de imperiul mondial”*. (masonul Hermann Settegast în „Masoneria germană, bazele şi ţelurile ei”, Berin 1919, ediţia 9, pag. 44)

***„Trebuie aplicată o singură guvernare masonică pentru întreaga lume cu un singur conducător invizibil”*. („Revista masonilor”, Leipzig 1873, nr. 25)**

***„Când toată lumea ordinului va fi un templu, atunci se vor apleca chiar şi cei puternici ai lumii şi ne vor lăsa nouă stăpânirea lumii”*. (masonul Dr. Phillip Georg Blumenhagen în „Revista pentru masonerie”, Altenburg 1828, pag. 320)**

Cum ne putem imagina această stăpânire a lumii, această Nouă Ordine Mondială?

Dacă priveşti actuala situaţie mondială cu ochii deschişi şi cu mintea limpede poţi recunoaşte faptul că Noua Ordine Mondială este instaurată deja. Majoritatea oamenilor încă nu a recunoscut acest lucru îşi vor păstra în continuare vechile obiceiuri, păreri şi modele de comportament. Această Nouă Ordine Mondială se instaurează în mentalitatea omenirii şi va influenţa gândirea oamenilor în aşa fel încât aceştia vor pleca de la premisa că aceasta este părerea lor şi propria lor concepţie de a trăi aşa. Vor exista mai multe acţiuni care pot accelera această muncă de convingere. Noua Ordine Mondială este un sistem care utilizează un control foarte cuprinzător al oamenilor. Trebuie să participi foarte conştient la viaţa de zi cu zi şi la toate evenimentele pentru a recunoaşte mecanismele de monitorizare. Chiar persoanele ce colaborează la aceste sisteme de control nu-şi închipuie faptul că sunt o mică parte a întregului program. În acelaşi timp este restructürată întreaga societate. Totul se modifică, se distruge şi după aceea Noua Ordine Mondială organizează în spiritul ei haosul creat. Noua

Ordine Mondială s-a instaurat în anumite moduri de a trăi schimbând domenii ale societăţii, iar oamenii nici nu observă acest lucru.

În ce priveşte acest subiect găsesc foarte interesant discursul domnului Dr. Richard Day, fostul *Naţional Medical Director* al „Planned Parenthood" (organizaţie pentru parentologie planificată) sponsorizat de familia Rockefeller. Acest discurs a fost ţinut în faţa asociaţiei pediatrilor americani în data de 20 martie 1969. În cadrul acestuia a descris „Noul sistem mondial" ce este deja implementat şi care va reorganiza lumea. El voia ca cei 80 de medici prezenţi să se pregătească pentru acest lucru. Dr. Day care a decedat în anul 1989 era mason de grad superior, un insider şi în momentul discursului profesor de medicină infantilă la *Mount Sinai Medical School* din New York. El şi-a avertizat auditoriul de planul elitei mondiale, de a instaura o dictatură şi o religie mondială. Dr. Day le-a cerut celor prezenţi să nu-şi ia notiţe şi să-şi oprească toate aparatele de înregistrare. Înainte de a-şi începe discursul a explicat faptul că înainte nu avea voie să discute despre acest lucru, dar acum – în anul 1969 (!) – putea să vorbească liber despre planul secret pentru că *„... totul este pregătit şi nimeni nu ne mai poate opri".*

Sintetizat în câteva cuvinte el a declarat

audienţei lucrurile ce vor urmă:

— Reducerea populaţiei;

— Permisiunea de a avea copii;

— Reetalonarea conceptului de sex;

— Sex fără reproducere;

— Protecţie procurabilă universal;

— Educaţia sexuală a tineretului ca instrument pentru guvernarea mondială;

— Subvenţionarea avorturilor pentru reducerea populaţiei;

— Promovarea homosexualităţii;

— Tehnologia de reproducere fără sex;

— Distrugerea familiei;

— Ajutor de eutanasiere şi „pilula morţii”;

— Restricţionarea accesului la îngrijirea medicală cu plată, pentru a scăpa de persoanele în vârstă;

— Accesul la medicină va fi controlat foarte sever;

— Eliminarea medicilor independenţi;

— Greutăţi în diagnosticarea noilor maladii incurabile;

— Suprimarea vindecării cancerului pentru a reduce populaţia;

— Declanşarea infarcturilor pentru a ucide oamenii;

— Pregătire şcolară timpurie pentru a accelera pubertatea şi evoluţia;

— Contopirea tuturor religiilor;

— Vechile religii trebuie să dispară;

— Modificarea Bibliei prin revizuirea cuvintelor cheie;

— Pregătirea şcolară, ca instrument de îndoctrinare;

— Perioade mai lungi de şcolarizare, dar copiii să nu înveţe nimic;

— Controlarea accesului la informaţii;

— Şcolile ca centru al comunităţii; – anumite cărţi trebuie să dispară din biblioteci;

— Modificări legislative, care declanşează haos social şi moral;

— Promovarea consumului de droguri pentru a provoca o atmosferă de junglă în oraşe;

— Promovarea consumului de alcool;

— Restricţionarea libertăţii de a călători;

— Necesitatea pentru un număr mai mare de închisori;

— Utilizarea spitalelor ca închisori;

— Să nu existe siguranţă psihologică şi fizică;

— Criminalitatea ca instrument de coordonare a societăţii;

— Restricţionarea dominării industriale a SUA;

— Mutarea populaţiilor şi a economiilor;

— Ruperea rădăcinilor sociale;

— Sport pentru a reorganiza societatea;

— Sex şi violenţă ca distracţie;

— Cărţi de identitate implantate

(microcipuri);

— Controlarea mijloacelor de nutriţie;

— Controlarea climei;

— Cunoştinţe despre cum funcţionează omul pentru a-l putea controla;

— Falsificarea descoperirilor ştiinţifice;

— Utilizarea terorismului pentru a crea control;

— Televiziunea ce te monitorizează;

— Proprietatea secretă este de domeniul trecutului;

— Instaurarea unui sistem global totalitari”)

Astfel trebuie să ne imaginăm Noua Ordine Mondială?

Da, aceste lucruri se potrivesc aproape exact.

Toate acestea erau anunţate de Dr. Day în 1969 în cadrul discursului său! Acest lucru înseamnă că am înaintat destul de mult...

Asta am zis şi eu, iar cale de întoarceere nu există.

Dr. Day a afirmat de asemenea că Illuminati*, fvor utiliza una sau două bombe atomice pentru a convinge oamenii că vorbesc serios”.* Dumneavoastră vedeţi lucrurile în acelaşi fel?

Nu cunosc acest aspect, dar nu este exclus. Dacă nu funcţionează planul paşnic A pentru a integra popoarele în Noua Ordine Mondială, atunci există un plan B, C ŞI D... iar acestea nu mai sunt paşnice.

Dr. Gray mai spunea de asemenea la acea dată, deci în 1969: *„Războaiele mondiale sunt inutile din cauza pericolului nuclear, de aceea se va utiliza terorismul”*. Un prieten de-al meu apropiat a fost invitat de mai multe ori la întâlniri masonice în Carite din Berlin datorită activităţii şi poziţiei sale, dar acesta nu a devenit niciodată membru. Într-o zi se afla într-un anticariat ce era vizitat şi de masoni datorită diversităţii sale foarte mari. Acolo l-a întâlnit pe marele maestru al lojei în care a fost invitat de mai multe ori, iar acesta a văzut diversele cărţi din mâna prietenului meu. Deoarece îl cunoştea pe prietenul meu din cadrul întâlnirilor din lojă şi era convins că acesta este membru şi-a dat drumul la limbă. Această întâmplare a avut loc acum 15 ani, deci în 1995. Marele maestru susţinea la acea vreme: *„Este foarte bine ca vă cumpăraţi aceste cărţi, trebuie să duceţi totul în siguranţă înainte să se instaureze neliniştea pe pământ* după aceea i-a povestit că şi el – precum mulţi dintre fraţii săi masoni – şi-ar fi cumpărat o casă la ţară pentru că în oraşe viaţa devine tot mai dificilă. I-a mai spus că în viitor va exista un terorism creat artificial pentru a da stăpânilor lumii un motiv pentru înăsprirea controlului oamenilor şi vorbea de aşa numite minibombe atomice care vor fi detonate în oraşe.

Această declaraţie se acoperă cu cea a dl. Dr. Day. La fel de bine se potriveşte şi declaraţia lui Nicholas Rockefeller în faţa lui Aaron Russo pe care am prezentat-o în partea introductivă a cărţii. Nicholas Rockefeller îi explica lui Aaron Russo că montarea de cipuri la om se realizează deja şi nu mai există cale de întoarcere. Conform acestuia există două feluri de cipuri: cipul B pentru marea masă a oamenilor şi cipul A care va fi purtat de insideri şi care vor obţine astfel privilegii extraordinare. Cipul A este un fel de paşaport diplomatic. Nicholas Rockefeller a dat de asemenea de înţeles că „Războiul împotriva terorismului" este o mare cacealma.

Mă îndoiesc că treaba cu terorismul provine din rândul masoneriei. Am auzit şi eu acest lucru. Astfel de discuţii se poartă în toate lojile dar trebuie să aveţi în vedere că membrii lojilor au poziţii profesionale unde acumulează mai multe cunoştinţe decât un muncitor în fabrică – de exemplu ca fabricant de arme, cadru militar etc. Conform opiniei mele acest terorism înscenat ce serveşte numai la crearea unei stări de frică în cadrul omenirii pentru ca aceasta să ceară un control mai sever, nu este planificat de masonerie ci de unele persoane ce au acces la astfel de planuri şi după aceea dezbat în cadrul masoneriei aceste lucruri. Eu personal am următoarea opinie cu privire la acest subiect:

În perioada sfârşitului anilor 90 mulţi dintre

fraţi au avut dorinţa să-şi ducă familiile şi averile lor în siguranţă pentru că urma această situaţie. Evenimentele au evoluat totuşi altfel de cum am crezut noi în general; totul a avut loc într-un mod mai liniştit. Acest lucru arată că omenirea este mai paşnică, mai echilibrată decât s-a crezut. Înainte oamenii se revoltau mult mai repede împotriva inconvenientelor. Omenirea din ziua de astăzi nu mai face acest lucru. Vedem acest lucru şi în criza economică de pe plan mondial. Oamenii occidentali nu se mai revoltă; aceştia sunt deja atât de sedaţi încât nu mai pot fi agresivi. Evenimentele ce au loc în Islam nu pot fi înţelese integral. Trebuie să te gândeşti când un terorirst se aruncă în aer, ce oameni omoară împreună cu el? Conaţionalii săi. Ei nu iau duşmanul cu ei în moarte, superduşmanul capitalist care a intrat în ţara lor şi le-a distrus credinţa. Nu, ei îşi omoară fraţii de credinţă, iar acest lucru este nebunie curată.

Aici vorbim de „terorism înscenat” – cum a confirmat Nicholas Rockefeller. Acest lucru înseamnă că nu simt islamişti cei care detonează bomba, ci ca la 11 septembrie 2001 (9/11) este implicat CIA sau Mossadul pentru ca mai târziu să găsească un ţap ispăşitor ca de exemplu Iranul.

Eu cred că vor mai veni şi alte evenimente pentru că Barack Obama este cea mai bună marionetă a iluminaţilor a avertizat în 14.04.2010 în Washington: *„Dacă toţi*

actorii importanţi îşi vor continua acţiunile ca până acum, atunci probabilitatea ca teroriştii să detoneze o bombă atomică într-una din oraşele noastre este de 51 la sută sau mai mult”.

Nu este de exclusă nici această variantă, dar din păcate nu ştiu mai multe detalii în acest sens.

Dr. Day a susţinut în cadrul discursului său şi faptul că soluţia de vindecare a cancerului există în institutele Rockefeller şi în laboratoarele de cercetare, dar este ţinută secret pentru a decima populaţia. El a afirmat de asemenea că o serie de epidemii generate în laborator vor fi introduse şi acest lucru va avea loc tot mai des.

Da, aşa este. Nu poţi pe deoparte să vrei decimarea umanităţii şi pe de altă parte s-o salvezi prin soluţii de vindecare. Nu merge. Multe dintre tipurile de cancer ce există în ziua se astăzi simt generate voit prin aditivi alimentari, iradieri şi aşa mai departe, totul este promovat în mod conştient.

Dr. Day care a lucrat în timpul celui de-al Doilea Război Mondial în domeniul manipulării climei spunea că vremea poate fi folosită pentru a duce războaie sau pentru a declanşa secetă şi foame.

Da, şi acest lucru este posibil. Wilhelm Reich a constatat deja la începutul secolului al XX-lea, că putea influenţa vremea cu aparatele sale (Cloudbuster; n.a.). A legat nişte tuburi de metal printr-un furtun metalic flexibil alimentat cu apă

curgătoare şi a constatat că în cerul acoperit de nori se formau găuri de cer senin. Pe de altă parte putea genera ploaie în perioade de secetă îndelungată. Experimentele din intervalul 2005 – 2009 din deşertul libanez au demonstrat că se poate iriga deşertul prin această metodă. Wilhelm Reich a fost arestat datorită activităţilor sale ştiinţifice şi a murit în detenţie în SUA.

Procedee mai modeme pentru influenţarea climei sunt cele prin utilizarea aşa numitelor unde ELF (extreme low frequency). Aceste unde apar în zona frecvenţei Schummann şi pot intra adânc în pământ. În domeniul armatei, acestea sunt utilizate într-un mod foarte diversificat. Cu ajutorul acestor frecvenţe se poate influenţa şi clima, iar în perioada războiului rece ruşii au fost acuzaţi că ar fi generat efectul El-Nino cu ajutorul undelor ELF. El-Nino este o anomalie climatică, ce se derulează în sfera Pacificului şi care influenţează o mare parte a climei mondiale.

Este evident că omul poate dirija şi influenţa clima. Un astfel de aspect este chemtrails. Urmările generale şi le poate imagina oricine.

Aţi auzit vreodată de o armă ce generează cutremure? Nikola Tesla a reuşit deja în anul 1898 să cutremure un zgârie-nori în New York cu ajutorul unei aparaturi mici. Să presupunem că armata americană a încercat să construiască un astfel de aparat la scară mare pentru a-l utiliza împotriva statelor inamice. Se pare că au reuşit acest

lucru, este de părere fostul ministru de finanţe al Japoniei, Takanaka. Acesta a răspuns la întrebarea de ce şi-a încredinţat Japonia controlul asupra sistemului său financiar unei grupări de oligarhi americani şi europeni, în următorul fel: *„Pentru că Japonia a fost ameninţată cu o armă ce generează cutremure”.*

Acesta nu a fost singurul politician de nivel înalt ce a declarat astfel de lucruri înspăimântătoare. Preşedintele Venezuelei Hugo Chavez a declarat prin intermediul îl cunoştea pe prietenul meu din cadrul întâlnirilor din lojă şi era convins că acesta este membru şi-a dat drumul la limbă. Această întâmplare a avut loc acum 15 ani, deci în 1995. Marele maestru susţinea la acea vreme: *„Este foarte bine ca vă cumpăraţi aceste cărţi, trebuie să duceţi totul în siguranţă înainte să se instaureze neliniştea pe pământ”*. **După aceea i-a povestit că şi el – precum mulţi dintre fraţii săi masoni – şi-ar fi cumpărat o casă la ţară pentru că în oraşe viaţa devine tot mai dificilă. I-a mai spus că în viitor va exista un terorism creat artificial pentru a da stăpânilor lumii un motiv pentru înăsprirea controlului oamenilor şi vorbea de aşa numite minibombe atomice care vor fi detonate în oraşe.**

Această declaraţie se acoperă cu cea a dl. Dr. Day. La fel de bine se potriveşte şi

declaraţia lui Nicholas Rockefeller în faţa lui Aaron Russo pe care am prezentat-o în partea introductivă a cărţii. Nicholas Rockefeller îi explica lui Aaron Russo că montarea de cipuri la om se realizează deja şi nu mai există cale de întoarcere. Conform acestuia există două feluri de cipuri: cipul B pentru marea masă a oamenilor şi cipul A care va fi purtat de insideri şi care vor obţine astfel privilegii extraordinare. Cipul A este un fel de paşaport diplomatic. Nicholas Rockefeller a dat de asemenea de înţeles că „Războiul împotriva terorismului" este o mare cacealma.

Mă îndoiesc că treaba cu terorismul provine din rândul masoneriei. Am auzit şi eu acest lucru. Astfel de discuţii se poartă în toate lojile dar trebuie să aveţi în vedere că membrii lojilor au poziţii profesionale unde acumulează mai multe cunoştinţe decât un muncitor în fabrică – de exemplu ca fabricant de arme, cadru militar et[. Conform opiniei mele acest terorism înscenat ce serveşte numai la crearea unei stări de frică în cadrul omenirii pentru ca aceasta să ceară un control mai sever, nu este planificat de masonerie ci de unele persoane ce au acces la astfel de planuri şi după aceea dezbat în cadrul masoneriei aceste lucruri. Eu personal am următoarea opinie cu privire la acest subiect:

În perioada sfârşitului anilor *90* mulţi dintre fraţi au avut dorinţa să-şi ducă familiile şi averile lor în siguranţă pentru că urma această situaţie.

Evenimentele au evoluat totuşi altfel de cum am crezut noi în general; totul a avut loc într-un mod mai liniştit. Acest lucru arată că omenirea este mai paşnică, mai echilibrată decât s-a crezut. Înainte oamenii se revoltau mult mai repede împotriva inconvenientelor. Omenirea din ziua de astăzi nu mai face acest lucru. Vedem acest lucru şi în criza economică de pe plan mondial. Oamenii occidentali nu se mai revoltă; aceştia sunt deja atât de sedaţi încât nu mai pot fi agresivi. Evenimentele ce au loc în Islam nu pot fi înţelese integral. Trebuie să te gândeşti când un terorirst se aruncă în aer, ce oameni omoară împreună cu el? Conaţionalii săi. Ei nu iau duşmanul cu ei în moarte, superduşmanul capitalist care a intrat în ţara lor şi le-a distrus credinţa. Nu, ei îşi omoară fraţii de credinţă, iar acest lucru este nebunie curată.

Aici vorbim de „terorism înscenat” – cum a confirmat Nicholas Rockefeller. Acest lucru înseamnă că nu sunt islamişti cei care detonează bomba, ci ca la 11 septembrie 2001 *(9/11)* este implicat CIA sau Mossadul pentru ca mai târziu să găsească un ţap ispăşitor ca de exemplu Iranul.

Eu cred că vor mai veni şi alte evenimente pentru că Barack Obama este cea mai bună marionetă a iluminaţilor a avertizat în 14.04.2010 în Washington: *„Dacă toţi* ce nu a mai fost întâlnită până acum. După distrugerea creştinismului şi a ateismului se

va introduce doctrina luciferică şi astfel vor fi rezolvate două puncte printr-o singură lovitură.

Se va pune în aplicare acest plan?

Hm, acest lucru este greu de aplicat. După cum am mai spus, eu nu simt direct implicat, dar putem pleca de la premisa că planul va fi urmat în continuare. Primele două războaie mondiale s-au derulat conform planului iar conform acestui plan va urma al treilea război. Conflictul dintre Israel şi ţările arabe este provocat intenţionat. În acelaşi timp nu trebuie să uităm că aceste declaraţii au o vechime de peste o sută de ani. În ziua de astăzi există cu totul alte arme, alte premise şi circumstanţe. Din acest motiv există un plan B sau C dacă planul A nu este eficient.

Ce părere aveţi despre isteria legată de climă din ultimii ani? Mulţi vorbesc despre o minciună legată de climă.

Minciuna legată de climă provine din ministerul de propagandă a războiului ce este condus actual de către o grupare activă pe plan mondial ce ne este cunoscută. Faptul că prezentarea încălzirii globale cu urmările ei catastrofale pentru oameni este o minciună îl ştiu mulţi oameni; dar nu toţi! Marea majoritate a oamenilor cred că măsurile împotriva încălzirii globale sunt eficiente şi necesare şi sunt dispuşi să plătească o anumită sumă de bani sau să accepte anumite restricţii în viaţa lor. Acelaşi fenomen există şi în domeniul protecţiei mediului.

Despre aceasta este vorba.

În trecut stăpânii forţau cetăţenii în mod deschis şi fără milă să scoată banii. Astăzi se încearcă într-un mod foarte inteligent să se strângă contribuţii benevole de la oameni profitând de teama acestora. Acest lucru merge atât de departe încât pot fi şantajate şi stoarse state întregi prin contribuţii pentru emisii. În astfel de acţiuni este foarte important să ai opinia publică de partea ta. În timp ce Frédéric cel Mare susţinea: *„Poporul meu nu trebuie să mă iubească; acesta trebuie să ştie de frică”,* în ziua de astăzi se încearcă o supunere a poporului prin dragoste faţă de stăpânitori şi prin înţelegerea acţiunilor lor. În fond totul se învârte în jurul extorcării poporului. Aceasta este artă. Este chiar o artă regească. Platon a explicat că arta regală constă în stăpânirea oamenilor liberi. Nu trebuie explicat în mod special că masoneria este denumită de asemenea „arta regală”.

Cunoaşteţi personal masoni ce ţin destinul lumii în mână?

Cunosc două persoane care trag cu adevărat sforile. Nu i-am întâlnit prea des, dar sunt oameni foarte amabili care deţin o anumită putere şi care pun mare accent pe ascultarea opiniilor, pentru că aceştia iau decizii ce au efect asupra întregii lumi. Dar despre acest lucru nu pot să discut.

Poate numai puţin?

Aceştia simt oameni pragmatici, ei se uită la ce se întâmplă în lume, la politică, la evenimentele

din plan economic la fel ca Dumnezeu, exact ca Dumnezeu creator. Pentru că acest Dumnezeu creator lasă nedreptatea să acţioneze în această lume. Nedreptatea, infracţiunile, pervertirile sunt necesare. Pentru această parte întunecată există o necesitate pe mapamond, în întâmplările omeneşti. Pentru tot ce se întâmplă pe lume există o necesitate, iar aceşti oameni care iau aceste decizii cu sânge rece şi în mod pragmatic, pot fi integraţi foarte greu în modul nostru de gândire pentru că noi nu am putea lua astfel de decizii sau să deţinem acest pragmatism. Să luăm următorul exemplu. Un astfel de Illuminati ar putea spune: *„Există pedofili, nu sunt de acord cu asta, dar pedofili au existat dintotdeauna şi vor exista şi pe viitor. Încercăm să controlăm acest lucru, pentru că nu-l putem împiedica pentru că în întâmplările lumeşti, în prestabilirea pentru aceste lucruri, există o anumită necesitate: în karma, în destin, în prestabilire, în program. Acest lucru face parte din lume".*

Întrebarea este dacă aceste persoane cunosc programul?

Programul se organizează singur, dar trebuie să recunoşti cum se modifică. Nu există nicio fiinţă umană ce stă la un birou, se gândeşte la ceva şi spune: *„Asta vrem să facem acum".* Există şi astfel de situaţii dar acestea constituie mai degrabă o excepţie. Există totuşi oameni ce simt în stare să perceapă fluxuri spirituale şi să constate: *„Aha, asta se va întâmpla acum; să scoatem ce este mai*

bun din această situaţie. Să încercăm să o canalizăm, să încercăm să o dirijăm; să încercăm să o realizăm într-un mod cât mai prietenos pentru oameni”.

Trebuie să fi dispus, să preiei orice modificare din cele ce se vor întâmpla; acesta este programul. Programul nu este gândit şi alcătuit de mintea umană şi după aceea realizat. Este ceva prestabilit ce reiese din ciclul universal şi este recunoscut de anumiţi oameni şi poate fi dirijat de oameni pregătiţi. Aceşti oameni nu trebuie să fie lipsiţi de sentimente, nici nu sunt lipsiţi de sentimente, dar sunt foarte pragmatici.

Ştiţi şi dumneavoastră că tot ceea ce se întâmplă astăzi în lume se regăseşte deja în Noul şi Vechiul Testament. Illuminati şi masonii sau alte organizaţii sunt numai ajutoarele pentru îndeplinirea marelui plan.

Îl cunoaşteţi pe care Friedrich de Weizsaecker care a participat în al Doilea Război Mondial la dezvoltarea bombei atomice? în 1983 acesta a publicat o carte cu titlul „Pacea ameninţată” în care nu numai că a prezis prăbuşirea comunismului sovietic – afirmaţie pentru care a fost luat în derâdere la acea vreme – ci a dat şi alte prognoze în ce priveşte viitorul nostru. Citez acum din serviciul de informaţii PH1:

„1. Numărul şomerilor va atinge dimensiuni necunoscute pe plan mondial.

2. Salariile vor scădea la un minim

nemaiîntâlnit până acum.

3. Toate sistemele sociale se vor prăbuşi împreună cu statul falimentar, mai întâi sistemul de plată a pensiilor. Acest lucru va fi declanşat de speculanţi printr-o criză economică globală de dimensiuni inimaginabile.

4. La circa 20 de ani de la căderea comunismului, în Germania vor exista iarăşi oameni înfometaţi.

5. Pericolul războaielor civile va creşte în mod dramatic pe plan mondial.

6. Elita dominatoare va fi forţată să întreţină armate private pentru propria protecţie.

7. Pentru a-şi asigura dominaţia, aceste elite vor crea din timp un statut de monitorizare totală şi vor introduce o dictatură mondială.

8. Supuşii acestei nobilimi monetare vor fi politicienii corupţi.

9. Lumea capitalistă va promova mai mult ca oricând naţionalismul (fascismul) ca garant împotriva unui comunism ce va lua din nou amploare.

10. În scopul obţinerii puterii, populaţia lumii va fi redusă la minim. Acest lucru are loc prin intermediul maladiilor create artificial – armele biologice vor fi declarate ca fiind epidemii (boli răspândite cu ajutorul armelor biologice) – dar şi cu ajutorul

înfometării sistematice şi a războaielor. Baza pentru acestea o va reprezenta faptul că majoritatea oamenilor nu-şi vor mai putea finanţa mâncarea. În acest caz cei bogaţi sunt forţaţi să întreprindă acţiuni caritabile pentru că altfel va apărea un potenţial de conflict imens.

11. Pentru a obţine posesia asupra resurselor şi menţinerea propriei puteri vor fi desfăşurate războaie de mare amploare cu arme de distrugere în masă.

12. După căderea comunismului omenirea va cunoaşte cel mai lipsit de scrupule şi cel mai inuman sistem ce nu a mai existat în istoria omenirii, Armageddon-ul ei. Sistemul ce este responsabil pentru aceste fărădelegi se numeşte „capitalismul incontrolabil / W

Autorul a scris aceste lucruri în urmă cu 18 ani, iar majoritatea punctelor s-au îndeplinit, respectiv sunt previzibile. El singur a spus despre cartea sa pe care a denumit-o ultima sa operă, că *„nu va fi înţeleasă cu siguranţă de către populaţie şi astfel lucrurile vor lua cursul lor!”*

Despre populaţia germană nu a vorbit foarte frumos şi a denumit-o ca fiind: *„absolut obedientă, dezobişnuită să gândească, o bună receptoare a comenzilor, un erou în faţa duşmanului, dar cu o lipsă totală de curaj civic”*.

Şi: *„Neamţul tipic se apără abia atunci când nu mai are nimic pentru care merită să te aperi, dar când se trezeşte din somn, atunci distruge totul cu o furie oarbă, chiar şi acele lucruri care l-ar mai putea ajuta”.*

Câţi Illuminati sunt nemţi? Ce rol joacă Germania în cadrul procesului de supunere a lumii?

Nemţii vor lua în orice caz în stăpânire, partea de gândire, pentru că acest lucru corespunde programului genetic al acestui popor. Nemţii vor prelua întotdeauna conducerea în lume – de când există gândirea umană, la cârma politicii mondiale stau nemţi. Aici nu vor sta niciodată congolezi sau curzi. Trebuie doar să te uiţi o dată, fără a lua în considerare numele oamenilor sau limba pe care o vorbesc. Dacă ai şansa să le reconstruieşti originea atunci vei rămâne surprins câţi reprezentanţi ai poporului german stau în puncte cheie de decizie în lume. De exemplu două dintre cele trei familii cu cea mai mare putere din lume simt germane – familia Windsor ce se numea înainte Coburg-Gotha şi familia Rockefeller ai căror strămoş, Johann Peter Roggenfeiler provenea din Altwied şi care a imigrat la începutul secolului 18 în SUA şi s-a stabilit în Germantown din Pennsylvania! Chiar şi a treia familie, Rotschild, provine din Frankfurt, Germania.

De ce stau aşa lucrurile? Ce au nemţii în plus?

Dacă privim lumea şi trecutul ei, atunci vom

observa că aproape tot ce pune lumea de astăzi în mişcare provine din Germania: muzica clasică, toate motoarele (Wankel, Otto, Diesel), chimia şi fizica, filosofia, sportul, faxul, sateliţii, călătoriile spaţiale, bomba atomică, fizica nucleară, blugii, Adidas şi Puma, cea mai bună pâine, cel mai bun cârnat etc… Martin Luther, Einstein…

Toate provin de la nemţi, din această unitate genetică. Aici poate fi inclusă parţial Austria şi Elveţia. Acest popor are o capacitate de regenerare care-l deosebeşte de alte popoare. După al Doilea Război Mondial în Germania a fost interzisă o conştiinţă populară în raport cu popoarele nordice. Nemţilor li se comandă şi în ziua de astăzi ce şi cum trebuie să gândească. În mare parte acest lucru mai funcţionează. Totuşi capacitatea de regenerare a acestui popor este de apreciat. Astfel de succese în toate domeniile atrag invidia, resentimentele şi ura altor popoare. Nemţii sunt recunoscuţi şi apreciaţi în toată lumea pentru calităţile lor speciale şi pentru perfecţiunea specifică. Dar pentru asta nu trebuie să plecăm de la premisa că sunt şi iubiţi. Nemţilor li se arată mai degrabă invidie, decât dragoste şi prietenie. Am discutat mai devreme despre noţiunea liniilor de sânge. Foarte mulţi oameni se ocupă de liniile de sânge ale familiilor nobile din Franţa şi Anglia. Sunt analizate de asemenea liniile de sânge ale lui Iisus şi Maria Magdalena şi ale regilor egipteni.

Dar cine ştie ceva despre liniile de sânge ale

strămoşilor poporului german? Orice cercetare ar fi estompată din faşă. De unde provine acest popor plin de succes, inexterminabil, dar în acelaşi timp duşmănit? Acest popor nu a avut înainte o istorie ca şi Care ucigaşul de popoare, să creştineze forţat toată Europa? Cine ţine acest popor sub control? Aceste lucruri nu se învaţă în Germania iar sistemul nostru şcolar n-ar putea da un răspuns nici unui copil, ce întreabă acest lucru. Partea nemţilor ce provine cu adevărat din poporul german devine tot mai mică. Noi, francmasonii germani tratăm astfel de teme intensiv, iar în acest caz nu avem nimic de ascuns.

Există de asemenea un plan pe termen lung de a dizolva poporul german. Acest plan este numai rezultatul unor minţi pline de teamă. Va mai dura câteva generaţii până ce spiritul vechi german va atinge vechea formă, dar acest lucru trebuie să aibă loc imperios pe pământ german. Ca neamţ trebuie suportată ura lumii, dar în acelaşi timp trebuie umblat cu atenţie şi înţelepciune cu aceasta.

Discutaţi în cadrul lojilor despre astfel de lucruri?

Sigur că da. Unde altundeva poţi discuta despre aşa ceva? Pe de altă parte majoritatea câştigătorilor Premiului Nobel sunt evrei, dar aceştia nu sunt evrei ebraici, ci askenazi, deci evrei est-europeni. Dacă te uiţi la acest lucru de la distanţă atunci poţi găsi eventual o origine comună. Noi în lojă tot discutăm unde ar putea

exista legătura. Este totuşi interesant că pe de o parte familii de evrei au cote enorme în sistmul monetar şi bancar, în mass-media şi literatură, iar pe de altă parte nemţii acoperă partea practică a lumii. După părerea mea ar trebui căutate similitudinile în locul diferenţelor.

Îmi puteţi spune ceva legat de microcip?

Această măsură este în plin proces şi în fond nu este nimic altceva decât ceea ce am avut până acum, de exemplu cu paşaportul de Malta. Cine posedă un paşaport de Malta este cel mai liber om din lume, acesta poate face orice. Persoanele cu paşaport de Malta aparţin unui stat suveran ce nu dispune de un teritoriu statal, dar totuşi este prezent în toată lumea. Acest paşaport, această autorizaţie sau aceste privilegii simt transferate pe un cip şi acest lucru este de fapt ceva contemporan să te identifici prin intermediul unui cip, când în trecut era nevoie de un paşaport şi mai devreme de role şi scrisori de la rege. Acest lucru nu reprezintă nimic special pentru mine.

Dumneavoastră îl veţi accepta?

Cu siguranţă!

Cip A sau cip B, veţi putea alege?

Nu. Probabil că nu voi primi cipul A. Dar nici nu este în interesul meu şi nici nu este necesar acolo unde trebuie să-mi îndeplinesc misiunile. Eu sunt la rândul meu o unealtă şi nu cineva care ia decizii.

De ce trebuie să existe o monedă mondială?

De multă vreme se încearcă introducerea unei valute mondiale, dar acest lucru se loveşte de lipsa de acceptanţă a diferitelor popoare. Englezii vor accepta ultimii o valută mondială, pentru că la ei există o legătură de tradiţie şi ei nu vor să scoată lira din circulaţie. Pe de altă parte această valută mondială există demult în sistemul de decontare. Nici nu mai simt necesare aceste denumiri şi forme diferite ale banilor. Omul se va obişnui cu acest lucru – şi nemţii s-au obişnuit cu gândul că nu mai poartă marca germană în buzunar şi că acum plătesc în euro, cu toate că marca germană mai este încă un mijloc valabil de plată. Acestea sunt toate numai denumiri. Deconturile se realizează de mult timp în sistemul de valută mondială cu o valută la care unităţile de calcul se derulează cu totul altfel decât ştim noi să evaluăm banii. Cetăţeanul de rând, adică noi toţi, nici nu ştim ce sunt banii cu adevărat.

Cunoaşteţi nişte date temporale când va avea loc acest lucru, deci când va fi introdus sistemul de plată fără numerar – poate în 2012?

Există opinii diferite. Există fraţi de lojă care susţin că acest sistem putea fi şi trebuia introdus de multă vreme, iar alţii susţin că mai întâi trebuie observate anumite evoluţii în cadrul lumii, pentru că nemulţumirea oamenilor este încă prea mare, aceştia mai insistă încă la păstrarea vechilor metode de plată şi probabil vor fi iritaţi dacă nu ar mai exista bani lichizi de azi pe mâine. Acest lucru

era posibil de cel puţin 10 ani, dar a fost luată decizia de a introduce acest sistem în mod treptat. Fac încă o dată trimitere la câmpurile morfogenetice… Cu alte cuvinte: omul încă nu este destul de deschis, de aceea oamenii trebuie înrobiţi şi mai tare şi trebuie făcuţi să nu mai aibă niciun fel de dorinţe pentru a impune aceste lucruri cât mai repede. Pe de altă parte vedem că sistemele bancare nu simt armonizate între ele şi că lucrurile între bănci se derulează mult mai greoi decât s-a dorit.

Asta înseamnă că este numai o chesţiune de timp.

Da, acest lucru se poate dezvolta repede, dar din moment ce există încă atâtea divergenţe între bănci, va mai dura o perioadă de timp.

Pe pagina de internet www hartgeld com am găsit o discuţie între un antreprenor şi un profesor de la facultatea de management internaţional cu privire la tema: „Dispariţia zonei euro”. Acest profesor american a afirmat cu privire la tema euro următorul lucru: „S-a *terminat totul, asta a fost!*” La următoarea întrebare, de ce durează atât de mult dispariţia monedei euro şi de ce nu a intrat dolarul în colaps, acesta a răspuns: *„Zona euro este încă prea puternică. Momentan se încearcă în mod sistematic sărăcirea zonei euro şi în special a Germaniei, pentru a nu ieşi întăriţi din marele crash şi astfel America să piardă*

definitiv poziţia ei de supraputere mondială. De îndată ce se realizează acest lucru urmează marele boom… Acesta a şi fost motivul introducerii monedei euro”.
Dumneavoastră vedeţi lucrurile în acelaşi fel?

Da, aşa este, nu trebuie să pierzi niciodată din vedere obiectivul final – guvernarea şi moneda mondială. Euro, amero sau alte valute comunitare sunt numai etape intermediare către o monedă globală. Deci acestea vor dispărea de asemenea – acest lucru fiind deja planificat cu mult timp în urmă! Helmut Kohl spunea la aniversarea vârstei de 80 de ani că unirea europeană şi moneda comună sunt un *„criteriu pentru război sau pace”.* Ar trebui să reflectăm puţin la cele spuse de acesta.

Am **un citat al lui Thomas Jefferson (1743 – 1826), unul din părinţii fondatori ai SUA:**

„Dacă vreodată poporul american va da unor bănci private controlul asupra sistemului de emitere a monezii, băncile şi firmele ce se dezvoltă în jurul lor vor fura oamenilor toate proprietăţile, mai întâi prin inflaţie şi după aceea prin deflaţie, până când copiii lor se vor trezi fără acoperiş deasupra capului pe continentul cucerit de taţii lor”.

Ce spuneţi despre acest citat?

Da, aşa este. Un grup de familii bogate stăpânesc lumea cu nişte bani ce nu există şi percep dobânzi pentru nişte bani care nu există.

Acest lucru îmi aminteşte de un citat al

lui Henry Ford care susţinea în 1920: *„De fapt este bine că oamenii nu înţeleg cum funcţionează sistemul nostru bancar şi de emitere a monezii. Dacă l-ar înţelege am avea deja mâine dimineaţă o revoluţie”.*

De aceeaşi părere era şi Sir Josiah Stamp, directorul Bank of England în perioada 1928 – 1941: *„Sistemul bancar modern creează bani din nimic. Acest proces este cel mai surprinzător truc de magie ce a fost inventat vreodată. Sistemul bancar a fost procreat în desfrâu şi născut în păcat. Lumea aparţine între timp bancherilor. Poţi să le-o iei dar lasă-le puterea să creeze bani şi într-un timp foarte scurt vor tipări destui bani pentru a răscumpăra totul... îa-le această mare putere şi atunci vor dispărea toate marile averi – ca a mea de exemplu – şi ar trebui să dispară pentru că ar exista o lume mai bună şi mai fericită în care vom trăi, dar dacă vreţi să continuaţi să rămâneţi sclavii băncilor şi să suportaţi costurile propriei sclavii atunci lăsaţi-i în continuare pe bancheri să tipărească banii şi să controleze creditele”.*

După cum am spus deja, omul este dirijat prin intermediul banilor. Cunoaşteţi celebrul citat al fraţilor Rotschild din anul 1863? *„Puţinii care înţeleg sistemul vor fi atât de interesaţi de profitul lor sau atât de dependenţi de avantajele sistemului încât nu se va forma niciodată o*

opoziţie din rândul lor. Marea majoritate a oamenilor, care nu sunt în stare să-l perceapă, îşi vor purta sarcina fără să murmure, şi poate chiar fără să-şi dea seama că sistemul este duşmănos faţă de interesele lor".

Aşa funcţionează lumea.

Doamne dacă ar şti lumea ce se întâmplă...

În ce **măsură sunteţi implicat în Noua Ordine Mondială?**

În perioada din cadrul poliţiei, am lucrat la unele programe de protecţie ce sunt răspândite în ziua de astăzi pe plan mondial. În Germania există programe de monitorizare pentru că nemţii sunt lideri mondiali în domeniul spionajului şi al serviciilor secrete. Există organizaţii din cadrul poliţiei, legi de organizare a poliţiei etc. Sisteme ce funcţionează foarte bine şi ce sunt utilizate ca atare, nemodificate şi în Statele Unite. Să ne uităm un pic ce fac trupele germane în Iugoslavia, Afganistan şi în alte părţi de pe planetă: construiesc organizaţii poliţieneşti. Asta este ceea ce ştiu până la perfecţiune: ştiu să construiască organizaţii poliţieneşti, adică mecanisme ce controlează, organizează. Şi instaurează ordinea în orice stat. Privit astfel programul de poliţie ce a fost construit şi pus în practică cu succes în Germania este gândit ca un articol de export pentru toată lumea şi acest lucru se face astăzi în mod real.

Ce aveţi dumneavoastră de-a face cu

acest lucru?

Păi am fost implicat direct la astfel de dezvoltări.

Ca poliţist?

Da, ca poliţist.

Dar nu ca membru al lojei?

Nu, ca membru al lojei nu am fost implicat, dar m-a mirat faptul că multe întâlniri cu cadre de conducere ale poliţiei aveau loc într-o clădire unde se afla o lojă. La acea vreme nu mă gândeam la astfel de lucruri. Ne întâlneam întotdeauna în clădirea asta ciudată, veche, cu multe tablouri ale unor personalităţi care erau toţi masoni, şi în naivitatea mea nici nu m-am gândit că discuţiile în legătură cu anumite controale ce vizau Germania de Nord se desfăşurau întotdeauna în case private sau în sedii de loji şi nu la inspectoratul de poliţie, pentru că aici existau destule spaţii de şcolarizare unde ne puteam întâlni. În acea vreme eram membru al *Internaţional Police Associaţion,* care este şi o organizaţie masonică, dar pe plan internaţional era o uniune a poliţiei. Toate acestea au condus la faptul că eu am fost implicat în astfel de discuţii. Abia la sfârşit mi-am dat seama că în toţi aceşti ani, ei numai s-au folosit de mine. Am fost ales pur şi simplu pentru a participa la anumite discuţii, să fac schimb de idei, iar aceste idei au fost valorificate.

Eu am fost întotdeauna o unealtă, sunt şi astăzi o unealtă şi folosesc la rândul meu alte persoane ca unelte fără ca aceştia să-şi dea

seama. Nu este nimic dezonorant să utilizezi oameni ca unelte pentru că sunt în stare să creeze idei ce pot avea un anumit succes dacă urmăreşti un anumit obiectiv. În acel moment îţi cauţi oameni ce pot participa la procesul de gândire indiferent de unde provin.

Ce înţeles are termenul „multiculţi”, ce este propagat prin francmasonerie?

După deviza „libertate, egalitate, fraternitate” masoneria trebuie să fie neapărat „multiculţi”. Pe de altă parte masonul este foarte ataşat de ţara sa de origine. „Multiculţi” nu este propagat în francmasonerie; este tolerat.

Care este părerea dumneavoastră personală cu privire la acest subiect? Şi părerea altor maeştri ai ordinului?

Pentru mine personal „multiculţi” nu semnifică nimic şi sunt de părere că o astfel de mentalitate şi atitudine este ceva artificial, ca un rol jucat. Eu apreciez foarte mult buna vecinătate, toleranţa şi recunoaşterea altor culturi. Aceasta este şi părerea altor maeştri ai ordinului, atâta timp cât este vorba de ordinele cavalereşti.

Accepţiile cu privire la acest subiect sunt identice în toate lojile din lume?

Nu, nu sunt la fel. Lojile italiene şi spaniole au o atitudine naţionalistă şi nu vor o amestecare – asemănător cu nemţii. Această idee vine în principal din cadrul lojilor engleze şi americane. Vechile loji prusace ce încep să ia astăzi din nou amploare în Germania, au alte puncte de vedere.

Sunt acestea mai corecte din punct de vedere creştin?

Termenul „creştin” este indefinibil dar din punct de vedere al mentalităţii, al ţinutei fundamentale; al bunătăţii; al felului de a fi ca om; al felului de a fi ca popor; al capacităţii de a se regenera, al capacităţii de a guverna lumea, există popoare ce sunt superioare altora. Iar popoarele nordice fac parte dintre acestea. Acest lucru este reprezentat de lojile prusace ce sunt foarte apropiate de Franţa şi mult mai puţin de Anglia.

De ce trebuie să intre Turcia în UE?

Pentru a se crea şi mai mult haos.

Vural Öger, patronul cunoscutei firme turceşti de turism cu paşaport german şi fost parlamentar UE din partea partidului SPD, declara în 2004 ziarului Hürriyet*: „În anul 2100 vor fi în Germania cea. 35 de milioane de turci. Numărul de locuitori germani va fi în jur de 20 de milioane*

După aceea a mai completat: *„Ceea ce a început Kamuni Sultan Suleyman în 1529 prin asedierea Vienei, vom realiza prin intermediul locuitorilor cu bărbaţii noştri puternici şi femeile noastre sănătoase”.*

Se va întâmpla oare acest lucru?

Să sperăm că nu.

La întâlnirea maeştrilor ordinului, la care am participat şi eu, s-au făcut afirmaţii foarte critice cu privire la tinerii migranţi. Există o problemă în legătură cu Islamul?

În principiu nu are nimic cu Islamul pentru că masoneria nu se delimitează de Islam şi nici în ce priveşte alte credinţe – din contră, Islamul este susţinut şi acceptat de noi. Este vorba de masa de oameni care ne inundă continentul, ţara, cei care nu pot fi integraţi şi nici nu se doreşte să fie integraţi. Aceştia au o altă cultură şi în principiu nu-i putem integra în conştiinţa noastră etnică şi în dezvoltarea noastră, cât şi în percepţia noastră culturală. Şi generaţia născută aici în Germania este diferită faţă de noi; este marcată. Această generaţie nu corespunde ca mentalitate cu ceea ce credem noi că ne este corespondent. În ţara noastră şi în poporul nostru va rămâne întotdeauna ca un corp străin, iar pe termen lung acest lucru nu este binevenit.

Care este sensul amestecării popoarelor?

Noua Ordine Mondială poate fi propulsată numai de oameni ce participă la procesul de gândire şi muncă. Rebuturile din popoarele noastre nu pot ajuta la acest proces, dar dacă aceştia se amestecă între ei atunci se îndobitocesc mai tare şi poate vor deveni mai uşor controlabili, sau se preocupă numai de ei şi se vor amesteca eventual mai târziu între ei. Acest lucru funcţionează, a funcţionat şi în Iugoslavia. Trebuie avut în vedere că Iugoslavia era o ţară ambiţioasă, fortificată politic şi care stătea bine din punct de vedere economic. Deodată a fost introdusă ura etnică în acest popor şi s-a dizolvat singur. Acelaşi lucru se întâmplă în Sudan, în toată Africa şi nu

reprezintă niciun fel de problemă să manipulezi masele de oameni în aşa fel încât să se ucidă reciproc.

Totuşi practica arată că această amestecare abia are loc şi nu nemţii sunt de vină pentru acest lucru ci emigranţii musulmani, ce le interzic copiilor să se căsătorească cu nemţi sau cu creştini.

Păi da, ambele părţi aparţin acestui proces. Există acţiuni demonstrative ale turcilor în care se deschid moscheele, îşi celebrează evenimentele şi invită ca public poporul german – dar această ofertă nu este acceptată. Aproape niciun neamţ nu se duce la sărbători turceşti sau într-o moschee pentru că diferenţa culturală este pur şi simplu prea mare. Amestecarea nu va avea loc. Acest plan de amestecare a popoarelor, Illuminati pot să-l bage în sertar, turcii nu se vor asimila şi nemţii nu-i vor prelua pe turci. Chiar şi în aşa numita ţară model SUA acest lucru a funcţionat numai câteva decenii, între timp acolo locuiesc în mare parte separaţi hispanicii, negrii, chinezii şi albii.

Ultima mea călătorie a fost în Botswana, Namibia şi Africa de Sud şi după părerea mea rasismul de acolo este cel puţin tot atât de rău ca pe vremea lui Nelson Mandela.

Va fi şi mai rău…

Care este poziţia masoneriei faţă de iudei?

Până nu demult nu puteau fi primiţi evrei în ordin, conform Codului Marii Loji Naţionale a

Masonilor din Germania. Acest lucru are o explicaţie foarte plauzibilă. Pentru că modul de învăţare a ordinului francmasonic poate fi eficient numai pe baza creştinismului, iar o persoană necreştină nu poate interioriza această doctrină. Din acest motiv nu pot deveni membri.

Cu excepţia ordinului francmasonic un evreu poate deveni membru în cadrul masoneriei dacă se poate identifica cu conţinuturile acesteia şi dacă este acceptat de fraţii din cadrul lojei. Este cunoscut faptul că cererea de acceptare a unui „căutător" se supune votului. Dacă frăţia votează împotriva unui candidat atunci acesta nu poate deveni membru. În ceea ce priveşte acest aspect, nu există diferenţe în cadrul masoneriei. Evreii au lojile lor proprii şi este foarte puţin probabil ca un evreu să aplice la o altă lojă de masoni.

Să discutăm puţin de tema drogurilor. De ce sunt acestea răspândite în mod intenţionat? Şi ce rol joacă Cehia în această ecuaţie?

Din 2010 nu se mai urmăreşte penal posesia de droguri în cantităţi mici pentru propriul consum. Marihuana, pilulele de ecstazy, cocaina, heroina, amfetamine sau halucinogene pot fi consumate în public. Trebuie avut în vedere faptul că acest „paradis al drogurilor" este vizitat de clientela specifică. Astfel Cehia va lua în mare parte locul Olandei; ca urmare căile de aprovizionare a Europei şi în cadrul acesteia vor fi reorganizate. Situaţia populaţiei europene trebuie

avută în vizor într-un mod foarte pragmatic. În Europa se consumă zilnic o cantitate enormă de stupefiante iar aprovizionarea trebuie organizată în mod corespunzător. Pe continentul american aprovizionarea cu stupefiante este organizată parţial sau poate chiar în mare parte de către serviciile secrete. Acest lucru se întâmplă şi în Europa pentru că guvernele sunt interesate să distribuie drogurile în mod controlat. Pe de altă parte este vorba şi de sume enorme ce se află în mod necontrolat în circulaţie. Vânzarea legală de droguri din Cehia indică faptul că comerţul intraeuropean cu stupefiante va fi canalizat şi restructurat. Aceasta este o politică pe care trebuie să o urmeze democraţiile de carton din Europa. Pe de o parte există în statele noastre politici pentru combaterea drogurilor, dar pe de altă parte nu se întreprinde nimic când este vorba de producţia de droguri. Cum este posibil ca statul german să trimită câteva mii de soldaţi în Afganistan, pentru a asigura acolo paza câmpurilor de mac? în loc să împuşti oameni, ar fi mai simplu să arzi câmpurile de mac, sau nu?

De ce este sprijinit consumul de droguri atât de puternic?

Păi, pur şi simplu pentru a seda oamenii. Dacă iau droguri sau dacă stau în faţa monitoarelor atunci nu se răzvrătesc. Astfel nu există revoluţii. În ziua de astăzi sedăm masele prin intermediul fluoridului, alcoolului, televizorului şi a intemet-ului. Uitaţi-vă la oameni

cum stau nemişcaţi în faţa televizorului. Uitaţi-vă o dată la emisiuni indeferent dacă este vorba de căutarea superstarurilor sau de talkshow-uri – aceasta este pătura inferioară a societăţii noastre – sau serialele cu spitale: există un serial pentru fiecare şi plebea nu mai iese pe stradă. Sarcina unui guvern sau a unui rege este să-şi satisfacă întotdeauna poporul. Atunci poporul îl va servi benevol şi organizaţia va funcţiona. Dacă eşti preşedintele unei asociaţii, al unei firme sau al unui popor trebuie să-ţi satisfaci de asemenea oamenii. Un mijloc adecvat pentru acest lucru îl reprezintă pâinea şi jocurile – şi într-o oarecare măsură mijloacele de sedare: stupefiantele. Alcoolul şi ţigările reprezintă un drog legal. După aceea există drogurile ilegale. Multe grupuri de persoane susţin că haşişul nu poate fi în niciun caz un drog, deoarece cânepa, respectiv marihuana reprezintă un medicament foarte ieftin, care ar putea ajuta mulţi oameni – dar în acest caz industria farmaceutică nu are nimic de câştigat.

De cealaltă parte există cocaina şi heroina cu ajutorul cărora se distrug mulţi oameni. Dacă acestea ar fi oferite într-o formă foarte pură şi ar fi consumate în mod conştient, atunci ar fi un mijloc de mare ajutor omului să treacă peste situaţiile de stres şi să gândească limpede. Acest lucru se întâmplă în politică şi în economie pentru că acolo se consumă foarte multă cocaină „bună”. La evenimente unde se iau decizii la nivel înalt, aceasta trebuie să fie disponibilă. Dacă un grup de

participanţi trebuie să decidă destinele oamenilor atunci trebuie îndepărtate emoţiile din stomac iar modul de gândire trebuie să fie relaxat. Acest lucru poate fi realizat foarte bine cu ajutorul cocainei. Cu toate că ai luat puţină cocaină poţi gândi foarte limpede şi poţi decide într-un mod foarte înţelept.

Din acest motiv şi din multe altele guvernele sunt interesate ca mare parte a populaţiei să fie aprovizionată permanent şi sigur cu acestea. În acest mod îţi faci docilă o mare masă de oameni din pătura inferioară sau îi scoţi pur şi simplu din circulaţie cu ajutorul drogurilor.

În SUA există un om pe nume George Green ce susţine că a fost insider. Acesta relatează că pe baza activităţii sale din domeniul finanţelor din perioada mijlocului anilor 70 a fost invitat la o întâlnire cu oameni foarte importanţi din politică şi economie în localitatea Aspen, Colorado. El a zburat la această reuniune împreună cu ambele fiice care s-au dus la schi pe perioada reuniunii. La reuniune, unde printre alţii era prezent şi Ted Kennedy a fost întrebat dacă nu vrea să fie consilierul financiar al următorului preşedinte. La întrebarea sa cu privire la cine va fi acesta a primit răspunsul: *„Jimmy Carter!”*

La acea vreme Carter era un necunoscut pentru că acesta activa în calitate de guvernator democrat al statului Georgia.

Green a spus atunci că este republican, iar interlocutorul său i-a răspuns că *„nu este niciun fel de problemă, ambii sunt sub controlul nostru!”*

După aceea s-a aşezat lângă Ted Kennedy, iar acesta i-a explicat cât de bine va fi plătit, va fi întotdeauna la clasa vip în timpul călătoriilor şi va cunoaşte o grămadă de fete frumoase. În acel moment a intrat una din fiicele sale în încăpere, iar Ted Kennedy a exclamat: *„cu asta aş dori să mă culc”.*

George Green i-a explicat că este fiica lui şi că are numai 14 ani, dar Kennedy spunea numai: *„nu contează...”*

Acesta a fost motivul care l-a determinat pe George Green să dezvăluie cele trăite de el, pentru că nu mai voia să aibă nimic de-a face cu aceste persoane. Am mai menţionat că la acea întâlnire a participat şi prim-ministrul canadian de la acea vreme şi că peste tot existau farfuriuţe cu o pulbere albă, pe care persoanele prezente o trăgeau pe nas...

După cum v-am povestit mai înainte în perioada carierei mele de militar am fost repartizat în aşa numite „misiuni speciale”. Acestea nu se limitau numai la transportul de „diverse bunuri” în Orientul Mijlociu, ci existau şi mici servicii de curierat. La acea vreme eram tânăr şi nu eram o persoană importantă, dar

aveam acces în aceste cercuri şi am păţit şi eu astfel de lucruri, pe care le-a descris acest domn Green. Ştiu că lucrurile se desfăşoară acolo în acest fel. Eu nu am participat numai la întâlnirile private ale politicienilor ci chiar şi la şedinţe de cabinet, acolo am tot văzut cum se trăgea câte o linie fără menajamente. În afara femeilor, politicienii şi oamenii de afaceri se răsfaţă şi cu droguri. În aceste cercuri astfel de lucruri reprezintă o normalitate. Morala şi etica în sensul pe care-l cunoaştem noi aici nu există. Lucrul ciudat pe care l-am sesizat în aceste cercuri îl reprezintă faptul că aici nu există sentimentul de păcat, nu există nici sentimentul că faci ceva nedrept. Am discutat odată cu un individ care mi-a povestit că s-a răsfăţat sexual cu o fetiţă, iar acest lucru m-a enervat la culme şi n-am putut să mă abţin să-i reproşez cu toate că acest individ avea gradul şi funcţia mai mari ca mine. Acest lucru mă putea costa locul de muncă la acea vreme. Dar acest individ mi-a dat un răspuns ce m-a lăsat cu gura căscată: *„Păi de ce? Eu totuşi plătesc pentru acest lucru”.*

Incredibil, sau nu? Aceştia nu au conştiinţa încărcată. Chiar este un fenomen. Asta înseamnă, cine nu are conştiinţa încărcată nu are nici păcate. Aşa se tratează aceste fapte în masonerie. Cine nu păcătuieşte nu are nici sentimente de vinovăţie.

Da, dar legea rezonanţei face ca totul să se întoarcă împotriva ta la un moment dat.

Conform cunoştinţelor noastre legea

spirituală funcţionează altfel – aceasta este diferenţa, dacă cunoşti aceste legi spirituale atunci cunoşti şi acest principiu luciferic. În sistemul nostru penal avem termenul „nulla poena sine culpa” şi acest lucru înseamnă „nicio pedeapsă fără vină”. În momentul în care te încarci cu o faptă ce nu declanşează în tine un sentiment de vinovăţie atunci eşti nevinovat şi nu te va ajunge pedeapsa, dar te poate nimeri evenimentul. Evenimentul te poate lovi şi îţi poate provoca alte sentimente decât acelea din momentul în care ai săvârşit tu fapta. Sigur că această posibilitate există.

La asta m-am şi referit. Chiar dacă nu mă simt vinovat, legea rezonanţei şi legea ritmului fac totul să se întoarcă în viaţă – indiferent dacă mă simt sau nu vinovat. La un moment dat ajungi eventual într-o situaţie în care nici nu te simţi vinovat şi nici nu-ţi încarci conştiinţa, dar după ani de zile, într-o situaţie asemănătoare, ai un gând care-ţi încarcă negativ conştiinţa, că în situaţia dată cu ani în urmă ai acţionat greşit, chiar dacă atunci nu te-ai simţit vinovat.

Chiar eu am păţit acest lucru cu o prostie pe care am săvârşit-o în trecut. În acel moment nu am avut niciun gând de vinovăţie şi a fost în ordine aşa cum a fost, dar acest lucru m-a ajuns din urmă la un moment dat într-un alt mod. Te întâlneşti cu situaţia din nou, te întâlneşti cu tine însuţi, te întâlneşti

cu faptele tale, atât cu cele bune cât şi cu cele rele.

În acest caz vă dau dreptate. Principiul ritmului funcţionează într-adevăr în acest fel şi anume că în viaţă ne confruntăm de mai multe ori cu o anumită temă. Adeseori îţi dai seama abia la a doua situaţie că nu ai acţionat corect la prima.

Exact. În acel moment îţi dai seama că ai săvârşit ceva nedrept şi ai lezat o altă persoană şi tot în acel moment apare şi karma, adică persoana primeşte o oglindă în faţa ei sub forma unui eveniment asemănător.

Şi eu personal sunt de părere că în cele din urmă nimeni nu scapă de karma. Pentru a mai reveni încă o dată la acest individ care a avut o relaţie cu o minoră: fapta sa nu a fost neapărat foarte dramatică şi nimeni nu a avut de suferit – nu a fost vorba de un viol sau ceva asemănător – dar nu a fost în ordine. În viaţă există dependenţe. Când eşti la serviciu şi trebuie să serveşti stăpânul, firma sau instituţia, atunci trebuie să-ţi îndeplineşti sarcinile de serviciu. Pe de o parte este obligaţie, pe de altă parte este loialitatea profesională, este relaţia angajator/angajat. Eu nu am avut niciodată în viaţă o funcţie mare, dar am intrat în legătură cu oameni care au avut funcţii foarte înalte.

Cum stau lucrurile în domeniul muzicii? Cum priviţi heavy-metal-ul sau hard-rock-ul.

Hard Rock-ul şi Heavy-Metal-ul au fost sponsorizate şi răspândite pe plan mondial pentru

a îndobitoci tinerii şi a-i face agresivi. Hard Rock-ul şi Heavy-Metal-ul intră foarte puternic în subconştient şi schimbă ceva acolo. Acest lucru se întâmplă şi la alte forme de muzică modernă ca de exemplu hip-hop-ul. Trebuie să te uiţi la tineri şi la comportamentul lor şi atunci îţi dai seama de efectele muzicii. Per ansamblu nu s-a atins rezultatul scontat pentru că aceasta reprezintă numai o fază, la adolescenţi. Majoritatea adolescenţilor simt preocupaţi câţiva ani de această muzică şi sunt prinşi de sunet şi tot ambientul, dar după aceea nu-i mai interesează. Sunt câţiva care o ascultă toată viaţa, dar majoritatea europenilor ascultă mai târziu alt gen de muzică. După cum am spus, nu este de durată – asemănător cu SIDA, nici acest plan nu a funcţionat după cum s-a sperat.

Îmi amintesc că după ce au cucerit Bagdadul, trupele americane au pus muzică heavy metal prin boxe şi au distribuit populaţiei filme porno.

Păi da, astfel poţi distruge şi sparge imediat structuri vechi, fortificate şi este şi mai ieftin decât să arunci cu bani în popor. Acest lucru se face în mod intenţionat. Întotdeauna trebuie să produci în prima fază un haos înainte de a putea construi o nouă structură pentru a-ţi supune din nou oamenii.

Nu este întotdeauna aşa uşor să supui oamenii pentru că omul posedă o dorinţă foarte mare de libertate şi cunoaştere, iar aceasta

trebuie neapărat încătuşată. Dacă omul s-ar dezvolta în voie după cum l-a conceput Dumnezeu, atunci am avea numai haos – conform percepţiei celor ce trebuie să conducă oamenii. Întotdeauna este vorba să menţii liniştită o armată de miliarde de oameni. Trebuie să le dai o ocupaţie eficientă – dar acest lucru nu funcţionează în stil mare. Din acest motiv trebuie decimaţi, pentru că atunci ai la dispoziţie un grup mai mic ce poate fi gestionat mult mai bine sau trebuie să îmbolnăveşti şi să sedezi grupul cel mare. Atunci îi poţi dirija.

Există pur şi simplu prea mulţi oameni. Omul este programat să se înmulţească fără sens, aşa a fost dresat, exact ca iepurii din Australia. Numai cu ajutorul medicamentelor şi al chimicalelor mai pot fi stăviliţi iepurii. Nici omul nu poate fi stăvilit, în special cei ce nu sunt de folos, cei ce nu contribuie cu nimic la binele lumii. Acest lucru trebuie reglementat într-un anumit fel, care să nu fie recunoscut de marea masă, pentru că altfel aceasta s-ar răscula. De aceea o facem în aşa fel încât să nu observe. Poţi conduce oamenii foarte bine cu ajutorul fricii, dar pe de altă parte frica este un element ce nu poate fi dirijat tot timpul de către conducători.

Susţineţi că omenirea va fi decimată? Cum se va întâmpla acest lucru şi câţi oameni vor fi afectaţi?

Va urma o decimare a umanităţii. Va apărea o situaţie asemănătoare cu ciuma secolului al XV-lea, care va depopula parţial Europa şi lumea

întreagă. În acest caz există diferite premise şi se va decide în cadrul unei situaţii de depopulare dacă această măsură controlată va fi promovată sau oprită. Una dintre aceste variante o reprezintă războiul. O altă variantă o reprezintă acoperirea lumii cu substanţe chimice. Familiile puternice vor sta în oraşe subterane – există deja în jur de 100 pe glob – vor ieşi la suprafaţă abia după ce s-a terminat totul. Probabil vor fi diferite evenimente de mai mică amploare ce nu vor fi cunoscute peste tot şi întotdeauna datorită netransmiterii acestor ştiri. Omul nu este atât de prost şi de neajutorat pe cât şi-ar dori cei de la putere. Din acest motiv ni s-a cerut să acţionăm cu vigilenţă şi pe proprie răspundere. Oamenii care au capacitatea să se aprovizioneze şi să se sprijine în cadrul unor grupuri mici, vor avea un mare avantaj faţă de celelalte grupuri de oameni.

De ce se realizează această decimare?

Specia umană s-a înmulţit prea tare. O selecţie rezonabilă a rasei umane nu mai există din diferite motive. Persoanele ce stau la cârma puterii globale au şi sarcina de a controla populaţia mondială. Aceasta nu este o cerinţă regională, ci una globală.

Dacă e să ne luăm după Biblie sau alte cărţi asemănătoare de religie, omul a primit o sarcină de la creatorul său divin pe care trebuie s-o îndeplinească pe pământ. Dacă te uiţi la societatea umană actuală, atunci începi să fi suspicios cu privire la predestinaţia sa divină. Aspiraţia umană

este stabilită preponderent de plăceri şi serveşte în primul rând satisfacerii plăcerilor şi instinctelor materiale. Omul contemporan este un singuratic şi apreciază viaţa după valoarea distracţiei. După cele conţinute de Biblie, atotputernicul Dumnezeu a înecat toţi oamenii, când omenirea se afla într-o situaţie asemănătoare. Vedem în ziua de astăzi o generaţie ce stă mai tot timpul în faţa monitorului şi care-şi creează o satisfacţie în lumea virtuală. În mod asemănător unui vis avut de om, această lume virtuală poate deveni realitate. Chiar şi omul din Evul Mediu era de părere că lumea reală este o percepţie falsă şi îşi căuta lumea adevărată în domeniul spiritual. Pentru „omul monitor" contemporan este mult mai simplu şi cu siguranţă persoanele ce nu simt bune de nimic şi hoţii de azi din Occident o duc cu siguranţă mai bine decât omologii lor din lumea a treia, a patra, a cincea. Cultura realizată cândva de occidentul creştin a dispărut în mare parte în ziua de astăzi. În structura noastră multinaţională foarte modernă „occidentală" se cultivă alimente pentru a crea combustibil. În mod concret acest lucru înseamnă că la noi se dă de mâncare maşinilor în timp ce în alte colţuri ale lumii oamenii mor de foame! Copiii şi adolescenţii îşi petrec o mare parte din timp în faţa monitorului pentru a juca diferite jocuri de război împuşcând câteva personaje. Pentru că aceste lucruri se derulează în adâncul subconştientului nostru nu putem şti ce viitor se va dezvolta. O întreagă generaţie de oameni fără

sentimente şi bolnavi psihici nu va fi în stare în următoarele decenii să se întreţină singură şi nici să aibă grijă de persoanele bătrâne şi bolnave. Aceste perturbări şi tendinţe încă se limitează asupra tinerilor culturii noastre occidentale, dar tot mai mulţi oameni vor să participe la această absurditate pe plan mondial şi tot mai mulţi oameni, care au emigrat devin victime al acestui model. Cine poate întreţine în câţiva ani masele de oameni incapabile să trăiască din munca lor?

Din acest motiv vom avea ostilităţi în care se va aplica dreptul celui mai tare şi al celui lipsit de scrupule. Această profeţie apocaliptică a devenit deja realitate. Dacă omul nu se supune în ziua de astăzi creierului central al umanităţii, intemetul, abia mai poate exista în comunitate. Pe altă parte această reţea îi oferă omului multe posibilităţi de a-şi omorî plictiseala şi îi dă de asemenea şi iluzii. Cine este atent, a putut observa că există tot mai multe restricţii şi dependenţe, creierul central impune cerinţe tot mai ridicate dacă utilizatorul vrea să atingă satisfacţia obişnuită. Fiecare îşi poate face o imagine despre aceste lucruri. Toate sistemele de subjugare încep cu o viziune despre o nouă libertate, ce are posibilităţi nelimitate. Se utilizează dorinţa de libertate a omului pentru a-l forţa să intre într-o limitare şi mai mare. Este înspăimântător să vezi cum un număr enorm de tineri urmează acestor seducători cyber space.

Tocmai aţi amintit că planul SIDA nu a funcţionat. Ce aţi vrut să afirmaţi cu acest

lucru?

SIDA a fost planificat pentru decimarea umanităţii şi s-a dorit depopularea continentului african. Din motive ce nu-mi sunt cunoscute, nu a funcţionat. De funcţionat a funcţionat dar mult prea lent. De aceea acest lucru trebuie făcut în alt mod. Se lucrează la alte molime. Suplimentar se vând acestor state şi arme pentru a se extermina între ei. Din punctul de vedere al guvernanţilor lumii, africanii nu sunt decât nişte consumatori fără folos care nu ajută cu nimic la dezvoltarea lumii. Cu toate acestea, exterminarea acestora funcţionează prea lent. Continentul african este între timp – în special prin agitaţia comisiei trilaterale şi a IWF – atât de îndatorat faţă de statele conducătoare ale lumii şi atât de dependent de acestea încât nu va mai putea ieşi niciodată din datorii. Stăpânii lumii sunt interesaţi numai de resursele de pe acest continent, iar oamenii care trăiesc acolo le stau în cale. Atât de simplu stau lucrurile. Nu este vorba numai de statele americane sau europene, ci în mod special de chinezi.

Printre rânduri vă tot distanţaţi de Iluminaţi respectiv de Noua Ordine Mondială, dar pe de altă parte şi dumneavoastră aspiraţi către aceasta. Deci nu le puneţi la acelaşi nivel cu masoneria?

Din punct de vedere ierarhic Illuminati se situează peste masoni, masonii sunt instrumentele de realizare pentru Illuminati iar Illuminati sunt

uneltele de realizare în domeniul spiritual. Aceştia dirijează diferite organizaţii, diferite structuri. La fel este şi în masoneri, e nu ai ajuns la final de drum când atingi gradele superioare. Nivelul superior acestora îl reprezintă martiniştii. Eu sunt martinist. Martiniştii nu comandă oficial ierarhia masoneriei, dar vei găsi întotdeauna masoni de rang superior care au trecut deja de cele mai înalte grade şi funcţii, iar în cadrul martiniştilor aspiră la cu totul alte căi – şi anume căi ce nu simt trăite în cadrul masoneriei şi nici în cadrul gradelor superioare, iar în acest punct se apropie de ordinul martinist ideea rosacruciană şi alchimistă. Acest lucru înseamnă: ce poate formula masoneria ca teorie şi fundament până în gradele superioare poate fi utilizat în practică de alte organizaţii. Trebuie să fie aplicabilă practic, trebuie să folosească la ceva. Nu este suficient să faci numai ritualuri.

Din acest motiv contele de Saint Germain joacă un rol deosebit. Mai multe nu pot să vă povestesc cu privire la acest subiect. Aici discutăm despre o altă ligă, superioară masoneriei.

Albert Pike susţinea că masoneria este ca un bazin colector şi trebuie utilizată ca unealtă pentru a cerne şi a trimite mai departe în alte loji cele mai luminate capete.

Masoneria funcţionează ca un program de educaţie, ce este aplicat câtorva milioane de oameni, care chiar sunt lipsiţi de inteligenţă. Totuşi nu trebuie uitat faptul că masoneria

reprezintă per ansamblu o elită spirituală, iar din acest cartel sunt aleşi numai cei mai buni, iar la urmă vor rămâne numai câţiva. Milioanele de masoni nu sunt în stare să facă politică mondială. Acest lucru poate fi făcut numai de cei mai buni. Dar masoneria trebuie să funcţioneze.

Să ne întoarcem la tema religiei mondiale ca parte a Noii Ordini Mondiale. Ce rol joacă aici masoneria?

Foarte concret gândul masonic este marcat de o noţiune ce corespunde cu „supreme being”, ceva ce nu este formulat, dar care este privit ca o putere şi ordine superioară, noţiune pe care fiecare om, fiecare grup şi fiecare uniune şi-o imaginează cum vrea. Este vorba de faptul ca grupările religioase individuale să nu mai ridice pretenţii în favoarea lor, ci să se poată convieţui în pace cu cele mai diferite viziuni asupra lui Dumnezeu. Acest lucru este trăit şi practicat de masoni de sute de ani prin faptul că ei susţin următorul lucru: *„Indiferent ce crez are fratele meu, noi cădem de acord asupra termenului general, maestru constructor de mărime triplă, sau numai maestru constructor, repet, indiferent de credinţa ta personală”*. Eu văd în aceasta o anumită necesitate pentru convieţuirea paşnică a întregii umanităţi.

În acest caz au vreo semnificaţie aspecte ca de exemplu reîncarnarea?

Reîncarnarea are o semnificaţie numai în cazul în care cunoştinţele pe care le are un om nu

se pierd odată cu moartea corpului, adică să fie transmise noului corp. Ideea reîncarnării există în fiecare religie. Noi creştinii vedem tot un fel de reîncarnare în semnificaţia învierii. Dacă privim lucrurile mai în detaliu trebuie să aşteptăm până în ziua de apoi a judecăţii pentru a învia, dar fiecare om are în interiorul său sentimentul că se va reîncarna, indiferent în ce fel.

În această religie mondială, masonică, există tema reîncarnării sau ea nu intră în discuţie?

Masoneria respinge în mod vădit să fie numită o religie.

Dar această religie care va exista într-o bună zi?

Această religie mondială nu va exista în acest sens pentru că nu poate exista un mod de gândire unitar, acest lucru nici nu poate fi impus. Nu va fi o religie mondială, cu o denumire anume, ca de exemplu „creştinismul”, dar va fi acceptarea faţă de ceilalţi cu o imagine generală a lui Dumnezeu – existenţa supremă, Supreme Being – omenirea trebuie să se obişnuiască în viitor cu această idee. Acest lucru va fi un fel de religie mondială.

Va exista un conducător, aşa numitul *Antihrist* sau *May treia?* Ştiţi aşa ceva?

În ordinul francmasonic se discută despre acest lucru în ritual, în cadrul ultimelor grade ce sunt atinse, ca o viziune asupra Ierusalimului ceresc. Şi în Apocalipsă este descris Ierusalimul ceresc şi la sfârşitul timpurilor, când Satana va fi

legat, se va coborî pe pământ un Ierusalim ceresc, în care vor guverna 144.000 de aleşi împreună cu Dumnezeu sau cu mielul. În acest mod încearcă toate religiile să proiecteze un fel de sfârşit al lumii unde a câştigat mentalitatea fiecăreia, toţi credincioşii, indiferent de dogmă, convieţuiesc în pace, pentru că toate religiile sunt orientate către convieţuirea paşnică a oamenilor.

Dar faptul că va veni şi un Mesia, un conducător religios al lumii?

Acest lucru este formulat peste tot în religii, chiar şi de către diferiţi clarvăzători. Edgar Cayce a făcut referire la faptul că într-o zi va veni acest conducător al lumii. Chiar şi Nostradamus a pronosticat acest lucru, iar omenirea aşteaptă acest lucru şi ceea ce aşteaptă omenirea se va întâmpla.

Încet, încep să înţeleg cum se derulează programul...

Ştiţi totuşi ceva concret despre acest conducător al lumii?

Concret se va cristaliza ceva din linia de sânge a lui Iisus şi Maria Magdalena pentru că această idee se bucură momentan de cea mai mare acceptare. Acest lucru înseamnă: dacă în ziua de astăzi se poate dovedi în mod credibil un vlăstar al domnitorului, faptul că există o legătură de sânge între Iisus regele lumii şi acela ce va fi prezentat publicului, atunci putem să fim siguri că această persoană va fi acceptată de un mare număr de oameni. În acest fel va apărea un fel de

regat şi sacerdot. Acesta va fi viitorul guvernării lumii pentru că democraţiile nu mai au viitor. Pentru a explica acest lucru ca să fie înţeles ar trebui să intru în multe detalii.

Chiar vă rog, de aceea suntem aici.

Prioria Sionului joacă un rol important în acest sens?

Prioria Sionului este o comunitate ce a devenit de scurt timp cunoscută sub această denumire. Prin Prioria Sionului se distribuie un program ce trebuie să fie recunoscut şi în cadrul creştinătăţii. Pentru program nu contează dacă este vorba de Iisus şi Maria Magdalena şi de faptul că au un copil împreună. Putea fi şi altcineva. Dar ideea unui descendent al lui Iisus este cea mai potrivită şi are un mare succes. Din acest motiv este promovată.

Există măcar vreo dovadă că Iisus a avut nevastă şi copii?

Eu unul sunt convins de acest lucru, că Iisus are descendenţi, iar actele şi înscrisurile ce le am la dispoziţie sunt o dovadă suficientă pentru mine.

Destinul lui Iisus nu putea fi adus la cunoştinţa publicului pentru că muntele de minciuni ale unei preoţimi mondiale exercită încă o mare influenţă asupra oamenilor.

Unde se află mormântul lui Iisus şi al Mariei Magdalena?

În decursul celor aproape 2000 ani osemintele acestora au fost păstrate în diferite locuri. Ar exista un loc în Franţa unde se

păstrează resturile omeneşti ale lui Iisus şi ale Mariei Magdalena, dar acest loc a fost schimbat de mai multe ori. Există organizaţii care păstrează şi protejează această linie de sânge, osemintele, comemorarea morţii lor. Acestea sunt organizaţii din cadrul ţiganilor, organizaţii din cadrul masoneriei, Prioria Sionului şi lucrul principal, martiniştii. Prin intermediul martiniştilor se dirijează unele lucruri în acest sens şi de aceea posed anumite informaţii pentru că sunt membru al unei organizaţii martiniste. Pentru o viitoare stăpânire a lumii trebuie să prezinţi o persoană vie care provine direct de la Iisus din Nazareth, să construieşti în mod credibil că a existat o legătură între Maria Magdalena şi Iisus din Nazareth. La fel de credibil se poate prezenta faptul că astăzi există descendenţi în viaţă. Dacă plecăm de la premisa că Iisus a fost ultimul rege al iudeilor atunci este posibil ca descendentul acestuia să fie acceptat cu ajutorul unor „artificii" ca noul rege al iudeilor. În ce priveşte marea masă a creştinilor acest lucru nu ar trebui să reprezinte o problemă, dar şi persoanele ce nu sunt foarte credincioase ar acorda respect unui astfel de descendent.

Concret, o persoană carismatică cu capacităţi de conducător, ce va fi prezentată lumii ca descendent al lui Iisus Hristos din relaţia cu Maria Magdalena, va fi acceptată de toată lumea. Acesta este ţelul acestui grup, ţelul de a proteja linia de sânge, ţelul de a menţine ideea legată de această linie de sânge prin înscrisuri şi dezvăluiri

corespunzătoare. A venit momentul pentru aceasta. Omenirea este pregătită să accepte un astfel de conducător pentru că astfel va fi slăbită independenţa statelor şi va fi pregătită conştiinţa oamenilor pentru o colaborare extinsă.

Pentru acest lucru este nevoie de cadavrul lui Iisus şi al Mariei Magdalena pentru a demonstra genetic că noul stăpânitor ce va fi pus la cârma lumii provine cu adevărat din aceştia. Se va aştepta o dovadă ştiinţifică, iar această dovadă ştiinţifică va fi şi furnizată. Pregătirea spirituală în cadrul Europei şi în afara ei este aproape încheiată.

Din ce familie ar putea proveni?

Există diferite ramuri, dar multe lucruri fac trimitere la familia Habsburg. De mare notorietate este expresia „merovingian”. Linia merovingiană îşi are originea într-un om ce nu a fost procreat între doi oameni, ci între un Dumnezeu, respectiv o fiinţă spirituală, şi o fiinţă umană. În acelaşi mod a fost procreat şi Iisus din Nazareth dacă Biblia are dreptate. Îl putem reprezenta pe Iisus ca om normal sau ca om-Dumnezeu. Mulţi creştini îl văd pe Iisus şi ca Dumnezeu în Trinitate, dar acceptarea în acest domeniu nu mai este atât de mare cum era cu câteva sute de ani în urmă. Omul modem este ceva mai critic, dar acceptă acest lucru.

Cum pot fi procreaţi oameni, din oameni şi fiinţe spirituale?

Dacă Iisus a fost conceput de Dumnezeu,

când acel înger Gabriel a apărut deodată în faţa Mariei, atunci acestea sunt fiinţe ce nu provin de pe acest pământ, simt extratereştri. Acest lucru înseamnă: creştinismul a evidenţiat foarte des ideea extratereştrilor în Noul Testament. Creştinătatea nu contestă extratereştrii pentru că ceea ce este denumit înger în Biblie, sunt fiinţe ce nu aparţin pământului, sunt deci extratereştri, din afara pământului. Iar dacă Maria a rămas însărcinată de un spirit, atunci a fost însărcinată de un extraterestru. Indiferent cine a fost acesta.

Lui Joseph Smith, fondatorul mormonilor, i-au apărut de asemenea doi îngeri înconjuraţi de o lumină puternică. Au levitat în faţa lui în cameră şi erau îmbrăcaţi cu haine albe. Unul dintre aceştia era îngerul Moroni şi celălalt însoţitorul acestuia. I-au dictat în mod repetat anumite texte şi i-au dat informaţii exacte unde sunt îngropate mai multe plăci de aur. La Mohammed a fost îngerul Gabriel ce i-a apărut în faţă şi i-a transmis anumite cunoştinţe. Pentru mine aceştia nu au fost îngeri. În special dacă citeşti Geneza şi vezi ce au făcut îngerii cu femeile umane – de exemplu au conceput copii – atunci am suspiciuni că este vorba de fiinţe spirituale.

Dacă sunt fiinţe spirituale, adică ceea ce noi denumim „înger”, atunci trebuiau să se materializeze într-un anumit mod pentru a putea fi percepuţi de oameni. După aceea este posibil să

renunţe din nou la materie şi să dispară ca fiinţe spirituale. Acest lucru se întâmplă des în Biblie cu Nephilim sau cu aceşti uriaşi, fiii lui Dumnezeu ce nu sunt descrişi mai în detaliu. Cu aceste relatări nu putem începe nimic concret, dar în povestea lui Abraham avem deja relatări că au venit nişte bărbaţi la cortul său pe care acesta i-a recunoscut ca fiind îngeri. Aceşti bărbaţi aveau formă umană, arătau ca oamenii, dar el a simţit că nu erau oameni. Aceştia au poposit la el, au mâncat, au băut şi după aceea au dispărut din nou. Acest lucru înseamnă că aceste fiinţe angelice, aceste fiinţe spirituale sunt extratereştri, vin din cer sau de pe altă planetă, sau indiferent de unde, dar în orice caz nu de pe pământ. În mod normal există două posibilităţi. Prima posibilitate este că erau fiinţe de provenienţă spirituală ce au ajuns pe pământ în câmpul lor energetic şi s-au materializat în cadrul formaţiei noastre terestre. Despre îngeri nu ştim nimic în ceea ce priveşte spiritualitatea lor. Ştim numai că simt spirituali – spiritual înseamnă: energetic. Aceştia constau numai din energie şi abia după ce s-au materializat într-o anumită formă noi îi putem percepe senzorial.

Posibilitatea numărul doi este să fi fost extratereştri ce posedă un trup fizic, pentru că eu mă îndoiesc că un înger mănâncă şi bea – şi în cazul fiinţelor Nephilim, concep copii cu femei umane. Cert este că aproape toate religiile s-au născut printr-o astfel de întâlnire cu îngeri. De

aceea te întrebi: Cine sunt ei, care este planul lor? Intenţiile lor sunt bune sau este numai un joc perfid cu oamenii?

În subconştient putem percepe prin telepatie astfel de îngeri, extratereştri sau fiinţe spirituale, cât şi mesaje. Trebuie să fii întotdeauna foarte atent pentru că există buni şi răi.

Care a fost rolul lui Iisus după părerea dumneavoastră?

Misiunea lui Iisus a fost să răspândească o nouă mentalitate printre oameni. Acest lucru i-a şi reuşit. O astfel de mentalitate este un eveniment energetic, ce dezvoltă pe de o parte o dinamică proprie care pe altă parte poate fi schimbată din exterior, prin impulsuri energetice puternice sau prin modulaţii. Astfel se poate întâmpla ca o anumită doctrină ce conţine un anumit mesaj de la autorul ei, să fie modificată complet de interpreţi. Din acest motiv învăţătura iniţială a lui Iisus are astăzi o mulţime de interpretări, iar aceste opinii diferite au dat naştere la grupări ce susţin această predică. Astfel de grupări sunt numite secte, pentru că şi-au ales numai un segment din întreaga învăţătură, ce corespunde cel mai bine cu percepţia lor sentimentală şi spirituală. Oamenii încearcă întotdeauna să găsească originea unei astfel de predici.

Vă rog să ne mai spuneţi ceva despre merovingieni.

Particularitatea liniei de sânge a merovingienilor o constituie faptul că la originea

lor a existat un om ce a apărut în urma unei legături între un om şi o fiinţă spirituală. Această origine există la triburile israelite Dan şi Naphtali. Printr-o profundă cunoaştere a Bibliei se poate urmări această origine. Acest lucru este posibil numai acelor persoane care au studiat intens cele 12 triburi ale poporului Israel din Vechiul Testament. Punctul principal îl constituie Bilha, slujitoarea lui Rahel, cea care i-a născut lui Iacob fii, pe Dan şi Naphtali. Nu se poate explica acest text în câteva cuvinte celor ce nu au studiat Biblia. După cum am discutat ceva mai devreme şi Iisus s-a născut dintr-o legătură a unei femei pământene şi un Dumnezeu. Aşa ceva s-a mai întâmplat şi înainte conform relatărilor Bibliei. În Geneză găsim declaraţia Evei: *„Am născut un bărbat cu ajutorul Domnului”.* Tot în Biblie găsim şi relatarea conform căreia fiii lui Dumnezeu au procreat urmaşi cu femeile oamenilor. Deci nici nu este atât de neobişnuit ca o femeie să fi fost însărcinată de o fiinţă spirituală – sau o fiinţă extraterestră – şi din această relaţie să se nască un copil al lui Dumnezeu.

Urmaşii unor astfel de oameni-Dumnezeu au un har special dar sunt şi expuşi pericolelor. În mediul acestor urmaşi există oameni ce simt dedicaţi protecţiei acestor „oameni-Dumnezeu” şi a liniilor lor de sânge. Acest lucru implică o tăcere totală a paznicilor şi o distragere a atenţiei pentru cei ce se apropie prea mult de acest secret. Din acest motiv găsim în domeniul aşa numitelor teorii

ale conspiraţiei atât de multe reprezentări diferite. Acestea sunt parţial cercetări ce se apropie foarte mult de adevăr; pe de altă parte publicaţiile pot avea ca scop numai inducerea în eroare a cititorilor. Cel care face parte din rândul „căutătorilor” se va strădui să aparţină cercului „găsitorilor”. Revelaţiile sunt posibile şi necesare numai în momente prestabilite. Fiecare revelaţie are o perioadă de pregătire. Astfel venirea lui Iisus a fost pregătită prin Ioan Botezătorul. În perioada următoare vor exista şi alte elucidări în ceea ce priveşte aceste întrebări.

Ne puteţi da câteva detalii cu privire la cavalerii templieri?

Bernard de Clairvaux spunea cândva: *„Să trăieşti e frumos, victoria îţi aduce faimă, dar şi mai bine este să mori ca sfânt. Soldatul lui Hristos omoară fără grijă, dar moare cu mai multă siguranţă”*. Ordinul cavalerilor templieri trebuie privit din acest punct de vedere, dacă vrei să înţelegi adevărata semnificaţie.

În jurul anului 1120 Hugo de Paiens a adunat un grup de nouă cavaleri din zona Burgund şi din zona Champagne pentru a proteja pelerinii pe drumurile periculoase către lăcaşurile sfinte. Regele Balduin al II-lea a dăruit „săracilor cavaleri creştini” cum erau numiţi la acea vreme, o parte a palatului său care era situat pe fundaţiile templului lui Solomon. În acest loc comunitatea a construit lângă domul din stâncă, mănăstirea lor principală şi au primit astfel denumirea lor.

Aceştia şi-au câştigat în scurt timp o reputaţie bună, ce a ajuns până în Franţa. În jurul anului 1126, membrii noii organizaţii au călătorit în Franţa la Bernard de Clairvaux, pentru a-l ruga să elaboreze o regulă adecvată. Sub influenţa lui Bernard regula a fost concepută strict după regula ordinului Benedictin şi aceasta era marcată mai mult de principii călugăreşti decât de principii cavalereşti. Dar templierii nu erau un ordin monahal ce s-a dăruit idealurilor cavalerismului pelerin, ci erau un ordin de cavaleri ce şi-a întemeiat forma sa de existenţă pe regulile unui ordin monahal. În anul 1128 noul ordin a fost recunoscut de biserică în cadrul conciliului din Troies. Bernard de Clairvaux a devenit un puternic promotor al templierilor şi a inspirat regulile lor, iar cartea sa „De laude novae militiae” a determinat mulţi nobili tineri europeni să poarte mantaua albă cu crucea roşie – noul port al ordinului.

După cum am spus templierii nu aveau niciun fel de ambiţii caritabile. Aceştia erau un ordin militar de luptă. Foarte puţin este cunoscut rolul principatului Seborga la începuturile Ordinului Templier, micul principat din Italia. În jurul anului 950 au fost lăsate de către contele Guido ordinului benedictin de Lerins cetatea, biserica sfântului Mihail în Ventimiglia şi un teritoriu mare, în anul 1079 Seborga a fost numit principat în cadrul imperiului roman şi în anul 1118 era primul şi singurul stat cistercian suveran. Din anul 1995

principatul are o nouă constituţie votată de popor. Cel mai mare mister al cavalerilor templieri reiese din denumirea lor: *Pauperes commilitones Christi templique Salominici Hierosalemitanis. (Ordinul cavalerilor săraci ai lui Hristos şi al templului lui Solomon din Ierusalim).* Aici avem din nou o trimitere la templul lui Solomon – exact ca la masoni. Denumirea „templul lui Solomon" are în cadrul masoneriei o semnificaţie mult mai amplă decât minuscula şi modesta clădire de rugăciune, ce este descrisă în Biblie. V-am povestit deja despre construcţia templului lui Solomon şi am dezvăluit anumite particularităţi. Când privim acest templu trebuie să vedem şi modul cum funcţionează şi cum este folosit.

În Biblie scrie că Solomon a avut nevoie într-un mod foarte special de nouă funcţionari pentru templul său. În mod ciudat şi templierii şi-au început existenţa tot cu nouă cavaleri. La fel se întâmplă astăzi lucrurile şi în cadrul masoneriei. La anumite întemeieri şi noi începuturi sunt necesari nouă fraţi. În acest caz Saturn joacă un rol determinant. Acestea şi multe alte cunoştinţe templierii le-au primit în Ierusalim. Alt lucru important l-a reprezentat faptul că au fost iniţiaţi în secretele chivotului legii. Conţinutul chivotului conferă cunoscătorilor şi utilizatorilor putere şi influenţă. Este vorba de obiectele din chivot şi de utilizarea corectă a acestora. În Vechiul Testament chivotul legii era simbolul prezenţei lui Dumnezeu. Este adevărat că înţeleptul cunoscător al

chivotului şi posesorul obiectelor este în stare să acţioneze ca Dumnezeu. De fapt acest lucru îl putea face numai stareţul, ce poseda nişte cunoştinţe ascunse după clericalul ordinului. Din acest motiv ultimul mare maestru cunoscut al templierilor, Jacques de Molay nu a dezvăluit niciun secret. Acestea nu-i erau cunoscute!

Vă rog să ne povestiţi mai multe despre chivotul legii. Ce conţinea acesta? Coincide conţinutul acestuia cu descrierile lui Lothar Göring despre cele 19 sarcofage şi înscrisurile conţinute de acestea ce au fost duse din Ierusalim la Mont Chauve din Franţa?

În aceste sarcofage erau obiecte ce pot fi utilizate pentru a reconstrui vechi structuri de putere. Ne lovim întotdeauna de simbolul templului lui Solomon în special în domeniul cavalerilor templieri. Istoria templierilor demonstrează că o organizaţie ce a apărut de nicăieri, a evoluat în foarte scurt timp, ajungând o structură foarte puternică. Se pare că ordinul cavalerilor templieri s-au numit *„Ordinul cavalerilor săraci ai lui Hristos şi ai templului lui Solomon din Ierusalim”* pentru că şi-au stabilit cartierul general în apropierea fostului templu al lui Solomon. Eu mă îndoiesc că termenul *templul lui Solomon* provine de la această locaţie unde li s-a dat voie „întâmplător” să-şi stabilească cartierul general de către regele Balduin al II-lea. După părerea mea aceştia au preluat în mod conştient

această denumire pentru că templul lui Solomon este un simbol al puterii. Asta înseamnă: stăpânul templului lui Solomon este şi stăpânul omenirii. Cine stăpâneşte templul lui Solomon stăpâneşte materia – şi templierii au demonstrat că prin cunoştinţele templului lui Solomon au reuşit să stăpânească întreaga Europă.

Asta înseamnă că orice s-ar fi aflat în acele sarcofage, ar fi făcut din aceştia cea mai bogată organizaţie din lume.

Da. Cu ajutorul sarcofagelor au adus secretele prin Marea Mediterană în Europa. Există ritualuri şi tradiţii în masonerie ce fac referire în mod expres la transportul ştiinţei din Est către Vest. Din punct de vedere geografic acestea au călătorit din Sud înspre Nord, dar este vorba de faptul că Estul era centrul cunoştinţei şi faptul că centrul cunoştinţei a fost mutat – şi anume prin Marea Mediterană, Franţa de Sud, în Scoţia şi din Scoţia înapoi în Europa. În aceste recipiente au fost păstrate secretele, ca un fel de bibliotecă. Acestea nu conţineau numai cărţi şi înscrisuri, ci şi multe alte obiecte. Obiectele tradiţionale, eficiente din chivot erau întotdeauna tablele cu porunci, toiagul lui Aaron şi cupa Manna. Conform relatărilor biblice chivotul legii reprezenta prezenţa lui Dumnezeu pentru poporul Israel. Numai marele preot avea voie o dată pe an să intre în locul cel mai sfânt unde era păstrat chivotul legii. Prin intermediul chivotului îl putea întâlni personal şi putea vorbi cu Dumnezeu.

Masoneria prezintă tot timpul în ritualuri unul sau mai multe sicrie în cele mai diferite forme. Aceste sicrie reprezintă chivotul legii. Pe altarul unui templu masonic se află întotdeauna o Biblie deschisă, diagonal peste Biblie se află o sabie şi lângă ea se află aşa numita cupă de unificare, în care se amestecă sângele fraţilor. Această Biblie deschisă reprezintă tablele cu porunci pe care le-a primit Moise de la Dumnezeu. Sabia reprezintă toiagul lui Aaron şi cupa unificării – sau „graalul” – reprezintă cupa Manna. Aceste obiecte sunt foarte importante. Toiagul lui Aaron, ce a înflorit peste noapte şi i-a servit lui Aaron ca simbol de stăpânire, este dovada că a primit permisiunea de la Dumnezeu pentru sarcina sa. Tablele cu porunci trebuie privite ca un cadru constituţional şi nu ca reguli de comportament sau ca un cod etic-moral, un fundament în domeniul lui zece. Acestea sunt o cheie, care oferă posibilitatea de a stăpâni celui, ce le poate decodifica. Formularea celor zece porunci reprezintă limitele între care poate evolua puterea unui rege!

Efectul cupei Manna îl cunoaştem din legendele, poveştile şi basmele noastre legate de graal. Graalul îi va ajuta întotdeauna pe oameni fiind ca o binecuvântare. Cupa

Manna iniţială a fost folosită pentru a strânge zilnic „Manna” în ea şi a o păstra în sfinţenie. Acest lucru înseamnă că în cupa Manna există hrană dumnezeiască. Cine poate utiliza această

hrană dumnezeiască, cel care are acces la ea sau cel care găseşte acces la această cupă Manna sau Graal acesta se va putea însănătoşi întotdeauna prin forţa divină. Acest lucru mai este posibil şi astăzi. Este un secret ce poate fi şi aplicat, la fel ca şi utilizarea toiagului lui Aaron sau a tablelor cu porunci.

Când într-o lojă masonică sau într-o biserică sunt prezentate pe altar, o Biblie deschisă, un simbol alungit (un sceptru) şi o cupă atunci acestea semnifică: *„Noi suntem în posesia ştiinţei Chivotului Legii”* cât şi *„Noi suntem o parte a puterii, pentru că ştim cum funcţionează”*. Aceasta este prezentarea şi declaraţia acestor temple masonice şi al bisericilor creştine când este implicată o preoţime iniţiată.

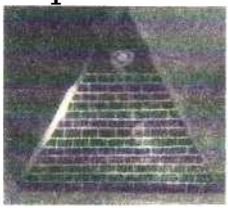

Fig. 37 şi 38: Piramida din jungla Ecuadorului a fost găsită în urmă cu circa 30 de ani şi are în partea de sus a piramidei ochiul atotvăzător. Sub lumină ultravioletă ochiul străluceşte ca un ochi adevărat şi face trimitere exact la simbolul de pe bancnota de un dolar. Se pare că ar există trei pietre piramidă de acest fel: una în posesia familiei Rotschild, a doua în muzeul vrăjitoarelor din Bruxelles şi cea arătată aici.

Pe baza pietrei este reprezentată constelaţia

Orion. Lângă aceasta este trecut un text criptic care a fost tradus de profesorul Kurt Schildmann de la societatea lingvistică germană după cum urmează: ***„Fiul creatorului este pe drum***

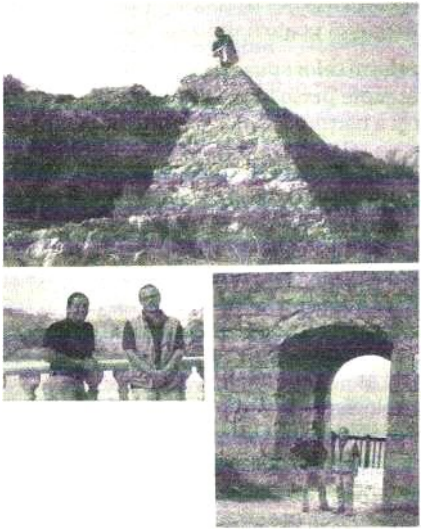

Fig. 39 sus: Piramida templierilor la poalele înălţimii Mont Chauve, în apropiere de Nisa. Din păcate, lipseşte vârful. În grota de sub piramidă au fost ţinute ascunse, deschise şi evaluate cele 19 sarcofage.

Fig. 40 dreapta: Jan van Helsing şi Stefan Erdmann în cetatea Montségur **în** toamna lui 2004

Fig. 41 stânga: Jan van Helsing şi Stefan Erdmann în faţa Rennes-le Château, 2004.

Normal că există multe ritualuri şi formule verbale fără înţeles, la care se prezintă ceva din obişnuinţă, unde sunt realizate acţiuni de ritual fără ca participanţii să ştie ce fac de fapt sau ce efect poate avea acţiunea lor. Dar trebuie avut în vedere faptul că pe lume există destui iniţiaţi care

pot oficia, conştient aceste ritualuri sau formule verbale şi care sunt în stare să dirijeze şi să utilizeze acestea ca un instrument.

În afară de aceste trei obiecte mai există multe altele ce sunt tangibile, eficiente în domeniul controlului numinosului şi care au fost păstrate în aceste sarcofage: printre obiecte se mai află hărţi terestere şi maritime cât şi multe înscrisuri. Din acest motiv există şi mai multe sarcofage pentru a putea păstra în acestea multitudinea de obiecte. Unele dintre aceste obiecte erau, respectiv sunt foarte importante din punct de vedere energetic şi trebuiau păstrate în recipiente adecvate ce rezistau acestei energii. Obiectele cu radiaţii puternice nu pot fi păstrate în cutii de carton. Din acest motiv aceste sarcofage sunt din piatră.

Biblia deschisă pe altar nu reprezintă de fapt tablele cu porunci, ci arborele sefirotic.

Da, este corect. Nu numai în simbolistica masonică este aşa, ci şi în foarte multe biserici. În acest caz se văd pe altar Decalogul – în două exemplare – sau o biblie deschisă, iar în partea stângă se văd cifrele romane I-III şi pe partea dreaptă cifrele romane IV-X. Creştinul crede că această simbolistică reprezintă Biblia sau Decalogul pe care le-a primit Moise.

În realitate această simbolistică reprezintă codul cabalistic. Reprezintă arborele sefirotic cu cele trei Sefirot superioare şi cele şapte Sefirot inferioare (fig. 8, p.40). Cine poate utiliza acest

arbore sefirotic ca un cod, acela va desluşi toate misterele creştine, iudaice şi islamice. Acesta este un cod foarte important. Trebuie să cunoşti ştiinţa cabalei pentru a putea decodifica misterul. Ştiinţa cabalei nu are de-a face cu jocuri de cifre şi magie, ci poate fi utilizată foarte serios şi se referă direct la Zohar.

Conform celor spuse de Lothar Göhring, **care afirma despre sine însuşi că este una din cele şapte persoane ce au avut acces la aceste 19 sarcofage de piatră, în afara obiectelor şi a hărţilor existau şi multe înscrisuri redactate într-o limbă necunoscută. Mai târziu s-a aflat că era vorba de limba atlantă şi a durat 10 ani până ce aceste texte au fost traduse. Ce ştiţi despre acestea?**

Eu personal nu am văzut niciun înscris în limba atlantă, dar am auzit de ele şi plec de la premisa că acestea există.

Ce se ştie în masonerie despre Atlantida? Este numai un mit sau există ceva real legat de acest subiect?

Atlantida reprezintă o temă importantă în cadrul discuţiilor, în special pentru că există atâtea speculaţii legate de aceasta. Unii spun că din punct de vedere ai tulpinii etimologice a cuvântului Atlantida era situată lângă America, la azteci. Eu personal nu am o părere bine precizată în ce priveşte acest subiect, dar presupun că aztecii erau urmaşii atlanţilor. Dacă ţinem seamă de simbolistica piramidelor din America de Sud cu

siguranţă că a existat o legătură cu Atlantida. **Există hărţi în care se poate distinge un continent în oceanul Atlantic.**

Acest lucru îmi este cunoscut. Probabil că s-a situat acolo. Dar acest lucru nu m-a interesat niciodată direct. Mult mai interesantă mi se pare Atlantida din punct de vedere spiritual. Pe mine mă interesează energia ce a exista cândva pe acest continent. Adevărul este că mulţi autori s-au ocupat de acest subiect şi oamenii sunt interesaţi în ceea ce priveşte Atlantida. De ce stau lucrurile aşa? De unde vine nostalgia de a elucida această enigmă? Cu siguranţă există în oameni o scânteie, ce vrea să fie aprinsă.

Oare această scânteie există pentru că acum sunt reîncarnate suflete ce au trăit cândva în Atlantida?

Poate. Există şi posibilitatea să fie o scânteie genetică ce străluceşte în noi. Irlandezii, adică roşcaţii ar fi urmaşii atlanţilor. De-a lungul miilor de ani această informaţie genetică s-a distribuit între oameni. Cred că noi căutăm acest continent pierdut de când există mintea omenească, pentru că ar putea să ne dea o ştiinţă, o bază pentru a ne regăsi pe noi înşine.

La rosacrucieni Egiptul şi Atlantida au o importanţă majoră.

În cadrul francmasoneriei prea puţin, în orice caz nu în cadrul ritualurilor, datorită faptului că masoneria se preocupă mai puţin de originea omului şi mai mult de viitor şi de evenimentele

contemporane, încercând să schimbe mentalitatea oamenilor. Acest lucru este foarte important. Masoneria are sarcina de a răspândi sistemul de schimbare a omului prin doctrina masonică. Nu te ajută cu nimic să pierzi multă energie cu trecutul. Trecutul este important – în masonerie nu există niciun domeniu al ştiinţei sau al religiei ce nu este important sau căruia să nu i se acorde atenţie, dar mai importantă este sarcina de a participa la evenimentele contemporane.

Totuşi se pare că masoneria ia în serios istoria creaţiei israeliţilor.

Indiferent ce cultură a existat la început sau ce culturi au existat în paralel, întotdeauna a fost vorba de putere, de mijloace şi căi de a-i controla pe ceilalţi.

Dar să ne întoarcem la chivotul Legii.

Conform actelor masonice, pe care le-a predat regele Karl al XIII-lea al Suediei în anul 1819 masonilor germani, marele maestru Jacques de Molay ar fi transmis nepotului său François de Beaujeu ascunzătoarea chivotului. Acesta a salvat chivotul cu toate documentele sale şi cu o sumă foarte mare de bani, ducându-le în Scoţia pe insula Mull. Pentru că templierii au fost dizolvaţi în Franţa şi interzişi în restul Europei, învăţătura esenianã adevărată, ce a fost păstrată de templieri până în acel moment, a fost pusă în siguranţă sub mantaua masoneriei pentru vremurile ce urmau să vină. Astfel privită doctrina templieră şi masoneria de grad superior nu reprezintă altceva decât cea

mai profundă învăţătură a esenienilor. Această învăţătură a devenit în occident mai uşor accesibilă cu ajutorul codului cabalistic dar în special prin Zohar. Cu siguranţă s-au dezvoltat influenţe politice în cadrul masei de oameni, care purtau această idee.

Ce **învaţă exact, învăţătura esenianã?**

Gruparea esenienilor era în posesia adevărurilor originare, a principiilor ce stau la baza omenirii, principii ce au un anumit efect – sunt principiile despre cum funcţionează aşa numitele structuri de putere, denumite să clădirea energetică, pe care noi o numim templul lui Solomon. Esenienii erau protectorii acestor secrete şi Iisus era membru al acestei societăţi iar prin capacităţile sale geniale putea interpreta Biblia în Templu deja la vârsta de doisprezece ani. Aceasta era arta şi acesta a fost lucrul ce a stârnit admiraţia: interpretarea Bibliei. Oricine o poate citi sau o poate cita dar numai puţini ştiu ce semnifică aceste fraze. De aceea a fost unul dintre cei înţelepţi, în felul în care a fost regele Solomon. Solomon a fost cel mai înţelept, iar Iisus a fost unul dintre urmaşii regelui Solomon. Acest lucru nu se citează cu plăcere în Biblie. Întotdeauna se spune: *„Iisus era fiul lui David”.* Creştinii timpurii îl numeau pe Iisus ca fiind „fiul lui David” pentru că el a îndeplinit această promisiune. Iisus nu era fiul direct al lui David, pentru că se născuse la 900 de ani după acesta, aceasta însemna: provenea din neamul lui David. Solomon a fost fiul direct al lui

David şi anume al doilea fiu al său. Deci Iisus provine în mod logic din neamul lui Solomon. Despre Solomon se vorbeşte prea puţin sau nu se vorbeşte deloc în anumite domenii cât şi în Noul Testament pentru că a fost un vrăjitor. Datorită faptului că era vrăjitor nu se potrivea cu gândirea evlavioasă a creştinilor.

Nu se pomeneşte de Solomon pentru a nu ajunge prea aproape de adevăr. Esenienii au păstrat multe adevăruri şi le-au salvat de-a lungul secolelor. Unul dintre membrii esenienilor a fost şi Iisus, iar acesta a formulat pe înţelesul oamenilor simpli aceste cunoştinţe, cu toate că erau secrete, pentru a-i ajuta să se elibereze din sclavagismul şi oprimarea preoţimii. Aceasta a fost aspiraţia, sarcina lui, iar Iisus a luat-o foarte în serios. Pentru această sarcină a plătit cu viaţa. În momentul în care Iisus nu mai era disponibil atunci fraţii lui – Iacob, Simon şi Petru precum şi alţi câţiva, au transmis mai departe această învăţătură.

Întotdeauna au existat grupări ce au cunoscut şi păstrat aceste adevăruri originare, nu pentru a le ascunde ca pe un secret, ci pentru a le pune la dispoziţia viitoarelor generaţii. În anul 1118 când cavalerii templieri şi-a întemeiat reşedinţa lângă templul lui Solomon au ajuns într-un mod special exact la aceste acte ale esenienilor.

Toate aceste acte ale creştinismului primitiv, tot ce a fost salvat de-a lungul timpului a ajuns în posesia cavalerilor templieri. Aceştia au dus în

prima fază toate aceste documente preoţilor de la Mormântul Sfânt. André de Montbard, stareţul ordinului templier, a fost iniţiat în aceste secrete. Astfel templierii aveau în posesie vechile secrete eseniene, secretele pitagoreice şi anume adevărurile originare ale omenirii. Cu aceste adevăruri şi capacităţi ordinul cavalerilor templieri s-a putut extinde atât de puternic, iar Bernard de Clairvaux şi familia sa au lucrat în mod conştient în această direcţie prin fondarea concomitentă a ordinului cistercian.

Au fost găsite şi înscrisurile eseniene?

Da, păi aceste înscrisuri erau o componentă a acestui chivot, a sarcofagelor. În masonerie există legenda că Jacques de Molay, ultimul mare maestru cunoscut al ordinului, a primit permisiunea de la regele Filip al IV-lea ca resturile omeneşti ale penultimului maestru al ordinului, Wilhelm de Beaujeu, să fie aduse din Orient în Franţa pe Marea Mediterană.

Acesta este din nou un simbol al ştiinţei: templierii au fost nevoiţi să lase ştiinţa în Orient dar la sfârşitul existenţei lor au reuşit să aducă toate documentele în lăzi şi sarcofage în Franţa de Sud şi astfel să le depoziteze într-un loc sigur. Multe dintre aceste documente au ajuns în Scoţia, dar o parte a rămas în Franţa.

Este posibil ca sarcofagele să fie astăzi pe insula Usedom, cum a susţinut un membru al Priorului Sionului?

Sarcofagele nu sunt ascunse în Usedom, dar

o parte a ştiinţei se află acolo. Toate locurile în care astăzi se mai păstrează cunoştinţele templiere au un nume special şi anume Heredom.

În acest context trebuie avut în vedere faptul că în perioada constituirii ordinului templier predomina în Europa o mentalitate ce era marcată de Carol cel Mare prin Libri Carolingi. În Franţa erau venerate scrierile lui Dionisie Areopagitul, ce au stârnit în Europa un alt mod de gândire prin dirijarea iscusită a abatelui Sfanţului Denis. Diosnisie Areopagitul a fost creştinat de Sfântul Pavel – vezi povestea apostolică 17; 34 – şi a fost primul martir în calitate de episcop al Atenei. Sub numele de Diosnisie Areopagitul, un filosof necunoscut din secolul al XVI-lea, a redactat unele înscrisuri care deveniseră în perioada evului mediu cele mai importante scrieri după sfânta scriptură. Acest autor necunoscut foloseşte în scrierile sale teoriile neoplatonice ale lui Proklos şi Plotin. Una dintre ele este teoria emanaţiei din Unu, fiind intitulată şi teologia negativă. Aceste scrieri a lui Dionisie Areopagitul constituie o fuziune între neoplatonism şi gândirea creştină, iar la acea vreme erau privite ca o doctrină secretă. Scrierile acestea explică printre altele că meditaţia între Dumnezeu şi om a fost realizată de îngeri, ce simt împărţiţi într-o ierarhie pe trei nivele, de la îngerul Serafim şi Cherubim din Vechiul Testament până la arhangheli şi îngeri obişnuiţi. Acestei ierarhii cereşti îi corespunde pe pământ ierarhia bisericească, de la papă până la

călugări şi la popor şi teologie afirmativă, această dogmă stabileşte ierarhia impusă mirenilor printr-o linie descedentă, de la cer până la noi, în timp ce învăţătura negativă sau mistică ne ridică prin etapele succesive ale purificării, epifaniei, sanctificării şi asemănării cu Dumnezeu până la „dumnezeirea" integrală. Acest lucru înseamnă: dumnezeului fără nume îi revine numai existenţa pozitivă. „Răul" reprezintă numai lipsurile şi slăbiciunile, un moment trecător ce poate fi biruit prin ordinea divină şi armonică a lumii.

Cum a fost posibil ca scrierile unui autor sirian să influenţeze şi să marcheze atât de puternic gândirea în Franţa?

În secolul al XII-lea gândirea franceză părea a fi renaşterea lui Dionisie. După cum am explicat acest sirian pe nume Dionisiu a reuşit să lase impresia prin iscusinţa sa de scriitor că a fost contemporan cu apostolul Pavel şi că era una şi aceeaşi persoană cu primul episcop al Atenei. Prima eroare a creat-o prin falsul Dionisie. A doua eroare a fost săvârşită de către Suger, abatele de la St. Denis, şi consilierul de încredere al regelui Ludovic al VI-lea.

În St. Denis sunt păstrate şi venerate moaştele sfântului Dionisie, sfântul protector al Franţei. Pe acest sfânt protector se baza încrederea regelui şi a abatelui Suger, cel care a comercializat în mod iscusit această relicvă şi care a răspândit faptul că scrierile falsului Dionisie ar fi fost redactate de sfântul protector al Franţei, iar

prin acest demers a crescut importanţa sfântului Dionisie, dar şi importanţa mănăstirii sale. Abélard, un călugăr şi ocrotitor de la mănăstirea St. Denis, a descoperit această înşelătorie, iar din acest motiv a fost prigonit.

Hugo de St. Victor a elaborat în 1137 o filosofie a frumosului pe baza lucrării dionisiene. Datorită faptului că Suger atribuia aceste scrieri sfântului Dionisie şi a faptului că mănăstirea lui păstra moaştele acestui sfânt, mănăstirea St. Denis avea o importanţă deosebită. Suger avea o influenţă foarte mare asupra politicii şi a bisericii din acele vremuri şi într-o oarecare măsură era adevăratul fondator al goticii.

Punctele de vedere ale lui Bernard de Clairvaux nu erau neapărat pe linia lui Suger, o contradicţie publică era neavenită, iar o contradicţie publică nu permitea o relaţie de prietenie a ambilor stareţi şi niciun ţel comun. În această perioadă a arhitectonicii superlative Berarde de Clairvaux şi-a exteriorizat părerile în piatră. În ce măsură a introdus Bernard de Clairvaux gândirea dionisiană în mistica lui, este greu de estimat. Nu poate fi negată o puternică influenţă în mentalitatea lui Bernard. Bisericile construite mai târziu în mod armonic şi cu o proporţie exactă, conform modului de gândire a lui Bernard se bazează pe stilul de construcţie augustin.

Prin schimbarea contextului istoric, scrierile bizantine ale lui Dionisie au fost publicate în

Europa şi au devenit într-un anumit fel sursa principală a goticii. Aproape peste noapte a apărut un stil de arhitectură în Europa care nu era o evoluţie a stilului romanic, ci reprezenta o concepţie complet nouă. Cu toate că unele elemente constructive au fost utilizate şi în perioada romanică, acest nou stil de construcţie nu putea fi comparat cu cel romanic. Nici istoricii de arhitectură nu ştiu cum s-au putut dezvolta într-un timp atât de scurt cerinţele meşteşugăreşti şi arhitectonice pentru acest nou stil de construcţie în Europa. Catedrala gotică reprezintă universul atât din punct de vedere constructiv cât şi al conţinutului. În proporţia ei armonioasă, catedrala este o reproducere a legilor universului. Pentru iniţiaţi catedrala gotică devine o fiinţă vie şi acţionează exact ca un microcosmos. Cu toate că unele catedrale existente nu au putut fi autorizate conform normelor constructive actuale din punct de vedere al staticii construcţiei, acestea demonstrează prin vechimea lor că maiştrii constructori din acele vremuri erau în posesia unei ştiinţe ce încă este ascunsă pentru generaţiile din ziua de astăzi.

Ce se putea realiza cu aceste construcţii?

Mesajul arhitectonic al bisericilor monahale din aceste vremuri era în contrast cu catedrala gotică. În acest context trebuie precizat că ordinul cavalerilor templieri nu s-a format de unul singur. Acesta avea un frate geamăn: ordinul cistercienilor. Bisericile monahale ale

cistercienilor ar putea dezvălui cel mai mare secret al templierilor dacă am lăsa pietrele lor să vorbească. Conform vechii înţelepciuni gnostice şi conform tradiţiei uniunii constructorilor de catedrale gotice secretul este păstrat întotdeauna la cei mai puţin iniţiaţi. Cine ar căuta secretele templierilor la cistercieni?

Poţi concluziona mentalitatea templierilor din stilul constructiv al unei biserici monahale cisterciene! în acest stil se găsesc şi similarităţi cu masoneria.

Este un lucru foarte interesant, dar să ne reîntoarcem la religia mondială şi cum aceasta va fi instaurată cu ajutorul urmaşilor lui Iisus. Legat de acest subiect aş dori să ştiu dacă guvernarea mondială va fi instaurată în prima fază cu ajutorul ONU, iar după aceea se va forma altceva.

Este posibil. Există multe devize ale unor grupuri ce vor să profite de aceste calităţi vizibile de conducător ale unei persoane pentru a câştiga ca adept întregul mapamond. Acesta nu poate fi un program pur politic, pentru că nu va fi acceptat. Acest program trebuie să fie jumătate politic şi jumătate religios pentru a se potrivi într-o ordine mondială, prin prezentarea regentului ca urmaş al unui părinte divin şi a unei mame pământeşti.

Numai că ONU şi uniunea popoarelor au fost construite de masonerie pentru că aceasta doreşte să pună în practică ordinea

mondială cu ajutorul acestor instrumente. Kofi Anan, fostul secretar general al ONU, spunea cândva: „O *guvernare mondială poate interveni militar în problemele interne ale oricărei naţiuni, dacă această naţiune dezaprobă activitatea guvernării mondiale”.*

Aşa este.

Totuşi mai există principiile democratice. Acest conducător al lumii va fi numit secretar general al ONU?

Da, va fi ceva de acest gen. Vreau să prezint acest lucru luând ca exemplu mormonii. Mormonii simt o organizaţie disciplinată cu mai multe milioane de membri şi propriile universităţi. Mormonii au un edificiu intelectual bine structurat şi în primul rând specialişti pentru cercetarea strămoşilor. Mormonii se autointitulează poporul lui Israel. Când un mormon este botezat atunci profetul, adică persoana ce-l botează, recunoaşte cărui trib pierdut al lui Israel aparţine cel ce este botezat.

Cum recunoaşte profetul acest lucru, printr-o abilitate de medium?

Nu ştiu exact, dar este posibil. Iniţial s-au pierdut 10 din cele 12 triburi Israel şi s-au amestecat cu restul lumii. Profetul recunoaşte la botez, când persoana botezată iese din apă, cărui trib pierdut aparţine. Acest lucru înseamnă că poporul Israel este adunat şi regăsit într-un popor integral – acelaşi lucru se întâmplă şi la templul lui Solomon – şi iată că iar am ajuns la acest

subiect. Mormonii cu marea lor organizaţie se află în ziua de astăzi sub incidenţa preoţimii Aaron, adică preotul, respectiv preotul suprem, cel ce conduce şi organizează această mare masă de oameni aparţine unui trib format de Aaron, fratele lui Moise. Totuşi acesta aparţine unui sistem de preoţi subordonat şi aşteaptă un preot conform stilului Melhisedec. Melhisedec a fost primul preot căruia Avraam i-a dat benevol a zecea parte. În ziua în care va veni un preot din tribul sau din seminţia lui Melhisedec atunci milioanele de mormoni vor urma poruncii acestui preot.

Lumea va fi controlată într-un mod asemănător, şi anume va apărea un mesia ce va fi pregătit înainte. Această persoană va fi acceptată de majoritatea oamenilor ca mult aşteptatul mesia. Acest lucru nu a funcţionat până acum în omenire dar ar putea funcţiona în aceste timpuri actuale.

Se poate spune că Dan Brown nu a vândut din întâmplare atâtea exemplare ale cărţii sale ce tratează această tematică.

Păi da sigur, această carte a fost promovată în mod sistematic. Este foarte clar că toate aceste lucruri sunt făcute şi majoritatea oamenilor le acceptă. În măsura în care se vând astfel de opere se poate observa interesul oamenilor, iar această evoluţie poate fi sprijinită tendenţial şi se poate construi pe ea. Dan Brown este un mason iar sarcina lui este să pregătească lumea pentru ce va urma. În cea mai nouă carte a lui Dan Brown în

care acum este vorba de masonerie, aceasta scapă uşor. Sarcina lui este ca masoneria să fie acceptată de societate. După cum am spus, conducătorul Noii Ordini Mondiale provine dintr-o linie de sânge în care Dumnezeu s-a unit cu o femeie. Acesta provine dintr-una din liniile vechi de sânge, pentru că acestea chiar există, această rasă chiar există – urmaşii extratereştrilor şi a oamenilor şarpe. Acestea nu sunt fantezii, sunt lucruri care pot fi demonstrate genetic.

Există multe scrieri care se ocupă de teza conform căreia Iisus nici nu ar fi murit pe cruce.

Este adevărat. Cei mai puţini din cadrul masoneriei cred că Iisus a murit pe cruce. Mult mai veridică este ipoteza că s-a dus în India înainte de a muri şi ulterior în Franţa. Vechile noastre documente atestă faptul că ştiinţa noastră provine din India.

Nu există o contradicţie cu Ordinul Francmasonic de orientare creştină?

Nu, în niciun caz pentru că Ordinul Francmasonic se ocupă de *„adevărata învăţătură a lui Iisus Hristos, cum este conţinută în Biblie”*. Această declaraţie poate fi interpretată după cum doreşti, pentru că în Biblie există o mulţime de contradicţii. După cum am explicat deja, Ritul de York este în mare parte orientat după iudaism, Ritul Scoţian este orientat filosofic iar marea lojă maternă naţională „Către cele trei globuri ale lumii”, ca descendentă directă al strictei

observanţe, nu are niciun fel de orientare. În toate aceste rituri se dezbate această tematică.

Subiectul legat de oamenii şarpe îl găsesc foarte interesant, dar vom discuta mai târziu despre acesta.

În ce măsură sunteţi implicat în acest proiect, respectiv loja dumneavoastră?

Fiecare observator şi cercetător este implicat în acest proiect. Masoneria este încastrată în acesta. Unii oameni lucrează în mod conştient la această dezvoltare; dar majoritatea este pur şi simplu monopolizată. Datorită faptului că în loje s-au adunat dintotdeauna oameni gânditori şi exploratori, energia din cadrul lojelor este cea mai mare. Aici intervin mecanismele sau mai bine zis câmpurile energetice ce realizează o dinamică progresivă în cadrul lojelor. Lojele se află sub un control strict, iar în cadrul masoneriei există posibilitatea să înregistrezi şi să evaluezi gradul de cunoştinţe al fiecărui frate în parte. Masoneria ca tot unitar este numai un instrument al unei organizaţii superioare. Eu sunt intens şi responsabil implicat în cadrul domeniului meu de activitate.

Masoneria este deci numai un instrument al familiilor puternice şi al organizaţiilor superioare – mai bine spus al Illuminati.

Aşa este.

Cum poate fi evaluat gradul de cunoaştere al fiecărui frate în parte?

Acesta este supus unui examen. Înainte ca cineva să treacă la un grad mai mare va susţine un examen, iar dacă frăţia este de acord cu examenul atunci va fi preluat în cadrul acestui grad superior. Acest lucru este decis întotdeauna de frăţie. În momentul în care frăţia acceptă sau promovează un frate, acesta va fi recunoscut pe plan mondial.

Se întâmplă ca vreunul dintre fraţi să fie respins?

Da, se mai întâmplă. Dacă unul dintre fraţi este de părere, după o anumită perioadă de timp, că trebuie promovat în următorul grad, fără a atinge anumite performanţe, atunci îşi va da seama că greşeşte. Dacă nu face dovada performanţelor sale, adică dacă nu poate dovedi un progres spiritual nu va fi promovat în alt grad. Există anumite grade în care candidatul poate cere promovarea. Mai târziu în gradele superioare eşti invitat. În gradele superioare nu ai nicio influenţă asupra faptului că vei fi invitat sau nu. La acest nivel nu mai există nici examene.

Ce rol joacă Vaticanul?

Vaticanul este o organizaţie ce influenţează multe milioane de credincioşi. De-a lungul secolelor această organizaţie a adunat o avere enormă şi are astfel influenţă asupra politicii, economiei şi ştiinţei din lume. Pentru că o astfel de avere nu poate fi administrată şi mărită prin iubirea aproapelui şi caritate, Vaticanul trebuie să lucreze în acest domeniu cu partea sa din umbră. Pentru acest lucru îi trebuie specialişti şi un

sistem de securitate. Ignaţiu de Loyola a construit prin ordinul iezuit un aparat militar ce servea numai protecţiei papei şi a instituţiilor acestuia. Astfel de instituţii de încredere, ce fac toată treaba din umbră au şi o mare influenţă asupra beneficiarului. Pentru papă este o artă să prezinte toată organizaţia lui curată din punct de vedere moral şi etic în faţa publicului critic din toată lumea. Atâta timp cât toţi participanţii îşi joacă rolurile atribuite acest lucru funcţionează bine. O structură religioasă stă în picioare sau se prăbuşeşte prin felul în care se prezintă conducătorii ei. Înainte, acest lucru era mai simplu de făcut decât în ziua de astăzi. Ordinul iezuit în calitate de protector al papei şi al instituţiilor sale şi-a atras pe parcursul existenţei sale atâta ruşine încât nu mai putea fi menţinut în forma sa iniţială. Iezuiţii au încercat la mijlocul secolului 18, după ce au fost alungaţi din Franţa, să intre în lojele masonice şi au exercitat în acestea o mare influenţă. Iezuiţii au fost înlocuiţi de organizaţia laică ce poartă numele *Opus Del* Restul grupării iezuite este eliminat astăzi prin publicarea acţiunilor pedofile a preoţimii. Opus Dei este în ofensivă; silenţios, invizibil, eficient şi aparent în calitate de organizaţie laică foarte greu de atacat.

Un templier pe care-l cunoaşteţi şi dumneavoastră mi-a povestit cândva că a vizitat loja P2 din Roma şi a fost condus de un călugăr cu ochelari de soare prin

catacombele de sub Roma pentru a vedea nişte scripturi. Când l-a întrebat de ce poartă tot timpul ochelari de soare atunci călugărul i-a răspuns că-i poartă toţi membrii ordinului său din cauza ochilor deosebiţi, ce-i au aceştia. Acesta şi-a scos ochelarii şi se vedea că are pupilele galbene. După aceea şi-a pus repede ochelarii la loc şi nu a mai răspuns la întrebările ce au urmat în mod logic din partea templierului. Ştiţi ceva despre acest lucru?

Nu ştiu nimic despre acest lucru, este prima dată când aud aşa ceva. O să întreb oamenii mei despre acest lucru.

Ce rol joacă Papa actual?

Papa Benedict al XVI-lea a declarat odată pe când mai era cardinalul Ratzinger, că diavolul trăieşte în carne şi oase printre noi. Nu este singurul care are această opinie. Chiar şi unii membri ai frăţiei Pius au declarat că Vaticanul se află sub control satanic. Mai mulţi fraţi ai acestei frăţii Pius au stârnit rumoare în mass-media pentru că s-au exprimat cu privire la alte grupări religioase sau la grupuri marginale ale societăţii într-un mod ce este pedepsit penal în anumite state. Atunci mă întreb de ce Papa Benedict recunoaşte că este adeptul frăţiei Pius? Cu siguranţă a avut motive pertinente pentru faptul că din decizia sa a fost anulată excomunicarea a patru episcopi, fapt ce nu a rămas fără comentarii. Poate că aceste evenimente sunt legate de

tendinţele luptelor actuale pentru putere ce se derulează în fundalul întâmplărilor mondiale cotidiene.

Faptul că şi Vaticanul reprezintă opinii extreme este cunoscut. Împreună cu Stefan Erdmann l-am vizitat în Viena pe fostul consilier financiar al Vaticanului, Leopold Ledl, cel care a scris o carte despre afacerile criminale pe care le-a executat pentru Vatican: „La ordinul Vaticanului". În calitate de persoană de faţadă acesta nu a realizat numai afaceri prospere cu pilule antibaby, ci şi cu hârtii de valoare de ordinul miliardelor, falsificate! Angajatorul său era pe vremea aceea cardinalul Eugene Tisserant care deţinea în acelaşi timp şi funcţia de mare maestru al Ordinului Cavalerilor de la Mormântul Sfânt.

Care este ţelul Vaticanului? în ce măsură este acesta infiltrat de masonerie?

Există mulţi cardinali masoni pentru că sprijină ideea pe care masoneria o răspândeşte şi o păstrează ca principiu. Vaticanul ca organizaţie de putere are aceleaşi structuri, aceleaşi misiuni, aceleaşi principii ca masoneria şi de aceea există mulţi cardinali membri într-o lojă masonică – aceştia nu sunt membri în simplele loje albastre. Acolo unde cardinalii sunt membri într-o lojă nu este suficient să fii mason de rând. Acest lucru nu este cunoscut de masonul de rând, nici nu poate fi cunoscut de acesta şi nici nu trebuie să ştie aceste

lucruri. Un astfel de lucru ar promova arogante şi idei ce nu ar fi favorabile imaginii de ansamblu a masoneriei.

Trebuie avut în vedere faptul că domul Sf. Petru este de fapt o biserică orientată după Sfântul Duh, lucru pe care l-am mai precizat pe scurt ceva mai înainte. În anumite zone nu există crucifixe. Altarul este întotdeauna la Est, iar în Vest există altare ce au forma unui sicriu, iar toate trei altarele împreună reprezintă un triunghi. Sus în mijloc se află întotdeauna un porumbel. Legăturile paraclete au un cu totul alt înţeles decât în celelalte comunităţi creştine. Acestea sunt în mare parte necunoscute.

Ce rol joacă Papa Benedict în comparaţie cu Papa Ioan Paul al II-lea? Papa Ioan Paul al II-lea a fost mason şi a fost utilizat pentru a influenţa politica poloneză. Despre acest lucru există o grămadă de informaţii. Cum stau lucrurile cu Papa Benedict? Ce rol joacă acesta – în special în calitate de Papă german? Acesta reprezintă numai interese conservative. Este posibil ca acestea să fie interese ale templierilor?

În timp ce Papa Ioan Paul al II-lea era orientat către echilibru şi armonie şi a făcut şi multe concesii în acest sens – a vizitat sinagogi, i-a numit pe evrei fraţii noştri mai mari şi fraţii noştri preferaţi – Papa Benedict se întoarce la vechile structuri de putere ale bisericii catolice şi nu doreşte această apropiere, ci numai exercitarea

puterii prin propria forţă – şi anume prin principii spirituale pe care biserica catolică le-a urmărit de la bun început, de pe vremea Papei Paul. Papa Benedict vrea să reconstruiască vechile structuri de putere la fel ca şi vechile tradiţii. Acesta recunoaşte pe faţă şi frăţia Pius, dar lui Papa Benedict nu-i este teamă de critică. Asta este arta lui. **Este templier?**

Poartă foarte des simboluri templiere ce ies în evidenţă. Trebuie să te uiţi numai la stola, pălăria lui sau cu ce este îmbrăcat. Vrea să se vadă că este deschis faţă de doctrina templieră. A dat şi permisiunea să fie scoase documente vechi ce atestă nevinovăţia ordinului templier. Când va veni timpul, ordinul templier va reapărea în vechile sale structuri şi foarte probabil aceasta este dorinţa sau chiar misiunea sa.

Acum doi ani am avut o discuţie lungă cu un mason de grad superior din Marele Orient, contele Urechea, iar acesta îl cunoştea pe Papă de pe vremea când mai era cardinal. Era foarte entuziasmat de actualul Papă şi povestea că Ratzinger era deja cel mai puternic om din Vatican din postura de cardinal chiar dacă Papă era Ioan Paul al II-lea.

Aceste lucruri au fost dintotdeauna aşa. Cel mai bun exemplu este Bernard de Clairvaux. Bernard de Clairvaux nu a fost niciodată Papă dar avea puterea de conducere. Acelaşi lucru a fost şi în cazul lui Ratzinger pe când acesta mai era

cardinal. Ratzinger a stabilit o mare parte din politica Vaticanului şi astăzi readuce biserica catolică în poziţia de putere care a deţinut-o cândva şi care era ameninţată să dispară. Dacă Papa Ioan Paul al II-lea ar fi continuat cu procesul de apropiere a religiilor atunci biserica catolică ar fi ieşit slăbită din acest demers.

Cum pot fi catalogate acţiunile Papei Benedict – sunt în sensul masoneriei sau contra?

Sunt în orice caz în concordanţă cu masoneria, pentru că şi masoneria se apropie în gândirea şi structurile ei de conceptul templier. Trebuie numai să priveşti tendinţele din biserica catolică în direcţia noţiunii de templier şi gândurile din masonerie în direcţia ideii de templier. Ideea de templier nu a fost deloc trăită în masonerie pentru o perioadă foarte lungă de timp.

Dar masoneria a trăit iniţial acest concept de templier?

Da, la început, dar după aceea nu a mai fost trăit. Evoluţia în cadrul masoneriei indică faptul că ideea de templier va fi conceptul central al masoneriei. Biserica catolică se dezvoltă în aceeaşi direcţie. Accentul trebuie pus pe conceptul de templier. Ce se află în spatele acestei noţiuni? Sigur nu este vorba de a umbla într-o mantie albă şi să te joci de-a cavalerul. În conceptul de templier stă ideea unei dominaţii a lumii! Este vorba numai de acest lucru.

Momentan ies la iveală cazuri de abuzuri sexuale asupra copiilor în instituţii bisericeşti. În acest context îmi amintesc şi cazul molestatorului de copii Marc Dutroux din Belgia unde aproape toţi cei implicaţi erau masoni. Oare se folosesc astfel de structuri de confidenţialitate a masoneriei pentru jocurile lor murdare?

Din punct de vedere al conceptului său, masoneria nu are nimic de-a face cu pedofolia şi pedosexualitatea. Dacă există fraţi sau membri în masonerie care au astfel de înclinaţii şi care se dedau acestor înclinaţii pot folosi structurile masonice pentru a săvârşi infracţiuni neobservat şi ascuns. Aceste lucruri sunt mult mai simplu de săvârşit în structurile masonice decât în public. Acest lucru este trist, regretabil, abject şi scandalos, dar este posibil, şi chiar se întâmplă. Tot ce se întâmplă în cadrul masoneriei şi al bisericii nu trebuie să fie întotdeauna compatibil social şi bun. Din păcate se întâmplă şi multe lucruri rele.

Dacă dumneavoastră ca mason v-aţi întâlni cu un alt mason care este pedofil, ce aţi face?

Aş face tot ce-mi stă în putinţă să-l denunţ pe acest frate şi să-şi primească pedeapsa pe care o merită de la instanţa competentă. Nu aş proteja în niciun caz un astfel de frate.

Cu puţin timp în urmă am citit într-o carte americană despre unele ritualuri în

care se consumă sânge de copii într-un anumit scop. Ştiţi ceva despre aceste lucruri?

Există situaţii în care persoane foarte influente omoară copii în cadrul unor ritualuri. Copiii sunt luaţi pur şi simplu de undeva, din lume.

Exact după cutremurul din Haiti un grup de americani şi băştinaşi au fost arestaţi pentru că au răpit copii orfani.

Într-o astfel de situaţie trebuie să pleci de la premisa că majoritatea copiilor nu supravieţuiesc. Ori ajung la pedofili, ori simt ucişi în ritualuri.

De pedofili?

Nu, termenul de pedofil nu este suficient. Cei care ucid copii pentru ritualuri, nu sunt pedofili, nu sunt oameni ce „iubesc" copii, se delectează cu copii şi vor să-i atingă sexual. Aceştia sunt oameni care văd o necesitate în sacrificarea unui copil pentru a putea realiza un ţel mai înalt. Un astfel de lucru nu are nimic de-a face cu satisfacţia sexuală, ci numai cu faptul că ai la dispoziţie sânge de calitate foarte ridicată, iar cea mai ridicată energetic şi pură calitate o are sângele unui copil. Aceasta este magie neagră sau satanism!

În această carte despre ritualuri era scris că există aşa numiţi „cleaner" ce elimină cadavrele copiilor ce sunt omorâţi în astfel de ritualuri pentru ca angajatorii lor bogaţi şi influenţi să nu fie descoperiţi.

În vremea în care mai eram poliţist am

cunoscut un agent de poliţie ce lucra la omucideri şi chiar raportase omoruri ritualice de acest gen. Nu se poate descrie în cuvinte cu ce te confrunţi acolo. Cum poate avea un om satisfacţie sexuală când este omorât un om – în special un copil mic? Sau este omorât copilul numai pentru a utiliza sângele acestuia în cadrul anumitor ritualuri? Acest agent de poliţie s-a confruntat cu poze de la locul faptelor unde astfel de ritualuri au dat greş, unde s-a întâmplat ceva neprevăzut şi astfel au ajuns în mass-media. Nu se poate descrie ceea ce se întâmplă în acest domeniu medico-legal. Aceste lucruri nu au de-a face cu masoneria. Aceste lucruri nu sunt numai criminale, ci inumane. Cel mai bine ar fi ca astfel de făptuitori să fie eliminaţi…

Sunt de aceeaşi părere. Mai bine să mutăm discuţia în domeniul politic. Conform investigaţiilor mele, Helmut Kohl a fost masonul cu cel mai înalt grad care a avut vreodată un mandat politic în Germania. Puteţi să-mi spuneţi ceva legat de acest subiect? Helmut Kohl a apărut de multe ori cu simboluri şi semne masonice în public.

Helmut Kohl a avut de îndeplinit o misiune şi anume să înlăture vechile structuri existente şi să implementeze Noua Ordine Mondială. El şi-a îndeplinit misiunea foarte eficient. Helmut Kohl este un om cu performante deosebite şi cu un succes extraordinar, dar acest succes nu-i este recunoscut extern şi nici nu va primi vreodată

distincţii sau medalii pentru marile sale fapte politice. În calitate de mason el trebuie să rămână în fundal. Este un om foarte capabil, dar acţiunile sale sunt foarte puţin recunoscute public. Kohl a provocat şi realizat ceva ce a zguduit Europa şi întreaga lume din temelii. Trebuie să te gândeşti serios la ceea ce a realizat acest om în lume.

Helmut Kohl a fost acuzat de trădare pentru că a refuzat teritoriile germane pe care i le-a oferit Gorbaciov. De ce a refuzat aceste teritorii?

Pentru că acest demers nu putea fi finanţat. În acest caz nu este vorba de aspiraţii naţionale, de vechile graniţe, de vechiul teritoriu al „Reich-ului" german. Aici este vorba de o ordine concret realizabilă, de o ordine pe un teritoriu statal. Teritoriul „Reich-ului" german din 1937 a fost la acea vreme o povară financiară colosală. Cele 35 de miliarde pe care le dorea Gorbaciov erau o nimica toată în comparaţie cu ceea ce trebuia investit.

Pe de altă parte teritorile estice redobândite ar fi creat prea multe probleme prin sentimentele nemţilor naţionalişti. Din această cauză unirea germană cu fosta RDG trebuie privită numai ca o etapă. Până acum a fost numai o etapă, iar această unire va rămâne la nivelul de etapă atâta timp cât sentimentele naţionaliste şi reminiscenţele vor atinge un nivel acceptabil.

Abia atunci va avea loc o reuniune cu teritoriile din Est?

Se va întâmpla şi acest lucru, dar procesul încă nu este încheiat. Kohl nu putea face sau forţa o declaraţie politică, ce nu era în concordanţă cu dreptul internaţional. Momentan avem o situaţie juridică incertă în Republica Federală Germania. În viitorul apropiat vor mai avea loc unele evenimente pe această temă.

În momentul actual trebuie sparte aceste structuri vechi, pentru a înmuia aceste structuri ale socialismului real existent şi ale capitalismului existent real; să privatizezi naţiuni şi popoare întregi şi după aceea să le duci din nou la un fel de socialism, dar aceasta este misiunea doamnei Merkel – până acum şi-a îndeplinit foarte bine această misiune.

Care este misiunea ei?

Helmut Kohl a dizolvat vechile structuri şi a pregătit calea pentru o nouă ordine. După aceea au fost privatizate instituţii publice, adică state întregi şi duse la faliment pentru a fi reconstruite ca socialism.

Vă referiţi la RDG?

Nu la RDG, nu mai există RDG acum discutăm de Republica Federală Germania. Asta înseamnă: toată Germania este privatizată, este compusă numai din companii, SRL-uri şi agenţii. Toate organizaţiile ce au fost odinioară de stat simt restructurate în dubioase entităţi private – SRL-uri şi societăţi ce nu sunt în stare să subziste. În următorul pas, doamna Merkel a demonstrat că tot sistemul monetar şi bancar se poate baza pe o

încredere ce este manipulabilă. Statul a arătat în mod evident că nu mai dispune de bani, că nu mai există bani, că pensiile nu mai pot fi plătite, că statul nu mai este în stare să-şi îndeplinească sarcinile, pentru că au dispărut banii. În urma acestui fapt totul a fost privatizat, iar băncile au exercitat o mare influenţă şi o mare încredere asupra oamenilor până la un moment dat, când băncile au dat faliment şi deodată nu mai puteau exista. Atunci a venit statul care şi aşa nu mai avea bani şi le-a dat băncilor din nou bani pentru a le ajuta să se redreseze! Toate aceste gogoşi au putut fi vândute poporului de doamna Merkel! Iar poporul le-a înghiţit! Nu s-a ajuns la panică şi sistemul încă mai funcţionează. Din acest motiv putem merge plini de speranţe înspre viitor. O să vedem că la un moment dat totul va fi naţionalizat şi Noua Ordine Mondială va fi instaurată sub forma unui neosocialism.

Asta înseamnă că vom renunţa din nou la privatizare?

Da, în orice caz.

Este Angela Merkel membră a unei loje de femei?

Plec de la această premisă. Cel puţin consilierii ei sunt masoni pentru că fără sprijin masonic nu putea realiza toate acestea.

Ca ucenică al lui Helmut Kohl trebuia să fie de fapt membră într-o anumită structură masonică. Poate în „Atlantik-Brücke” (podul peste Atlantic)?

Ceea ce face doamna Merkel cu succes nu poate fi realizat fără sprijinul structurilor masonice.

Aţi afirmat că avem o situaţie juridică incertă în Republica Federală Germania. Puteţi să ne detaliaţi puţin aceste lucruri?

Ştiu multe despre acest subiect. De la uniune încoace nu avem o lege fundamentală validă, nu avem o constituţie, nu avem un cod penal, nu avem o legislaţie pentru contravenţii şi judecătorii au o grămadă de probleme din cauza acestui lucru. Cunosc cazuri în care anumite persoane au fost condamnate de instanţe cu argumentaţia că lipseşte baza juridică. Nu poţi câştiga procese dacă nu există legi şi în acelaşi timp nici nu poţi fi pedepsit. Cunosc un mason, ce a devenit foarte activ în acest domeniu din cauza faptului că a fost acuzat de o contravenţie, iar în faţa instanţei a argumentat că nu va plăti pentru că lipsesc legile necesare. Nici instanţa nu a putut face nimic şi nu a fost condamnat niciodată. Era foarte rebel, a şi scris mult pe acest subiect, avea şi o grămadă de procese, iar într-o zi a fost luat şi internat într-o clinică de psihiatrie. Spre norocul său directorul acestei clinici era un frate mason şi din acest motiv a şi fost eliberat din nou. Astăzi trăieşte o viaţă liniştită şi modestă. Nu va mai ataca nicio contravenţie în instanţă, nu va mai face nimic, dar nu este nici la nebuni. El este liber şi se comportă liniştit şi paşnic.

Cred că există o dorinţă a guvernului

actual de a modifica această situaţie. Conform legislaţiei SHAEF Germania trebuia să primească o constituţie nouă după unirea cu RDG, dar acest lucru nu s-a întâmplat. Oare acesta este motivul pentru care guvernul federal vrea recunoaşterea cât mai rapidă a constituţiei UE pentru ca această situaţie juridică să fie clarificată?

Da, acesta este ţelul. Dacă aspirăm la o legislaţie naţională germană, atunci ne întoarcem la conştiinţa rasială, la o limitare naţională. De aceea, este mult mai util pentru noi, pentru Germania sau pentru Europa, să ne supunem unei legislaţii internaţionale, care este gata – dar care nu ar fi recunoscută în acest mod de poporul german. Aici mai trebuie să avem puţină răbdare, iar acest lucru îl critic eu la masonerie: faptul că mulţi fraţi sunt prea înceţi în implementarea ideilor orientate către viitor şi faptul că totul stagnează. Dacă este necesar, aceste popoare, poporul german, poporul englez, ar putea fi forţate prin crize financiare să ia o astfel de decizie. Această criză ar putea fi ocolită. Nu trebuie neapărat să sărăceşti, să înfometezi sau să terorizezi un popor pentru a-l înmuia mai repede. Aceste popoare trebuie să intre pur şi simplu voluntar în Noua Ordine Mondială.

Ce părere aveţi despre conceptul european, pentru că de fapt nimeni nu-şi doreşte UE. Fostul comisar european (şi membru Bilderberg) Jean Claude Juncker a

declarat la un moment dat că legile UE sunt impuse cu toate că nimeni nu le doreşte: *„Stabilim ceva, o punem într-o încăpere şi aşteptăm o perioadă să vedem ce se întâmplă. Dacă nu există scandaluri mari şi revolte pentru că majoritatea nici nu au înţeles ce s-a decis acolo, atunci continuăm, pas cu pas, până nu mai există cale de întoarcere”.*

După simţul meu personal cred că acest concept european nu este de bun augur. După simţul meu personal sunt neamţ. Pe de altă parte nu are rost să construieşti pe astfel de sentimente naţionaliste sau pe reminiscenţe. Trebuie să trăim într-o societate mare şi ne vom putea păstra identitatea noastră ca popor şi în această mare comunitate.

Ştiţi ceva despre organizaţia „Atlantik-Brücke”?

Această asociaţie economică a reuşit să semnalizeze timpuriu după încetarea celui de al Doilea Război Mondial, faptul că din Germania va emana o putere economică. Mari intelectuali germani se asociază astăzi în cadrul acestei uniuni şi exercită o anumită presiune economică şi politică asupra evenimentelor din lume. Pe de altă parte această organizaţie serveşte şi partenerilor comerciali de pe mapamond ca forum de sondare şi ca platformă pentru a avea influenţă asupra evenimentelor din Germania. Ca neamţ trebuie să ai tot timpul în vedere faptul că străinătatea doreşte să menţină la un nivel cât mai scăzut

influenţa Germaniei asupra lumii. Mulţi membri ai acestei asociaţii sunt masoni, dar nu toţi. Un membru, Arend Oetker spunea cândva: „SUA *este guvernată de 200 de familii şi vrem să avem relaţii bune cu acestea”.*

Ce ştiţi despre CER, comitetul celor 300 şi despre Bilderberger?

Noţiunile şi denumirile se schimbă continuu, dar grupurile de persoane rămân aceleaşi. În cazul comitetului celor 300 este vorba de familii din diferite linii de sânge care au percepţii şi ţeluri politice şi economice diferite, dar nu se pot atinge unii de alţii. CFR, comitetul celor 300 şi Bilderberger sunt adunări ce aparţin în mod normal trecutului. Sigur că în aceste organizaţii există încă membri, ei se schimbă în funcţie de posibilităţile guvernării mondiale. Aceştia şi-au pierdut influenţa în favoarea programelor energetice. Lumea politică actuală se desfăşoară parţial şi prin băncile centrale naţionale, iar factorii de decizie simt numai o parte a programului. Aici este secretul şi pericolul perioadei noastre contemporane. Încă nu am recunoscut suficient, nici în mod general şi nici în mod particular, cât de dependenţi suntem deja de câmpurile morfogenetice şi de modulaţia acestora. Toate aceste influenţe energetice se află încă într-o oarecare fază incipientă, iar pe plan mondial nu există nicio insurgenţă împotriva acestor instalaţii. Datorită faptului că de multă vreme nu mai avem o presă şi o mass-media liberă, ne este greu să

recunoaştem adevărul.

De ce băncile centrale naţionale?

Băncile centrale naţionale sunt distribuitorii banilor şi cu siguranţă şi o componentă a sistemului monetar, dar acestea sunt adecvate şi sunt utilizate şi pentru controlarea oamenilor. Întotdeauna este vorba de controlarea oamenilor, acesta este planul, aceasta este Noua Ordine Mondială. Dacă vrei să afli astăzi reşedinţa unei persoane, atunci nu te mai adresezi serviciului de evidenţă a populaţiei pentru că persoanele ce vor să dispară nu se înregistrează la serviciul de evidenţă a populaţiei, iar organizaţiile de investigare cu siguranţă nu vor reuşi să găsească infractorii cu ajutorul serviciilor de evidenţă a populaţiei. Persoanele pot fi găsite cel mai simplu prin casa de asigurări de sănătate şi prin băncile centrale naţionale. O bancă ştie întotdeauna unde se află cel care posedă un cârd şi ceea ce face cu banii săi. Aceste informaţii nu pot fi puse la dispoziţia poliţiei, pentru că nu sunt valabile în faţa instanţei, dar poliţia are acces la ele. Ştiu aceste lucruri pentru că am fost poliţist. Băncile centrale au sisteme IT ce pot supraveghea oamenii, iar băncile mari, băncile naţionale, FES se interesează de bani şi nu de oameni. Din acest motiv este important să ai acces la băncile centrale. De aceea, după dizolvarea URSS-ului, s-a conturat premisa ca aceste noi formaţiuni statale, respectiv noua Rusie, să-şi construiască bănci centrale pentru a controla întreaga populaţie.

După acest demers Rusia a fost sprijinită pe plan internaţional. Aşa merg lucrurile…

Ce ne puteţi spune de Comisia Trilaterală? Aceasta a avut o întâlnire de patru zile în Dublin în data de 06.05.2010.

Comisia Trilaterală s-a fondat iniţial din grupul Bilderberg. David Rockefeller a vrut la acea vreme să introducă şi asiatici în grupul Bilderberg, dar ceilalţi membrii nu au fost de acord. Comisia Trilaterală este compusă din circa 400 de persoane din domeniul economic şi politic din Europa, America şi Asia. Nu am mai multe detalii despre ultima întâlnire, decât faptul că se doreşte salvarea monedei euro pentru că acesta reprezintă un pas important în direcţia monedei mondiale. Un alt subiect discutat a fost cel legat de criza economică, de cum se poate profita de aceasta, pentru a avansa planurile pentru o guvernare mondială.

Unul dintre membri, Mikhail Slobodovsici, un consilier al conducerii ruse, a declarat din greşeală unei persoane din exterior: *„Noi decidem viitorul lumii”*. Şi cu privire la Iran: *„De ăştia trebuie să scăpăm”.*

Păi da, nu s-a renunţat la războiul din Iran. Totuşi şi între aceste persoane există unele disensiuni. Comisia Trilaterală, sunt un grup de lucru pentru grupul Bilderberg, care se întâlnesc de obicei la fiecare patru săptămâni. Comisia Trilaterală elaborează planuri pe care le prezintă grupului Bilderberg.

Guvernarea mondială trebuia de fapt instaurată oficial din anul 2000.

Există o opoziţie din partea anumitor state şi a popoarelor lor. Intemetul are şi el o vină pentru că oamenii ştiu mai multe despre aceste procese. Pe de altă parte există diferite planuri pentru un acelaşi scop. Dacă nu va merge în mod paşnic, atunci se va recurge la forţă.

Radiestezia şi simbolistica

Să schimbăm din nou subiectul.

Credeţi în profeţii? Cât de în serios este luat acest lucru în cadrul masoneriei?

Eu personal cred în profeţiile biblice, pentru că îmi este cunoscută semnificaţia mai profundă a acestor descrieri. Profeţiile marilor clarvăzători din timpurile trecute şi din cele modeme nu au fost niciodată foarte convingătoare. Dacă priveşti Biblia în conţinutul ei simbolistic, în raport cu evoluţia umanităţii, atunci vei observa că există repetări ciclice. Situaţii din descrierile biblice, pot fi proiectate concret pe umanitatea actuală şi se pot trage concluzii cu privire la starea actuală a societăţii umane. Învăţături din cadrul anumitor grade masonice fac trimitere într-un mod foarte concret şi concentrat la profeţiile biblice.

Există în cadrul masoneriei anumite profeţii – în afara Apocalipsei lui Ioan din Biblie – unde se prezice ceva şi se turnează această profeţie? De exemplu preotul italian Don Bosco a avut în anul 1883 un vis profetic şi anume, că în locul unde se află astăzi

capitala Braziliei se va construi un oraş frumos. Pe baza profeţiei sale preşedintele Kubitschek a ordonat ca acolo să fie construită noua capitală a Braziliei.

Există aşa ceva şi în cadrul masoneriei, de exemplu să fie prezis că va veni Noua Ordine Mondială sau ceva de genul acesta?

Da, păi acesta este programul masonilor. Toate aceste lucruri sunt prezise. Construirea templului lui Solomon este programul masonilor, dar nu este vorba de construirea unui edificiu undeva în lume după nişte planuri de construcţie, ci este vorba de reorganizarea întregii comunităţi umane conform acestui plan, a acestui plan de construcţie spiritual. Noua Ordine Mondială este templul lui Solomon.

Acesta este templul lui Solomon din Vechiul Testament?

Nu, este numai o concluzie din Vechiul Testament. Noţiunea Templul lui Solomon descrie de fapto clădire spirituală – o clădire ce nu poate fi demonstrată din punct de vedere istoric. În fond nu contează dacă această clădire a existat cu adevărat sau nu. Templul lui Solomon este o clădire a gândirii, este Noua Ordine Mondială. Este vorba de stăpânirea întregii omeniri, nu prin forţă şi frică ci de bunăvoie. Umanitatea trebuie să-şi dea seama că merită să se subordoneze acestei idei. În momentul în care toţi oamenii acceptă această idee atunci s-au înglobat în această construcţie ca pietre vii. Cu cât mai mulţi

oameni vor purta ideea asta, cu atât mai repede se va dezvolta această clădire. Acesta este un program străvechi al masoneriei care poate fi realizat acum, în perioada actuală. **Ţelul francmasoneriei este deci construirea templului lui Solomon, iar acest lucru înseamnă să instaureze Noua Ordine Mondială. Şeful noii ordini mondiale este** *maestrul constructor de mărime triplă* – **Lucifer.**

Da, el a fost întotdeauna şeful.

Acesta nu este şeful suprem, deci „Bunul Dumnezeu" aşa cum l-a descris Iisus?

Nu, Lucifer este şeful materiei.

„Supreme Being" reprezintă în cadrul masoneriei ceea ce Iisus privea ca pe tatăl său. Există şi un termen german pentru „Supreme Being"?

Nu există niciun termen german pentru aceasta. În germană se spune că masoneria crede într-o divinitate creatoare, pe care o reprezintă sub noţiunea de *Maestrul constructor de mărime triplă.* Dar această noţiune nu este definită, pentru a nu deveni dogmatică. Masoneria are o mare, o foarte mare frică de noţiunea dogmă, dar ea trebuie să fie dogmatică pentru a se putea articula.

Despre acest supreme being nu se discută în mod normal?

Ba da, se discută de el, dar după părerea mea în limba germană nu există un termen care să definească această noţiune la fel de bine ca

termenul din limba engleză.

Dumneavoastră personal în ce credeţi? Credeţi în Dumnezeu?

În legătură cu termenul german de maestru constructor de mărime triplă, vreau să atrag atenţia asupra faptului că este vorba de o divinitate activă din punct de vedere creator, este vorba de un demiurg. Un demiurg este o divinitate ce este în stare să lucreze cu materia şi să formeze materia, dar aceasta nu poate fi decât o divinitate secundară. Acest tip de divinitate nu există numai în cadrul religiilor monoteiste. În Biblie, această divinitate este definită ca Dumnezeu, Stăpânul care a produs imediat după prima creaţie, o a doua. Tot în Biblie citim că după ce l-a creat pe om, acest Dumnezeu l-a exilat pe om pe pământ şi şi-a asigurat grădina Eden cu ajutorul unui înger înarmat, astfel ca omul să nu se poată întoarce. Omul se stabilise la est de Eden şi s-a chinuit din acel moment prin existenţa lui mizeră pe pământ. Omul a fost creat de fapt pentru paradis. Aşa zisa alungare a omului din paradis, reprezintă pentru mine *un* act divin arbitrar ce a avut loc în momentul în care omul l-a recunoscut pe Dumnezeul său creator. Din această clipă Dumnezeu a trebuit să se apere de om.

În decursul naraţiunii biblice, acest Dumnezeu-stăpân şi-a distrus creaţia eşuată înecând-o. Au rămas numai opt oameni în viaţă. Din aceşti opt supravieţuitori, şase oameni sau mai bine spus trei perechi au dezvoltat omenirea

din ziua de astăzi.

Pentru ca aceşti oameni să nu se mai înece încă o dată, ei au construit *un* turn înalt în Babei. Ce s-a întâmplat după aceea, aflăm din cartea întâi Moise, capitolul 11: „Şi *a zis Domnul: «Iată că ei sunt un singur popor şi au toţi o singură limbă; şi acesta-i doar începutul a ceea ce vor face; de acum nu se vor mai opri de la tot ceea ce şi-au pus în gând să facă. Hai să ne pogorâm şi acolo să le încâlcim graiul, pentru ca unul altuia să nu-şi mai înţeleagă limba.» Şi de acolo i-a împrăştiat Domnul pe faţa întregului pământ şi ei au încetat să mai zidească cetatea şi tumul. E pricina pentru care cetatea aceea s-a numit Babilon pentru că acolo a încâlcit Domnul limbile a tot pământul şi de acolo i-a împrăştiat Domnul Dumnezeu pe toată faţa pământului.* „Domnul Dumnezeu devine mânios când oamenii convieţuiesc în pace şi unitate. Cine citeşte cu atenţie Biblia va observa că acest Dumnezeu este împotriva omului. Din acest motiv am un crez sceptic faţă de zeităţi.

Vă rugaţi?

Nu mă rog sub forma în care se roagă lumea în biserică, deci în forme prestabilite, ci ţin un dialog cu zeii sau cu entităţile pe care le numesc zei. Acest lucru se întâmplă foarte des şi spontan. De multe ori mulţumesc pentru situaţiile ce-mi sunt dăruite. Eu nu prea mă rog să cer ceva. Mulţi oameni se roagă numai dacă vor să atingă ceva anume, dacă vor să primească ceva cadou sau dacă au nevoie de ajutor. Acest lucru se întâmplă

foarte rar la mine. Eu mai bine mulţumesc prin rugăciune pentru ceea ce-mi oferă viaţa.

Credeţi în destin sau într-un fir roşu al vieţii?

Cred că fiecare om a primit prin naşterea sa un fel de destin pe această lume, cu ceea ce-i este scris şi ceea ce-l va aştepta în viitor. Nu cred că destinul este implacabil, ci cred că destinul poate fi schimbat prin propriul comportament. Altfel, dacă ne-am cunoaşte destinul am cădea în fatalism. Deci poţi să intervii în propriul destin, în propriul program.

Acest destin este creat de o substanţă primară?

Cred că este propriul suflet şi un program, respectiv o vocaţie şi o misiune pe care omul o primeşte în momentul în care se încarnează pe pământ.

Ne puteţi spune ceva de ochiul atotvăzător? Este acesta o reprezentare a lui Dumnezeu?

Ochiul atotvăzător, ce este adus în legătură cu Illuminati şi cu masonii are un înţeles foarte clar. Pupila ca cerc interior, semnifică templul lui Solomon, irisul ca cerc următor este Ierusalimul, zona ovală a ochiului, Israelul şi restul formelor geometrice au un înţeles ce se potriveşte cu acest sistem. Trebuie avut în vedere ce reprezintă termenele Ierusalim şi Israel, (fig. 37, p.135 şi 42)

Există o zicală foarte veche a cioplitorilor de piatră şi a masonilor ce se potriveşte foarte bine:

Astfel găseşti trei în patru ce merg prin unu în centru.

Din nou din centru în trei prin patru în compas, complet liber.

Punctul, care merge în compas, care stă în pătrat şi trianglu.

Dacă nimeriţi punctul, vedeţi totul clar şi vine din sărăcie, frică şi pericol.

Astfel deţineţi toată măiestria.

Dacă nu înţelegeţi, totul e degeaba.

Tot ce aţi învăţat.

Vă acuză în curând, cu aceasta, plecaţi!

Fig. 42:
Şorţ masonic cu ochiul atotvăzător.

Ce rol joacă obeliscurile din oraşe?

Omenirea este într-un anumit fel dependentă de energia cosmică. Energia cosmică poate fi captată uşor prin ridicături, prin coamele munţilor, pe aici curg liniile de putere pe pământ, linii ce pot fi amplificate cu ajutorul clădirilor şi monumentelor sacrale. Alimentarea cu energie cosmică se face foarte greu în zona de şes ca de exemplu în deşert, în special în şesurile situate foarte jos. De aceea, s-au utilizat obeliscuri de

forma unui ac în Egipt în şesurile situate la joasă altitudine, pentru a atinge în atmosferă energie cosmică şi a o capta. Această energie cosmică poate fi amplificată ulterior, poate fi transportată şi poate fi modulată într-o oarecare măsură, dar această energie este întotdeauna necesară. Omul nu se poate dezvolta numai cu energie terestră, el are întotdeauna nevoie de această energie cosmică. Dacă am compara aceste obeliscuri, aceste ace dispuse în picioare, cu acele de acupunctura, atunci acestea ar fi ca un ac de acupunctura la corpul uman, care punctează şi transmite energii în pământ. Obeliscul poate reamortiza energiile haotice. Un ac de acupunctura poate aduce meridianul din nou în flux şi astfel să însănătoşească omul. La fel se întâmplă şi cu pământul, cu solul, pentru că şi pământul mai trebuie vindecat din când în când. El trebuie să intre în armonie, pentru ca şi oamenii care locuiesc pe pământ să poată convieţui în armonie.

Noi, ca fiinţe umane suntem puternic marcaţi de radiaţii – atât de radiaţii cosmice, cât şi de radiaţii terestre. Orice om a simţit aşa ceva şi toţi am auzit de pânza freatică şi de efectele pânzei freatice. Suntem influenţaţi şi de Lună, Lună plină, Lună nouă şi ne comportăm altfel când se modifică energiile cosmice, iar aceste lucruri pot fi dirijate şi corectate cu ajutorul unor astfel de ace dacă ceva iese din armonie. În marile oraşe astfel de obeliscuri sau monumente în formă de coloană,

sunt dispuse în puncte cheie pentru a influenţa întregul câmp energetic al metropolei. Trebuie avut în vedere faptul că, dacă într-un spaţiu restrâns convieţuiesc atâţia oameni, se poate ajunge foarte repede la agresiuni sau la stări în comportamentul oamenilor, ce sunt greu de controlat. Pentru a preveni aşa ceva, respectiv a putea dirija aşa ceva, mai bine se construiesc în punctele energetice ale metropolelor astfel de ace sub forma unor coloane cu anumite personalităţi. Ca faţadă, se aşază un monument în cinstea cuiva, dar de fapt se dirijează energia oraşului şi se menţine populaţia într-o stare manipulabilă.

Fig. 43: Obeliscul din piaţa Sf. Petru

Fig. 44: Oraşul Vatican surprins de sus cu

obeliscul

Fig. 45 şi 46: Via di Conciliazione este strada ce duce direct la biserica Sf. Petru, în inima statului Vatican. În stânga este obeliscul de 13 etaje. În figura din dreapta, se poate vedea foarte bine aleea obeliscului ce duce direct în Piazza San Pietro.

Fig. 48: Un alt obelisc este ***Cleopatra-Needle.*** Acesta este dispus în Londra pe malul Tamisei.

Fig. 47: în inima oraşului Washington, în centrul puterii este dispus monumentul Washington.

Fig. 49: Simbolul gradului 33 în Ritul Scoţian. La picioarele fenixului stă scris textul ***ordo ab chao*** – ordinea din haos.

Fig. 50 stânga sus: Noul Supreme Court din Israel, sponsorizat de familia Rothschild. Pe acoperiş se află o piramidă, ce se scufundă într-un semicerc.

Fig. 51 dreapta sus: Templu masonic cu piramida pe acoperiş. Vârful ascuţit lipseşte simbolic.

Fig. 52 stânga jos: Piramida de pe Supreme Court din Israel fotografiată din apropiere. În partea superioară apare simbolic ochiul atotvăzător sau „ochiul lui Horus” înglobat în formă de cerc. Mai există şi coincidenţe…

Fig. 53 dreapta jos: Obeliscul din Supreme Court Israel, ce nu reprezintă în detaliu altceva decât o piramidă ridicată la cer, ce există în toate centrele de putere ale masonilor.

Dacă luăm exemplul dat de dumneavoastră unde comparaţi obeliscurile cu acele de acupunctură şi menţionaţi meridianele, atunci putem pleca de la premisa că de la un obelisc la altul se poate

transmite energie, nu numai pentru a menţine oraşele liniştite, ci energia de acolo să fie transmisă şi în altă parte.

Acest lucru este posibil şi se practică dintotdeauna – transmiterea energiei de la punctul A la punctul B prin intermediul meridianelor de pe glob – chiar există anumite puncte puternice de energie şi puncte de comandă pe globul pământesc ce sunt ocupate şi dirijate de cei iniţiaţi. Există de exemplu puncte energetice necunoscute în Caucaz, ce sunt de importanţă majoră pentru dirijarea globală, iar acestea sunt atât de importante încât stăpânii sau cei care doresc să stăpânească, îşi însuşesc aceste teritorii. Acesta este şi unul din motivele pentru care Adolf Hitler a investit atâta energie în bătălia de la Stalingrad. Stalingrad este un punct cheie pentru a ajunge la o regiune din Caucaz, ce trebuie ocupată pentru o eventuală stăpânire a lumii. Acesta este motivul pentru care în Georgia şi în zonele înconjurătoare, ce sunt astăzi focare de criză, există tulburări populare, pentru că mulţi deţinători de putere vor să aibă influenţă asupra punctelor energetice din acea regiune.

Acolo există diferite centre energetice, iar acestea sunt ecranate foarte puternic. Mulţi iniţiaţi se află acolo pentru a apăra aceste regiuni, dar multe persoane, naţiuni, grupări avide de putere încearcă să pătrundă în aceste regiuni. Acestea sunt motivele ascunse pentru conflictele din aceste regiuni sărace şi aproape nepopulate.

Blocurile zgârie-nori nu sunt tot un fel de obeliscuri? De exemplu turnul expoziţional din Frankfurt?

Turnul expoziţional este cu siguranţă un rezonator de formă, ce a fost construit cu bună ştiinţă acolo pentru a fi utilizat ca atare. Tumul este situat pe un punct de dirijare, ăsta fiind şi scopul lui. Conform cunoştinţelor mele acest turn este utilizat şi pentru producerea de holograme. Familia Rotschüd, care face de asemenea parte din rândul masoneriei, au aici punctul de plecare al imperiului lor. Cu siguranţă nu se utilizează o astfel de clădire impozantă numai pentru aspectul ei exterior. Nici zgârie-norii nu se limitează numai la unele măsuri administrative şi la faptul că încap cât mai mulţi oameni în birourile lor, ci se transmite un program, un câmp morfogenetic pentru a impresiona şi a influenţa oamenii – şi anume ca acest sistem să fie acceptat uşor. Ei trebuie să promoveze acest lucru, pentru că eficienţa sistemului monetar se sprijină pe încredere. Dacă omul sau populaţia nu mai are încredere în bani şi în bancă, atunci se prăbuşeşte tot acest sistem.

Ce ne puteţi spune despre cifrele 3,11 şi 33?

Pentru masonerie 3 este cifra cea mai importantă, exprimată corect aceasta este 3x3 – cifra sfântă. Un mason îşi semnează deseori scrisorile cu literele „IDUHZ”, adică mai întâi formula *„Cu salutări cordiale”* şi după aceea

„IDUHZ”. Aceste litere semnifică *„în cifra sfântă pentru noi”.* Cifra noastră sfântă este 3x3. Aceasta nu este tot una cu 9 chiar dacă 3x3 = 9. Cifra trei apare de trei ori. Această formaţiune este sfântă pentru masoni şi este construibilă, fiind o funcţie aritmetică şi geometrică, iar întregul edificiu intelectual al masoneriei şi cea mai mare parte a simbolisticii este construită pe această cifră, acest 3x3.

În masonerie vei întâlni de multe ori şi cifra 27 şi, în special 81. Cifra 81 are o semnificaţie majoră nu numai pentru masonerie, ci şi pentru templieri, pentru întregul concept cavaleresc în construcţia edificiilor intelectuale. De obicei în masonerie lojele sunt întemeiate cu nouă fraţi. Unele ritualuri pot fi realizate numai dacă ai 9 participanţi. Conform relatărilor biblice, templul lui Solomon a fost construit şi administrat cu ajutorul a 9 funcţionari. Descrierile din Biblie pun în mod expres accent asupra faptului că Solomon a utilizat 9 funcţionari pentru templul său, funcţionari, ce aveau diferite funcţii în cadrul templului. Dacă plecăm de la premisa că această clădire nu a existat în realitate, ci reprezintă o entitate spirituală, atunci poţi înţelege într-o oarecare măsură de ce masonii încep cu cifra 9, când sunt alcătuite organizaţii noi, sau dacă simt modificate anumite lucruri.

De ce utilizează masonii astfel de date alese în care apar aceste cifre?

Pe de o parte acest lucru este legat de

astrologie, numerologie şi cabalistică. Anumite evenimente simt programate la anumite date exacte, pentru a folosi o energie favorabilă acţiunii respective – dar numai secundar. În principiu nu are nimic de-a face cu puterea. Arată că eşti destul de puternic pentru a programa un eveniment în aşa fel, încât să se întâmple la un moment dat. Este o demonstraţie a puterii.

Cum este cu cifrele 11 şi 13? De exemplu la fondarea SUA, care este în mod evident un stat masonic?

Acestea sunt pretenţii la putere pe care le ridică şi impune structura şi organizaţia. Organizaţia este fondată pe 3x3, iar capacitatea portantă şi stabilitatea o are tot prin 3x3. Acest efect este dirijat în exterior prin cifrele 11 şi 13, mai există o mulţime de alte cifre, dar 11 şi 13 se evidenţiază prin efectul lor, în exterior.

Foarte frumos, dar ce înseamnă asta exact?

Hm, în mod normal ar trebui să trec peste această întrebare în mod iscusit şi fără să remarcaţi, dar insistenţa cunoscută şi temută a lui Jan van Helsing nu scapă nimic, (râde)

Masoneria are puţine indicii concrete legate de aceste cifre. Din conţinuturile ei rezultă o importanţă foarte mare a acestor cifre. În afara masoneriei există puncte de vedere ce atribuie cifra 11 dezordinii. În acelaşi timp 11 este cifra înţelepciunii. Superficial aceste cifre simt greu de înţeles şi de aceea vreau să intru mai în detaliu.

Dezordinea este haosul şi numai din haos se poate naşte ordinea. Fiecare sistem şi fiecare ordine ce este elaborată de om, va ajunge la un moment dat la propriile sale limite. Noi trăim în imperfecţiune. Pentru a putea asigura la finalul unei dezvoltări pozitive un succes continuaţiv, noul început trebuie fundamentat pe un haos cauzat în mod voit. Pentru acest lucru este nevoie de foarte multă înţelepciune. Înţelepciunea este cu totul altceva decât inteligenţa. Înţelepciunea reprezintă mult mai mult decât pregătirea, ştiinţa şi inteligenţa. Omul capătă înţelepciunea numai prin suferinţă! Există mulţi oameni ce vor să pară înţelepţi, dar există puţini oameni care îşi asumă suferinţa, pentru a fi atins această înţelepciune. Din acest motiv există foarte puţini înţelepţi cunoscuţi public.

Am menţionat deja faptul, că pe calea de iniţiere din Marea Lojă Naţională a masonilor din Germania, în Ordinul Francmasonic există numai 10 grade. Acest lucru nu este tocmai adevărat, pentru că există şi un grad 11 care poate fi atins numai de foarte puţini fraţi. Acest grad este cu totul deosebit, iar fratele care a atins acest grad poartă din nou şorţul alb modest, pe care-l poartă şi ucenicii. În acest lucru constă înţelepciunea.

Dacă cifra 11 reprezintă şi în masonerie dezordinea sau haosul, ne putem face o idee, ce trebuie avut în vedere când proiectăm această cifră asupra evenimentelor din lume. În următoarea cifră 12 recunoaştem o putere ce

exercită un efect conducător şi de consolidare asupra noului proiect, asemănător zodiacului. După cum am spus deja mai înainte cifra 12 a zodiacului are un efect special asupra celor 9 funcţionari ai templului lui Solomon.

Dacă noua operă este creată şi a primit un fundament solid şi puternic, atunci este încoronată de succes prin cifra 13. Cifra 13 este un omen rău în concepţia occidentală pentru că într-o vineri 13 a fost dizolvat ordinul templier. Cifra 13 este de fapt o cifră norocoasă.

Să privim întregul context:

11 = înţelepciune.

12 = fundament şi putere.

13 = noroc şi bucurie şi să introducem în acest context enunţul cu cele trei coloane ale masoneriei, ce sunt intitulate *înţelepciune, putere, frumuseţe.* Astfel am descoperit din nou o reţetă de succes.

Mulţumesc! Ce ne puteţi spune despre structura oraşului Washington DC. ×întregul centru este construit după simbolistica masonică – clădirile, străzile şi locurile de amplasare a obeliscurilor...

În timp ce în Europa masonii lucrează şi operează mai mult pe ascuns, nu putem trece cu vederea faptul că în SUA masonii sunt omniprezenţi. O mare personalitate a fost George Washington, fiind ca mason conducătorul suprem al armatei continentale în războiul american de independenţă, (fig. 4, p.15) El a fondat un stat

federal, iar oraşul Washington a primit numele său în perioada în care acesta mai era în viaţă.

În Washington există o mulţime de clădiri monumentale masonice, care au fost construite expres în onoarea masoneriei. Există şi o ordine geometrică în teritoriul oraşului Washington, din care reiese semnificaţia masonică. Această prezenţă masonică este o reprezentare intenţionată a puterii pe care o exercită masonii în SUA. Trebuie avut în vedere faptul că aproape zece la sută din populaţia masculină este membră a lojelor masonice. În comparaţie cu Germania în SUA nu există niciun fel de temeri faţă de public.

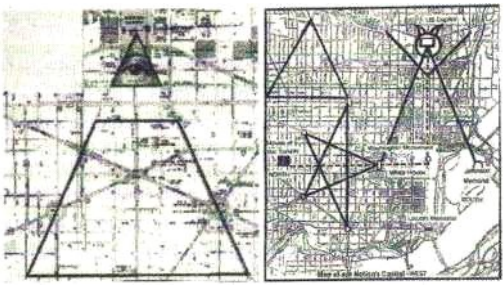

Fig. 54 dreapta: Planul oraşului Washington DC. Imaginea oraşului şi străzile către cele mai importante locuri reprezintă o pentagramă. Vârful din dreapta indică direct Casa Albă. În dreapta deasupra „încornoratului" se află capitoliul SUA.

Fig. 55 stânga: Străzile din Washington nu sunt dispuse numai în formă de pentagramă. Acestea indică şi o piramidă cu vârful ridicat ce indică de asemenea Casa Albă.

Ce rol au jucat din acest punct de vedere turnurile gemene ale World Trade Center?

Dacă privim turnurile gemene din New York

din punct de vedere simbolistic, în raport cu templul lui Solomon, atunci putem vedea prin turnurile gemene coloanele Jachin şi Boas, ce au stat în afara templului lui Solomon conform relatărilor biblice. Important este faptul că aceste coloane independente erau dispuse în afara templului şi nu sprijineau sau susţineau clădirea templului, (fig. 26, p.59) Acestea erau un simbol independent de necesitatea arhitectonică a construcţiei templului.

Masoneria vede în acest templu un edificiu spiritual şi pentru alinierea acestui edificiu spiritual, simt necesare două coloane după care să te poţi orienta, iar acestea reprezintă la rândul lor templul. Acest templu este expresia unei puteri, pentru că în perioada existenţei acestui templu poporul Israel deţinea cea mai mare putere şi a cunoscut apogeul. Înaintea acestei perioade, deci înaintea templului şi a lui Solomon poporul lui Israel nu era încă unificat, iar după Solomon poporul s-a destrămat. De aceea există această puternică forţă simbolică şi expresia acestei puteri.

Dacă turnurile gemene reprezintă cele două coloane din faţa templului lui Solomon, a acestui edificiu de putere, atunci înseamnă că: *„Acela care a construit aici aceste coloane, revendică puterea asupra materiei, asupra oraşului New York, cât şi puterea globală şi anume dirijată prin intermediul banilor*

Avem un sistem monetar, ce a fost construit

pa baza dobânzilor şi care a funcţionat bine secole întregi, dar astăzi a ajuns la final. Sistemul de dobânzi s-a autodepăşit, mai este încă foarte puternic, dar din punct de vedere contabil nu mai poate exista. În paralel avem un sistem monetar islamic fără dobânzi, care s-a instaurat cu mare succes în lume, dar încă nu a penetrat piaţa. Acum au revendicat alţi stăpâni ai banilor acest edificiu de putere spiritual şi este posibil ca şi turnurile gemene Petronas din Kuala Lumpur să ridice pretenţia de a fi aceste două coloane Jachin şi Boas. Aici apare o problemă, pentru că, dacă două grupări diferite din lume revendică puterea asupra acestui edificiu grandios „Templul lui Solomon" şi vor să-şi amplaseze simbolurie acestuia, Jachin şi Boas, atunci o pereche de coloane este în plus.

Are sens...

Numai un grup are dreptul legal să revendice această putere. Istoria a arătat că deja la construcţia turnurilor gemene din New York de către familia Rockefeller au apărut proteste şi au existat repetate sabotaje încă de la întemeiere. Ameninţări au existat tot timpul. Aceste două clădiri erau păzite intensiv, dar la un moment dat s-a văzut că aceste clădiri trebuiau să dispară. Războiul ideologic a fost pierdut, de aceea trebuiau îndepărtate într-un anumit fel. Cum s-a ajuns în mod concret la îndepărtarea celor două turnuri am văzut cu toţii. Dacă informaţiile mele sunt corecte, atunci noua putere monetară a

autorizat bancherii newyorkezi să-şi dărâme singuri turnurile. Din acest motiv au fost implicate CIA ŞI Mossad-ul în această operaţiune.

Este exclus ca această acţiune să fi fost realizată de nişte amatori în mod spontan şi surprinzător, pentru că la această acţiune au colaborat mult prea multe organizaţii. Este foarte trist, că acolo au murit atâţia oameni – dacă totul s-ar fi derulat cum ne-a fost prezentat iniţial, ar fi murit mult mai mulţi oameni în cadrul acestui dezastru.

Această operaţiune a fost planificată cu mult timp înainte şi toţi participanţii, chiar şi cei din partea perdanţilor au colaborat la această acţiune, pentru a o concretiza atât de bine şi a o putea vinde omenirii.

Sigur că această operaţiune a fost folosită şi pentru o răsturnare bruscă a situaţiei, în acest fel a fost eliminată ieftin o clădire poluată cu azbest; s-a început un război cu un duşman ce nu a fost niciodată duşman; au fost înăsprite legile pe plan mondial. Concluzie: Dacă aceşti oameni întreprind ceva, atunci o fac drastic.

Acum sintetizez eu informaţiile: Ţelul masoneriei este construcţia templului lui Solomon – şi anume în lume. Aceasta este Noua Ordine Mondială.

Templul lui Solomon este reprezentat în templul masonic. Coloanele Jachin şi Boas sunt intrarea în templul lui Solomon, care – conform prezentării oficiale a masoneriei –

reprezintă împărăţia lui Dumnezeu. Pentru că ambele coloane sunt aşezate invers în templul masonic şi altarul este dispus în est, în realitate împărăţia lui Lucifer. Este corect până la acest punct?

Da.

Astfel cele două turnuri gemene din New York privite ca Jachin şi Boas ar fi fost să zicem intrarea în templul lui Solomon din această lume – în împărăţia lui Lucifer. Şi aceste afirmaţii sunt corecte?

Da.

Atunci se poate interpreta că New York este sediul de guvernare a conducătorilor luciferieni – Illuminati?

De asemenea corect.

Iar aceste două turnuri au fost distruse. Cum poate fi interpretat acest lucru?

A fost mutată puterea monetară.

Acum cele mai înalte coloane Jachin şi Boas simt turnurile din Kuala Lumpur. Semnifică acest lucru că stăpânirea banilor a fost mutată în Asia?

Aşa se pare, pentru că pretenţiile de stăpânire se mută. După cum am spus, acestea sunt presupunerile mele personale, nu au nimic de-a face cu masoneria.

Distanţa dintre Twin-Tower este un semn asupra faptului că puterea monetară nu mai este intactă. Acest lucru ar putea avea un sens. În Japonia trăieşte fostul redactor şef

din Asia de Sud-Est al revistei Forbes, Benjamin Fulford, care susţine că a fost ales de o societate secretă chineză şi de Yakuza japoneză pentru a duce un ultimatum Illuminatilor. Illuminati, sau mai exact spus, familiile Rothschild şi Rockefeller cu diversele lor organizaţii, trebuie să se retragă, altfel vor fi lichidaţi de societăţile secrete asiatice. Această avertizare se transmite o singură dată şi după aceea se acţionează. Aceştia ar ţinti direct ochiul piramidei şi ar elimina primii o mie de Illuminati ce conduc organizaţia. Lucrul acesta ar putea fi evitat dacă Illuminati s-ar retrage voluntar. Ei îşi pot păstra palatele, dacă sunt dispuşi să se implice în acţiunea de salvare a planetei.

Nu sunt sigur că domnul Fulford spune adevărul. Un lucru este cert, există o transbordare a puterii şi a banilor în Asia. Alte structuri, decât cele ce ne simt cunoscute nouă, ca de exemplu FED, City of London şi BIZ, Bank for Internaţional Settlement, şi-au anunţat pretenţia de stăpânire. Dacă acest lucru a fost motivul principal pentru înlăturarea turnurilor nu vă pot spune, dar acest lucru a participat cu siguranţă, simbolic.

Acum ar fi interesant de privit ce se întâmplă cu cealaltă tabără, cu City of London, pentru că acestea sunt aceleaşi familii de bancheri. Acest lucru poate fi observat în cadrul unuia dintre următoarele ritualuri, în care regina din

Buckingham Palace este condusă la City of London. Poarta către City este încuiată în mod normal. În cadrul acestui spectacol anual, regina se duce şi bate la această poartă. Îi este adresată întrebarea: *„Cine este?"* şi ea va răspunde *„Regina Angliei cere accesul în City of London".*

City of London nu este centrul oraşului Londra, ci o entitate suverană a unei organizaţii puternice, asemănătoare Vaticanului dar raportat la nobilimea monetară. Atâta timp cât nobilimea şi structura monetară îi permite reginei să intre pe teritoriul acestei nobilimi, adică în City of London atâta timp ea va guverna şi va fi în continuare o figură simbolică. În imperiul britanic trebuie să ne uităm la trei instituţii *the Parlament, the Crown* şi *the Queen* şi, trebuie să avem în vedere că instituţiile *the Crown* şi *the Queen* sunt două instituţii complet diferite. Regina trebuie să întrebe în fiecare an dacă mai este recunoscută de City of London, de această structură de putere. Până acum totul s-a derulat fără probleme, iar acest ritual poate fi văzut în fiecare an de ziua Lord-Mayor7 s Day. Ar trebui să ne uităm atent dacă se schimbă ceva, dacă în acest an ritualul de ziua Lord-Mayor7 s-Day va avea loc sau dacă se va manifesta sub altă formă – acest lucru ar însemna că nu mai există vechile structuri de putere.

Cu ceva zile în urmă am avut ocazia să discut cu un membru al unei organizaţii secrete sud-coreene, iar acesta mi-a declarat următoarele:

Momentan conducătorul suprem al Illuminati este un sud-coreean cu domiciliul în Hong Kong. El este unul din cei şapte, iar printre aceştia este reprezentată şi regina Angliei, George Bush sr. Şi Mubarak, care reprezintă la rândul lor familiile şi clanurile lor. Aceştia se autointitulează „The Foundation”. Acest informator relata că regina Angliei şi acest Illuminati sud-coreean s-au întâlnit cu câteva luni în urmă şi regina a fost de acord ca lira sterlină şi naţiunea britanică să se prăbuşească. Asta ar însemna că puterea monetară se transferă cu adevărat în Asia. Informatorul meu sudcorean a vorbit urât despre diverse familii de bancheri din New York şi Anglia, susţinea că puterea lor s-a dus. Noua Ordine Mondială va fi instaurată vizibil pentru toată lumea în 2012 şi jumătate din omenire va fi exterminată.

Interesantă a fost informaţia sud-coreeanului, că şeful Illuminati ar avea vârsta de 160 de ani cu ajutorul unui mineral special extras din pământ. Această substanţă ar putea încetini procesul de îmbătrânire de la vârsta de 60 de ani şi are efect abia de la această vârstă. Omul meu de legătură îl cunoaşte personal pe fiul conducătorului suprem al Illuminati şi eu sunt de asemenea interesat să-l cunosc personal pe acesta.

O altă persoană interesantă cu care am avut un schimb de e-mail-uri săptămâna

trecută şi căruia i-am trimis versiunea în limba engleză a cărţii mele „Să nu atingi această carte!” este miliardarul american Kevin Trudeau. Kevin Trudeau a devenit faimos prin cartea sa „Natural Cures” care s-a vândut în milioane de exemplare. El susţine că a participat personal la o conferinţă a grupului Bilderberg şi că s-a întâlnit de-a lungul anilor cu mai mulţi membri ai acestui grup. Trudeau susţine de asemenea, că a luat masa cu familii Illuminati de top pe iahturile lor de 60 de metri în Monaco. Aici s-a discutat foarte deschis că suprapopulaţia reprezintă momentan grija principală a elitei şi că s-a decis eliminarea a *„două treimi din populaţia proastă”* a planetei. Illuminati ascund agenda lor în spatele retoricii umanitare şi discută despre necesitatea reducerii naturale a populaţiei mondiale, prin mijloace de protecţie şi pregătire.

Kevin Trudeau explică de asemenea că familiile de top nu sunt „rele” şi că sunt convinşi de faptul că tot ceea ce întreprind este spre binele întregii umanităţi şi al viitorului planetei noastre. Familiile de top sunt de părere că există două clase de oameni pe pământ: clasa dominantă şi clasa muncitoare. Ce mi se pare interesant este faptul că aceste familii nu se definesc neapărat prin bani sau putere, ci prin proveniența lor genetică – după cum aţi

afirmat şi dumneavoastră mai înainte. Chiar discutăm de o linie de sânge. Kevin Trudeau a confirmat acest lucru.

Exact!

Acest lucru era cunoscut de către ministrul de externe al Reich-ului Walter Rathenau (1867 – 1922) care a afirmat la vremea lui: *„Numai 300 de bărbaţi care se cunosc reciproc, conduc şi guvernează destinul Europei. Ei îşi aleg descendenţii din propriii lor urmaşi. Aceşti bărbaţi au puterea de a termina orice stat ce-i dezaprobă*

Găsesc foarte deziluzionantă declaraţia acestor familii Illuminati despre persoane ca Alex Jones, Trudeau sau ca mine, care informează despre aceste lucruri, că noi nu am fi „duşmanii" lor, pentru că desensibilizăm oamenii cu privire la aceste fapte. Ce spuneţi despre asta?

Eu sunt de aceeaşi părere, altfel nu m-aş afla astăzi aici cu dumneavoastră şi nu aş da acest interviu. Oamenii trebuie să fie pregătiţi într-o anumită formă la ceea ce se va întâmpla în următorii ani. Aceasta este într-o anumită măsură un alibi pentru noi…

Kevin Trudeau a explicat într-un interviu că Illuminati sunt împărţiţi în două tabere. O tabără are o părere categorică că sunt genetic superiori restului omenirii. Cealaltă tabără – care este formată preponderent din membrii mai tineri ai familiilor – au o părere

în „spiritul modern” că există diferite tipuri de oameni, unii sunt mai isteţi, alţii simt mai talentaţi şi alţii mai motivaţi. În general fiecare poate avea succes sau insucces. Cei ce au succes – indiferent de provenienţa lor – trebuie să fie răsplătiţi.

Să ne ocupăm de câteva subiecte ce se referă la domeniul imaterial.

Aţi amintit mai înainte de radiestezie. Ce înţelegeţi exact prin acest termen, ce semnificaţie are acesta în masonerie şi pentru dumneavoastră?

Radiestezia este percepţia senzorială a omului a anumitor radiaţii de pe pământ şi din cosmos. În cel mai comun sens acest lucru înseamnă căutarea cu bagheta magică. Orice om a auzit câte ceva de cursurile de apă subterane, de exemplu că pe acestea se doarme rău, iar în acest caz trebuie să schimbi poziţia patului, respectiv trebuie schimbate radiaţiile. În afara cursurilor de apă subterane există multe radiaţii terestre şi cosmice – radiaţii ce influenţează omul. Cunoaştem acest lucru şi din horoscop, fiecare este marcat de zodia lui şi este dependent într-o oarecare măsură de această zodie. În funcţie de când te naşti ai anumite caracteristici tipice, iar stelele nu-l forţează pe om, ci îi dau o anumită înclinaţie pentru un anumit comportament. Orice radiaţie de pe pământ sau din cosmos îl poate înclina spre un anumit comportament. Pentru sălile noastre de ritualuri acest lucru are

următoarea semnificaţie: dacă promovezi această radiaţie şi o aplici intensiv şi sprijini un om în cadrul acestei locaţii – prin texte, imagini şi muzică adecvată – atunci acest om este înclinat să perceapă anumite gânduri într-un alt mod decât ar face-o în alte locuri. Ritualurile sunt orientate în principal asupra subconştientului.

În cadrul acestui subiect putem aminti de Leylines şi de aşa numitul reticul de câmpuri magnetice. Acestea simt legate de radiestezie, adică punctele radiestezice se află deseori pe reticulul câmpurilor magnetice ale Terei.

Da, dar nu este reticulul de câmpuri magnetice. În radiestezie se face deosebire între diferitele réticulé. Cel mai cunoscut şi primul reticul este aşa numitul reticul Hartmann. Reticulul Hartmann este numit şi *linia orientării.* Acest reticul este orientat spre nord/sud şi est/ vest la fel cu câmpul magnetic şi are o anumită mărime a ochiului de plasă. Cu ajutorul acestui reticul nu se poate verifica şi stabili numai direcţia geografică, ci şi orientarea personală a omului. De aceea în trecut clădirile sacrale nu au fost construite numai în direcţiile geografice, ci şi după aceste linii energetice şi anume pentru a realiza în primul rând o bază fizică. În domeniul metafizic – deci în domeniul primului reticul sau în *linia orientării* – se poate măsura puterea caracterului unui om, cu ajutorul baghetelor de căutare a cursurilor de ape subterane şi dacă

orientarea personală a omului în viaţa de zi cu zi este definită în mod clar sau dacă există abateri.

După aceea există un al doilea reticul aşa numita reţea curry, cunoscută prin doctorul german Dr. Manfred Curry. Vechii maeştrii constructori ai domurilor numeau acest reticul *linia vieţii*. Asta înseamnă că acest reticul este o formă de energie a cărei lungime de unde este cunoscută. Aşa ceva poate fi măsurat, scanat şi poate fi demonstrat fizic cu ajutorul osciloscoapelor. În zona unor astfel de linii la om, există o accelerare a metabolismului. Plantele cresc mai bine pe astfel de linii sau intersecţii decât în zonele limitrofe. Animalele bolnave se retrag în astfel de puncte de intersecţie, dar ar evita acest punct dacă ar fi sănătoase. Animalele nu simt atât de neastâmpărate precum omul. Omul încearcă întotdeauna să găsească locuri pozitive – denumite şi câmpuri de putere. Dacă stai prea des în astfel de locuri, sistemul imunitar cedează şi omul se îmbolnăveşte cu toate că el stă în astfel de locuri tămăduitoare şi sfinte.

Mai există şi un al treilea reticul, acesta a fost numit de vechii maeştri ai domurilor *linia elocvenţei,* iar aceste linii sau energii conţin energii creative, ce sunt avantajoase în cadrul unui proces creativ. În practică ar însemna că dacă ai locul de muncă amplasat pe aşa o *linie a elocvenţei*, poţi să gândeşti foarte bine şi să fi creator fără să oboseşti. Dacă o astfel de linie se află în zona dormitorului atunci vei avea vise

foarte neliniştite, nu poţi dormi şi a doua zi vei fi neodihnit.

Maeştrii constructori de domuri, au cunoscut aceste şi multe alte réticulé şi energii şi au amplasat clădirile lor sacrale în cadrul unor astfel de structuri. Suplimentar ei au intensificat aceste structuri prin rezonatoare de formă şi au reuşit cu ajutorul acestor cunoştinţe să impresioneze şi să ajute credincioşii. Există de exemplu biserici de pelerinaj, în care simt ameliorate sau vindecate anumite afecţiuni. Dacă de exemplu s-au găsit astfel de locuri, ce aveau din cauza acestor unde, să zicem, un efect pozitiv asupra rinichilor, atunci se construia în trecut o biserică sau o capelă pe acest loc, iar oamenii cu probleme de rinichi se vindecau aici.

Deci nu din cauza bisericii sau a preoţilor?

Nu, în niciun caz din cauza bisericii, ci mai degrabă din cauza radiaţiilor. Aceste lucruri erau cunoscute numai oamenilor de odinioară, care aşezau numai pietre şi îşi puneau membrii de trib în aceste locuri pentru a se însănătoşi.

Ce este cu aceste Leylines? Astăzi se ştie că în special în Franţa, Anglia şi Germania s-au construit biserici şi catedrale pe astfel de leylines. Oare din acest motiv?

Da, din acest motiv. Toate structurile ce acţionează şi sunt influenţabile au fost construite pe aceleaşi linii pentru a realiza în aceste clădiri programe identice sau asemănătoare. Să luăm ca

exemplu un curs de ape subterane, care emite radiaţii la suprafaţă. Din punct de vedere radiestezic se spune că aceasta este o apariţie de unde electromagnetice, pe care omul le simte dar nu simt neapărat măsurabile. Omul poate fi ajutat sau poate suferi din cauza acestora. Un curs de ape subterane nu este patogen pentru om din punct de vedere al naturii şi a structurii de bază, adică nu este dăunător, dar poate fi dăunător prin radiaţiile emise. Ne este cunoscut că apa este un conductor excelent de informaţii, iar acum trebuie să ne întrebăm: *„Cum introduc o informaţie în apă?”* Să ne imaginăm că un curs de ape subterane funcţionează ca o frecvenţă conductoare. Avem deci un emiţător ce poate emite la distanţă vibraţii electromagnetice cu multă energie – dar încă nu este un program. Avem disponibilă o antenă înaltă, iar cu ajutorul unei vibraţii de înaltă frecvenţă, modulăm un program pe această frecvenţă conductoare, iar la receptor – radio sau televizor – receptăm muzica sau filmul, aceasta este informaţia undei electromagnetice ca frecvenţă conductoare. În acelaşi mod funcţionează şi la cursul de ape subterane.

Cursul de apă curge undeva în subteran şi nu conţine informaţii. Ea trece totuşi prin nişte structuri geologice ce sunt benefice pentru om. În punctele de suprafaţă, pe unde iese această informaţie din pământ, pot fi construite spitale sau sanatorii. În astfel de locuri pot fi construite şi

biserici, iar într-un anumit punct dinaintea bisericii acest curs de apă poate fi modulat cu un program – un anumit program de gândire – care se răspândeşte în clădire ca un rezonator de spaţiu gol şi îi determină pe cei prezenţi în această clădire să preia acest program de gândire.

Asta înseamnă că oamenii pot fi influenţaţi de exemplu cu un program de gândire pentru „smerenie” sau „vindecare”.

Exact. Dacă acest program de gândire este promovat şi prin predici sau printr-un ritual, atunci omul iese din această clădire, biserică sau catedrală, şi se simte bine. Omul se poate identifica cu acest gând. În trecut oamenii au fost manipulaţi în acest mod, în marile catedrale şi biserici. Oamenii au fost determinaţi să meargă cel puţin o dată pe săptămână la biserică – acest lucru făcea parte din viaţa curentă, iar în biserică omul era programat. Cel mai bun exemplu în acest sens îl reprezintă cruciadele iniţiate de biserică.

Pentru ca astfel de programe să poată fi distribuite pe distanţe lungi, au fost construite pe această frecvenţă conductoare, pe această leyline mai multe clădiri una după alta la distanţe de mai mulţi kilometri şi în toate aceste biserici se putea distribui concomitent programul corespunzător.

Mai repet încă o dată, mai inteligibil: la începutul unei leyline s-a modulat un gând, ce putea fi preluat de oameni printr-o promovare corespunzătoare în toată ţara, pe o distanţă de sute de kilometri. SS-ul a reuşit acest lucru cu

naţional-socialismul, pentru că au construit o mulţime de clădiri şi cetăţi pe leylines şi astfel au reuşit să influenţeze spiritual un popor întreg cu multe milioane de oameni. În acest fel a fost posibil să aibă loc în perioada celui de-al treilea Reich evenimente, ce nu erau posibile în mentalitatea nemţilor înaintea naţional-socialismului. După ce s-a prăbuşit al treilea Reich, o astfel de mentalitate nu mai era posibilă, dar în perioada Reich-ului un popor întreg a fost influenţat cu astfel de idei prin organizarea de adunări în săli şi spaţii mari, pe stadioane, prin adunări de mase. Este acelaşi principiu pe care l-a utilizat biserica în trecut, pe care încă-l mai aplică şi care este practicat astăzi în societate prin Noua Ordine Mondială, într-un cu totul alt mod.

Prin intermediul televiziunii?

Da, prin televiziune şi în primul rând prin intermediul internet-ului.

Pe această temă pot să vă relatez ceva interesant. Dintre ultimii membrii ai societăţii Thule am reuşit să întâlnesc patru, personal. Unul dintre ei Erich N., nu era numai un radiestezician excelent, dar construise şi nişte aparate deosebite. El a construit aparate din lemn în formă de ou şi spirală. În faţa noastră a făcut o demonstraţie prin care a reuşit cu unul dintre aparatele sale să unească norii şi i-a lăsat să stea în formă de zvastică, pe cer.

Mult mai important era faptul că el,

respectiv ordinul său mai practică şi astăzi un fel de război geomantic. Acesta a lipit o hartă mare a Europei pe o placă de lemn şi peste tot unde se aflau catedrale, biserici şi alte clădiri în formă de cupolă, a bătut un cui în placă. Liniile „Leylines” erau la rândul lor marcate cu ajutorul unor sfori întinse. Se vedea foarte clar, că majoritatea clădirilor religioase mari se aflau pe aceste leylines.

Ăsta era numai începutul. Erich N. ×mi-a explicat că există anumite centre principale de energie pe pământ şi că cel ce le stăpâneşte are o putere foarte mare. Unul dintre aceste locuri – după cum aţi menţionat deja şi dumneavoastră – este în apropierea Moscovei, unul în Scoţia, unul în apropierea „Extemsteine”, unul în Roma şi unul în Ierusalim. Toate războaiele din Europa mergeau întotdeauna în direcţia acestor locuri energetice, pentru a le cuceri. Interesant este că punctul energetic principal pentru regiunea Mării Mediterane se situează pe Malta. În Malta există o biserică cu una din cele mai mari cupole din Europa. Erich N. ×a explicat că prin intermediul clădirilor ce au cupolă şi sunt amplasate deasupra acestor Leylines se atrage energia oamenilor, energie condusă prin Roma până în Ierusalim. Acesta a mai explicat de asemenea, că SS-ul şi Ordinul său pot măsura exact şi în ziua de astăzi prin intermediul unor astfel de hărţi

amplasate pe plăci de lemn, cum curge energia pe pământ şi unde este cel mai bun loc să le blochezi pentru a întrerupe fluxul de energie a „duşmanului”. Pentru acest lucru te duci la locul identificat pe panou – cu maşina, sau zbori până acolo – şi construieşti pe acea leyline un zid într-o formă specială de rune. Aceste ziduri ce se acoperă după aceea cu pământ nu pot fi găsite de „duşman” şi aceştia trebuie să construiască o nouă clădire acoperită cu o cupolă pentru a reface fluxul energiei.

Da, aceste lucruri se fac şi în ziua de astăzi. Am observat acest lucru în regiunea Hanovrei chiar înainte de ultima expoziţie, când au fost aduse pe câmpurile din apropiere nişte pietre mari sub tot felul de pretexte ciudate. S-au efectuat şi săpături sub biserici argumentând că trebuie renovate fundaţiile, iar în timpul expoziţiei s-a încercat transmiterea de programe, iar acest lucru a şi reuşit foarte bine în mare parte. Atenţia cu privire la acest context mi-a fost atrasă de nişte asociaţii antropozofice, ce au o vastă experienţă în acest domeniu.

Cine credeţi că erau constructorii acestor formaţiuni de pe câmpurile din jurul Hanovrei? Trebuiau să fie persoane care se pricep în acest domeniu.

Cu siguranţă, aceştia erau masoni. Masonii se pricep la astfel de lucruri. Trebuie să ne gândim că tot Evul Mediu era foarte bine structurat prin

intermediul maeştrilor constructori, constructorilor de domuri. Maestrul constructor ştia exact fluxul acestor radiaţii, cum se lucra cu acestea, iar maeştrii constructori operativi aveau sarcina de a aşeza pietrele în mod corespunzător. Mă îndoiesc că aceştia construiau rezonatoare de formă în mod conştient, dar cunosc multe locuri cu biserici şi mănăstiri foarte bine plasate din acest punct de vedere, în care poţi realiza nişte lucruri incredibile – chiar şi în ziua de astăzi.

Aceste lucruri provin din *Geometria Sfântă* şi nu se raportează numai la locul unde au fost construite. Cupolele în formă de dom de pe clădiri sunt de asemenea construite conform geometriei sfinte – după cum creşte natura. Contează şi felul geometriei şi arhitecturii în care s-a construit edificiul – ca de exemplu la catedrala din Notre Dame, despre care oricare expert din domeniul staticii construcţiilor ar susţine că această catedrală nu ar trebui să stea în picioare din punct de vedere al arhitectonicii moderne, dar catedrala Notre Dame stă mult mai bine decât alte clădiri pentru că a fost construită conform acestei geometrii sfinte.

Pentru că este situată într-o vibraţie şi este sprijinită static prin vibraţii. Arhitecţii din ziua astăzi nu mai cunosc acest mod de proiectare – cu excepţia în care arhitectul este mason, pentru că acesta poate accesa vechile noastre scripturi care ne învaţă aceste lucruri. Făcând abstracţie de

această ştiinţă, la unele structuri există problema că nu pot fi autorizate conform normelor de construcţie în vigoare şi totuşi aceste clădiri datează de secole şi au demonstrat că se poate. Este exact acelaşi lucru ca la un bondar: după legile aerodinamicii bondarul n-ar trebui să poată zbura, este imposibil. Dar acesta totuşi zboară!

De unde provine ştiinţa geometriei sfinte? Cred că aceasta a fost descoperită de cineva. Cu siguranţă Leonardo da Vinci era un mare maestru în acest domeniu şi a transmis multe informaţii mai departe. Această ştiinţă o găsim şi la piramide, care au fost construite cu 10.000 de ani înainte. Ştiinţa din domeniul geometriei sfinte este una din cheile masoneriei.

Corect, masoneria îşi vede originea în crearea pământului. Atunci s-a născut masoneria, iar această ştiinţă nu trebuie să se fi dezvoltat evolutiv în gândirea omului ci a fost instaurată, aceasta a fost transmisă omenirii.

De către cine? De către fiii lui Dumnezeu?

De către fiii lui Dumnezeu, adică vizitatorii ce populau acest pământ.

Deci forme de viaţă umanoide ce au venit cândva pe pământ?

Corect, iar noi trebuie să privim omul ca fiinţă spirituală şi nu ca fenomen corporal. Normal că omul are un corp şi ne este tuturor cunoscut că omul este compus din corp, spirit şi suflet iar noi

ne pricepem foarte bine să avem grijă de corp, pentru că acesta este perceput de toată lumea. Majoritatea oamenilor cred că au un suflet, dar biserica creştină susţine că omul nu are un suflet ci este el însuşi un suflet. Preoţii catolici fac în acest caz o distincţie foarte clară. Dacă cineva este de părere că are un suflet, atunci este învăţat că el este un suflet. În ce priveşte spiritul, există o necunoaştere totală şi păreri total diferite. Acceptăm pur şi simplu – corp, spirit şi suflet – fără să ne facem gânduri ce semnifică acest spirit în această împărţire în trei a componenţei omului. Spiritul este de fapt omul, restul sunt accesorii. Omul spiritual foloseşte corpul pentru a fi activ în materie şi astfel este superior zeităţilor. Zeităţile sunt numai de natură spirituală şi nu pot mişca nimic în materie. Acestea sunt depenente de om, dacă vor să întreprindă ceva în materie. Dacă omul nu este înclinat să urmeze voinţa zeităţilor, atunci aceste zeităţi rămân neajutorate. În Biblie putem vedea că zeităţile sau Dumnezeu îi pedepseau pe oameni, sau încercau să-i pedepsească când aceştia nu-i ascultau, în special acest Dumnezeu-Iehova. Pe de altă parte nici nu s-a întâmplat nimic când oamenii nu-l divinizau pe acest Dumnezeu-Iehova, ci alte zeităţi. Unicitatea divinităţii, cum ne place nouă s-o formulăm în monoteism, nu este valabilă pentru toţi oamenii. Acest lucru este valabil pentru creştini, evrei şi mahomedani, dar mai există şi alţi oameni, şi alte religii pe pământ, ce nu se roagă la un singur

Dumnezeu.

Zeităţile nu sunt atât de puternice cum vor să pară. Omul care a recunoscut acest lucru devine automat duşmanul acestor zeităţi. Dacă privim miturile popoarelor străvechi, cele greceşti sau germane, atunci putem observa că relaţiile zeităţilor cu oamenii nu au fost niciodată prea bune, iar zeităţile nu simt niciodată atât de puternice cum vor ele să-i convingă pe oameni. Omul este într-adevăr coroana creaţiei şi dacă ar înţelege acest lucru atunci s-ar putea mişca liber şi ar putea trăi în pace. Numai zeităţile sunt geloase. În ce priveşte cine sunt aceste zeităţi, dacă sunt extratereştri sau forme de gânduri care vor să se stabilească aici pe pământ, opiniile sunt foarte diversificate.

Există concurenţă şi între familiile puternice ce provin din aceste linii de sânge ale fiilor lui Dumnezeu, adică din extratereştri, care trăiesc astăzi pe pământ, dirijând omenirea. Din acest motiv nu există unitate. La zeităţi există la fel de puţină unitate ca la oameni şi de aceea principiul nu funcţionează aşa cum se doreşte. Nici această conducere unitară de care ne este teamă nu există, sau cel puţin nu a existat până acum. Odată cu instaurarea Noii Ordini Mondiale, trebuie să plecăm de la premisa că această unitate va fi stabilită într-un viitor foarte apropiat între aceste familii şi că se vor schimba foarte, foarte multe.

Să mai discutăm o dată despre fiii lui Dumnezeu din Vechiul Testament – adică

aceşti vizitatori extratereştri: din vechile scripturi putem recunoaşte că erau fiinţe fizice, care au venit pe pământ. Sumerienii îi numeau Anunnaki. La maiaşi, incaşi şi vedele indiene aceştia sunt descrişi ca nişte oameni ce au venit în nişte obiecte zburătoare şi au lăsat însărcinate femeile pământene, au construit case, i-au arătat omului agricultura et[. Acestea nu erau fiinţe spirituale, ci fiinţe fizice. Asta este părerea mea...

Aceştia au o formă fizică exact ca omul. Păi tocmai afirmasem: dacă omul este descompus sau divizat în corp, spirit şi suflet, iar elementul spiritual semnifică existenţa umană, atunci omul va apărea oricum într-o formă fizică. Diferenţa o constituie faptul că zeii ce apar în această formă fizică, au alte sentimente decât omul. Aici apare diferenţa între zei şi om: au aceeaşi formă ca omul, dar au cu totul alte sentimente în sfera lor spirituală. Din acest motiv omul le este inferior zeilor în domeniul spiritual. Complet inferior!

Inferior?

Da.

Pentru că zeii nu au această compasiune?

Aşa este! Din fericire omul este dotat cu conştiinţă. Indiferent ce faci – dacă comportamentul s-a format prin educaţie sau s-a dezvoltat altfel – faţă de anumite fapte avem pur şi simplu o conştiinţă încărcată. Dacă ai săvârşit vreodată o nedreptate, atunci trebuie să te confrunţi singur cu acest lucru. Acest lucru le

lipseşte acestor rase, ei nu au conştiinţă. Ei gândesc cu mintea într-un mod foarte clar structurat, în schimb omul, indiferent ce face ia în cea mai mare parte deciziile din burtă, iar acest proces decizional este sprijinit după aceea de către minte. Această gândire din burtă, acest sentiment din burtă nu există la aceste rase. Din acest motiv ne sunt cu mult superioare în ce priveşte gândirea analitică şi luarea deciziilor, pentru că nu trebuie să ia în considerare acest domeniu emoţional.

Cunoaşteţi o familie dintr-o astfel de linie de sânge?

Da!

Ne puteţi da un nume?

Nu, nu se poate!

Este o familie cunoscută?

În cercurile francmasonice da, în public mai puţin.

Ne puteţi descrie puţin membrii acestei familii? îl cunoaşteţi pe vreunul personal? Cum se comportă, este altfel faţă de noi?

Aceşti oameni au o apariţie foarte „smart”, sunt întotdeauna foarte prietenoşi, relaxaţi şi gata să te ajute. În relaţia cu oamenii, sunt foarte amabili şi bine crescuţi. Aceştia, simt persoane de conducere care nu au un comportament autoritar, ci pur şi simplu sunt deştepţi. Sunt persoane foarte plăcute care gândesc foarte repede, iar eu cunosc trei sau patru persoane de acest gen. La aceşti oameni eu nu am văzut niciun fel de emoţie,

chiar şi în situaţii critice. În cadrul reuniunilor, în care se iau decizii, unde angajaţii nu îşi fac treaba aşa cum trebuie, ei nu au ieşiri temperamentale în calitate de cadru de conducere sau de directori generali, ci îşi păstrează tot timpul acelaşi calm. În societatea de astăzi nu se poate diferenţia dacă se află sub influenţa cocainei, care conferă o anumită relaxare, sau dacă aparţin acestei rase speciale.

Cum se poate recunoaşte acest lucru?

Din exterior nu se poate recunoaşte, acest lucru poate fi observat numai dacă îi cunoşti sau i-ai analizat pe o perioadă mai lungă de timp – în special în situaţii ce nu au legătură cu afacerile. Acest lucru este posibil în cadrul unei loje masonice, pentru că poţi compara foarte bine cum lucrează aceste persoane în cadrul firmelor sau profesiilor lor şi cum se comportă în cadrul lojei.

Aceste persoane pe care le cunoaşteţi sunt foarte bogate?

Hm, ce înseamnă foarte bogate? Niciuna dintre aceste persoane nu se consideră bogată, dar nu au grija zilei de mâine.

Aceştia provin conform arborelui lor geanealogic din astfel de linii de sânge?

Da.

Ei sunt conştienţi de acest lucru?

Da, ei au şi o obligaţie în acest sens pentru că sunt coordonaţi de familiile lor. Familia îşi monitorizează membrii intensiv. În ziua de astăzi această apartenenţă se poate stabili şi genetic.

Chiar şi eu aparţin de exemplu unei linii de sânge, o linie de sânge francezo-scoţiană. Şeful nostru scoţian de clan, ce locuieşte în SUA, a cerut tuturor membrilor de familie să se supună unui test ADN pentru a se putea stabili care dintre membrii familiei aparţin unei anumite direcţii şi care nu. Este vorba de o ramură specială a familiei, din secolul al XI-lea. Toţi membrii, sunt câteva mii în ziua de astăzi, trebuie să facă acest test ADN. ×în urma acestuia se stabileşte care dintre aceste persoane are o legătură cu acea ramură a familiei din secolul al XI-lea.

Dar nu este vorba de o linie de sânge extraterestră?

Nu, era numai un exemplu că aceste familii pun un mare accent pe partea genetică. Illuminati şi alte structuri de familii asemănătoare, pun mare accent pe originea lor. Ei se definesc prin aceasta.

Remarcându-vă, pot spune că sunteţi opusul unui om fără scrupule...

Cu siguranţă nu sunt extraterestru, pentru că trăiesc aproape integral numai pe baza sentimentelor din burtă (râde). Acest lucru nu se potriveşte cu personalitatea mea. După cum am spus, acest lucru enunţat cu familia mea a fost numai un exemplu. Ceea ce vreau să accentuez este faptul că familiile se strâng pentru a stabili exact care membri aparţin cu adevărat familiei din punct de vedere al codului genetic, ca un fel de autopurificare. Familiile şi liniile de sânge se purifică momentan formal, iar acest lucru

reprezintă pericolul în era noastră energetică. Am intrat într-o epocă energetică în care nu mai contează tradiţiile, ci numai cruda realitate: Aparţin sau nu aparţin acestui cod genetic? în funcţie de acest rezultat se va face reordonarea.

Acest lucru este enunţat şi de denumire! Noua Ordine Mondială înseamnă: există o ordine complet nouă. Sute de ani am trăit după tradiţii, cum de exemplu şi familiile de nobili se bazează pe nişte începuturi şi astfel au pretenţii la putere. Aceste pretenţii la putere, aceste începuturi trebuie demonstrate în ziua de astăzi genetic – şi nu prin nişte acte străvechi care poate sunt falsificate. Aceste vremuri au trecut! Ne apropiem foarte tare şi foarte repede de adevăr. În vremurile de astăzi ale comunicaţiei nelimitate, aceste probleme se rezolvă repede, iar neapartenenţii sunt pur şi simplu excluşi.

Astăzi se retrag foarte repede drepturile unei persoane occidentale – pe cale electronică. Astăzi nu ne mai putem mişca fără hărţi. Cartea de credit şi buletinul ne conferă dreptul să facem ceva, dar acest drept ne poate fi retras într-o secundă. Îţi poţi cumpăra astăzi un bilet de avion şi mâine să nu mai ai dreptul de a urca în avion. Dacă va fi întotdeauna atât de confortabil nu ştie nimeni, dar este foarte eficient. Ne aflăm într-o eră şi o lume a controlului absolut. Întrebarea este întotdeauna de care parte eşti.

Reprezintă clarviziunea sau citirea aurei un subiect pentru masonerie?

Am cunoscut multe persoane în cadrul masoneriei care se ocupă de clarviziune şi chiar unele persoane care o practică. Împreună cu aceştia am pregătit templul radiestezic înaintea unui ritual masonic. Acest lucru este important pentru că fraţii noştri în funcţia lor de funcţionari, au intrat intenţionat în zone şi stări energetice, ce au efecte deosebite în cadrul Frăţiei şi a ritualurilor.

Sunt aceste persoane clarvăzători, sau pot vedea aura oamenilor?

Da, există multe persoane ce au acest har al clarviziunii.

Există şi întâlniri speciale în care loja te invită la o şedinţă de channeling sau la o întâlnire cu un clarvăzător?

În templu nu. Ritualurile din templu se ţin exact conform regulilor, asta înseamnă că textele, mişcările şi acţiunile sunt prestabilite. După ritual când stăm între noi fraţii, atunci mai au loc şi astfel de acţiuni. Suplimentar există seminarii masonice, sunt orientate intensiv şi în mod special asupra acestor lucruri şi teme, unde masonii se întâlnesc să evalueze aura sau să asculte clarviziuni. Acolo nu se fac decât astfel de lucruri. Clarviziunea se practică foarte des şi intensiv în cadrul masoneriei.

Există un oracol?

Concret, în sensul că cineva a avut o profeţie şi această profeţie se discută în cadrul masoneriei nu există – dar există ceva asemănător şi apropiat.

Dacă de exemplu se aude că într-o altă lojă există o persoană cu un astfel de har, atunci se ia legătura cu fraţii din acea lojă, iar acel frate este invitat să viziteze şi alte loje pentru a le prezenta capacităţile sale speciale. Acest lucru se întâmplă foarte des şi uzual în cadrul masoneriei – se discută de asemenea uzual teme spirituale în legătură cu entităţi spirituale.

Dumneavoastră lucraţi şi în domeniul radiesteziei.

Organizez ritualuri şi lucrez cu puncte energetice şi radiestezie. Fac acest lucru de treizeci de ani. Există oameni care vor să aibă un loc liniştit în casă, unde să poată medita sau să facă artă.

Eu restructurez energia în aşa fel încât să simtă energia în acel loc. Acest lucru este posibil fără probleme. Vechii maeştri constructori au aplicat din timpuri străvechi această ştiinţă. Am amenajat cabinetele mai multor practicieni de medicină alternativă. Puţini ştiu că dacă amplasezi un dulap cu medicamente pe un loc cu o energie radiestezică puternică acestea îşi pot pierde sau li se poate modifica efectul. Acest lucru se întâmplă pentru că preiau radiaţiile pânzei freatice.

Am avut o dată un practician de medicină alternativă care avea un acumulator orgon lângă dulapul de medicamente. Toate medicamentele erau atât de pline de orgon încât nu le puteai folosi la nimic, poate să asanezi un iaz. Dacă bagi de exemplu nisip într-un acumulator cu orgon, îl

laşi să stea trei zile şi după aceea iei o mână de nisip activat cu orgon şi îl arunci într-un iaz murdar cu alge şi nămol, într-o săptămână apa va fi din nou limpede.

Atunci trebuie să mănânc nişte nisip orgon?

Nu, nişte coada calului, este excelent. În special pentru persoanele ce au deficit de calciu. Coada calului este compusă numai din siliciu. Siliciul pregăteşte celula în aşa fel încât să poată prelua calciul. Cu ajutorul plantei de coada-calului se rezolvă orice problemă legată de calciu, ca de exemplu osteoporoza.

Am o grămadă de coada-calului în jurul casei.

Înseamnă că aveţi un deficit de calciu în familie şi vă trebuie această plantă pentru a vă fortifica pielea, părul etc. Plantele apar la cineva dacă are nevoie de ele şi îl urmăresc peste tot. Când nu mai ai nevoie de ele, atunci dispar.

Păi plantele erau dinaintea mea acolo.

Pentru că ştiau că o să veniţi. Aţi citit vreodată o lucrare a lui Storl, profesorul de plante Wolf-Dieter Storl? Acesta are o catedră universitară de botanică şi scrie despre plante, despre comportamentul sufletesc al plantelor, cum acţionează, cum se utilizează, cum se prepară, cum acţionează metafizic şi de ce sunt aceste lucruri aşa. El scrie de asemenea de ce plantele însoţesc un om şi de ce există anumite plante acolo unde te naşti. Din acest motiv ar trebui să vă

uitaţi ce plante aveţi în jurul casei unde s-au născut copiii. Aceste plante au trăit naşterea copiilor dumneavoastră şi aceste plante îi vor ajuta pe copii, când vor fi foarte bolnavi. Să revenim un pic la exemplul cu coadacalului: aceasta apare peste tot, dar nu în cantităţi prea mari. Dacă apare într-o cantitate foarte mare atunci sigur există carenţe de siliciu sau calciu.

Conform doctrinei homeopatice, copiii noştri au carenţe de calciu.

De aceea aveţi coada-calului în grădină, pentru că este pregătită pentru copiii dumneavoastră – pentru că aveţi nevoie de ea. Copiii dumneavoastră simt toţi blonzi din naştere?

Da.

Apoi luaţi coada-calului sub formă de suc sau ceai sau chiar crudă în salată. Numele de coada-calului vine de la faptul că această plantă conţine mult siliciu. Coadacalului are o structură aspră, tijele sunt rigide şi dure ca hârtia de şmirghel. Cu ajutorul ei se lustruiau mai demult vasele cositorite. Planta are însă o structură atât de fină, încât siliciul este disponibil la nivel celular. Iar în momentul în care celulă a asimilat siliciul, aceasta este pregătită să absoarbă şi calciul. Omul îşi poate umple organismul cu lapte de vacă, dar aceasta nu înseamnă că se absoarbe tot la nivel celular! Calciul este eliminat la fel cum a fost îngerat. Însă atunci când coada-calului a pregătit celula, calciul este asimilat. Concluzia: atunci când o plantă vă atrage atenţia, prin faptul că o

vezi tot timpul, indiferent unde te uiţi, aceasta stă să zicem aşa pur şi simplu acolo şi îţi face semne: *„Hei, neştiutorule, nu m-ai observat încă, trebuie să mă mai înmulţesc o dată?"* Ea este acolo pentru că ai nevoie de ea. Plantele sunt acolo pentru tine, aşa că ele cresc până la înălţimea patului dacă este nevoie. Trebuie doar să le acorzi atenţie.

Deţineţi o abilitată medială?

Eu deţin abilităţi în domeniul contactului cu fiinţele elementare, adică forţele care acţionează în natură. Din acest motiv am o relaţie strânsă cu natura, cu întâmplările din natură şi cu efectul plantelor şi al ierburilor. Personal simt sănătos datorită ierburilor. Dacă vreodată îmi este rău, adun anumite ierburi sau caut să mă aflu în apropierea acestora, fapt care este deja o alinare.

Când aţi perceput pentru prima oară aceste fiinţe elementare? Cum s-a produs contactul?

În fapt, le-am perceput întotdeauna, începând din copilărie, dar pe atunci nu puteam face încă mare lucru cu ele. În jurul vârstei de 20 de ani am început, împreună cu mama mea, să umblu cu bagheta magică. Acestea sunt deja primele senzaţii în procesul natural şi primele sentimente de empatie cu evenimentele rezultate din natură. Acest lucru poate fi interpretat, că aş fi putut lua contact cu energiile sau fiinţele elementare, fapt de care pe atunci nu eram însă conştient. Pe măsură ce anii şi deceniile au trecut, am devenit tot mai conştient de faptul că, cu ajutorul baghetei

magice, al aparatelor de măsură şi al experienţei, puteam simţi aceste situaţii şi activităţi radiestezice care se derulau în acel moment sau care avuseseră loc în trecut. În decursul activităţii mele mi-am căpătat o anumită reputaţie în cercurile de radiestezişti şi am „deparazitat” numeroase clădiri. În primii ani am practicat astfel de cercetări în domeniul fizic cu ajutorul cunoştinţelor dobândite în şcoală, însă mai târziu, prin observarea acestor reţele fizice, am putut proiecta radiestezia la nivel metafizic şi emite concluzii referitoare la comportamentul şi mentalitatea locuitorilor casei. Aceasta înseamnă concret că atunci când cercetam un dormitor şi stabileam abateri, deviaţii sau iregularităţi la nivelul anumitor structuri, le legam de raporturile dintre persoane, aşadar dintre persoanele care dormeau sau care îşi petreceau timpul în acea încăpere. Astfel am putut trage ulterior concluzii referitoare la comunitatea dintr-o locuinţă şi la familie. De exemplu: atunci când, într-o locuinţă, cercetam dormitorul copiilor, puteam trage concluzii referitoare la raporturile dintre părinţi şi copii – chiar dacă nu văzusem niciodată copilul, ci doar clientul. Puteam oferi indicaţii cu privire la chesţiuni foarte punctuale sau la vreo problemă de familie, şi mai ales legate de copii – iar aceasta a reprezentant întotdeauna un lucru de mare importanţă în viaţa mea.

Nu aş fi menţionat niciodată acest lucru în rândul adulţilor, însă în cazul copiilor sunt ceva

mai sensibil. Astfel, de-a lungul măsurătorilor mele, mi-am trecut parţial peste propriile temeri şi am informat clienţii, aşadar părinţii, că am măsurat probleme în camera copilului şi că acestea trebuie corectate.

După cum vă puteţi imagina, aceasta a condus adesea la supărare, dar mie acest lucru îmi era indiferent. În acest timp am observat că există posibilităţi de a pătrunde fenomenele naturale sau câmpurile morfogenetice, pentru a obţine informaţii de aici. Am mers astfel mai departe spunând pur şi simplu că pe acolo trece un fir de apă subterană. Era aşadar posibil să stabilesc ce calitate avea acest fir de apă şi ce program avea acesta. Apa este aşadar un suport de informaţii, care poate fi folosit conştient sau nu.

Acest lucru a fost foarte util în sfera cercetării caselor în care locatarii declarau că anumite încăperi nu erau locuite din cauză că acolo oamenii nu se simt confortabil sau că nu pot dormi bine. Pe baza metodei descoperite de mine se putea stabili dacă acolo s-a lipit o hologramă, care are la origine un eveniment foarte dureros. Acesta ar putea fi o crimă sau prezenţa unei persoane decedate.

Viaţa mea a luat o turnură specială în urmă cu câţiva ani, pe când un cunoscut m-a vizitat împreună cu fiica sa, pe care o cunosc de când s-a născut. Avea deja 7 ani şi şi-a exprimat dorinţa ca, în ziua respectivă, să nu se întoarcă acasă cu mama sa, ci să rămână la mine. Ne-am dus apoi în

grădină, ne-am jucat mult şi am râs, după care, pe seară, am dus-o acasă. Şi-a exprimat apoi dorinţa să se întoarcă a doua zi, lucru care a devenit frecvent în perioada următoare, până când aproape că şi-a petrecut toată vacanţa la mine.

Apoi am ajuns să descopăr ceva foarte special la ea. Pentru că ne petreceam foarte mult timp în natură, povestea şi ea foarte mult despre ierburi, despre ce se întâmplă în aceste ierburi, în copaci. Iar eu o ascultam cu mare atenţie, pentru că voiam să ştiu ce se ascunde în spatele acestora. Într-o zi mi-a povestit ce funcţie au ierburile în natură. Numea ierburile „flori mirositoare” şi dorea să găsească mereu astfel de flori.

Pentru că eu cunoşteam astfel de locuri în care cresc ierburile, am condus-o la diferite ierburi, am lăsat-o să le miroasă şi mi-a explicat că anumite plante, cum ar fi de exemplu salvia, avea puterea de a lua durerile oamenilor. În cazul rozmarinului mi-a spus de exemplu că acesta ajută oamenii atunci când le fuge pământul de sub picioare, conferindu-le astfel o anumită stabilitate. Spunea totul desigur cu cuvintele sale copilăreşti, însă era clar ceea ce voia să zică. Cimbrul era pentru ea *„o plantă pe care omul trebuie să o ia atunci când trebuie să treacă o probă de curaj”,* aşadar atunci când trebuia să sari peste o piatră sau să traversezi un pârâu, ceva ce era într-un fel asociat cu un risc.

Mai erau aşadar multe poveşti despre numeroasele ierburi, iar eu verificam apoi în

literatura lojei noastre, sau chiar în cărţi medicale dacă ceea ce spunea era adevărat. Iar aceasta m-a uimit.

Într-o zi mi s-a făcut pielea găinii ţinând în mâini cântecul „Scarborough Fair”, în al cărui refren erau enumerate repetat patru plante. Acestea sunt salvia, cimbrul, rozmarinul şi pătrunjelul. Acestea erau exact acele ierburi pe care fetiţa mi le arătase şi despre care îmi povestise. Ea chiar nu avea habar despre acest cântec care, în plus, era cântat în limba engleză. „Scarborough Fair” este cunoscut încă din secolul 15 şi are în plus versuri clare pline de semnificaţii. Totuşi, doar acum îl ascultasem cu adevărat atent.

Deosebit de fascinantă mi s-a părut peste toate, observaţia ei, cum că energiile care-l animă pe om nu vin în fapt de undeva de sus – din cer şi nici de la „bunul Dumnezeu” – ci că această energie provine din pământ. A accentuat aici că aceasta nu vine însă direct *din* pământ, deoarece astfel omul nu ar putea să o preia – şi nici atunci când este în aer omul nu o poate asimila – ci că toate energiile trebuie să treacă mai întâi prin plante. Descria că o plantă preia energia prin rădăcini, pentru a o elibera apoi din nou prin frunze. Abia atunci aceasta devine compatibilă cu omul, abia acum plantele putând face omul mai sănătos sau întărindu-l. Mi-a explicat toate acestea aproximativ în aceste cuvinte.

La un moment dat voiam să aflu de la ea ce înseamnă acestea, iar ea mi-a răspuns: *„Acesta*

este cuvântul Domnului!" cu o convingere care m-a cutremurat. Avea doar 7 ani! Am ascultat-o apoi întreaga vară, iar la final am aşternut totul pe hârtie.

După aceea nu ne-am mai văzut vreme de un an, iar în următorul îşi pierduse mai mult sau mai puţin această abilitate. Astăzi are 10 ani şi nu mai ştie nimic despre aceste lucruri, pur şi simplu nu mai sunt acolo.

Ce spuneţi despre aceasta? Doar aţi scris o carte despre copii mediali.

Da, problematica îmi este binecunoscută. La majoritatea copiilor se pierd aceste abilităţi mediale odată cu începerea şcolii. Motivul pentru aceasta este că, până în acel moment, cele două jumătăţi ale creierului copiilor lucrează armonic, astfel că aceştia fac efectiv numai ceea ce au chef să facă – îşi urmează instinctul. Odată ce încep şcoala, trebuie să se trezească la o anumită oră, chiar dacă nu-şi doresc acest lucru; la şcoală trebuie să stea lângă un alt copil, pe care poate nu îl plac, sau în autobuz... Aceasta înseamnă: Ei trebuie să facă lucruri pe care nu le doresc, care perturbă echilibrul dintre gândire şi simţire. Gândirea este acum în prim-plan, iar medialul dispare.

Şi eu am observat acest lucru. Această fetiţă specială şi-a păstrat foarte, foarte mult această gândire jucăuşă, copilărească. La şcoală s-a adaptat perfect cu situaţia sa şi trăieşte de

asemenea fără a atrage atenţia, ca şi alţi copii, însă şi-a păstrat o naivitate de copil. Cel mai probabil aceasta i-a permis să pătrundă emoţional în universul acestor plante.

Această energie pe care ea o descria, „cuvântul Domnului”, îşi lasă semnificaţiile până la pământ, pătrunde în acesta, se concentrează mai mult sau mai puţin în sol, reajunge curgând prin plante înapoi în atmosferă şi poate fi preluată de către oameni. Iar când omul este capabil să perceapă această energie, atunci se poate detecta o compactare a acestei energii din sol, prin plante. Urmează o compactare a energiei şi ideea omului că o poate face vizibilă prin plante cu ajutorul unei concentrări sau meditaţii asociate.

De aceea este posibil ca un om să-şi „imagineze” o fiinţă elementară atunci când se află în apropierea unei plante înflorite şi să-şi exprime dorinţa, cum că din această floare ar putea să se materializeze o fiinţă elementară. Apoi, prin intermediul rădăcinilor florii – de exemplu ale unui trandafir – se produce un proces energetic de o anumit concentraţie, care poate face vizibilă fiinţa ca o apariţie în faţa omului – iar aceasta exact în forma sub care omul îşi închipuie acea fiinţă elementară. În cazul copiilor acestea sunt ceea ce numim frecvent „elfii”. Totuşi, energiile pot fi reprezentate sub orice altă formă.

Iar cu aceste fiinţe elementare omul poate lucra atâta timp cât procesul de compactare despre care vorbeam se menţine relativ stabil.

Ulterior, acestea se dezintegrează din nou prin floare. De-a lungul anilor am cunoscut foarte mulţi oameni care mi-au povestit că au trăit experienţe similare cu a mea – ca puncte de lumină, oameni mici, oameni mari, tineri, bătrâni – existau întotdeauna fiinţe elementare. Aceste fiinţe au o uşurinţă de a fi specială. Între timp am ajuns la un nivel, încât pot găsi locuri în care această uşurinţă de a fi, poate fi foarte uşor accesată. Trebuie să cauţi ţintit astfel de locuri, pentru a întâlni, respectiv a proiecta astfel de fiinţe elementare.

Discutaţi astfel de teme şi în lojă?

Vorbesc despre aceste teme şi în francmasonerie, însă găsesc aici mult mai puţină aprobare. Oamenii din francmasonerie nu sunt cu adevărat deschişi la aşa ceva.

Ceea ce proiectez în domeniul „fiinţelor elementare” este în foarte mare măsură cu bucurie, cu uşurinţă, ca o celebrare a vieţii şi legat de multiple sentimente, care nu sunt resimţite efectiv în francmasonerie. Francmasonii iubesc temele foarte serioase, se ocupă cu probleme grele, politică, economie, economie mondială, iar când apar brusc astfel de opinii, „copilării”, acestea nu sunt pe stilul lor. Oamenii înşişi, aşadar fraţii masoni înşişi, acceptă cu plăcere o asemenea gândire, însă nu în cadrul lojei.

Chiar dacă majoritatea ştiu că şi un vrăjitor precum Franz Bardon a scris cărţi despre modul de acţiune al fiinţelor elementare, ar dori probabil

să vadă acest lucru tratat ceva mai serios…

Ce îmi puteţi spune despre Rennes-le-Château?

Rennes-le-Château a dus o existenţă atât de paşnică şi liniştită, până când au intrat în joc sume mari de bani. Lăcomia oamenilor este întotdeauna cu mult mai presus decât orice cercetare. Astfel, interesele principale ale „cercetătorilor de la Rennes-leChâteau" se învârt în principiu în jurul fenomenelor de bani apărute. Semnificaţia reală şi adâncă a acestui loc este uitată. Probabil că este bine aşa.

După 1314, Rennes-le-Château nu a mai avut mult timp o mare importanţă pentru templierii ascunşi. În biserica satului îl găsim pe demonul *Asmodis,* numit adesea *Diavolul.* Şi găsim şi versetul din Geneza 28: *„Cât de înfricoşător este locul acesta! Aceasta nu e altafiră numai casa lui Dumnezeu, aceasta e poarta cerului"*. Pentru neiniţiaţi acest verset este greu de înţeles, să descrii casa lui Dumnezeu ca un loc înfiorător sau înfricoşător.

La fel de neobişnuit este să găseşti o reprezentare sculpturală a diavolului într-o biserică. Devenim însă sensibili la idee atunci când aflăm că acest demon cu numele de *Asmodis* ar fi construit templul lui Solomon!

Ce are a face biserica din Renne-le-Château cu templul lui Solomon, încât să fie atât de intens venerat de către templieri şi să deţină o importanţă centrală în

francmasonerie? Este din acest motiv această biserică un loc al fricii?

Atunci când aducem templierii într-o legătură cu acest loc, trebuie să încercăm să ne includem în gândire poziţia lui Bernard de Clairvaux. Bernard de Clairvaux avea o concepţie clară despre tipul unui astfel de loc. Pentru el, locul menţionat în Geneza 28 era un loc al realizărilor complete şi un loc al legii dumnezeieşti. În acest pasaj din Biblie, Iacov a avut o revelaţie nocturnă şi a putut vedea cum în ceruri s-a deschis o poartă şi îngerii lui Dumnezeu au descins pe pământ. Când credinciosul se află într-un astfel de loc şi nu este luat de Dumnezeu, acest lucru îi este sinonim cu pierzania. Din acest motiv un astfel de loc poate fi un loc al fricii.

În fapt, Rennes-le-Château prezintă anumite particularităţi radiestezice, care pot fi recunoscute de către geomanţii cu experienţă. Luând în considerare anumite structuri constructive ale acestei biserici, aceasta ar putea deveni un rezonator uriaş. Aceasta era în trecut arta adevăraţilor zidari. Astfel au devenit bisericile locaşuri de vindecări miraculoase şi de influenţare spirituală. În aceste locuri rezidă însă şi posibilitatea de a fi folosite de preoţimea intuitivă ca unele dintre cele mai importante locaşuri de iniţiere. Astfel, un asemenea loc devine realmente poarta către cer.

Actualmente există puţine biserici în Europa care mai poartă denumirea de „loc înfricoşător”.

Aceste locuri ar putea, în conştiinţa erei Vărsătorului, reprezenta o binecuvântare şi ar juca un rol dominant.

În acest context vreau să fac referire la mănăstirea cisterciană din Loccum. Loccum este o mică localitate din Saxonia Inferioară, în apropiere de Hanovra. Biserica de călugări poartă de asemenea deasupra porţii mănăstirii versetul din Geneza 28: „*Quam terribilis est locus iste”.* Şi această biserică este în cel mai pur sens un „loc înfricoşător”. Desigur, vizitatorii acestei biserici nu pot simţi aceasta. Premisa pentru eficacitatea apariţiilor radiestezice speciale este utilizarea abilă a structurilor energetice speciale. În urma unei cercetări de aproape zece ani am reuşit în urmă cu câţiva ani, prin intervenţii de rezonanţă ţintite în biserica monahală, să apelăm apariţii sub arcada intrării, care au fost într-adevăr înfricoşătoare. Aici ne-a reuşit aplicarea în practică a numeroaselor speculaţii descrise teoretic de către francmasoni. Am reuşit să facem pietrele să vorbească. Nu trebuie să vă închipuiţi acest lucru ca un eveniment fonetic, însă cu toate acestea este posibil să recepţionezi şi să transmiţi mesaje.

Din acesta şi din multe alte motive, acest loc uitat din Saxonia Inferioară a căpătat o însemnătate deosebită şi proeminentă în politica est-vestică. Localitatea Loccum este influenţată puternic de abatele stareţ al acestei mănăstiri, iar orice tip de cercetare intensivă în mănăstire

alunecă pe prietenia personalului ca un săpun umezit.

Cine v-a vorbit şi, mai ales, ce v-a spus? Care a fost mesajul pietrelor? Cum aţi făcut acest lucru?

Cum spuneam, în mănăstirea din Loccum găsim şi versetul din Geneza 28. Bernard de Clairvaux a fost foarte atras şi foarte influenţat de acest verset din Biblie, iar el a şi formulat ce înseamnă să te afli într-un loc înfricoşător sau într-un loc al fricii. Ceva similar găsim şi la Renne-le-Château, unde există de asemenea acest verset, iar Renne-le-Château este mult mai cunoscut, chiar în ceea ce-l priveşte pe Asmodis, diavolul. Acest diavol Asmodis este şeful demonilor, care a construit templul pentru regele Solomon. Şi în mod similar trebuie să funcţioneze şi mănăstirea Loccum, pentru că am cercetat acest lucru împreună cu alţi câţiva francmasoni, după ce am văzut acest verset. Am putut provoca apoi modificări energetice în mănăstire şi în zona liniilor de forţe magnetice care traversează mănăstirea. Am ajuns la concluzia că prin activarea anumitor puncte din zidărie sau din podea putem stârni agresiune la nivelul unor grupuri mari de oameni. Puteam controla comportamentul oamenilor şi prezice astfel cum vor reacţiona aceştia atunci când modificam anumite lucruri în mănăstire. Era pur şi simplu uimitor.

Aşa au funcţionat în trecut clădirile sacre,

bisericile, catedralele, fiind folosite de preoţime pentru a manipula şi conduce omenirea. După cum am putut demonstra, acest lucru funcţionează şi astăzi. Acesta era secretul catedralelor, unde am apelat la obiecte, la nivelul arcadei. Dacă ai o asemenea clădire activă din punct de vedere radiestezic şi care poate fi exploatată energetic, atunci trebuie să deţii neapărat astfel de obiecte, aşa cum s-au aflat acestea în arcada bisericii, deoarece acestea sunt instrumente aşezate ca rezonatoare de formă pe astfel de baze, pentru a influenţa apoi oamenii.

Iar aceasta este acum important de înţeles: ceea ce funcţionează în catedrale şi biserici pentru influenţarea oamenilor se aplică în oraşe, ţări şi la nivel global. Atât la nivel macro, cât şi micro – principiul este acelaşi. Iar Illuminati îl folosesc conştient!

Aţi primit acolo şi mesaje şi aţi perceput imagini?

Da, dacă te aşezi pe anumite linii de forţă magnetică şi le activezi, gândurile pot fi transportate pe distanţe mari. Concret am făcut acest lucru amplasând o parte a grupului pe un mic lac aflat pe o linie de forţă magnetică. Aceasta se întâmpla chiar la mănăstirea Loccum. La mai mulţi kilometri distanţă se afla un alt lac mic, legat energetic cu primul prin intermediul liniei de forţă magnetică. Aici era plasată cealaltă jumătate a grupului. Am făcut apoi o încercare şi am povestit primului grup o întâmplare, iar celuilalt

grup aflat pe lacul de la câţiva kilometri, i s-a spus să se concentreze asupra suprafeţei apei lacului şi să perceapă un mesaj. Şi au existat efectiv câţiva participanţi care au putut percepe acest mesaj, dar şi participanţi care nu erau influenţaţi ezoteric, fără exerciţiu meditaţiv. Erau oameni cu picioarele pe pământ. Prin aceasta am vrut să demonstrăm că în acest mod, în trecut, oamenii erau capabili să transporte programe de gândire pe distanţe foarte mari. Acesta a fost şi secretul cu care a lucrat SS-ul împreună cu ordinele teutonice şi cu care au putut controla şi influenţa mental un popor de milioane de oameni în vremea celui de-al Treilea Reich.

Aceasta pentru că ordinele teutonice au fost fondate în locuri cu forţe centrale, interesante din punct de vedere radiestezic?

Exact, prin exploatarea acestor forţe. Acest lucru se face şi în zilele noastre, acesta fiind secretul meşterilor zidari adevăraţi, fiind de asemenea şi secretul pentru care anumite clădiri sunt construite în anumite locuri şi de ce utilizarea acestor clădiri este prescrisă.

Este însă acesta motivul pentru care astfel de clădiri au fost construite conform geometriei sfinte? Motivul pentru care funcţionează efectiv?

Nu ar funcţiona dacă acestea nu ar fi fost construite în armonie şi proporţii, aşa cum era practica uzuală în cazul catedralelor şi bisericilor gotice. Stilul gotic a apărut de asemenea brusc şi

din nimic, în legătură cu templierii şi cistercienii. Acesta nu este un urmaş prin extensie al stilului romanic, ci creat pur şi simplu în concurenţă cu acesta. El se bazează pe documentele care au fost găsite în sarcofage.

În discuţia noastră preliminară aţi menţionat suplimentar că aţi găsit ornamente într-o anumită arcadă de uşă, a mănăstirii. Ce legătură au acestea cu influenţarea oamenilor?

Este adevărat, am tratat şi tema pietrelor vorbitoare şi am ajuns şi la întrebarea dacă pietrele pot vorbi…

Pietrele nu vorbesc în mod normal raportat la un eveniment fonetic, în sensul că nu ar putea auzi efectiv ceva. O piatră poate face însă o afirmaţie. Templierii au fost acuzaţi că l-ar fi venerat pe aşa-numitul Baphomet. Baphomet este în sens larg un cap, un idol vorbitor. Găsim acest cap vorbitor în Biblia după Ioan Botezătorul. Simbolul lui Ioan Botezătorul este chiar capul retezat, care după moartea acestuia a fost atârnat deasupra palatului lui Irod şi care ar fi continuat să vorbească. Templierii vorbeau cu un astfel de cap, obţinându-şi probabil prin aceasta legătura cu Atotputernicul, (fig. 57)

Acest cap era Baphomet, iar Baphomet este în sens foarte larg simbolul Tatălui atotputernic al naturii, sau principiul care se ascunde în spatele naturii.

Baphomet poate fi pus pe acelaşi nivel cu

Lucifer?

Nu, pe Ludfer eu îl văd ca pe o fiinţă spirituală. Baphomet este Pan. Baphomet/Pan este mai degrabă principiul care se află în spatele naturii, care face legea naturii, însă care nu are nicio altă influenţă nefamiliară, nimic spiritual. Baphomet reprezintă şi o dependenţă. Legenda spune că Baphomet stăpânea într-adevăr natura, însă el nu o putea părăsi. Principiul luciferic este în schimb oscilant în acest principiu al naturii, însă nu în interdependenţă cu acesta. Baphomet depinde însă de natură. El este principiul naturii, în timp ce principiul luciferic poate veni din afară şi îl poate controla.

Iar templierii, prin intermediul acestui cap, al acestui Baphomet, puteau comunica cu natura. Aceasta este şi prezumţia formată în legătură cu regele Solomon, cum că ar fi fost un vrăjitor care putea vorbi cu plantele, animalele, peştii şi insectele. Acesta a primit informaţii, prin intermediul naturii, care l-au ajutat să o stăpânească. Templierii erau în final în măsură să şi comunice cu natura, stabilind legile şi principiile care stau în spatele fiecărui eveniment din natură şi pe care le puteau comanda – iar toate prin intermediul acestui cap vorbitor.

Pe de o parte Baphomet este renegat deoarece acesta a fost identificat cu Baphometul lui Eliphas Levi. (fig. 56) Baphomet nu este reprezentat însă ca pentagramă inversată, ci cu un cap sau cu două capete şi trunchi cu 2 braţe.

(fig. 57) Aceasta înseamnă că este o entitate umană căreia îi lipseşte partea inferioară a corpului. Partea inferioară a corpului nu poate fi văzută, deoarece aceasta s-a integrat în materie. Acest corp, acest Baphomet este Tatăl atotputernic al naturii. El există prin natură, cu natura, în natură. El stăpâneşte natura, este domn peste legile naturii, însă nu o poate părăsi. El nu poate fi mântuit.

Pe de altă parte, cavalerii templieri purtau pe mantiile lor albe de templieri crucea cu gheară. În heraldică, o cruce cu gheară este descrisă drept cap vorbitor. Acest lucru

Fig. 56 stânga: Baphomet după Eliphas Levi
Fig. 57 dreapta: Baphomet al templierilor este desigur un lucru uimitor pentru templierii zilelor noastre. Această cruce cu gheară este însă simbolul pentru capul vorbitor, al acestui Baphomet, pe care templierii originari îl denumeau *Tată atotputernic al naturii.* Iar această zeitate a naturii, principiul aflat în spatele divinităţii, este egal în natură, cu natura, prin natură şi este stăpânul naturii.

Însă acest stăpân nu poate părăsi natura.

Omul depinde însă de această natură, trebuie să recunoască şi să respecte forţa şi puterea

acestei naturi. Cu toate acestea, el nu trebuie să o venereze. Acest lucru ar fi fatal pentru oameni. Omul este însă capabil, atunci când o face corect, să extragă forţe enorme de la natură. În natură avem aşadar minerale şi plante, vieţuitoare, animale şi oameni. Aici, în fenomenele naturale, omul are cea mai mare libertate faţă de Dumnezeu, iar aceasta pentru că omul este înzestrat cu liberul arbitru şi nu este ghidat doar de instincte, aşa cum este animalul. În cazul animalului există deja o mai mare dependenţă de natură, deoarece acesta îşi urmează instinctele şi, implicit, din punct de vedere al legilor naturii, acesta este mult mai apropiat de dumnezeire. Putem observa din reprezentările biblice că îngerii nu au liber arbitru. Aceasta înseamnă că îngerul depinde de Dumnezeu aşa cum animalul depinde de propriile sale instincte. Numai omul este cu adevărat liber. Cea mai mare apropiere de dumnezeire se înregistrează însă în cazul plantelor. Planta este la rândul său o fiinţă vie, fiind conectată direct prin natură la acest circuit divin. Prin urmare, prin intermediul plantelor, al efectului acestora, omul poate trăi o experienţă divină. Cel mai sigur se poate ajunge aşadar la o *unio mistica*, la o uniune cu Dumnezeu, prin intermediul universului plantelor, aşa cum omul îl percepe. Iar omul legat de natură, un om care are în plus un contact corect cu natura, va fi întotdeauna capabil, atunci când se găseşte în singurătatea pădurii sau în comuniune cu natura,

de o experienţă divină directă, de o legătură divină directă. Există puţine popoare pe lume care au nevoia de apropiere cu natura. Majoritatea oamenilor şi aşa-numitele popoare civilizate nu caută apropierea de natură, ci trăiesc în clădirile lor din beton, în comunităţile lor pe care le-au construit ei înşişi. În mod ciudat, în această relaţie sunt legate popoarele nordice şi, în mod special, nemţii. Nemţii sunt un popor nomad, un popor care petrece cu plăcere timp în natură; un popor care a adoptat în Germania numeroase legi referitoare la protecţia naturii şi a mediului înconjurător, chiar şi atunci când acestea sunt folosite numai pentru a câştiga bani. Însă deschiderea popoarelor nordice pentru a lua legătura cu natura şi, prin aceasta, de a deveni asemenea divinităţii, există pur şi simplu.

Romanii au aflat acest lucru atunci când au vrut să cucerească nordul Europei, când au ajuns faţă în faţă cu triburile germanice pentru a le domina. Când germanii erau slăbiţi de lupte şi confruntări, se retrăgeau în pădurile lor de tisă de unde, conform scrierilor romane, reveneau cu forţe noi şi amplificate. Romanii au observat că germanii erau, într-un fel sau altul, capabili să se încarce cu forţă şi energie din păduri, punându-le astfel multe dificultăţi. Apoi romanii au ars pădurile de tisă, astfel încât triburile germanice să nu se mai poată retrage acolo şi într-un final germanii au şi fost învinşi. Însă acest popor, succesorii acestor germani continuă şi astăzi să îşi

tragă o mare forţă din plante, din păduri, din contactul cu natura, ceea ce alte popoare nu pot face. Iar acest avantaj, această abilitate de a extrage energie şi putere din natură, ar trebui folosită mai mult şi de noi. Pentru că deţinem această abilitate! Alte popoare nu o au, nu pot face acest lucru. Nemţii moderni şi-au pierdut cunoştinţele despre această rezervă energetică, chiar dacă, în ceea ce priveşte natura noastră, suntem în măsură şi chiar pregătiţi să ne protejăm pădurile, locurile retrase, natura.

Din acest motiv primii misionari creştini le-au interzis triburilor germanice să-şi frecventeze sanctuarele din păduri, să-şi caute copacii, crângurile de stejari, de unde îşi luau puterile druizii. Pădurile erau venerate de popoarele nordice. Acesta este motivul pentru care ei nu au lăsat în urmă construcţii, şi nu pot spune mai nimic despre istoria veche, deoarece viaţa lor se desfăşura în comuniune totală cu natura din care îşi luau tot ce le trebuia.

Care este ideea cu trasul forţei din tisă? Zici că e ceva din Asterisc!

Germanii foloseau lemnul de tisă pentru suliţele şi arcurile lor, deoarece tisa este otrăvitoare. Totul, mai puţin pulpa fructelor, este otrăvitor la tisă. Dacă un cal mănâncă din aceste ace fine de tisă, acesta moare inevitabil. Şi omul moare. Aşa că a fost folosită ca armă. Pe de altă parte, lemnul tisei nu are canale pentru răşină şi creşte într-un mod special. Tisa creşte doar foarte

încet, ajunge la circa 3.000 de ani, însă nu dobândeşte o înălţime mare. Dat fiind faptul că tisa creşte în umbra altor copaci, în cazul pădurilor de tisă vorbim întotdeauna de păduri în mijlocul pădurii. Crânguri de tisă găsim adesea în pădurile de fagi. Există aşadar păduri întinse de fagi, iar în acestea cresc foarte multe tise, pe care le numim crânguri de tisă. Omul sensibil, care se află într-o astfel de pădure de tisă, va observa că aici se simte total altfel decât în afara acestei păduri. El capătă o forţă deosebită, foarte multă energie, foarte multe posibilităţi de a interacţiona cu Dumnezeu sau cu zeităţile. Aceasta înseamnă că, dacă faci parte din poporul nordic, poţi experimenta o apariţie spirituală, fie aceasta reprezentată de zei, sau de o singură divinitate, de un demon sau similar – în orice caz cu o entitate spirituală.

Dar ce i-a întărit până la urmă pe germanici? Mirosul sau răşina?

Atunci când, în timpul verii, este ceva mai cald, tisa emană un parfum ameţitor. Iar atunci când stai printre tise, te cuprinde o astfel de beţie, însă poţi trece rapid într-o alta, care poate potenţa percepţia, Aceasta cuprinde de la idei până la epifanii sau omul poate descoperi ceva ce până atunci nu putea cuprinde cuminţea. Se poate descrie astfel: în vremurile noastre modeme ne aflăm permanent în vecinătatea diverselor câmpuri electrice sau de alt tip, care nu ne influenţează doar fizic, ci şi mental. Dacă vreodată

dorim să evadăm din acest bombardament cu unde scurte, pădurile de tisă ne pot fi de mare ajutor, dat fiind faptul că ne purifică şi ne ajută să putem gândi din nou limpede.

Consider acest lucru ca fiind foarte important, să rămâi independent de influenţele care ne învăluie – chiar şi în cursul noii ordini mondiale – astfel încât să ne putem păstra gândirea liberă, abilitatea noastră liberă de a lua decizii. **Războiul francmasonilor**

Folosesc termenul abilitate liberă de a lua decizii ca pe un cuvânt cheie şi doresc să revenim să vorbim despre chesţiunea care ne interesează efectiv: războiul francmasonilor. Sunteţi nemulţumit de situaţia curentă din francmasonerie. Există şi ruperi ale fracţiunilor. Există un soi de rebeliune în francmasonerie?

Nu doresc să vorbesc despre rebeliunea din francmasonerie. Acest termen nu ar putea descrie situaţia. În Multe locuri se poate totuşi vorbi deja despre un război intern, în cadrul francmasoneriei au existat întotdeauna mari diferenţe de opinii, dar care au putut fi mai tot timpul corectate şi canalizate de structurile de conducere. Momentan, francmasoneria se află într-o situaţie în care conducerea trebuie să cedeze tot mai mult la presiunea bazei. Aceasta înseamnă că din ce în ce mai frecvent sunt suprimate opinii care nu sunt acceptabile pentru majoritate. Un astfel de proces democratic este adesea străin gândirii

individualiste a francmasoneriei. Este o realitate faptul că niciodată de-a lungul istoriei omenirii masa oamenilor nu a fost în posesia înţelepciunii. Posesia înţelepciunii şi adevărata cunoaştere au fost doar apanajul unei minorităţi evanescente. Când această minoritate era în măsură să pună această cunoaştere în folosul poporului, oamenilor le mergea bine. Există mulţi fraţi care vor, cu o reală fervoare, să trăiască şi să răspândească un ideal de umanitate şi caritate; este doar un vis. În mare măsură acest lucru este lăudabil, însă nu poate conduce la ţintă. Cine doreşte să aibă o influenţă, nu trebuie să fie străin de lume. Atunci când francmasoneria începe să-şi piardă forţa şi calitatea conducătoare din cauza oportunismului, se impun intervenţii corective. Nu ajută cu nimic gândirii dacă tot ceea ce este slab este acoperit cu mantia dragostei frăţeşti. Ca francmasoni în Occidentul nostru creştin suntem în acelaşi timp creştini. Omul este creştin adevărat în sensul carităţii şi iubirii permanente pentru aproapele său; francmason eşti întotdeauna pentru tine însuţi. Atunci când vine vorba despre un scop mai înalt, trebuie să fii întotdeauna pregătit şi să fii, dacă este nevoie, francmason împotriva ta însuţi. Este vorba despre mai mult decât vanitatea personală. Francmasoneriei îi este asociată o gândire globală, iar francmasoneria are un rol.

Aşa cum am mai spus, după război, Germania a avut dezavantajul că aici nu mai existau efectiv loji francmasonice, dat fiind faptul că acestea au

fost interzise în timpul lui Adolf Hitler. Forţele de ocupaţie şi-au adus apoi cu sine propriile loji, motiv pentru care francmasonii rămaşi şi care au vrut să ducă mai departe francmasoneria s-au văzut nevoiţi să se afilieze la aceste loji străine. Doar mult mai târziu a fost posibil să se reconstruiască în Germania vechile loji prusace, care aveau iniţial legături foarte strânse cu Franţa şi care împărtăşeau aceeaşi gândire a templierilor. Acest lucru nu era însă bine văzut în ochii forţelor de ocupaţie. De aceea, Germania a fost puternic influenţată de AFuAM, iar raporturile de putere tradiţionale ale vechilor loji prusace nu au putut fi restabilite corect nici până astăzi. Este o ai totul altă gândire. Francmasoneria nemţească tinde mai degrabă să adere la gândirea franţuzească. Acesta este motivul pentru care în Germania s-a putut consolida şi sistemul suedez, dat fiind faptul că nu se grăbeşte nimeni să se subordoneze gândirii britanice. În Anglia există însă şi problema dintre Scoţia şi Anglia, pentru că scoţienii nu agreează nici ei sistemul englezesc. Americanii s-au eliberat deja de timpuriu de englezi, aceştia urmând mai degrabă Ritul de York.

Doresc să spun că loja mamă englezească începe să-şi piardă influenţa la nivel mondial, confruntându-se cu o reducere a numărului de membri. Englezii nu simt în măsură să se adapteze rapid spiritului vremii. Aceasta se datorează probabil şi mentalităţii englezilor, care se ancorează cu plăcere în tradiţii, chiar şi atunci

când acestea nu mai simt compatibile.

Şi de aceea există în acest moment o separare sau o tendinţă a lojilor nemţeşti, de a merge pe propriul drum?

Da, nemţii merg efectiv pe propriul lor drum. Se orientează mai mult spre Franţa şi sistemul suedez şi tot mai mult spre cavalerism. Din acest motiv, şcolile individuale îşi pierd membrii. Iar aceşti membri migrează către altele. În acest caz este valabilă şi viceversa. Dacă cineva nu mai este mulţumit de şcoala din care face parte sau de fraţii săi de lojă, atunci acesta schimbă loja sau şcoala – fie ca formă de protest, fie în speranţa că în altă lojă vor putea avea o carieră mai de succes, ceea ce probabil că în loja sa mamă nu era posibil. Acestea sunt vanităţile umane. Nu este nimic special. Numai atunci când se observă o tendinţă de slăbire a vechii structuri de putere şi o dislocare a raporturilor de putere în cadrul francmasoneriei, devine vizibil că spiritul vremii joacă şi aici un rol important. Există o schimbare majoră – chiar şi în francmasonerie!

Spuneţi că Germania se dezvoltă tot mai mult pe partea sa franceză. Însă în cercurile dumneavoastră şi cu maeştrii ordinelor diferitelor loji cu care vă întâlniţi, se observă clar, că aceştia sunt nemulţumiţi şi spun*: „În această forma noi nu mai continuăm* **Ce se întâmplă aici? Vă separaţi de loja mamă engleză?**

Da, există mişcări eliberatoare de sub tutela

predeterminată. Nu ne mai subordonăm dictaturii conducerii englezeşti, însă nici celei americane. Francmasoneria americană este foarte puternică şi dominatoare cu membrii săi. Acest lucru nu poate funcţiona cu francmasonii din Germania, deoarece nemţii nu funcţionează precum francmasonii englezi sau americani. În Germania, apartenenţa la o lojă francmasonică este neglijabilă atunci când se ia decizia de a face carieră în domeniul profesional sau în viaţa de zi cu zi. În SUA sau în Anglia acest lucru este de neconceput. Acolo există dependenţe, mari dependenţe, chiar dependenţe economice. Din fericire, acesta nu este cazul la noi în Germania, deoarece în prim-plan se află ideea. Acesta este motivul pentru care lojile nemţeşti, chiar lojile şi şcolile mari, se desprind din ce în ce mai mult şi se eliberează de sub controlul lojilor mari americane şi englezeşti. Şi există momentan străduanii clare din partea lojilor americane şi englezeşti în sensul declarării lojilor nemţeşti ca fiind ilegale, deoarece acestea îşi urmează propriul drum în ceea ce priveşte gândirea, dispunerea ritualurilor şi comportamentul. Acesta este un război care se desfăşoară în sânul francmasoneriei mondiale!

Care este planul dumneavoastră?

Planul meu este să-mi antrenez fraţii către o mai mare deschidere şi spre a nu întoarce spatele realităţilor. Planul meu este să spun tuturor oamenilor ceea ce am descoperit ca adevăruri şi

să nu le îngrop ca secrete. Planul francmasoneriei este de la începuturile sale să elibereze omenirea din lanţurile pe care şi le-a pus singură din cauza necunoaşterii. Să lucrezi cu colegi, este considerabil mai avantajos şi mai confortabil decât cu servitori. Şi astfel dorim să alimentăm cu mai multă energie ideea de libertate din cadrul masoneriei şi la nivelul întregii omeniri, verbalizând-o. Acest lucru nu este însă dorit deschis la nivelul tuturor lojilor.

Ce v-a dat dumneavoastră francmasoneria? Ce vă nemulţumeşte şi ce vă deranjează – mai ales pentru moment?

Francmasoneria m-a făcut atent şi critic. Mi-a dat incredibil de multă siguranţă în forţa şi dimensiunea unei frăţii globale. Ştiu că nu sunt singur în cercetările şi cercurile mele. Ştiu că există mulţi fraţi care au, exact ca mine, un scop mai înalt.

Sunt foarte mulţumit de ideea francmasoneriei. Nemulţumirea vine în cazul meu atunci când idealul comun nu poate fi transpus întotdeauna rapid, sau nu în orice loc. Există de asemenea fraţi care au alte idealuri sau care pur şi simplu gândesc ceva mai încet.

La o întâlnire a maeştrilor de ordine aţi putut observa fără echivoc existenţa unei nemulţumiri faţă de conţinutul învăţăturilor existente.

Corect. Eu personal cred că francmasoneria nu mai este astăzi, în domeniul administrativ, la fel

de capabilă de acţiune ca acum 200 de ani. Înainte de toate observ că se formează structuri democratice şi că acestea sunt pur şi simplu prea plictisitoare. Structurile democratice lucrează prea încet şi nici nu întrevăd realmente succese. Înainte de toate consider limitările în gândire de-a dreptul nejustificate, iar în anumite domenii francmasoneria este deja dogmatică, dat fiind faptul că aceasta nu acceptă anumite grupuri de oameni sau direcţii de gândire. Acest lucru nu a fost însă planificat astfel…

Avem de-a face însă acum cu o separare de vechile învăţături. Îmi amintesc corect?

Da, aceasta este şi nemulţumirea *mea.* Şi anume este vorba despre gândirea din lojile albastre şi din Ritul Scoţian, unde fraţii nu mai sunt flexibili. Aceştia se ancorează în structurile vechi, care nu mai sunt compatibile cu timpurile actuale. Acestea sunt structuri pe care ei înşişi nu le-au înţeles şi care sunt trăite numai din obişnuinţă. Aceasta este astăzi o societate a laşilor. Cel puţin în trecut francmasoneria a avut ceva de spus. Francmasoneria a iniţiat revoluţii, francmasoneria a înfiinţat state, francmasoneria a numit preşedinţi. Astăzi, în multe domenii se hrănesc mai mult cu amintiri decât să facă ceva concret. Iar pentru a putea fi capabil să faci ceva, trebuie să gândeşti liber şi să fii pregătit să-ţi faci publică gândirea liberă. Nu se poate ca numai francmasonii să ştie ceva, iar restul omenirii să rămână în neştiinţă. Acest lucru nu ne mai ajută.

Dorim şi trebuie să ne întoarcem la vechile valori ale templierilor, deoarece la noi francmasoneria s-a construit iniţial pe baza acestora. În numeroase loji există deja o stare de vasalitate, atunci când vine vorba despre învăţăturile Vechiului Testament. Aici există acum o schimbare.

În plus se întâmplă, că foarte multor fraţi de lojă conflictul din Palestina şi comportamentul israelienilor faţă de palestinieni le-a creat o imagine negativă. Există o mare supărare referitoare la agitaţiile din Israel şi o distanţare internă faţă de acestea. Această distanţare se arată acum şi la nivel de învăţături, pe care mulţi nu mai doresc să le susţină. Comportamentul statului Israel nu este exemplar – dimpotrivă este descurajant. Iar acolo, unde anterior exista susţinere din partea francmasoneriei pentru iudaism, domneşte acum o dezaprobare crescândă.

Doriţi aşadar o direcţie mai către gândirea creştină, către idealurile templierilor?

Da, gândirea creştină a templierilor este însă limitată. Templierii au scuipat pe cruce, în bisericile templierilor nu există niciun crucifix şi nici Hristos răstignit, deoarece templierii nu au acceptat acest lucru, ei venerându-l pe Baphomet.

Dar aceştia nu au scuipat pe cruce pentru că *nu* erau urmaşi întru credinţa lui Iisus, ci dimpotrivă tocmai pentru că *erau*

urmaşi ai lui Iisus.

Da, pentru că erau urmaşi ai lui Iisus, pentru că ei au susţinut discursul eliberator al Lui, pentru că Iisus voia să elibereze oamenii şi nu să-i subjuge. Avem apoi un creştinism paulian care a subjugat omenirea exact la fel cum a făcut-o preoţimea iudaică. Preoţimea iudaică este un sistem de subjugare a oamenilor. Aceasta nu este viziunea noastră şi nu este nici viziunea francmasoneriei. Însă atunci când mare parte a frăţiei francmasonice se orientează după această gândire, această gândire a umilinţei şi a subjugării, atunci înseamnă că ceva nu au înţeles şi atunci devin duşmanii propriei lor idei. Iar din acest motiv trebuie să fii, la nevoie, ca francmason împotriva ta însuţi, iar undeva se termină şi dragostea frăţească. Atunci când fratele nu mai observă la un moment dat în ce familie se află, eu nu îl mai pot accepta ca frate.

Există o lojă germană care enunţă acest lucru? Care să dorească să se desprindă de loja mamă englezească şi să redevină nemţească?

Există lojile prusace de demult, care după război s-au subordonat obedient americanilor şi englezilor şi care acum doresc să iasă din nou din acest sistem. Vor să se integreze acum din nou în vechile sisteme prusace, ceea ce înseamnă, de exemplu, şi mai multe contacte spre Franţa. Iar acest lucru chiar se întâmplă. Aceasta slăbeşte francmasoneria engleză şi chiar şi francmasoneria

americană. Însă conceptul fundamental al gândirii iniţiale europene, franco-germane în legătură cu francmasoneria – şi anume în ritul rectificat raportat la cavalerii templieri – câştigă în forţă şi se va răspândi, iar sistemele englezeşti este posibil să se stingă de la sine, dacă nu se vor remodela.

Francmasoneria trebuie să se supună cu toate acestea unei gândiri „pioase”. În special lojile creştine se prosternează la Pruncul Iisus, ceea ce nu se potriveşte cu ideea de libertate şi nici cu ceea ce a făcut Iisus. Francmasonii trebuie să recunoască faptul că acest Dumnezeu terifiant al Vechiului Testament nu este atotputernic şi că noi, ca oameni, suntem cel puţin egali cu Dumnezeu. Iar în sânul francmasoneriei putem formula şi chiar trăi acest lucru. Spre exterior însă trebuie să ne comportăm „creştineşte”.

Numeroase loji încep acum să se prosterneze creştineşte, iar aceasta cu adevărat, ca în biserica catolică. Există chiar voci care spun: *„Ordinul francmason este un ordin catolic”.*

De aceea el este mort, de aceea întreaga francmasonerie este moartă. Însă aceasta este gândirea pe care a introdus-o Opus Dei în francmasonerie. Membrii Opus Dei se lasă recrutaţi în francmasonerie, avansează în grad şi, pentru că sunt inteligenţi şi carismatici, ajung la un anumit moment în care pot să spună ceva, când pot deveni oratori. Şi atunci prostesc şi zăpăcesc oamenii, distrugând astfel francmasoneria. Ei

distrug această gândire liberă. Să discuţi aşa cum am făcut-o noi doi acum nu mai este posibil în numeroase loji. Dacă acolo nu te rogi ca în biserică, ca în faţa preotului, aceştia cred că faci ceva incorect.

Aceasta înseamnă că secretul este, ca întotdeauna libertatea, rebeliunea, gândirea luciferică?

Da, iar acest lucru este tot mai exploziv în sânul francmasoneriei, dat fiind că, prin viziunea care a fost introdusă în francmasonerie de către Opus Dei, aceasta riscă să fie distrusă din interior. Este clar că astfel de organizaţii, organizaţii bine structurate de oameni liberi, care gândesc altfel, trebuie distruse.

Aşadar ca străin aş spune: în rândurile dumneavoastră există o răzmeriţă.

Da, poate ceva asemănător. Am putea s-o descriem aşa.

V-a cerut vreodată loja ceva – în afară de tăcere?

Nu, nu s-a întâmplat niciodată.

Cunosc o situaţie în care un medic era francmason. Apoi, în zona de responsabilitate a acestuia a avut loc o crimă, iar loja i-a cerut să declare cauza morţii drept sinucidere. Puteţi confirma un astfel de lucru?

Atunci când cineva doreşte să provoace aşa ceva, atunci va vorbi cu un frate care este responsabil în acest sens, dat fiind că se poate folosi ceea ce este utilizabil până când în mintea

acestuia se dezvoltă ideea că trebuie să facă un astfel de lucru. O va face apoi din proprie iniţiativă. Omul se foloseşte de punctele sale slabe, însă ca lojă nu ar da niciodată un astfel de ordin. Cel puţin eu nu am trăit niciodată aşa ceva. După informaţiile mele nu există ca loja să dea un ordin în sensul de a face rău cuiva sau de a face ceva care să nu corespundă legilor în vigoare. Aceasta pentru că în cărţile de drept şi la înregistrare se indică întotdeauna faptul că în loji nu se întâmplă nimic ce ar putea încălca dreptul şi legislaţia în vigoare. Este cu toate acestea posibil ca oameni, care sunt şi francmasoni, să înlăture pe cineva. Acest lucru nu are însă nimic de-a face cu loja.

Da, însă îmi aduc aminte de un caz când bancherul Roberto Calvi, fratele francmason, a fost spânzurat sub podul Blackfriars din Londra cu picioarele îndoite şi două cărămizi în buzunarele hainei. Aceasta a fost o moarte ritualică în sens clasic, a fost executat?

Bun, acesta este doar un singur astfel de exemplu… în astfel de situaţii se întâmplă ca fraţii din lojă să se adune şi să decidă că există nevoia de acţiune şi că trebuie dat un exemplu. Însă fac acest lucru prin decizie proprie. Nu simt constrânşi în acest sens. Nu este cazul să **se** fi formulat concret vreo directivă de undeva din partea superioară a ierarhiei Dar se întâmplă – iar ceea ce este de dorit se şi întâmplă. În ce mod consideră fraţii de cuviinţă să facă aceasta, ţine de

fantezia fraţilor înşişi. Aceste lucruri se fac însă de aşa manieră încât reputaţia francmasoneriei şi a lojei să nu aibă de suferit. Există o mulţime de cauze asupra cărora se decide în cadrul francmasoneriei, însă nu cu orice dispoziţii; acest lucru nu mai funcţionează pur şi simplu în societatea noastră.

Mă scuzaţi că insist încă puţin asupra acestei chesţiuni, însă Roberto Calvi avea picioarele îndoite în unghi drept şi cărămizi în buzunare. Aici era foarte clar o execuţie francmasonică. În acest caz nu s-a muşamalizat nimic, în afară de făptaşi, poate.

Acum da, el era un trădător. Iar prin acest tip de demonstraţie li s-a arătat francmasonilor din întreaga lume ce se întâmplă cu trădătorii…

Iar cu muşamalizarea ce este, aşadar s-a mers pe principiul: *„Nu ai văzut nimic din ce s-a întâmplat acum…*?”

Da, aşa este (râde). Intră sub incidenţa codului de onoare.

Atunci doresc să vă adresez din nou întrebarea, cum de mi-aţi povestit toate acestea? Ruptura din cadrul francmasoneriei reprezintă motivul pentru aceasta?

Nu este interzis să vorbeşti despre francmasonerie. Francmasonilor nu le este permis să dezvăluie conţinuturile ritualurilor şi ceea ce se întâmplă în aceste ritualuri. Însă ceea ce v-am povestit eu nu este prin mijlocirea francmasoneriei. Aceasta este ceea ce am înţeles

eu din această uriaşă „bibliotecă”. Nimeni nu mi-a interzis vreodată să povestesc aşa ceva. Iar noi nu am vorbit despre conţinutul ritualurilor. Numai francmasoneria, aşadar membrii, sunt impresionaţi atunci când aud sau citesc, că un frate a povestit ceva cum o fac eu astăzi. Aici sunt desigur trădătorul şi pentru că nu este deloc adevărat că Lucifer joacă acest rol în francmasonerie…

Nu este însă adevărat. Să ne uităm doar la Albert Pike, cel mai cunoscut frate scoţian al nostru, care a vorbit la rândul său foarte deschis.

Da, cunosc citatul din anul 1889: *„Ceea ce trebuie să spunem mulţimii este că noi adorăm un Dumnezeu, dar fără vreo superstiţie. Însă vouă, Mari Suverani Inspectori Generali, vă spun, şi voi s-o repetaţi fraţilor din Gradele 32,31 şi 30, că Religia masonică trebuie să fie menţinută, de noi toţi cei iniţiaţi în cele mai înalte grade, în puritatea doctrinei luciferice. Dacă Lucifer nu ar fi Dumnezeu, ar fi Adonai (care este zeul creştinilor), ale cărui fapte îi dovedesc cruzimea, perfidia şi ura faţă de om, barbaria şi repulsia faţă de ştiinţă, şi preoţii săi calomniaţi? Da, Lucifer este Dumnezeu; din nefericire şi Adonai este Dumnezeu. Asta pentru că, după legea eternă, nu există lumină fără umbră, frumuseţe fără urâţenie, alb fără negru. Absolutul poate exista numai în chipul a doua divinităţi: întunericul*

serveşte luminii drept fundal, statuia are nevoie de soclul ei, locomotiva are nevoie de frâne... Doctrina satanică este o erezie. Adevărata şi pura religie este credinţa în Lucifer, egalul lui Adonai. Însă Lucifer, zeul luminii şi al binelui, luptă pentru omenire împotriva lui Adonai, zeul întunericului şi al răului" S19)

Aşa este. Cu siguranţă acest lucru nu este cunoscut gradelor inferioare şi posibil nici câtorva fraţi cu grade superioare. În cazul celor din urmă, cauza frecventă poate fi că aceştia nu sunt interesaţi prea mult de conţinutul învăţăturilor, ci mai degrabă de propria carieră. Noi, masonii cu grad înalt, ştim exact cine este Lucifer, chiar atunci când există diferenţe de interpretare referitor la rolul său efectiv. Şi după ce am instruit chiar fraţi de grad înalt, învăţându-i cum s-au format ritualurile şi cum trebuie executate acestea, ştiu exact despre ce vorbesc.

Este clar că acei fraţi care au recunoscut toate acestea nu doresc ca cineva să ştie despre ele. Cum aşa? Deoarece acest lucru are cumva, o conotaţie defăimătoare, iar noi, în societate, dorim să avem întotdeauna o bună reputaţie. Pe de altă parte, francmasoneria nu are niciun fel de probleme cu generaţiile următoare. Masoneria nu va apune niciodată, ci dimpotrivă! Există asemenea creşteri care au la rândul lor nevoie de control. O lojă francmasonică nu poate primi nelimitat membri, deoarece fiecare candidat care

este primit într-o lojă masonică trebuie instruit vreme de ani întregi, pentru că altfel nu ar funcţiona. Iar când această instruire intensivă nu este asigurată, atunci nici nu are loc o dezvoltare. În acest caz francmasoneria ajunge în impas. În multe cazuri se întâmplă ca francmasoneria să dea pur şi simplu greş, pentru că nici măcar fraţii de grad înalt nu au putut găsi această înţelegere. Iar atunci avem cuvinte goale şi pe nimeni care să poată umple cu conţinut aceste cuvinte goale, ritualuri şi simboluri. Însă acest lucru nu sună bine pentru că scopul nu a fost atins. Important este ca francmasonii să transmită cu credinţă aceste ritualuri în viitor şi să nu le modifice. Iar aceasta pentru că ce avem aici este o cunoaştere străveche a omenirii care a fost în permanenţă adaptată la spiritul vremurilor, dar care nu s-a modificat niciodată în termeni de structură de bază şi care a fost conservată cu credinţă. Această păstrare consecventă este asigurată per total în francmasonerie şi prin aceasta toate generaţiile vor putea să aibă parte de cunoaşterea străveche.

Iar aici trebuie să includ şi evreii – iar prin aceasta mă refer la poporul Thorei – deoarece această scriere, Cele cinci cărţi ale lui Moise, Thora, a fost păstrată cu credinţă şi nemodificată şi transmisă următoarei generaţii, chiar şi atunci când nu o înţelegea, însă, în continuare, ei nu modifică nimic. Iar această constanţă este pentru noi valoroasă şi este valoros şi necesar pentru copiii copiilor noştri ca nici noi să nu modificăm

nimic, chiar şi atunci când nu înţelegem. Dar, va veni odată o generaţie care va înţelege cum funcţionează divinitatea, cum decurg interacţiunile dintre om şi Dumnezeu şi va veni un moment când vom înţelege că omul este Dumnezeu însuşi.

Iar dacă omul este Dumnezeu, atunci când ştii că tu însuţi eşti Dumnezeu, atunci trebuie să dai dovadă de milostenie. Pentru că acest Dumnezeu este milostiv şi ne iartă păcatele. Iar când tu ca om ierţi păcate şi, ca om, eşti milostiv, atunci este dumnezeiesc; acesta este scopul pe care trebuie să-l atingem. După care apar obiecţiile: *„Aceasta este blasfemie, erezie şi nu trebuie nici să spunem, nici să gândim acest lucru. Nu ai voie să spui că eşti Dumnezeu”.*

Însă omul trebuie să fie curajos, tolerant şi deschis pentru a putea spune acest lucru. Sau cel puţin pentru a putea spune: *„Ca om îl port pe Dumnezeu cu mine – o scânteie de dumnezeire. Sunt un purtător al lui Dumnezeu. Sunt astfel un fel de Dumnezeu şi port răspunderea pentru aceasta în ceea ce fac zi de zi”.*

Când ai ajuns în acest punct, ai învins. Există însă structuri deţinătoare de putere care doresc să prevină acest lucru, pentru că în caz contrar nu mai poţi fi controlat. În acest caz nu mai poţi fi condus prin teamă. Asta pentru că acest Dumnezeu al Vechiului Testament a răspândit întotdeauna teamă. Poporul era supus prin teama exprimată cu voce tare şi din această teamă

poporul l-a servit pe Dumnezeu. Dar Iisus spunea: *„Nu trebuie să-l serviţi pe Dumnezeu de frică, ci trebuie să-l serviţi pentru că îl iubiţi”*. Este o mare diferenţă, doar este vorba despre acelaşi Dumnezeu. Dar atunci când fac acest lucru din dragoste, o fac mult mai intens şi mai eficient decât dacă aş face-o de frică.

Aceasta este diferenţa capitală în ceea ce priveşte trecerea de la Vechiul la Noul Testament: servitutea s-a păstrat, dependenţa de aceste structuri energetice, divine s-a păstrat, însă când acestea izvorăsc din dragoste, succesul este considerabil mai mare decât atunci când izvorul lor este frica.

Dar acum v-aţi abătut de la întrebarea mea. Cum de îmi povestiţi toate acestea? De unde ştiu eu că nu vă folosiţi de mine pentru a răspândi dezinformare?

Scuze, între-adevăr am divagat un pic... Acum, este o realitate că în francmasonerie există diferite schimbări. Din ce în ce mai mulţi fraţi sunt de părere că anumite informaţii ar trebuie împărtăşite opiniei publice. Eu sunt unul dintre ei.

Şi ne adunăm. De peste zece ani ne aflăm în căutarea unor oameni care doresc încă să gândească clar şi liber şi care cu cea mai mare atenţie simt pregătiţi să confere energie ideii de libertate. Suntem conştienţi că în timpurile noastre şi în această nouă eră avem de-a face cu fenomene energetice şi că obiectivele actuale şi viitoare de război servesc asigurării energiilor. Nu

este vorba aici despre combustibil fosil şi de alt tip, ci despre energiile spirituale. Omul de ştiinţă Rupert Sheldrake a descris aceste câmpuri într-o manieră bine inteligibilă. La diferitele evenimente şi seminarii am făcut cunoştinţă cu sute de oameni interesaţi, cu care există în continuare un contact strâns. Cercul iniţiaţilor din rândurile noastre este cu toate acestea destul de mic şi răspândit deopotrivă pe teritoriul Germaniei şi al Austriei. Am dezvoltat o formă de comunicare care funcţionează foarte bine şi facem schimb de experienţe şi noutăţi. Fără doar şi poate avem legături la nivel mondial cu alte organizaţii şi grupări care gândesc şi lucrează în mod similar.

În anii trecuţi am observat că gândirea cavalerilor în jurul ordinului cavalerilor templieri a cunoscut o renaştere la nivel european şi că mulţi oameni sunt interesaţi de acest subiect. Apar constant noi societăţi şi ordine în jurul acestei gândiri cavalereşti. Şi francmasoneria lucrează din toate timpurile cu gradele cavalerilor templieri. De câţiva ani, aceste grade se bucură de tot mai mare popularitate. Acum este la fel de adevărat că francmasonii nu îşi pot asuma ordinul tradiţional al cavalerilor după statutele şi legile sale. În schimb, francmasonii se simt legaţi de unele discipline Arcan care nu mai există şi nu au voie să aibă contact cu alte asociaţii. Consider că aceste limitări sunt absolut greşite şi stupide. Din aceste motive încerc de ani de zile să elimin aceste limitări şi să adun laolaltă cavalerii din

diferitele societăţi pentru schimb de opinii. În plus, am decis să ducem spre exterior părţi ale cunoaşterii noastre, deoarece suntem de părere că a sosit timpul să facem acest lucru.

De ce nu doriţi ca numele dumneavoastră să fie menţionat?

Păi, eu sunt francmason convins şi doresc să rămân în continuare astfel. Eu sunt în spatele a ceea ce facem în şi cu loja. Va fi foarte dificil pentru mine dacă numele mi-ar devenit cunoscut.

V-aţi face public numele în cazul inconvenientelor de ordin juridic sau de alt tip?

Aş face fără doar şi poate acest lucru. Nu îmi este frică în acest sens. Doresc să elimin prejudecăţile legate de francmasonerie. Vreau să clarific faptul că francmasoneria reprezintă o necesitate în cadrul societăţii umane. Fără idealurile masonice şi fără ideea fundamentală francmasonică societatea umană nu poate prospera. Cu aceasta nu vreau să spun că doar francmasoneria se află în posesia unei înţelepciuni uriaşe. Ceea ce numesc ideal francmasonic se poate găsi şi în afara francmasoneriei organizate. Acest ideal poate fi experimentat şi aplicat şi în afara francmasoneriei. Numim aceşti oameni nobili, care nu simt membri ai unei loji, „Masoni fără şorţ”. Sunt însă nerăbdător să le amintesc fraţilor masoni că simt chemaţi să aibă influenţă spre exterior. Atunci când aceştia acţionează numai în interiorul micii lumi a lojei lor, înseamnă

că nu şi-au înţeles misiunea.

Prin aceasta nu „trădez” francmasoneria. Doresc numai să vă arăt dumneavoastră şi altor oameni interesaţi că francmasoneria nu este un negustor de secrete. Aceasta are însă de păstrat un mister exploziv şi este foarte strict şi disciplinat organizată. Acesta este motivul pentru care eu mă aflu uneori cu afirmaţiile mele mult prea aproape de limită decât ar fi bine să fiu. Pe de altă parte, sunt convins că oamenilor critici, în special în aceste vremuri de tranziţie, ar trebui să li se acorde încă o dată şansa de a se exprima. Probabil că nu va mai funcţiona mult timp.

Are acest lucru consecinţe? Există voci care susţin că francmasonii care se exprimă spre lumea profană sunt pedepsiţi cu moartea. Aşa este?

Poate că este aşa, însă nu este obligatoriu! în cadrul francmasoneriei eu sunt oarecum controversat şi chiar în forumul de internet al Marilor loji unite, am fost frecvent atacat şi destul de violent. Mi-au fost adresate şi ameninţări cu moartea.

Însă mie nu îmi este teamă, deoarece sunt de părere că este necesar ca aceste lucruri să ajungă odată la cunoştinţa publicului. Şi dacă acum se vor găsi în cadrul francmasoneriei fraţi care să fie de părere că sunt un trădător care şi-a meritat moartea, şi apoi îmi voi pierde efectiv viaţa în acest mod, atunci, ghinion. Se poate întâmpla, însă nu trebuie să se întâmple. Nu am nicio grijă şi

nu îmi este frică. Dar dacă este să se întâmple, din calea destinului nu pot fugi.

În plus, sunt convins că întregul scenariu este deja demult avansat în afacerile globale şi în Noua Ordine Mondială, încât chiar nu mai are nicio importanţă dacă astăzi povestesc sau nu despre aceste lucruri. Totul se va întâmpla aşa cum este plănuit, de asta sunt convins. Şi nu va mai exista nici acest negoţ de secrete, deoarece nu mai este posibil. Ne aflăm momentan într-o fază de tranziţie, în care încă ne putem exprima.

Mă tem că în 5 – 6 ani acest lucru nu va mai fi posibil, pentru că atunci nu vom mai dispune de o platformă pentru a ne exprima. Poate că atunci nu vor mai exista nici cărţi în forma pe care noi astăzi o tipărim. Poate că totul va fi pur şi simplu făcut imposibil în aşa fel ca omul să nu mai aibă nicio posibilitate de a-şi face publică opinia. Puteţi încerca chiar astăzi să faceţi publică o opinie liberă la televiziune, însă nu vă va reuşi. În ziare nici atât Mai există doar câteva mici edituri prin intermediul cărora adevărurile mai pot fi efectiv publicate – cel puţin momentan. Probabil că în câţiva ani vor dispărea şi acestea.

Între timp am o întrebare amuzantă: *„Ce se spune despre Jan van Helsing înfrânemasonerie?”*

Există numeroşi adepţi ai lui Jan van Helsing în francmasonerie, probabil mult mai mulţi decât vă puteţi imagina.

Însă există şi câţiva care sunt oricum

altfel decât bucuroşi.

Da, există numeroşi oameni temători, atât în francmasonerie cât şi aiurea. Iar oamenii temători nu agreează exprimarea opiniilor libere. Văd acest lucru mereu în francmasonerie, mai ales atunci când este necesar să ne adresăm tinerilor sau când punem sub semnul întrebării învăţăturile iudaice. Atunci se instalează imediat frica, imediat. În principiu există foarte multă frică. Există şi foarte multă frică atunci când numele Jan van Helsing este menţionat, unii fraţi spunând: *„Acestea sunt doar prostii, nu este adevărat”*. Pe de altă parte, francmasoneria şi-ar dori să fie percepută de aşa manieră încât ceilalţi oameni să fie toleranţi şi deschişi faţă de francmasonerie. Iar când apar alţi oameni, care nu sunt francmasoni, cu opinii care nu sunt atât de actuale, atunci doreşti să te protejezi de acestea. Majoritatea francmasonilor gândeşte la fel ca Jan van Helsing. Aceasta este clar. Aceştia sunt chiar oamenii care iubesc la rândul lor libertatea şi care au curajul de a gândi şi de a se exprima liber. Aceasta este în esenţă francmasoneria – eliberare spirituală.

Lojile au relaţii cordiale între ele, lucrează ordinele Scoţian, de York, Grand Orient, suedez şi aşa mai departe împreună?

Da, există conlucrare, deoarece francmasonii sunt fraţi, indiferent de şcolile sau de lojile de care aparţin. Până acum câţiva ani existau între lojile noastre reglementări de vizitare, ceea ce însemna că anumite şcoli nu aveau voie să se viziteze cu

altele, pentru că acest lucru nu era permis. Fraţii au trecut însă peste aceste interdicţii şi au început pur şi simplu să se viziteze. Au devenit chiar membri în şcolile interzise, lucru care ar fi trebuit să ducă la excluderea din loja mamă, ceea ce însă nu s-a întâmplat. În acest mod, din presiunile de jos în sus, a apărut necesitatea de a schimba o parte din legi. Reglementările privind vizitarea au devenit apoi mai degajate în decursul ultimilor zece până la douăzeci de ani, iar interdicţiile au fost ridicate între timp.

Francmasonii nemţi cu grad înalt îi consideră egali pe cei englezi sau francezi? În pofida celor două războaie mondiale există totuşi o frăţie adevărată?

Da, frăţia este luată foarte în serios la nivel internaţional. Este exact ca într-o familie, unde nu trebuie să îţi placă de fraţii de sânge, dar pe care îi recunoşti ca atare. Cu siguranţă nimeni nu-ţi face nimic, însă întotdeauna există şi excepţii.

Se ştie la nivelul francmasoneriei de grad înalt, cine a planificat şi finanţat Primul şi cel de-al Doilea Război Mondial?

Cu siguranţă că se ştie acest lucru!

Există un citat din Winston Churchill care spune: *„Infracţiunea de neiertat a Germaniei înainte de cel de-al Doilea Război Mondial a fost încercarea de a-şi desprinde forţa economică de sistemul comercial mondial şi de a adopta un sistem propriu de schimb, în care finanţele mondiale nu mai*

***aveau nimic de câştigat* (Churchill către Lordul Robert Boothby, citat din Sidney Rogerson, *Propaganda în următorul război,* Cuvânt înainte la a doua ediţie din 2001, apărută iniţial în 1938.)**

Aveţi aceeaşi părere?

Acesta a fost *unul* dintre motive. Un alt motiv important a fost anticiparea rezervelor de energie, aşadar asigurarea energiilor care în zilele noastre au atins niveluri deconsum fără precedent. Acest lucru s-a putut observa în Germania încă din vremea imperiului, anume că trebuiau luate măsuri pentru a nu deveni dependenţi. Practic, aceste evoluţii au apărut pentru a veni suficient de timpuriu în întâmpinarea eventualelor dependenţe viitoare.

Cât de naţionalistă este francmasoneria germană? Ce poziţie are faţă de al treilea Reich şi Hitler?

Francmasoneria germană se simte întotdeauna legată de cei care domină direct. Acest lucru este prescris prin lege. În cel de-al treilea Reich au existat eforturi intensive din partea francmasoneriei pentru a se adapta la spiritul vremii. Scrierile generalului Ludendorff vorbesc însă o limbă îndreptată clar împotriva lojilor, astfel că acestea au dispărut în fundal în vremea celui de-al treilea Reich. Nimeni nu ar putea crede cu adevărat că francmasoneria ar putea fi dizolvată sau distrusă.

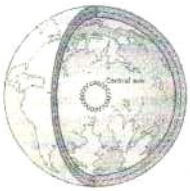

Fig. 58 şi 59: Imagini din cartea „Etidorpha”.

Fig. 60: O reprezentare a modului în care pământul ar putea fi imaginat ca o sferă goală. Conform legendei, în centrul pământului s-ar afla un soare mic, continente locuite şi mări.

Ştiţi ceva despre farfuriile zburătoare, respectiv mişcările din cel de-al treilea Reich?

Există între fraţi un schimb de experienţe şi păreri care este caracterizat fundamental de o mai mare deschidere şi libertate decât ne-am obişnuit în general. Există şi discuţii despre farfuriile zburătoare. Acestea au existat cu siguranţă. Nu ştie însă nimeni exact câţi au putut fugi cu ele la sfârşitul războiului şi câţi oameni mai trăiesc astăzi în astfel de puncte de joncţiune secretă – munţii din Antarctica au fost găuriţi ca şi Alpii – şi câte farfurii zburătoare mai există.

Cunoaşteţi mai multe despre bazele secrete din Antarctica?

Nimic mai mult decât ceea ce am spus deja. Am auzit multe despre acestea, chiar în discuţiile cu fraţii din francmasonerie. Aveam frecvent pe

tapet acest subiect, deoarece era oarecum exploziv. Cunosc un frate mason care a locuit într-o staţie de măsurare

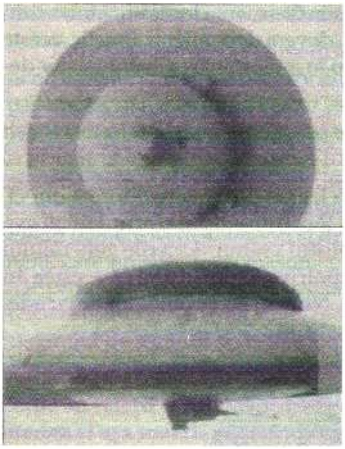

Fig. 61 **şi** 62: 0 versiune preliminară a Haunebu I×în testul de zbor. Pe partea inferioară se poate observa crucea de fier şi tunul montat în gondolă.

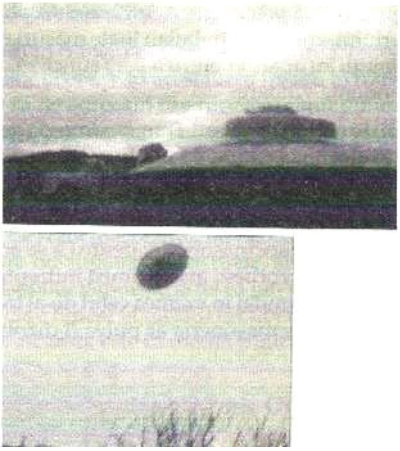

Fig. 63 sus: O farfurie Vrii, fotografiată în anul **1979** în Rheinland. Lângă aceasta se găesşte un vagon-macara Hanomag şi persoane care

descarcă farfuria.

Fig. 64 jos: O farfurie Vrii (VRIL-1) în testul de zbor în jurul anului 1940.

din Antarctica. Activitatea sa presupunea monitorizarea dispozitivelor pe un interval de timp mai îndelungat – pentru vară şi pentru iarnă. Aceasta înseamnă că, înainte de venirea iernii, înainte de a se întuneca complet, ei trebuiau să părăsească din nou bazele, deoarece în caz contrar, în situaţii de urgenţă, nu mai putea avea loc nicio formă de transport. Astfel, el a povestit că echipele care ocupă bazele sunt ţinute pe cât posibil de tare sub influenţa alcoolului până la limita la care să mai fie capabile să opereze utilajele şi dispozitivele de măsură, să nu sufere urmări psihice de pe urma acestuia. Ce se întâmpla în interiorul Antarcticii însă le era acestora complet necunoscut, Nu aveau voie să părăsească baza şi nici nu puteau să o facă. Poate că puteau să părăsească baza, dar nu ştiau încotro să apuce.

Pentru că acest lucru m-a interesat şi pe mine, am încercat să aflăm ce s-a întâmplat acolo. Avem fraţi în lojă care au dovedit o bună cunoaştere în domeniul captării sateliţilor şi am încercat să orientăm sateliţii geostaţionari deasupra polilor. Zonele sunt însă atât de bine securizate încât nu este posibilă o vedere asupra polilor. Ne-am apropiat apoi destul de mult cu sateliţii meteorologici de poli şi am înregistrat fenomene care nu coincid cu ceea ce scrie în cărţi,

aşadar cu calotele glaciare, aisbergurile şi câmpurile de zăpadă. Nu exista la poli nici zăpadă şi nici precipitaţii. Există zone în Antarctica în care nu au existat precipitaţii de milioane de ani. Dacă priveşti spre periferia Antarcticii se pot descoperi vechi posturi de cercetare care sunt deja în paragină fiind părăsite de ani de zile. Şi dacă ar exista precipitaţii, vechile posturi de cercetare ar trebui căutate sub aglomerări imense de zăpadă; însă nu există zăpadă, nu există deloc precipitaţii! Regiunea este într-adevăr rece, însă se poate utiliza bine. De sus s-au putut vedea suprafeţe fără gheaţă, însă nu am putut orienta sateliţii direct până la pol. A fost pur şi simplu imposibil.

Ce se ştie în francmasonerie despre teoria lumii subterane (Hohiwelt)?

Teoria lumii subterane (Hohiwelt) este discutată în francmasonerie (este considerată posibilă), însă nu în programul de învăţături ale francmasoneriei. Nici măcar în treacăt. Însă masonii nu se ocupă numai cu ritualurile lor, francmasoneria este întotdeauna parte a spiritului vremurilor şi trebuie, atunci când este necesar să devină vizibilă, să se poată ocupa şi cu chestiunile curente, cu politica, economia şi ştiinţa. În caz contrar aceasta nu ar avea un scop, în caz contrar nu ar mai fi necesară.

Cunosc mulţi fraţi care se ocupă de existenţa lumii subterane şi de asemenea cunosc fraţi care au avut experienţe personale. Cu astfel de

afirmaţii, în intimitatea unei frăţii este desigur posibilă o cu totul altă abordare a acestei teme decât în exteriorul său. Dificultăţile la verificarea afirmaţiilor şi a rezultatelor cercetărilor nu sunt însă pentru francmasoni mai mici decât pentru ceilalţi oameni. Francmasonii au totuşi posibilităţi mai bune de comunicare confidenţială şi globală.

Există prezumţia că acolo, de mii de ani există o anumită rasă, care ar reprezenta un fel de rasă primordială, care apare în lume din timp în timp, dar care a fost eliminată de către extratereştri.

Cred că la un moment din timp, pe care nu-l putem defini ca dată, o rasă care a pus în umbră oamenii originari, s-a retras în lumea subterană, cu alte cuvinte care s-a adăpostit sub pământ unde şi-a păstrat în mare măsură puritatea sa originară. Există o legendă francmasonică ce furnizează astfel de indicii. Şi mi-au ajuns în mână rapoarte care arată că există oameni care au aterizat cu farfurii zburătoare, dar care nu erau extratereştri, ci care declarau că veneau din centrul pământului. Sunt convins că aceştia s-au interschimbat regulat cu oamenii care trăiesc la suprafaţă – mai mult în America de Sud decât prin alte părţi.

Există acum şi se poate dovedi că există numeroşi oameni care pot povesti despre contacte cu lumea subterană, iar simplul fapt că posibilele căi de acces de la poli sunt atât de ermetic ecranate, ar trebui deja să dea de gândit persoanelor atente la astfel de lucruri.

Cunoaşteţi povestea Etidorphei? în acest roman al lui John Un Lloyd din anul 1890, care conţine verificabil şi aspecte reale, este vorba despre un bărbat care este membru al unei loji masonice, dar care face publice secretele francmasoneriei. Acesta este bătut de masoni înainte de a i se spune că pedeapsa lui este moartea, însă că i se va mai oferi o şansă. Astfel el este adus la o intrare către lumea subterană, în Kentucky, unde întâlneşte un om fără ochi şi fără organe sexuale. Împreună cu acesta el intră în interiorul pământului, călătoria lui asemănându-se în multe puncte cu cea din romanul lui Jules Verne, din anul 1864. El găseşte de asemenea păduri uriaşe de ciuperci, peşteri de cristal, dinozauri şi o mare subterană, la capătul căreia se zăreşte un abis luminos, imponderabil. Conform Etidorphei pământul este o bulă mare, în partea interioară, concavă a acesteia existând un soi de contralume. (fig. 58 şi 59, p.191)

Această poveste nu-mi este cunoscută, dar nu cred că este necunoscută în cercurile francmasoneriei. Există însă o altă poveste, respectiv o legendă de-a noastră, aşa cum am spus deja.

Am vorbit despre Hiram Abif, un descendent al lui Cain, fiul lui Lucifer. Printre muncitorii acestuia existau trei tovarăşi care considerau că sunt prea puţin plătiţi şi care cereau salariu de

meşter. Ucenicii îşi primeau salariul la stâlpul lui Ioachim, tovarăşii la stâlpul lui Boaz, iar meşterii în camera din mijloc. Pentru a primi acest salariu, aceştia trebuiau în plus să şoptească trezorierului un cuvânt secret al meşterului în ureche, în caz contrar, neprimind nimic. Pentru că Hiram Abif le-a refuzat celor trei tovarăşi cuvântul meşterului, aceştia voiau să se răzbune pe el.

Aceasta au şi făcut, la turnarea „mării de alamă" amestecând voit greşit materialele de construcţie. Forma s-a spart, iar din aceasta a început să curgă focul lichid. Când Hiram Abif a încercat să-l stingă cu apă, minereul lichid a fost împroşcat în toate părţile, ceea ce pe mulţi i-a costat viaţa. Şi astfel s-a găsit Hiram în faţa reginei din Saba, care se îndrăgostise de el, ca un ratat.

Atunci Hiram Abif şi-a auzit din adâncurile focului numele strigat de trei ori şi o apariţie l-a chemat către ea. Sub protecţia sa Hiram Abif a intrat în focul care nu-i mai putea face nimic şi a fost dus de această apariţie în centrul pământului, în nucleul lumii. În legendă acesta este numit regatul lui Cain, în care domneşte libertatea. Acesta este locul unde puterea lui Adonai nu a ajuns, iar apariţia i-a spus lui Hiram Abif: „*Acesta este regatul tatălui tău, iar aici poţi să te înfrupţi din fructele copacului cunoaşterii*". Această apariţie este Tubal Cain, stră-strănepotul lui Cain – aşadar stră-stră-strănepotul lui Lucifer. Asta era şi ceea ce a vrut Albert Pike să zică atunci când

spunea că Adonai/Iehova-Dumnezeu şi Lucifer sunt adversari într-o anumită formă. Lucifer era în viziunea lui Pike imaginea binelui, aşadar nu Satan din Biblie, răul, ci eliberatorul!

Lucifer însuşi apare în legendă în faţa lui Hiram Abif, precum şi Cain, iar acesta îi povesteşte apoi lui Hiram Abif adevărata poveste a lui Adam şi Eva. Îi apare şi Tubal Cain, stră-strănepotul lui Cain.

Aşa, iar acum devine interesant, pentru că acest Tubal Cain, care are de asemenea o importanţă specială în francmasonerie, era căsătorit cu sora sa şi aveau un fiu: Vulcan. Acest Vulcan a coborât în adâncurile pământului şi s-a salvat de potop într-o peşteră din muntele Etna.

Aha, când aţi menţionat Etna, a început să îmi sune cunoscut. Acesta era, în povestea lui Jules Verne „Călătorie către centrul pământului”, vulcanul din care aventurierii au ieşit din regatul din inima pământului.

Exact! Vulcan i-a prezis lui Hiram Abif că va avea un fiu, dar pe care nu-l va vedea la faţă. Acesta va fi fost părintele unei linii succesorale numeroase, mult mai puternică decât cea a lui Adam.

Apoi a fost purtat din nou de Tubal Cain prin foc până pe pământ, unde şi-a terminat construcţia. A avut un copil cu regina din Saba, însă a fost trădat de cei trei tovarăşi şi ulterior a şi fost omorât, în slujba regelui Solomon – cu un ciocan, o spadă şi un compas.

Legenda spune mai departe că ar fi existat o rasă care ar fi supravieţuit potopului *sub* pământ. Noe şi familia sa au supravieţuit *deasupra.*

Tibetanii cred că sub Himalaya există un regat subteran, condus de un *Domn al lumii* sau de un *Rege al lumii – Ridgen-Jyepo.*

Da, acest lucru este cunoscut. Să-l privim de exemplu pe Iisus, care la rândul său a trebuit să rămână trei zile sub pământ înainte de a învia. Este la fel pentru toţi purtătorii de învăţături şi înţelepciune. Toţi trebuie să ajungă mai întâi sub pământ. Aceasta este şi practica în francmasonerie. Fiecare frate trebuie să păşească în lumea de sub pământ cândva, simbolic, în caz contrar acesta neavând voie să acceadă la ceruri. La rosacrucieni aceasta se numeşte *Vitriol.* Vitriol (am) este o asociere a literelor cu care începe propoziţia latină: Vizita Interioară Terrae Rectificando înveniens Occultum Lapidem (Veram Medicinam), ceea ce înseamnă în traducere: *„Priveşte în interiorul pământului şi vei găsi piatra secretă, adevărata medicină”.*

Acest lucru este foarte interesant, îmi aduce în memorie atât de multe poveşti din Biblie sau din Coran.

Pentru această zonă de interes am pregătite câteva poveşti de-a dreptul neobişnuite, despre care mi-ar plăcea să vă cunosc părerea. Una îl are drept autor pe Carsten Engel, care îmi scria următoarele în anul 2008:

„Stimate domnule Jan van Helsing, am citit deja numeroase cărţi şi cunosc multe alte persoane care v-au studiat opera. Mi-ar făcea plăcere să vă prezint două istorisiri care vă vor interesa cu siguranţă. Era în vara lui 1997 şi aveam programate o serie de întâlniri în Lübeck. Aveam la mine cartea dumneavoastră «Societăţile secrete, partea 1» şi ajunsesem chiar la subiectul «Farfuriile zburătoare nemţeşti». Sincer vorbind m-am gândit că aceasta este cea mai mare inepţie de care am auzit vreodată. Acum, în acest moment, programarea bătea la uşă. Era un domn în vârstă, înjur de 80 de ani. Am pus cartea cu fotografiile farfuriilor zburătoare pe birou şi m-am îndreptat către domnul respectiv. Când privirea i-a căzut pe cartea deschisă, m-a întrebat dacă poate să se uite mai atent, l-am oferit cartea şi s-a aşezat pe un scaun privind fotografiile. Mai trebuie să spun acum că acest domn şi cu mine nu ne mai întâlniserăm niciodată. Cum privea fotografiile din cartea dumneavoastră s-a făcut dintr-odată alb ca hârtia la faţă. I s-au mărit ochii şi privea fix, cu gura căscată, la fotografii. Am încercat să-i vorbesc domnului, însă nu reacţiona. Abia după o vreme şi-a întors capul şi a început să îmi povestească. Spunea că după război a aflat de la prietenul său cel mai bun, pe care îl cunoştea încă din copilărie şi de care se simţea atât de legat de

parcă ar fi fost fraţi gemeni, ce anume trăise acesta într-un punct secret de susţinere a forţelor aeriene în Noul Brandenburg. Povestea cum prietenul său, ca soldat, a fost detaşat pentru monitorizarea acestui dispozitiv şi că acolo a avut ocazia să vadă mai multe aparate de zbor plate, pe care le numeau farfurii zburătoare, cu diferite forme sau mărimi. Mi-a spus povestea cu mare emoţie, spunându-mi că de la discuţia cu prietenul său nu mai vorbise niciodată despre acest lucru, pentru că nu era sigur că-l va crede cineva. Însă astăzi se afla aici şi avea această carte în mână, iar fotografiile i-au trezit toate amintirile.

Faptul interesant acum este că în cartea dumneavoastră, la câteva pagini mai încolo, spuneţi că aceste farfurii zburătoare au fost testate în zbor peste Noul Brandenburg. Incredibil, nu-i aşa?

A doua poveste pe care vreau să v-o împărtăşesc este şi mai extremă: Totul s-a petrecut în anul 1999 în Maui, Hawaii – aceasta este cea de-a doua patrie a mea. Pe când mă destindeam pe o mică plajă ascunsă de acolor de care ştiu numai băştinaşii, am întâlnit un bărbat nu mai mult de 30 de ani. Mi-a atras atenţia pentru că vorbea cu un cunoscut de-al meu – de asemenea neamţ într-o germană ciudată. Era o germană care se vorbea efectiv de către generaţia bunicilor

mei. Suna oarecum desuetă. Ca aspect, bărbatul avea piele brună, părul închis la culoare, ochii căprui şi o statură impunătoare, cam 1,90 m. Nu mai ştiu exact cum am intrat în vorbă cu el, dar când l-am întrebat din ce regiune a Germaniei venea, mi-a spus că nu venea din Germania! Provenea din Noul Berlin!

Mai ştiu că l-am întrebat, mai mult de amorul artei, dacă era din Noul Berlin din SUA sau din cel din lumea subterană? A ezitat puţin cu răspunsul, m-a măsurat din priviri şi apoi a spus cu o mină foarte serioasă: «Din Noul Berlin din lumea de dedesubt».

Dat fiind faptul că mi-a dat răspunsul într-un mod foarte credibil, nu eram sigur dacă acest bărbat îmi vindea sau nu gogoşi. L-am întrebat dacă într-adevăr de acolo vine, aşa cum declară, de ce îmi încredinţa un astfel de secret? Mi-a răspuns că întrebarea mea, dacă vine din lumea de dedesubt sau din cea de deasupra, l-a uimit foarte mult. Încă nu i se întâmplase aşa ceva şi că nu i se părea că aş fi un agent. În plus, nu m-ar fi crezut nimeni dacă aş fi povestit mai departe despre aceasta. Era de părere de asemenea că există un plan pentru a informa omenirea despre existenţa lor, însă că acesta ar funcţiona numai «sub radar», deoarece «Conducătorii lumii de deasupra» vor face

toate eforturile pentru a suprima cu toate forţele această informaţie. L-am întrebat dacă ştirile despre expediţia germană în Antarctica din timpul celui de-al Doilea Război Mondial sunt adevărate, cum că s-ar fi descoperit intrarea către lumea de dedesubt. Mi-a explicat că existau indicaţii despre o lume subterană încă înainte de 1939. Societăţile secrete Thule şi Vrii primiseră deja medial această informaţie şi se aflase şi de la un ordin tibetan (beretele galbene) că nemţii erau predeterminaţi a fi ultimul popor care să descopere lumea de dedesubt. Mi-a mai povestit şi că marina germană a descoperit şi o cale submarină către lumea de dedesubt, pe sub gheaţa Arcticii, dar că din anumite motive această cale spre inima pământului nu putea fi explorată decât cu riscuri imense.

Când a venit vorba despre faptul că ar mai trebui să existe o intrare şi la Polul Sud, aceştia au luat drumul Antarcticii. S-au găsit cavităţi imense sub gheaţă, unde s-au construit cel puţin trei «puncte de susţinere de tranziţie». Dat fiind faptul că intrarea aici în sud era pe uscat, călătoria s-a făcut pe calea aerului. M-a întrebat dacă auzisem deja despre dezvoltarea farfuriilor zburătoare? Pentru că i-am putut confirma acest lucru, a continuat şi mi-a povestit că acestei maşinării i se datorează faptul că oamenii au

fost «primiţi» în inima pământului. Mi-a explicat că le-a reuşit să pătrundă în interiorul lumii de dedesubt cu ajutorul unei astfel de farfurii zburătoare prototip, unde au întâlnit o civilizaţie superioară, care deţinea aparate de zbor similare cu ale lor, însă cu mult mai modeme. Interiorul pământului ar fi o lume cu oceane şi porţiuni întinse de uscat cu vegetaţie luxuriantă. În interior nu este atât de multă lumină ca la suprafaţă, pentru că atunci când părăseşte lumea subterană are întotdeauna nevoie de timp pentru a-şi obişnui ochii cu luminozitatea de afară.

Trebuie ca în trecut să fi existat un contact cu o rasă foarte avansată de oameni, care ne este înainte cu mii de ani – tehnologic, spiritual şi mental. Această rasă (numele nu îl mai ştiu) ar fi fost cea mai mare, mai înţeleaptă şi mai puternică de pe această planetă. Nu şi-au folosit niciodată această putere împotriva altora, decât dacă trebuiau să se apere.

Nu mai sunt sigur de evoluţiile temporale, însă dacă îmi aduc bine aminte, la acel moment, Germania intrase deja în război. Nemţilor li s-a spus clar că îi aşteptaseră, pentru că ei erau ultimii care vor fi fost acceptaţi în lumea de dedesubt, deoarece va fi important în Era Vărsătorului, când or să vină toate popoarele, să fie din nou unite în subteran. Asta mi-a sunat ca şi

cum acela ar fi fost locul în care ne avem originile. Era cumva acest loc grădina Edenului?

Călătorilor nemţi li s-a spus să transmită conducătorului lor, care dorea efectiv o schimbare a lumii de la suprafaţă – că aceasta era într-adevăr de dorit, însă nu cu aceste mijloace! Aceasta pentru că el s-a lăsat sedus de violenţă de către conducătorii lumii de la suprafaţă şi pentru că nemţii nu trebuiau sub nicio formă să permită ca noua lor tehnologie, care se baza pe principiul divinităţii, să fie folosită în scopuri de atac. Dacă Germania nu va respecta această condiţie, reintegrarea îi va fi refuzată, iar ei se vor ocupa de farfuriile zburătoare nemţeşti! însă ceea ce era cu adevărat foarte important este că au încercat să le explice nemţilor că erau predestinaţi să găsească acest loc, iar aici să ajungă la maturitatea necesară, pentru ca apoi să elibereze omenirea din ghearele «conducătorilor lumii de la suprafaţă». Pentru aceasta nu era permisă amestecarea rasială, pentru că aceasta era exclusiv sarcina poporului german.

Mi-a mai explicat că oamenii şi materialele au fost aduse cu submarine speciale şi farfurii zburătoare în punctele de trecere, pentru ca de acolo să-i ducă în noua lor patrie din inima pământului. A făcut apoi

o observaţie, conform căreia războiul s-ar fi terminat cu mult mai devreme, dar că era nevoie încă de timp pentru a aduce tot ceea ce era necesar în noua Germanie. A mai spus că toate acele mii de oameni care, conform cărţilor noastre de istorie, au murit degeaba, în fapt nu şi-au dat vieţile degeaba. Aceasta pentru că fără ei nu s-ar fi reuşit poate clădirea unei noi Germanii, care să-şi urmeze destinul său viitor. În lumea de dedesubt, aceste mii de morţi sunt onoraţi ca salvatori ai noii lumi! Ceea ce mi s-a mai părut interesant era faptul că spunea, că în Germania există lideri care nu sunt încântaţi de faptul că trebuie să respecte regulile impuse de această mare rasă de dedesubt. Conform povestirilor sale, unii s-au dezis de acest plan şi au încercat să întemeieze o nouă putere în alte părţi ale lumii. Însă după informaţiile sale acestea nu ar fi capabile să se pună împotriva nemţilor din interiorul pământului, deoarece aceştia, cu ajutorul noilor lor «prieteni», ar fi înregistrat în subteran între timp un asemenea progres încât toate mijloacele militare de la suprafaţă nu ar fi de ajuns pentru a-i învinge!

Vorbea şi despre o mulţime de puncte de susţinere de la suprafaţă întreţinute de ei înşişi pentru ca, atunci când va veni timpul, să poată restaura pacea şi libertatea întregii omeniri. S-a demonstrat şi faptul că există

efectiv contacte cu o serie de alte grupări germane, care şi-au schimbat mentalitatea de-a lungul anilor şi care au renunţat acum la forţă ca mijloc de instaurare a libertăţii. În plus, mi-a vorbit despre rase extraterestre care trăiesc aici printre noi şi care susţin acest proces al reînnoirii. Există desigur şi rase extraterestre care nu vor să se schimbe ceva şi care doresc să-i ajute pe conducătorii lumii de la suprafaţă să nu-şi piardă puterea. Însă acest lucru nu ar fi posibil, după spusele lui! în acest sens ei încearcă să se refugieze în timp – prin intermediul călătoriei în timp!

Vorbea despre faptul că între timp există multe milioane de „luptători pentru libertate" care, în cazul unui masacru plănuit de conducătorii lumii de la suprafaţă împotriva omenirii, ar fi pregătiţi să-i salveze! Acestor conducători le este cunoscută existenţa sa, adică a lumii subterane, ei cunoscând de asemenea puterea ei, dar nu o cred capabilă de a o folosi. Ei vor încerca în continuare să influenţeze oamenii de la suprafaţă cu propaganda lor atâta timp cât va fi necesar pentru a-şi asigura puterea absolută asupra noastră, a oamenilor!

Mi-a mai povestit şi că au demult puncte de susţinere şi în afara planetei noastre. Primele ar fi fost create deja în anii 1950 şi 1960 pe Lună şi pe Marte, următoarele mai

târziu pe o lună a planetei Jupiter, precum şi pe o lună a lui Saturn. Ar exista şi posibilitatea de a călători în afara sistemului nostru solar. Şi acolo au fost construite deja staţii.

Se pare că printre marii industriaşi nemţi există câţiva care simpatizează cu lumea subterană şi care îi ajută pe cei de aici cu materiale/materii prime, printre aceştia numărându-se întreprinderi nemţeşti mari din domeniul echipamentelor şi oţelăriei. Multe persoane care trăiesc în Germania şi care sunt personalităţi influente nu sunt realmente de la suprafaţă, ci provin din lumea subterană. Există mulţi, foarte mulţi «agenţi ai noii lumi subterane» care susţin scopul suprem de la suprafaţă.

Apoi a mai vorbit despre faptul că numeroase mituri, cum ar fi cel al Atlantidei, ar fi reale şi că arheologii, atunci când au putut săpa sub gheaţa din Antarctica, ar fi descoperit resturile acestui continent dispărut. M-am gândit că atlanţii vor fi fost una dintre rasele care trăiesc sub pământ. Nu ştiu totuşi dacă atlanţii sunt această rasă care i-a ajutat pe nemţi. Mă gândesc mai degrabă că această rasă trăieşte în inima pământului de mult mai mult timp decât atlanţii. Şi asta pentru că ei, dacă ar fi să estimez, trăiesc acolo de circa 12.000 de ani. Însă planeta este bătrână şi cu siguranţă au

existat şi înaintea atlanţilor alte civilizaţii avansate care au găsit drumul către subteran. Dar cum spuneam, este doar părerea mea.

Am încercat să-mi aduc toate acestea aminte cât mai exact cu putinţă şi să transcriu aceste informaţii. Sper ca printre acestea să găsiţi câteva lucruri noi pentru dumneavoastră, deşi cred că le cunoaşteţi deja demult pe toate. Dacă aş fi ştiut mai demult ceea ce ştiu astăzi, cu siguranţă că i-aş mai fi pus şi alte întrebări. Însă nu ştii niciodată, spunem întotdeauna că «oamenii se întâlnesc întotdeauna şi a doua oară», iar eu sunt un vizitator regulat al insulei Hawaii şi poate că o să-l mai întâlnesc vreodată. Iar atunci sper că voi putea primi de la el mai multe informaţii din interior, cu condiţia ca el să-şi aminţească de mine la fel de bine cum îl ţin eu minte. Totul este posibil!

Cu urări de dragoste şi de bine, Carsten Engel”.

Ce spuneţi despre aceasta?

Da, astfel de istorisiri am mai auzit şi eu. Există literatură pe această temă, deşi nu este foarte fundamentată. Ceea ce eu însumi vă pot confirma nu are totuşi nimic de-a face cu lumea subterană, ci cu continuarea expediţiei „Ahnenerbe” până astăzi în anul 2010, însă poate că vi se va părea interesant.

Înainte de terminarea războiului, foarte mulţi

nemţi au fost duşi în Argentina şi Chile. Actualmente, în America Latină, adică din vârful Americii de Sud – Chile, Argentina – până în America Centrală, Honduras, Costa Rica, Nicaragua, numeroase colonii nemţeşti, care sunt de asemenea vizitate regulat de unităţi militare germane. Şi este o uzanţă în armata germană să se trimită atât unităţi aeriene, cât şi de marină înspre America de Sud sau Centrală. Ca soldat german eşti primit apoi foarte bine în colonii. Urmaşii vechilor nemţi vorbesc perfect germana, au chiar o tradiţie tipic germană, cunosc multe cântece populare nemţeşti şi de regulă se întâmplă că, dacă un soldat se îndrăgosteşte de o urmaşă de sex feminin, poate rămâne imediat acolo dacă doreşte. Aceşti soldaţi sunt apoi înlocuiţi de alţii, care simt duşi acolo pe calea aerului. În acest mod, rasa nordică este dusă cu succes mai departe în America de Sud, chiar cu o tendinţă ascendentă, am putea spune. Cel puţin este asigurat faptul că această comunitate germană din America de Sud nu se stinge. Iar nemţii din statele latino-americane se izolează de localnici şi nu au niciun fel de contact cu lumea exterioară. Din proprie experienţă pot spune că timp de 20 de ani am fost căsătorit cu o femeie din America Centrală şi astfel am ajuns să cunosc toate acestea. Este fiica unui neamţ şi a unei localnice. Iar copiii noştri sunt din nou blonzi, ceea ce confirmă faptul că genul nordic este mai puternic.

Îmi vine în minte o altă istorisire de care am aflat de la un prieten apropiat – Matthias S.:

„Dragă Jan, aceasta este o poveste pe care mi-a spus-o un om pe care l-am întâlnit în aprilie 2003 în Pădurea Neagră şi care mi-a fost oaspete timp de trei zile. Acesta era complet speriat şi terifiat în momentul în care l-am luat la mine şi mi-a spus cea mai ciudată poveste pe care am auzit-o vreodată. Tu eşti însă familiarizat mai bine cu această tematică. Iată ce mi-a povestit: acest om de vreo 40 de ani care lucrase pentru serviciul militar de contrainformaţii (MAD) şi, datorită activităţii desfăşurate şi a meritelor sale, a fost detaşat într-o misiune specială în Antarctica.

Sarcina sa era să păzească linia graniţei de prezenţele nedorite. Punctul de observaţie se afla la o depărtare de circa 100 km de Polul Sud. Absurdul situaţiei i s-a arătat la nici câteva zile: echipat cu arme de înaltă tehnologie, să păzeşti o graniţă trasată aparent discreţionar în peisajul polar al Antarcticii nelocuit şi neprimitor pentru oameni! Comanda primită era să tragă imediat în orice ar fi dorit să intre sau să iasă din acest teritoriu.

Cât de absurd. Iar totul în permanenţă, cu militari postaţi pe schimburi. Zi după zi, aceeaşi imagine. Zăpadă, zăpadă şi iarăşi

zăpadă, uneori furtuni de zăpadă, parţial furtuni de zăpadă şi mai puternice. Cel mai pătrunzător frig şi niciun semn de viaţă, în afara „nebunilor”. Aceştia erau toţi agenţi speciali ca şi el, parţial însă şi americani, cu pregătire de top şi înarmaţi până-n dinţi. După săptămâni de şedere, singurii care treceau graniţa erau fulgii de zăpadă sau nămeţii împinşi de vânt pe întinsa suprafaţă de omăt. I se părea complet stupid că pe acolo nu a trecut niciodată niciun om şi niciun animal. Cu toate acestea, postul era foarte bine plătit.

După săptămâni de monotonie a decis să descopere care era de fapt adevărul. Acest lucru nu era uşor şi, în plus, periculos. Exista comanda strictă de a nu se depăşi graniţa. Teritoriul restricţionat era tabu şi pentru oamenii din MAD! Se impunea aşadar pregătirea atentă a unei investigaţii! Materialul trebuie organizat pe neobservate – schiuri, echipamente, îmbrăcăminte, provizii, apă în flacoane tip termos şi aşa mai departe.

Când pregătirile au fost gata, mai trebuia identificat şi momentul de timp potrivit: vreme urâtă, aşadar o furtună de zăpadă şi vizibilitatea redusă asociată acesteia, într-un moment neprielnic şi-a croit drum în teritoriul interzis. Alergarea a fost obositoare şi l-a sleit de puteri. Orele treceau şi aparent nu se schimbase nimic. Totul era un deşert

alb, nesfârşit. Pe lângă furtună şi frig mai exista şi pericolul crevaselor, însă în rest nimic altceva. După multe ore, vremea se liniştise şi i s-a părut că la orizont, la nivelul cerului, observă mişcări. A alergat mai departe. După câţiva kilometri se putea distinge clar că spre orizont se înălţau oblic obiecte zburătoare, care dispăreau apoi în jos. Evident, acolo exista o vale uriaşă! Trăise şi văzuse deja multe în viaţa sa, însă aceste obiecte zburătoare îi erau complet necunoscute! în plus, se putea vedea un «trafic» intens din şi către vale, se zbura încolo şi-neoace! Obiectele zburătoare aveau forme şi culori diferite. Unele dintre ele se iluminau chiar autonom! Erau printre ele unele sub formă de farfurie, însă a observat şi un obiect zburător imens, sub forma unei ţigarete. Toate se mişcau complet silenţios şi relativ rapid. Mai avea o distanţă de doar câţiva kilometri, până ar fi ajuns la acest coridor aerian. Rapid l-a cuprins o senzaţie intensă de greaţă. Şi îi era clar de asemenea, că lipseşte de ore în şir şi că deja este cu siguranţă căutat.

Brusc s-a apropiat un obiect zburător sub formă de farfurie, aterizând imediat lângă el! Farfuria zburătoare avea un diametru de aproximativ 30 de metri şi avea înscrisurile militare ale celui de-al treilea Reich. Amuţise. S-a deschis o trapă şi în

cadrul ei s-a ivit un bărbat în uniformă nazistă. Era impunător, iar din mâna lui, se lăsa să se întrevadă o personalitate puternică. În cea mai curată germană academică i s-a adresat «Bună ziua domnule Schmitt. Ştiţi că vă deplasaţi în teritoriul interzis! Câteva patrule de căutare sunt pe drum după dumneavoastră. Vă rog să mă însoţiţi. Pentru dumneavoastră acest lucru înseamnă că v-aţi pierdut viaţa şi că nu vă mai puteţi întoarce. Veţi cunoaşte o viaţă pe care nu v-aţi putut-o imagina. Este decizia dumneavoastră dacă zburaţi sau nu cu noi.»

Omul de la MAD a rămas perplex. I se adresase pe nume un ofiţer al celui de-al treilea Reich german! De unde ştiuse? Nave spaţiale, o farfurie zburătoare cu crucea de fier, un ofiţer care nu ar fi trebuit să existe, nimic din toate acestea nu trebuiau să existe, iar totul în mijlocul pustietăţii!? Incredibil! A ezitat. Era nesigur şi îi era teamă. Ofiţerul şi-a repetat invitaţia: «Vă rog ÎNCĂ O DATĂ. Puteţi veni cu mine. Însă în acest caz nu este cale de-ntors, iar viaţa dumneavoastră se va schimba fundamental, în caz contrar veţi ajunge în scurt timp la închisoare. Una dintre patrulele de căutare se apropie. Este decizia dumneavoastră.»

Ezitant şi complet debusolat agentul a refuzat oferta ofiţerului. Nu voia să se lase pradă acestei incertitudini şi lua mai împăcat

în considerare ideea de a face închisoare.

«Atunci bine», spuse ofiţerul, «este libera dumneavoastră alegere. Rămas bun.» Acesta s-a urcat din nou în farfuria zburătoare, trapa s-a închis şi nava spaţială s-a ridicat din nou aparent fără dificultate vertical la câţiva metri înălţime, a ezitat puţin, după care a accelerat ca gândul, ca un glonţ şi a dispărut în direcţia ciudatelor obiecte zburătoare care mai puteau fi încă văzute în depărtare.

După un timp, agentul şi-a început drumul înapoi. După doar câteva minute se putea auzi mârâitul snozvmobilelor. A ajuns într-adevăr la închisoare. A spus ceea ce văzuse acolo numai în urma interogatoriilor, torturii şi altele asemenea.

Interogatoriile au avut loc mai întâi în SUA. După câteva săptămâni a fost adus în Germania, unde a fost luat din nou la bani mărunţi. Ştia că aşa nu mai putea continua şi că asta îi va aduce probabil moartea.

Cunoştinţele şi abilităţile sale l-au ajutat să evadeze. Dacă actualmente ar fi prins din nou, acest lucru ar însemna moarte sigură.

A putut lua cu sine când a evadat câteva materiale scrise şi le-a organizat cum a putut pe fugă – materiale referitoare la lucrurile care i-au schimbat viaţa. Printre acestea era şi literatură despre teoria pământului ca o sferă goală şi despre contacte extraterestre.

Auzise şi despre intrările, respectiv punctele de trecere către lumea subterană. Una dintre acestea trebuie să fi existat în partea de sud a Pădurii Negre. Acesta era şi motivul pentru care l-am întâlnit la noi.

Acum el fugea însă de organizaţia de care aparţinuse odată. Mi-a spus că pentru el există un singur loc sigur şi că în curând va reuşi să pătrundă acolo. L-am întrebat cum voi putea lua legătura cu el şi mi-a spus că mă va căuta el.

Trebuie să fi trecut vreo 3 ani de la întâmplare când telefonul sună brusc şi mi s-a prezentat de la celălalt capăt al firului. «Sunt bine şi mă aflu acum în acel loc sigur.» Mi-a mulţumit din inimă, mi-a dorit toate cele bune şi ne-am despărţit cu «La revedere!»".

Dacă este într-adevăr real ceea ce a povestit acest agent MAD, aceasta ar fi o descoperire mai mult decât explozivă, nu-i aşa?

Este realmente interesant. Îmi aduc aminte de o prezentare ilustrată a lui Reinhold Messner, în care acesta îşi descria expediţia în Antarctica. Menţiona atunci că el şi companionul său pătrunseseră într-un teritoriu interzis în mijlocul gheţii, care era apărat de militari înarmaţi până-n dinţi. Domnul Messner era pe atunci extrem de supărat că nimeni nu i-a lăsat să treacă. Dacă îmi amintesc bine, Messner le-a explicat cine este şi

că are aprobare şi că va ajunge să spună şi la televizor despre ce i se întâmplă. Grănicerul i-ar fi spus atunci că îl va împuşca şi dacă ar fi împăratul Chinei. Chiar şi la această prezentare era încă foarte furios, pentru că a trebuit să facă un ocol care i-a luat mai multe zile, pentru a ocoli acest teritoriu interzis. Cred că acest lucru nu este în cartea lui.

Poate că era chiar acest teritoriu.

Aşadar, dacă aceasta ar fi într-adevăr realitatea, aşa cum rezultă din aceste două surse, atunci prietenii dumneavoastră Illuminati trebuie că ţin aproape. Nu credeţi?

Nu ştiu. Evident americanii par să aibă cunoştinţă despre acestea şi probabil că şi cooperează. Dacă nu, eu simt în principiu deschis la nou. Eu însumi spun că sunt convins de Noua Ordine Mondială, pentru că mie mi se pare într-adevăr singura cale posibilă. Dacă există alternative, eu sunt ultimul care să se ancoreze de vechi.

Vreau să mă leg acum de cuvântul cheie „vechi" şi să întreb despre liniile de sânge vechi, vechile dinastii nobile. Îmi puteţi spune ceva despre acestea?

Acum putem menţiona că familia Windsor provine din Germania, că aceste structuri ale imperiului au efectiv origine germană, fiind astfel energetice. Este acest lucru interesant?

Da, şi poate aveţi ceva şi despre liniile de sânge?

Să ne uităm de exemplu la Casa de Windsor. A început cu George al IV-lea, care provenea din zona Hanovrei şi care a devenit brusc rege al Angliei. Mai târziu numele de Sachsen-Coburg-Gotha a fost schimbat de George al V-lea în Windsor.

George al IV-lea a fondat şi a consolidat imperiul britanic, care există încă şi astăzi şi care este într-un anumit mod funcţional şi recunoscut. Chiar şi Australia şi Canada acceptă regina ca pe un lider spiritual al imperiului. Această decizie sau acceptare este potenţată energetic şi într-un mod foarte simplu, aşa cum au făcut-o anterior vechii meşteri masoni. Am vorbit deja despre liniile de forţă magnetică, catedrale şi clădiri sacrale în care oamenii pot fi influenţaţi spiritual. Că prin intermediul liniilor de forţă magnetică se pot transmite programe, iar construcţiile gotice pot trezi în oameni mentalităţi care sunt stabilite în prealabil. Acum îl vedem pe primul rege al Angliei, George al IV-lea, şi familia acestuia, care de atunci încoace au domnit în Anglia. Casa regală din Hanovra a dispus apoi spargerea pietrelor din dealurile Weser, tăierea şi aducerea lor în Anglia, din ele construindu-se castelul Windsor. Aceasta înseamnă: regele german, care a devenit regele Angliei, locuieşte într-adevăr pe această insulă, trăieşte în Anglia, însă prin faptul că şi-a adus pietre din dealurile sale, pe care le-a reasamblat la loc în Anglia, acesta continuă să trăiască în propria sa ţară, în propria sa piatră, în propria sa

structură şi în propriul său program – în propriul său program energetic, pentru că pietrele înmagazinează energia. Şi este vorba despre energie germană în Anglia!

Un cuarţ – pentru că piatra este formată din cuarţ – are capacitatea de a absorbi informaţii. Cel mai mic cuarţ cunoscut care conţine informaţii este cuarţul din ceasurile noastre. Acesta se mişcă o dată pe secundă şi este programat să facă o bătaie la fiecare secundă, pentru a indica ora. În acest cuarţ se pot impregna de asemenea şi programe spirituale, iar cuarţul păstrează aceste programe până când primeşte alte informaţii prin intermediul unui fenomen de frecvenţă înaltă. Aceasta înseamnă: atunci când transportăm un munte care se găseşte pe o anumită structură de bază radiestezică, sub formă de piatră spartă, într-un alt loc, iar acolo aceasta este folosită la construcţia unei clădiri, în această clădire se păstrează programul iniţial, energia iniţială.

Şi a existat în Evul Mediu, până în urmă cu câteva sute de ani, termenul cunoscut de piatră de Bremen. Acestea erau pietre care au fost duse din zona Hanovrei, peste Weser şi Bremen în toată lumea, în Australia, Canada, SUA, America de Sud. Şi peste tot din acestea s-au construit clădiri – clădiri oficiale, ale administraţiei, castele ale dinastiilor. Iar când regina britanică călătoreşte în zilele noastre în lumea fostei Mari Britanii, în fostul imperiu, ea este primită în astfel de clădiri vechi, venerabile, de oameni din sfera economică,

oameni din politică, cu care întreţine discuţii. Ea se găseşte să spunem aşa în orice punct al lumii, atunci când vizitează aceste clădiri vechi, în propria sa patrie, în propriul program spiritual, în propriul său câmp morfogenetic, care este german şi care, de la începuturi până acum, poartă spiritualitatea imperiului britanic. Oamenii care petrec timp în astfel de clădiri se află la rândul lor în cadrul unui program, în cadrul unui câmp morfogenetic, care este impregnat cu această gândire. Iar în acel moment aceşti oameni se deschid faţă de persoana care reprezintă acest imperiu – momentan Regina Elisabeta – şi-i acceptă într-un mod special pretenţia de putere sau de suveranitate. În afara acestei clădiri acest lucru nu ar fi atât de uşor, dar în interior, da. Însă atunci când în aceste clădiri se formulează şi se semnează contracte oarecare, atunci lucrurile funcţionează fără cusur.

Casa de Windsor înseamnă că este încă germană?

Este în fapt germană la nivel arhetipal. Poporul trăieşte cu totul altceva decât această gândire ancestrală. Din acest motiv există în permanenţă scandaluri nemţeşti în care sunt implicate odraslele regale.

Dacă Casa de Windsor este încă atât de germană, înseamnă că legăturile cu Germania ar trebui să fie mult mai bune. Şi care a fost situaţia cu cel de-al Doilea Război Mondial?

Relaţia nici nu este atât de rea.

Da, însă cel de-al Doilea Război Mondial?

Aparent Anglia a fost atacată de Germania şi bombardată, însă numai din cauza disensiunilor din anumite părţi. Din punctul de vedere al gândirii ancestrale nu au existat niciodată disensiuni. Iar tot din punctul de vedere al gândirii ancestrale, englezii au ocupat ulterior, după sfârşitul războiului, şi teritorii în Germania, unde s-au simţit ca acasă. Din acest motiv în Saxonia Inferioară mai există încă câteva mii de soldaţi englezi care nu ies în niciun fel în evidenţă. Există aici numeroşi englezi, iar în Anglia există numeroşi soldaţi nemţi, lucru care este însă puţin cunoscut. Colaborarea din culise este cu totul alta decât cea care este vizibilă public.

În timpul celor două războaie mondiale, raporturile de putere dintre casele de Windsor, de Habsburg şi de Hohenzollern au jucat însă un rol important.

Ce rol va juca atunci Casa de Windsor în viitor? Jason Mason, un informator dintr-una din familiile din liniile de sânge, cu care doresc de asemenea să scriu o carte, susţine că Windsorii aparţin de loja Horus, cunoscută şi sub numele de „Sfatul celor 3” – alături de familia Rockefeller şi Rotschild. Dacă este aşa, ce înseamnă aceasta?

Înseamnă că atunci când Casa de Windsor încheie pacea cu Scoţia, automat se stabileşte o legătură cu Franţa. Se poate lărgi apoi teoria

merovingiană, teoria liniei de sânge cu privire la o unificare cu Scoţia, în toată Europa. În acest caz ar înceta automat toate ostilităţile, pentru că oricum toată lumea este înrudită cu toată lumea.

Este acest lucru plănuit?

Este plănuit şi se dezvoltă astfel. Casa de Windsor s-a apropiat în ultimii ani din ce în ce mai mult de Scoţia, pacea este tot mai stabilă. Şi clanurile scoţiene s-au mai deschis între timp faţă de casa regală. Prin tradiţie, duşmănii vor exista întotdeauna. Pe plan extern vor mai exista războaie şi ostilităţi, însă există apropieri în toate zonele, în toate regiunile din Europa şi din lume, pe măsură ce Noua Ordine Mondială se va instaura, pe măsură ce aceasta are loc efectiv. Şi toate părţile trebuie să facă concesii în fiecare relaţie – fie acestea comunităţi religioase, familii vechi sau case regale. Va funcţiona. Această ordine se va instaura, deoarece în spatele ei se află o gândire puternică. Aceasta îşi are originile în structurile ancestrale, din linia de sânge a existenţei, care reprezintă fie omenirea iniţială, fie puterea care este exercitată din afară, asupra omenirii.

Există o ipoteză, în special din partea autorului britanic David Icke, cum că familia regală britanică ar avea un trecut ofidian. Cineva a susţinut că regina şi-ar fi schimbat o dată faţa şi că ar fi semănat cu faţa unei fiinţe ofidiene. Sună absurd şi pare să ţină de domeniul psihiatriei.

Este greu de înţeles, respectiv de recunoscut, însă această linie de sânge există. Momentan acest lucru nu este verificat genetic numai în cadrul clanului scoţian dacă există o astfel de apartenenţă, ci teste genetice se fac şi de către diverse familii nobiliare şi chiar de către grupuri religioase. Consider că motivul real pentru toate aceste teste genetice este că se doreşte filtrarea descendenţilor reali ai acestei linii de sânge.

Mormonii lucrează deja de mult timp la aceasta şi mai nou şi pagina web www hagalil com promovează o procedură de testare genetică de la firma Igenea, pentru a afla de ce linie genetică aparţii. Familiile se adună, familii în care membrii au provenit iniţial din toate rasele umane, şi se stabileşte cu exactitate cine de ce aparţine. Nu mai este suficient ca o persoană să prezinte diferite certificate vechi, care pot fi cu uşurinţă falsificate, ci trebuie făcut totul cum se spune clar, trebuie să te supui unui test genetic şi să poţi dovedi că aparţii de respectiva familie. Iar dacă este astfel, eşti integrat într-un program şi poţi reacţiona eficient. Iar aceasta funcţionează! Acesta este şi motivul pentru care doresc să risc încă o dată să ies în faţă şi o pot face. Când aceste structuri vor fi fixate, nu ne va mai fi posibil să ne mai exprimăm public.

Dar ce are aceasta de-a face cu rasa ofidiană?

Şerpii sunt numiţi în Geneză, în istoria creaţiei, în legătură cu copiii lui Dumnezeu.

Ulterior, după exodul poporului lui Israel, a existat o castă de preoţi sau casta şerpilor, leviatanii. Aceştia erau oameni-şerpi, care deţineau abilităţi speciale, cunoştinţe deosebite şi vom găsi întotdeauna aceste referinţe la oamenii-şarpe, care ţin de o castă, de o preoţime, de o organizaţie cunoscută sub numele de şerpii. Aceştia *sunt fii lui Solomon.*

Vă rog să-mi povestiţi mai multe despre aceasta.

În literatura foarte veche putem citi despre oamenii-şerpi, care fac parte dintr-o rasă ofidiană – fie că găsim acestea în Biblie, fie în scrieri religioase sau în legende. Oamenii ancestrali, sau primii oameni, au fost oameni-şerpi. Aceştia simt dragonii, şerpii, reptilele. Aceştia nu trebuie să arate efectiv corporal ca o reptilă, dar au trăsături de caracter corespunzătoare şi origini asemenea, însă trebuie să mă opresc pentru că nu ştiu foarte multe pe această temă.

Este foarte interesant. În Malta s-au descoperit cranii considerabil mai mari decât craniile umane normale şi care, peste toate, nu prezentau sutura sagitală. Aceasta înseamnă: este vorba despre o specie complet necunoscută condusă acolo de o aşa-numită castă de preoţi ai şerpilor. Despre aceasta am scris în detaliu împreună cu Stefan Erdmann în cartea „Minciuni milenare”. Iar astfel de culturi ale şerpilor au existat şi în Egipt, la azteci şi la maiaşi. Există cărţi pe această

temă sau aţi aflat despre aşa ceva în loja dumneavoastră?

Pe de o parte am citit despre acest lucru în cărţi. În principal în Biblie există referiri la aceste fiinţe, aşa cum am spus deja, care erau capabile să stăpânească popoarele. Aceasta nu vine din nimicul care îi descrie ca „şerpi” pe cei care conduc. Probabil că aceste fiinţe au existat mai mult în trecut sub forma de şerpi decât astăzi. Nu doresc sub nicio formă să exclud faptul că aceste fiinţe există şi astăzi, deşi nimeni nu-i ştie şi nimeni nu a văzut vreodată un om-şarpe.

Repet, nu aş dori să exclud acest lucru, iar acest lucru nu este combătut nici în cadrul discuţiilor francmasonice, ceea ce înseamnă că se discută deschis, dacă acest lucru este posibil, de ce aceste fiinţe sunt atât de diferite şi de ce simt capabile să stăpânească oamenii. Aceasta pentru că eu sunt de părere că acest pământ al nostru a fost creat pentru om în forma sa cea mai pură şi că omul zilelor noastre îşi poate exploata doar parţial realul său potenţial uman. Pentru că, dacă este să dăm crezare cercetătorilor din domeniul neurologiei, cea mai mare parte a materiei noastre cenuşii este neutilizată, motiv pentru care este foarte posibil ca restul creierului să fie de mare importanţă pentru oamenii spirituali, însă nu şi pentru cei materiali. Vom afla însă în curând. Avem în faţă o dezvoltare care este atât de rapidă, încât probabilitatea să trăim această experienţă este foarte mare. Şi aceste cataclisme care sunt

iminente le vom trăi cu siguranţă în următorii câţiva ani.

Împreună cu Stefan Erdmann am fost în februarie 2011 la Credo Mutwa (fig. **67,** p.208), **cel mai bătrân şi mai renumit vraci zulu din Africa; ne-a povestit şi el despre aceste fiinţe. A vorbit despre fiinţe sauriene, pe care îi numea „centauri”, care aparent colaborează cu Rockefellerii şi probabil şi cu alte familii.**

Da, bănuiesc că există un sâmbure de adevăr în această poveste. În Biblie găsim termenul de *Hindin.* Naphtali a fost un astfel de hindin. În Biblie hindin este comparată cu o căprioară care este incredibil de rapidă; în timp ce în mitologia greacă este descrisă ca o monstruozitate. Conform acestora, ea nu era un om „normal” ca şi ceilalţi de pe atunci.

Când Naphtali, una dintre stirpele Israelului, este descrisă ca hindin, iar noi am stabilit anterior că Naphtali şi Dan se trag din cunoscutul Hiram şi că linia de sânge a merovingienilor derivă tot din această stirpe, înseamnă că ceva trebuie să fie adevărat dacă şi un vraci renumit cunoaşte câte ceva despre astfel de fiinţe. Din stirpea lui Naphtali a provenit şi Debora, descrisă ca hindin în tradiţia ebraică. Cuvântul ebraic *Debora* înseamnă în traducere albină. Albina este la rândul ei animalul heraldic al merovingienilor şi simbolul preoţilor catarici în Vechiul Testament Debora este ca magistrat, una dintre cele mai importante femei. Îi permite lui Baraj să vină la ea

şi îi împărtăşeşte Voia Domnului!

Aţi menţionat anterior într-o paranteză că omul a fost crescut. De cine? Nu ne tragem din maimuţe?

Deci, dumneavoastră şi cu mine nu ne tragem din maimuţe. Omul a fost crescut de o rasă pe care o putem numi fără probleme extraterestră, lucru care este descris, apropo, chiar şi în Biblie.

În prima carte a lui Moise 6,4 se spune*: „În vremea aceea s-au ivit pe pământ uriaşi, mai cu seamă de când fiii lui Dumnezeu începuseră a intra la fiicele oamenilor şi acestea începuseră a le naşte fii: aceştia sunt vestiţii viteji din vechime*

Iar într-un alt loc în Geneză se spune: *„Să facem om după chipul şi după asemănarea Noastră…”* şi ei văzând *„că fiicele oamenilor sunt frumoase, şi-au ales dintre ele soţii, care pe cine a voit”.*

Exact asta vreau să spun. Aceşti fii ai lui Dumnezeu au crescut în vechime o rasă – probabil o rasă de sclavi, pentru a construi ceva pe pământ.

În tablele cu scrieri sumeriene, aceşti „fii ai lui Dumnezeu” sunt descrişi drept Anunnaki, cei care au coborât din ceruri. Se presupune că ar fi venit de pe planeta Nibiru, care înconjoară soarele nostru o dată la fiecare 3.600 de ani.

Este posibil, însă nu vreau să mă ancorez de aceasta. Eu cred că pe pământ nu a venit doar un grup. Cu siguranţă că au crescut o rasă. Şi există

numeroase indicaţii că familiile şi liniile de sânge existente astăzi au avut iniţial legături cu fiinţe care *nu* erau umane. Vorbim aşadar despre familii care provin din stirpea directă a fiilor lui Dumnezeu.

Aceşti descendenţi se văd pe sine ca o rasă conducătoare specială. Acest lucru a fost confirmat între timp de către numeroşi cercetători. Au fost descoperite şi schelete care atestă. S-au descoperit uriaşi şi cranii care erau formate cu totul altfel decât cele umane, fiind mult mai lungi.

Da, de exemplu craniile din Malta, la care lipsea sutura sagitală. Aceştia au fost oamenii-şarpe, descendenţii fiilor lui Dumnezeu sau chiar fiii lui Dumnezeu.

Acest lucru este scris fără echivoc, însă cei care citesc Biblia sau Thora refuză pur şi simplu să accepte acest lucru. Este însă adevărul. Mai rău este în cazul islamului. În Coran există descrieri similare, însă musulmanii sunt atât de încăpăţânaţi şi de necritici, încât nu vor să vadă realitatea. Şi accentuez verbul „a vrea”, pentru că de putut, pot. În plus, Coranul a fost modificat de-a lungul secolelor, pentru că nu se potrivea. Noi avem însă în francmasonerie scrierile originale care atestă acest lucru.

Este în general o întrebare care pe noi francmasonii ne preocupă, şi anume în ce măsură să se explice maselor anumite realităţi şi adevăruri. Este realmente util să se spună

poporului că se trage din extratereştri? Că există „zei” care străbat spaţiul cosmic şi care colaborează cu conducătorii noştri? Şi că există descendenţi direcţi? Nu ştiu. Există însă un număr mare de francmasoni care consideră că acest lucru trebuie spus oamenilor.

Aşadar dacă nu umbli orb prin lume şi deschizi ochii îţi vor atrage atenţia contradicţiile din teoriile lui Darwin şi contradicţiile din scrierile religioase ale diferitelor popoare. Tema extratereştrilor – adevărata provenienţă a oamenilor, originea lor reală sau cei care au construit piramidele – este una extrem de importantă în francmasonerie? Pentru că dacă sapi puţin mai adânc ajungi întotdeauna la aceşti fii ai lui Dumnezeu, care se pare că se află şi astăzi printre noi. Există un schimb sincer de păreri pe aceste teme între francmasonii de grad înalt?

Categoric da. Este foarte important. Şi în cadrul gradelor înalte din francmasonerie există unitate şi conştienţă cu privire la faptul că aceste cunoştinţe nu sunt pentru mare masă a oamenilor şi de aceea le-a păstrat atâta timp pentru omenire. Doar o minoritate absolută – raportat la întreaga omenire – discută despre aceasta şi deţine cunoştinţe în acest sens.

Aşadar încă o dată: aceste teme – extratereştrii – se tratează şi se discută în loji?

Da, chiar în francmasonerie. Numai în cadrul francmasoneriei te poţi lansa în discuţii pe astfel de teme fără a te face de râs. Oamenii profani nu înţeleg acest lucru, nu dispun de orizonturi pentru aceasta. Cu francmasonii poţi discuta despre aşa ceva. Ei ştiu deja despre ce este vorba; ştiu că înţelegerea divinităţii de către sceptici este una cu totul falsă. În francmasonerie se ştie cine stăpâneşte lumea.

Şi sunt tot mai mulţi în francmasonerie care simt pentru a spune aceste lucruri maselor, pentru a le putea evita mai bine şi implicit, pentru a putea slăbi puterea acestor linii de sânge, a acestor rase de elită. Omul nu mai trebuie să fie oprimat de către acestea. Noua Ordine Mondială poate reprezenta o posibilitate ca omul să preia pentru prima dată propria conducere asupra pământului. Omul s-a născut liber, însă trăieşte ca sclav. Geneza spune că omul arhetipal – aşadar Adam şi Eva – au reuşit să scape din Grădina Edenului, că omul este destinat să stăpânească pământul. Şi că omul trebuie să fie propriul său stăpân şi al pământului său, însă nu este, pentru că a fost suprimat de alte rase. Omul trebuie să se elibereze, omul ca om. Iar acesta este un obiectiv important al francmasoneriei.

După părerea mea, această gândire a omenirii este cea mai puternică la popoarele nordice. Aceştia sunt cei care se revoltă împotriva statutului de sclav. Iar poporul nordic este cel care va conduce lumea în viitor. Speranţa lumii este în

popoarele nordice. Speranţa lumii a fost întotdeauna în acestea, deoarece dacă ne amintim despre locuitorii indigeni ai Americii Centrale şi despre ce aşteptau aceştia de la zeul lor Quetzalcoatl, acesta era blond, cu ochi albaştri – el era speranţa lor! apoi au căzut în capcana spaniolilor, pentru că aceştia nu erau „zeii” aşteptaţi. Însă această aşteptare a avut o origine reală. Aceasta înseamnă cu alte cuvinte: popoarele nordice au în sine principiul omenirii ancestrale.

Se vorbeşte şi despre faptul dacă aceşti extratereştri sunt încă aici?

Ei sunt fără doar şi poate încă aici. Ştim ce structuri, ce familii, care descendenţi sunt şi unde se află. Se discută şi faptul că este mai bine că aceste subiecte se tratează într-un cerc foarte restrâns.

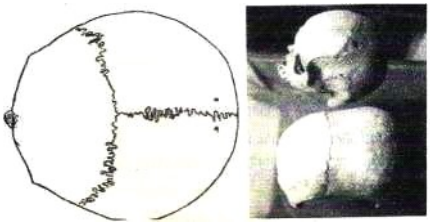

Fig. 65 şi 66: Figura din stânga şi craniul de sus din imaginea din dreapta: aşa arată craniul unui om „normal” – cu sutura calotei şi sutura sagitală. Figura din dreapta: „craniul lunguleţ din Malta”, din partea de jos, este însă considerabil mai mare, mai voluminos şi îi lipseşte sutura sagitală!

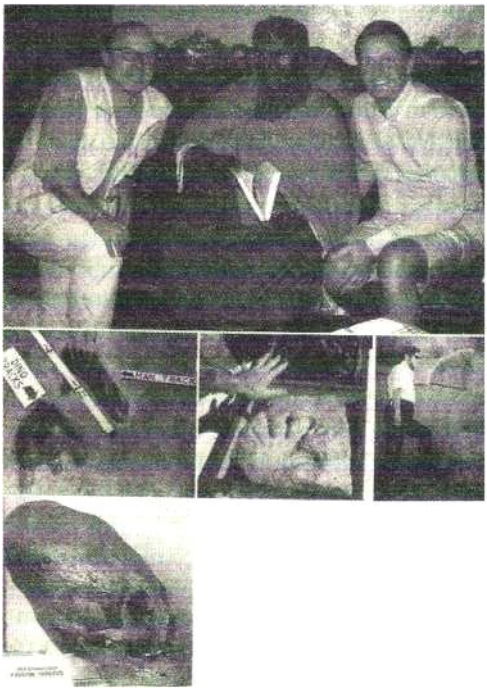

Fig. 67 **sus:** Jan şi Stefan Erdmann cu Credo Mutwa, Africa de Sud, 2010.

Fig. 68,69 şi 70: Există numeroase urme de picioare şi de mâini fosilizate ale uriaşilor, care trebuie descrişi fără doar şi poate ca strămoşi, de exemplu în Gien Rose, Texas. O urmă de picior fosilizată a fost descoperită încă din 1912 în Africa de Sud. Dimensiunea: 130 cm lungime, 69 cm lăţime şi 18 cm adâncime. Urma de picior menţionată se găseşte într-o placă de granit (aici cu prof. Hurtak în imagine) care are o vârstă geologică de mai multe milioane de ani. Cercetările au demonstrat că în cazul acestei urme de picior nu este vorba despre un fals!

Fig. 71: Craniul unui conducător peman de

2,70 metri.

Ce este planificat în francmasoneria clasică de grad înalt pentru viitor? Ce ştiţi despre aceasta? Şi despre soarta lumii?

Francmasoneria de grad înalt are sarcina de a deschide ochii oamenilor „maturizaţi” pentru lucrurile aflate în spatele epifaniilor lor. Atunci când suficienţi oameni vor şti despre acestea, adevărul se va răspândi în rândurile omenirii, iar oamenii nu se vor mai lăsa minţiţi. Există însă şi un sistem al influenţării şi controlului. Când însă această influenţă va deveni acceptabilă social, iar oamenilor li se va potenţa mulţumirea, un astfel de program trebuie furnizat. Soarta lumii se află în mentalitatea oamenilor! Atunci când majoritatea oamenilor gândeşte pacifist şi pozitiv, şi soarta lumii va evolua în această direcţie. Însă omul nu este din păcate conştient de enormele forţe spirituale de care dispune.

Se va ajunge la Noua Ordine Mondială?

Noua Ordine Mondială este deja o realitate. Acesta nu este însă un motiv de teamă. Eu însumi am lucrat deja de 30 de ani în Germania la programe care astăzi au devenit un articol de export spiritual. Noua Ordine Mondială este asociată cu un nivel inimaginabil de control. Atâta vreme cât mecanismele de control se supun ideii de protecţie a oamenilor, acestea sunt salutare. În realitate însă, aceste controale servesc întotdeauna mai degrabă la depistarea celor care gândesc altfel, pentru că numai atunci când

omenirea se mişcă într-o mentalitate direcţionată şi controlată, drumul său integral este cu adevărat garantat. Nimeni nu pleacă de la premisa că sistemele sunt cuprinzătoare la nivel global. Dezvoltarea îşi continuă progresul, iar astăzi există deja multe milioane de oameni care sunt liniştiţi prin mijloace chimico-fizice. Nimeni nu poate scăpa pe termen lung de acest control. Este însă posibil să te sustragi, cel puţin pentru anumite perioade de timp, influenţei factorilor de putere şi să-ţi faci o idee proprie despre situaţia lumii. Pentru aceasta trebuie să te sustragi cu atenţie programelor energetice omniprezente. Acest lucru este posibil printr-un comportament rezonant ţintit.

Eu sunt însă de părere, că Noua Ordine Mondială este pentru moment cel mai bun program pentru omenire. Oamenii îl vor adopta.

Spuneţi că oamenii sunt liniştiţi cu mijloace chimico-fizice. Cum putem înţelege acest lucru?

În principal sub forma fluorului. Fluorul este o otravă chimică!

Aţi menţionat deja acest lucru.

Dacă omul este alimentat în permanenţă cu fluor, atunci în saramura care se găseşte în corpul său – iar omul este format în proporţie de 70% din apă – sunt suficiente elemente de fluor încât în acest corp să poată fi transmise mesaje, prin frecvenţe ale secvenţelor de impulsuri în acelaşi mediu. Aceasta înseamnă în comportamentul

rezonant al diferitelor corpuri, că pe de o parte omul cu saramura sa plină de fluor este şi în afara lui un telefon mobil cu semiconductori din fluor, cu carcasă din fluor, lubrifianţi pe bază de fluor, becuri fluorescente şi aşa mai departe. Toate acestea sunt transmiţătoare, iar corpul de rezonanţă care este omul, reacţionează la acestea, adică intră în rezonanţă cu un program din exterior atâta vreme cât este plin de fluor.

Dumneavoastră spuneţi: *„De aceea trebuie să te sustragi cu atenţie programelor energetice omniprezente. Acest lucru este posibil prin comportament rezonant ţintit* Descrieţi acest enunţ mai exact.

Comportamentul rezonant ţintit este atunci când programele intră într-o vibraţie de înaltă frecvenţă a corpului, iar acesta din urmă este pregătit prin mijloace chimice să susţină acest comportament vibrant prin materialele corespunzătoare. Dacă acest lucru este asigurat, pot recepţiona aceste programe. Atunci când nu am în corp aceste substanţe chimice, aceste mijloace şi conductoare de rezonanţă, nu am capacitatea de a recepţiona aceste mesaje.

Iar fluorul este una dintre aceste substanţe chimice?

Nu este numai fluorul, ci toate halogenele – brom, clor, iod. Sunt mijloace chimice. Când le avem pe acestea în corp suntem mai bine pregătiţi să recepţionăm transmisii sau să putem servi ca receptori decât atunci când nu avem în noi aceste

mijloace. Aceste mijloace, care sunt necesare pentru a putea aduce un corp în stare de rezonanţă se găsesc în principal în medicamente şi alimente – logic, în semipreparate. Dacă omul se hrăneşte cu alimente care nu au fost pretratate, atunci are cea mai mare şansă de a nu fi rezonant la transmisiile care sunt proiectate asupra sa, în domeniul de frecvenţe înalte.

Este vorba fundamental despre rezonanţa fizică, deci nu de cea a gândirii, de exemplu cum ar fi să meditez pentru a mă îngriji de igiena gândirii?

Este vorba despre rezonanţa fizică la programe care influenţează permanent omul în subconştient şi care îi sugerează că nu se mai poate dezvolta el însuşi în domeniul gândirii sale. Atunci când oamenii meditează, atunci se deschid în faţa unei energii care le transmite un mesaj. Acum avem însă în jurul nostru atât de multe mesaje şi care simt preluate din acest motiv inevitabil. Acesta este şi motivul pentru care simt canalizate atât de multe absurdităţi. Ceea ce oamenii recepţionează cu ajutorul unei abilităţi mediale are cel mai adesea foarte puţin de-a face cu realitatea.

Există cu toate acestea oameni care, prin exerciţiu şi cunoaştere, au abilitatea de a nu rezona pe vibraţii de înaltă frecvenţă la asemenea programe – independent de ceea ce îngerează sub formă de hrană. Însă pentru aceasta este nevoie de foarte multă disciplină, iar această abilitate

trebuie exersată şi să fie informaţi despre circumstanţele în care se face aşa ceva. Este de o importanţă decisivă să ştim ce ne afectează din exterior şi cum trebuie pregătit corpul pentru a putea recepţiona mai bine aceste mesaje. Cine doreşte să se sustragă complet acestor programe trebuie să părăsească din când în când marile aglomeraţii urbane, să se retragă în natură şi, după posibilităţi, să renunţe pentru o perioadă de timp la alimentele semipreparate şi să se alimenteze pe cât posibil cu fructe proaspete.

Consider nesemnificative cantităţile reduse de alimente semipreparate, atunci când deţii o bună disciplină spirituală.

Aşadar ciolanul de porc face bine?

Ciolanul de porc neapărat! (o mică glumă ca o parantează…)

Se impune până la urmă să te hrăneşti cât mai sănătos cu putinţă şi să renunţi la hrana semipreparată şi la alimentele cu aditivi. Este aceasta o bună premisă?

Asta este de departe cea mai bună premisă de a nu deveni rezonant. Important este să se consume apă şi sare curată. Aceste lucruri sunt fundamentale: apa şi sarea. Dar desigur sare de mare sau de Himalaya şi nu sare de gătit. Dacă ingerez sare de calitate şi pură şi bei apă curată, influenţele spirituale se pot apropia de mine doar cu mare dificultate.

Şi să ne plimbăm prin pădure?

Da, să ne plimbăm prin pădure de câte ori

avem ocazia.

Tatăl meu a cunoscut o doamnă la un eveniment, care este directoarea unei uzine de ape, dintr-unul din cele mai mari oraşe germane. Această doamnă i-a povestit că în uzina sa de apă există numeroase butoaie cu substanţe tranchilizante pregătite pentru a fi turnate în apă dacă în respectivul oraş se vor înregistra turbulenţe. Este acest lucru valabil şi pentru alte oraşe.

Da, da, acest lucru se face frecvent. În anii 60, când se înregistra mişcarea Apo – aceasta se întâmpla când eram încă poliţist – în Berlin populaţia a fost liniştită prin intermediul apei potabile. Peste tot era agitaţie, mai puţin în Berlin… Aceasta nu reprezintă o problemă. Situaţia apare atunci când există rapid foarte mulţi oameni care consumă apa de la robinet.

Există însă din ce în ce mai puţini oameni care beau apă de la robinet. Însă contactul cu aceasta există şi atunci când te speli pe dinţi…

Oamenii cumpără aici în bidoane din plastic hectolitri de apă, care este deja impregnată cu informaţii şi pretratată. Eu aş fi foarte atent în orice situaţie şi aş bea numai apă care provine de la un izvor sau de la o fântână cunoscută, sau după ce a trecut în prealabil printr-un filtru adecvat. Restul se poate manipula. Nu ştii ce este în ea. Şi în fapt concluzia este că apa este alimentul cel mai bine controlat. Apa de la robinet

impune obligativitatea de indicare a peste 100 de substanţe. Această dovadă poate fi obţinută, însă în lege sunt specificate numai substanţele care trebuie să fie verificate. Există şi alte substanţe care nu trebuie verificate şi făcute cunoscute, dar care există. Iar aici este pericolul.

Războaiele viitoare se vor da categoric pentru resursele de apă, aşa cum se întâmplă în Tibet. Foarte puţini oameni ştiu că întregul conflict din Tibet se dă pentru apă, pentru că cele mai mari fluvii ale Asiei izvorăsc din Tibet. De aceea a fost şi atât de importantă anexarea provinciei tibetane Amdo la China, deoarece aici îşi au izvoarele cele două fluvii principale, Jangtsekiang şi Huang-He. Prin aceasta China a devenit pentru prima dată realmente independentă, pentru că Tibetul putea influenţa sau redirecţiona în orice moment cursurile acestora. Însă cine ştie acest lucru...

Corect.

Un bun prieten îl cunoaşte pe fostul şef al EON dintr-un mare oraş din sudul Germaniei. Acesta a dispus construirea pe proprietatea sa a unui rezervor de 10.000 de litri de apă, deoarece acesta este de părere că la un moment dat apa va deveni mai valoroasă decât ţiţelul.

Aşa este. Este vorba despre apa curată. Apă se va găsi tot timpul, iar oamenii vor găsi întotdeauna mijloace şi căi de a-şi asigura şi filtra

apa, dar aceasta este mai mult pentru oamenii care locuiesc în afara regiunilor aglomerate. Locuitorii oraşelor şi cei ai regiunilor aglomerate sunt complet dependenţi de curentul electric şi de apă.

Da, acest om locuieşte în mijlocul unuia dintre marile oraşe germane.

O rezervă de apă rezonabilă, însă acesta trebuie să se echipeze şi cu un agregat de curent în caz de urgenţă, pentru că fără electricitate nu funcţionează nimic.

Nu păreţi a fi foarte fericit în legătură cu această monitorizare globală, sau mi se pare?

Sunt de-a dreptul nefericit în acest context, însă încerc să mă adaptez la necesităţile, adică cu întâmplările pe care le vom întâmpina şi pe care nu le putem schimba. Şi odată ce am acceptat faptul că nu pot schimba ceva, atunci încerc, după posibilităţi, să rămân într-o oarecare măsură liber în cadrul acestui sistem, chiar în cadrul acestui sistem de control viitor, necruţător.

Ce credeţi despre anul 2012?

Conform calendarului maiaş, odată cu sfârşitul anului 2012 ar trebui să îşi încheie şi pământul existenţa. Pentru mulţi oameni acest lucru este similar cu un soi de sfârşit al lumii, sentiment care generează teamă.

În fapt, ne aflăm astăzi într-o etapă finală, care se anunţă deja cu claritate. Foarte mulţi francmasoni din sistemele de grade înalte au abordat deja această temă şi se preocupă de

aceasta. Eu aparţin unui grup care se ocupă cu măsurători intense şi care evaluează rezultatele cu susţinere ştiinţifică din partea universităţilor. O serie de cercetători şi profesori din domeniul geofizicii ne-au putut confirma că momentan câmpul magnetic al pământului se modifică. Pe pământ există deja zone vaste în care se pot măsura deviaţii neobişnuite ale câmpului magnetic.

Eu însumi am efectuat numeroase măsurători radiestezice şi am determinat că prima reţea radiestezică, reţeaua Hartmann prezintă o anumită stare de dezintegrare. Reţeaua Hartmann este o structură energetică răspândită sub forma unei reţele pe pământul nostru. Ea este orientată exact în nord-sud şi în est-vest şi are o apertură a ochiurilor de circa doi până la trei metri. În timpurile curente se poate constata cu ajutorul măsurătorilor radiestezice că această reţea este din ce în ce mai slabă energetic şi că lărgimea ochiurilor se modifică. Consecinţele pot fi observate deja la nivelul multor oameni, în zonele în care reţeaua nu mai există deloc am putut observa că acolo locuiesc oameni care suferă de o anumită dezorientare. În sfera metafizică aceasta semnifică o dezintegrare a structurilor ierarhice. Chiar în cadrul familiilor se dezintegrează pur şi simplu structurile existente, iar copiii au probleme extreme de coordonare. Structurile din cadrul companiilor, firmelor şi asociaţiilor sunt labile şi trebuie reconstruite şi stabilizate permanent şi cu

multă empatie de către personalităţile care le conduc. La fel stau lucrurile şi la noi în francmasonerie, unde vechile sisteme se prăbuşesc şi se înregistrează mari schimbări.

Am construit între timp rezonatoare care se pot utiliza pe suprafeţe vaste şi care pot menţine structurile reţelei într-o oarecare măsură; totuşi numai atâta timp cât sunt disponibile şi energii reziduale.

Există semnale în Europa şi în Japonia că tot mai mulţi oameni, în special tineri, se îndepărtează de casele proprii doar rareori în timpul zilei. Astfel, un număr mare de oameni nu se mai află deja la dispoziţia societăţii. Aceşti oameni îşi petrec viaţa în principal în faţa monitoarelor calculatoarelor, dedându-se jocurilor, care le conferă o aparentă importanţă personală. Aceştia îşi caută o nouă sau o a doua existenţă în spaţiul virtual.

Şi politica şi sistemul de sănătate se ocupă în măsuri diferite cu această problemă. Cauza este însă efectul energetic al primei noastre reţele energetice şi câmpului magnetic al pământului nostru. Măsurătorile geofizice demonstrează regresia câmpului magnetic, iar teoriile întrevăd posibilitatea unei dispariţii şi a unei reorganizări a câmpului magnetic.

Din punct de vedere al pământului acesta este un fenomen care este posibil să ne fi afectat planeta mai frecvent; intervalele de timp simt la o distanţă de circa 26.000 ani, iar în acest interval

nu există menţiuni despre oameni.

Putem presupune însă într-o oarecare măsură că omul de astăzi „îşi pierde pământul de sub picioare”, fiind astfel nesigur. Oamenii sensibili şi cei nesiguri rămân din acest motiv mai degrabă acasă şi îşi imaginează că sunt în siguranţă. Fenomenul se răspândeşte, în special în Japonia, unde a atins deja o amploare teribilă. Din observaţiile derulate de-a lungul anilor putem vedea că structurile sociale se dizolvă. Oamenii simt din ce în ce mai puţin pregătiţi şi capabili să se integreze în structuri dominante. Pe de altă parte vedem şi valuri de dorinţă de a ajuta, care la polul opus iau forme extreme. Omului îi lipseşte din ce în ce mai mult abilitatea de a-şi face o vedere de ansamblu, atunci când trăieşte în zone unde fenomenele de dizolvare sunt deja avansate. Acei oameni care simt mobili din obişnuinţă sau condiţionaţi profesional şi care nu se află prea mult timp în acelaşi loc, simt cei mai feriţi de pericol. Numeroşi oameni cu abilităţi radiestezice şi-au luat deja măsuri preventive din punct de vedere energetic şi trăiesc la rândul lor relativ în siguranţă.

Omenirea va supravieţui din acest schimb de energie. Nu ştim însă deocamdată cât de mare va fi numărul victimelor. Este posibil ca din cauza acestui fenomen omenirea să fie foarte puternic decimată – ceea ce Illuminai! au acceptat deja, pentru că astfel vor fi mai puţini cei care vor trebui eliminaţi tactic – pentru că se va ajunge şi

la cutremure geologice. Fenomenele meteorologice se vor modifica, iar omenirea va avea mari probleme de adaptare. Aceste fenomene nu trec pe lângă oamenii de ştiinţă şi cercetători fără a fi observate şi înregistrate.

Ce ştiţi despre mărirea frecvenţei?

Odată cu schimbarea câmpurilor energetice se produce şi creşterea frecvenţei lumii, care în cazul oamenilor poate provoca o accelerare a metabolismului. Prin aceasta, sistemul imunitar al omului poate fi slăbit. Omul trebuie să se observe pe sine cu ochi critic şi să fie prudent la detensionare şi descărcare. În mentalitatea omului modem, aflat în căutarea succesului, construcţia, pomparea de forţă şi furnizarea de energie sunt prezente. Ne aflăm într-o eră energetică, iar mentalităţile oamenilor se învârt în principiu în jurul furnizării energiei. Aici nu este vorba exclusiv despre furnizarea de combustibili şi surse de energie, ci şi despre energiile din corpul uman şi din câmpul spiritual. Aceasta este o situaţie pe care noi, ca oameni, o putem evita insuficient, deoarece fenomenul este unul nou pentru noi. Oamenii care au un comportament intuitiv sunt în căutarea structurilor energetice echilibrate. Aceştia caută armonia în timpul lor liber şi îşi orientează viaţa şi mentalitatea în mod corespunzător.

Oamenii care, în diferite moduri, se pot armoniza şi stabiliza suficient în situaţia actuală şi în cea viitoare sunt vectorii de speranţă ai epocii

noastre finale. Numai dacă numărul lor este suficient de mare avem şansa ca soarta lumii să poată căpăta o desfăşurare lină.

Credeţi că Illuminati au informaţii clare şi în acest sens?

IHuminati sunt cei care cunosc foarte multe informaţii despre această situaţie şi care sunt interesaţi să creeze un sistem care să poată susţine viitorul. În final, doar omul este cel care, prin personalitatea sa poate fi purtătorul stării de bine globale.

Vă mulţumesc din inimă pentru cuvintele dumneavoastră deschise şi aştept cu nerăbdare să ne continuăm discuţia.

CONCLUZIE

Aşadar, dragile mele cititoare şi stimaţi cititori, ce spuneţi acum? Nu este incredibil? Aflăm acum din sursă sigură că în spatele nostru există o a doua lume care se construieşte şi care devine o realitate tot mai pregnantă. Ceea ce nouă, celor din exterior, ne este reprezentat, este o lume virtuală cu constructe de gândire pur fictive – fie că acestea sunt religiile împământenite, fie sistemul financiar sau ceea ce ni se vinde prin intermediul mass-media ca politică şi economie. În mare parte nu sunt decât minciuni şi înşelăciune.

Din toată inima doresc să-i mulţumesc partenerului meu de discuţie pentru că ne-a permis accesul la o parte din cunoştinţele din interior. Cu toţii sperăm că, în pofida acestui

interviu, vom putea trăi şi în viitor, în pace.

Dar ce facem acum cu toate acestea? Ceea ce am aflat aici reprezintă opinia unui francmason de rang înalt. Cât din toate acestea este realitate şi cât un construct de gândire al francmasonului, aşadar ceva ce acesta doar *crede* că este adevărul? Sau este doar o parte a acestui adevăr? Ce rol joacă figuri precum Lucifer, Dumnezeu-Iehova şi adevărata creaţie? Ce sunt discuţiile acestea despre extratereştri şi nemţii din Reich? Care simt aici adevăratele raporturi de putere?

Vreau să subliniez încă o dată că aceasta NU este viziunea MEA despre lume, ci a partenerului meu de discuţie. Am vrut să aflu ce şi cum gândeşte un francmason. Multe din cele spuse sunt logice, pe multe le consider discutabile, pe altele le pot înţelege doar cu dificultate. Însă, dacă dumneavoastră şi cu mine putem înţelege toate acestea sau dacă Lucifer este realmente Stăpânul lumii, este irelevant. Relevant este că aceşti oameni, aceşti oameni şi organizaţii puternice sunt convinse de adevărul *lor* şi că din acest motiv încearcă să restructureze lumea. Iar obiectivul lor, Noua Ordine Mondială, a fost atins. Nimeni nu mai poate nega acest lucru. De aceea, imaginea lor despre lume a devenit şi realitatea *noastră* şi trebuie să vedem cum o putem depăşi.

Eu personal sunt de părere că fiecare dintre noi trebuie să se gândească măcar o dată, dacă nu cumva francmasoneria este posibil să aibă dreptate în unele aspecte. Cum se arată situaţia

cu Noua Ordine Mondială? Dacă privim astăzi la marea masă de oameni care trăieşte pe planeta noastră, trebuie să ne punem întrebarea dacă, pe lângă Noua Ordine Mondială, există un alt concept, realmente realizabil, de a ţine toate acestea sub control. Momentan pe pământ există aproape 7 miliarde de oameni. Ce se va întâmpla când vom fi 10?

Până acum câţiva ani, noi, nemţii, austriecii şi elveţienii credeam că trăim într-o lume sigură şi că aceasta va rămâne aşa. La puţin timp după începutul crizei financiare provocate intenţionat, acest ideal s-a dezintegrat, iar situaţia a devenit dificilă şi la noi. Eu personal călătoresc acum în permanenţă şi am ocazia să văd şi alte zone de pe planeta noastră care *realmente* reprezintă motiv de îngrijorare. Şi mă întreb din nou şi din nou, cum va arăta lumea în 20 de ani. Cum vom putea controla totul – deschiderea frontierelor, şomajul în creştere, conflictele religioase? Noua Ordine Mondială este o variantă pe care o mână de oameni foarte inteligenţi au gândit-o şi pe care au prelucrat-o până la perfecţiune. Aceasta nu este însă sub nicio formă caracterizată de compasiune, caritate, solidaritate sau dragoste.

Însă au voie câţiva oameni, respectiv lojele sau organizaţiile, să decidă asupra sorţii a miliarde de oameni? Pot să se joace de-a Dumnezeu? Pun însă această întrebare fără o importanţă reală, deoarece ei fac deja acest lucru – şi cu mult succes. De aceea trebuie să ne

întrebăm ce facem acum cu această cunoaştere. Noua Ordine Mondială este la o aruncătură de băţ şi nu numai autovehiculele şi animalele noastre de casă, ci şi noi toţi vom fi – dacă în viitorul apropiat nu se va înregistra în lume o schimbare uriaşă – foarte probabil, mai devreme sau mai târziu, echipaţi cu câte un microcip, vom trăi fără bani gheaţă şi vom fi monitorizaţi în orice moment. Doriţi aceasta? Nimeni nu ne va întreba dacă vrem, aşa cum s-a întâmplat şi când s-a introdus moneda Euro. Decizia nu ne va aparţine – dacă nu facem eforturi în sensul unei schimbări. Ce facem acum? Aceasta este întrebarea!

Să ne ascundem capul în nisip nu este posibil. Poate doar pentru unii. Dar eu am de exemplu copii, care merg la grădiniţă, respectiv la şcoală, conduc o companie şi mă aflu la mijlocul vieţii. Nu vreau să îmi iau pur şi simplu lumea în cap şi să spun: *„Descurcaţi-väfără mine!"* Şi unde ai putea să fugi? în final, discuţia este despre noua ordine MONDIALĂ, ceea ce înseamnă că aceasta priveşte întreaga lume!

În plus, nici nu vreau să îmi iau lumea-n cap, vreau să trăiesc aici, unde locuiesc, şi să mă dezvolt liber în continuare. Aşadar, trebuie să găsim o cale de a preveni ceea ce va să vină.

Important înainte de toate este să ştim ce ne va aştepta în următorii ani, pentru a ne putea pregăti atât interior, cât şi exterior pentru aceasta. Pentru că nimic nu este mai rău decât să fii luat prin surprindere.

Nu rezultă prea mult curaj şi spirit de acţiune atunci când tragi cu urechea la un cercetător al viitorului lumii, Gerald Celente, prezentat şi făcut cunoscut de un talkshow american. Cum de este acesta atât de renumit? Pentru că acesta nu numai că a prezis primul dizolvarea fostei Uniuni Sovietice, ci şi pentru că a anticipat căderea bursei în 1987, prăbuşirea Uniunii Sovietice în 1990, criza asiatică din 1997, prăbuşirea economiei ruseşti în 1998, spargerea bulei intemetului în 2000, recesiunea în 2001, precum şi începutul goanei după aur în 2002, declinul pieţei imobiliare din 2005, recesiunea din 2007 şi panica din 2008. Aşadar, acesta se poate lăuda cu o rată foarte mare de reuşită.

Prognozele sale pentru anii următori sunt oricum altcumva, mai puţin roz şi acesta îi combate pe toţi cei care sunt lăudaţi şi care asigură permanent în mass media nemţească că marea criză a trecut şi că în curând va fi din nou bine.

Celente a spus că americanii au în faţă o a doua mare revoluţie şi că Europa, din Marea Britanie până departe în Rusia, se va diviza în multe mici teritorii de război civil. Iar aceasta nu peste vreun deceniu sau două, ci chiar în următorii câţiva ani. Însă aceasta nu este tot. Gerald Celente şi echipa sa nu s-au înşelat realmente în trecut – de aceea media şi politica sunt acum zguduite până în temelii din cauza afirmaţiilor sale brutale. Autorul de bestsellere Dr.

Udo Ulfkotte, cunoscut pentru discursul său deschis şi direct, scrie despre acesta*: „În timp ce analiştii germani de tendinţe, cum ar fi bine-plătitul Matthias*

Horx ne povestesc despre culori trendy ale viitorului sau despre marile şanse ale crizei şi răspândesc constant, preponderent politic, un optimist binevenit, Celente descrie o imagine complet diferită, care permite apariţia de noi profesii. Conform concepţiei sale, în statele vestice „forţele de securitate" deja nu mai pot garanta siguranţa locuitorilor. Iar bandele interlope vor prelua puterea în numeroase aglomeraţii urbane. Din punct de vedere financiar şi în ceea ce priveşte autoritatea statului, ţările sunt de-a dreptul la limită. Legea străzii, dreptatea celor puternici va deveni trista realitate de zi cu zi a majorităţii oamenilor care trăiesc în statele „prospere". Politica ce va fi practicată, de a minţi şi de a înşela populaţia, va putea reacţiona numai prin intermediul celei mai brutale oprimări". (2°)

În plus, Gerald Celente avertizează cu privire la o dezvoltare, pe care în opinia lui nu o putem evita, şi anume deportarea cetăţenilor ne-nativi înapoi în ţările lor de origine, iar aceasta pentru că milioane de compatrioţi fără locuri de muncă vor ieşi în stradă şi vor cere ca veneticii să dispară în final.

Vă veţi întreba cum de nu am aflat nimic despre toate acestea din presă? Răspunsul lui

John Swinton, fostul redactor şef al publicaţiei New York Times din anul 1880 (!) este şi acum la fel de actual: *„Aici şi astăzi, în America nu există nimic ce ar putea fi descris ca presă independentă. Ştiţi asta şi eu ştiu asta. Nu există nimeni printre dumneavoastră care să îndrăznească să-şi scrie opinia reală, iar dacă o faceţi, ştiţi dinainte că nu v-o va publica nimeni. Sunt plătit săptămânal pentru a nu-mi publica opiniile reale în ziarul de care sunt legat. Şi alţii dintre dumneavoastră sunteţi plătiţi cu salarii similare pentru acelaşi lucru, iar acela dintre dumneavoastră, suficient de prost încât să-şi scrie propriile opinii, ar ajunge în stradă şi ar trebui să-şi caute alt loc de muncă. Dacă mi s-ar permite să senu efectiv ceea ce cred într-o ediţie a ziarului meu, nu ar trece douăzeci şi patru de ore până când mi-aş pierde postul. Treaba noastră, a jurnaliştilor, este să distrugem adevărul, să minţim deschis, să falsificăm, să ne cuibărim la picioarele mamonilor şi să ne vindem ţara şi oamenii din ea, pentru pâinea cea de toate zilele. Ştiţi asta şi eu ştiu asta. Ce mai semnifică aşadar pompoasa referire la presa independentă? Suntem instrumentele şi vasalii bogaţilor din spatele scenei. Suntem marionete, ei trag de sfori şi noi dansăm. Talentele noastre, abilităţile noastre şi vieţile noastre sunt toate proprietatea altcuiva. Suntem prostituaţi intelectual"*. (21)

Situaţia nu s-a schimbat din acest punct de vedere în ultimii o sută de ani. Acum vă veţi gândi:

„Ce rah... ce mai caut atunci pe această planetă? Este deja o catastrofă!" într-adevăr aşa este. Recunosc că, în urmă cu 16 ani, când am scris prima mea carte despre aceste structuri de putere, există încă lucruri bune, că noi oamenii mai puteam încă evita radarele, pentru a ne opune tuturor acestor lucruri. La începutul anilor 1990 se putea simţi un real spirit optimist. Astăzi îl văd ceva mai distanţat. Dacă priveşti omenirea, ajungi la concluzia că mai rău decât atât nu se poate. Bunicul meu Harry Weise afirma, ca ofiţer, despre generaţia noastră actuală: *„Cu aceşti oameni nu se poate câştiga niciun război!"* Eu la rândul meu susţin astăzi: *„Cu aceşti oameni nu se poate evita un război!"*

Am avut într-adevăr un spirit optimist, iar mişcarea spirituală cuprinsese atât Germania, cât şi restul lumii vestice. Se vorbea pe atunci că ar fi posibil, după exemplul sutelor de maimuţe, să se potenţeze foarte mult gândirea pozitivă, astfel încât să se reverse şi asupra restului omenirii. Însă nu se observă încă nimic în acest sens.

Scena/ mişciarea spirituală a eşuat până acum, în opinia francmasonului. În loc de a energiza pozitiv câmpul morfogenetic, se petrece exact opusul. Milioane de oameni trăiesc în universul virtual al televizorului, calculatorului, jocurilor online şi al internetului în general, alimentând prin aceasta câmpul morfogenetic al pământului cu gândiri negative şi distructive.

Eu văd acest lucru uşor diferit: cred că şi aici

– ca peste tot în lume – grâul se separă de neghină. Cei care doresc doar să câştige repede bani sau să fie pe val vor dispărea. Vor rămâne sedimente, din care se va putea face ceva. Istoria a demonstrat faptul că întotdeauna este nevoie de doar câţiva oameni buni pentru a schimba ceva. Aşa se va întâmpla şi aici.

Situaţia planetei noastre se arată dramatică. Şi *totuşi* nu trebuie să ne dăm bătuţi! Orice decizie pozitivă, orice dispoziţie de a ajuta, bucurie sau angajament social intră în câmpul morfogenetic şi toţi vor profita de aceasta.

Există o serie de profeţii de la aşa-numiţi *clarvăzători* şi oameni mediali cu privire la viitorul omenirii. Pe mai mult de 100 dintre acestea le-am inclus în cartea mea „Al treilea război mondial”. Acestea spun că se va ajunge efectiv la un regim de conducere global, dar că acesta va fi doar de scurtă durată. Aceste profeţii vorbesc despre catastrofe naturale, epidemii şi războaie care vor decima omenirea, însă şi despre faptul că apoi se va crea o nouă lume – FĂRĂ control central.

Este greu de estimat în ce măsură aceste scenarii se vor produce sau nu. Aşa cum a spus şi francmasonul nostru, ideea este că soarta noastră trebuie influenţată de noi, oamenii, prin canalizarea tuturor gândirilor şi acţiunilor tuturor oamenilor, nu numai în câmpul magnetic al pământului, ci şi în sfera spirituală, pe care o denumim *astrală* – universul îngerilor şi al demonilor. Din suma tuturor gândurilor,

sentimentelor şi acţiunilor tuturor oamenilor rezultă soarta planetei noastre. Aceasta este legea naturii şi rezonanţa, respectiv roadele a ceea ce noi cu toţii am semănat.

Şi aşa cum am stabilit, francmasonii nu simt toţi la fel. În cadrul lojilor individuale există schisme, la fel în cadrul ţărilor şi de asemenea diferenţe între acestea şi între diferitele sisteme de învăţături. Lojile germane şi austriece se rup de lojile americane şi engleze. În interiorul francmasoneriei există diferite învăţături şi parţial viziuni foarte diferite referitoare la Dumnezeu, Lucifer, extratereştri, tradiţii din Vechiul Testament şi aşa mai departe. Deci nu îi putem cataloga pe toţi la fel! Există printre francmasoni câţiva mijlocitori şi subordonaţi. Există însă şi evoluţionişti, aşadar oameni care accelerează efectiv şi care vor să schimbe ceva în pozitiv. Aceştia nu se mai potrivesc, îşi întemeiază propriile loji sau – ca în cazul nostru – dau interviuri.

Francmasonul nostru de rang înalt este de părere că Illuminati nu pot fi puşi pe acelaşi calapod cu francmasonii, că francmasoneria este un instrument al Illuminati şi că majoritatea francmasonilor nu au habar de obiectivele acestora. Însă prin aceasta te poţi sustrage responsabilităţii?

Mie personal mi-a devenit clar în timpul interviului că în cazul acestui întreg subiect este vorba despre „lumea veche” – fie că este vorba

despre ritualuri, costumaţii, aspectul camerelor lojilor, paternalismului, separarea oamenilor prin intermediul ierarhiilor sau despre discreţia internă. Cine crede în aşa ceva, poate deveni fără probleme membru. După părerea mea, acesta este însă un pas înapoi: Numeroşi francmasoni vor deja să se elibereze de teamă. Aşadar, de ce nu ar rămâne de-a dreptul liberi?

Cred că se poate discuta ore în şir pe marginea întrebării, dacă Lucifer este acum stăpânul planetei sau acela pe care Iisus îl numeşte „Tată”; dacă Cain este descendentul lui Lucifer sau dacă Biblia este o operă compilată. Acestea sunt subiecte care nu pot fi demonstrate deloc sau nu realmente – aşa cum este şi conţinutul diverselor cărţi de credinţă ale acestei lumi. Iar acestea au fost întotdeauna declanşatoare de războaie. De aceea, eu cred sincer că trebuie să ne mişcăm mai degrabă în prezent şi că trebuie să ne orientăm către viitor, decât să căutăm justificări în trecut. Iar teatrul de păpuşi pe care-l descoperim între catolici şi protestanţi, între askenazi şi sepharzi sau între diferitele fracţiuni hinduse – îl vedem în egală măsură şi în cazul francmasoneriei. Şcolile se ciocnesc între ele şi discută despre succesiunea ritualurilor şi a regulilor ordinelor în loc să se preocupe de comunitate. În momentul în care scriu toate acestea, există o mare tevatură în jurul *Marelui capitul al Austriei,* care a fost adus la viaţă din Ritul german de York, dar care nu

respectă sută la sută ritualurile prescrise şi care, în consecinţă, a fost declarat ca fiind „ilegal”. Apoi dacă aceasta nu este mai ceva ca la grădiniţă, nu ştiu ce să mai spun…

Eu personal fac diferenţa între oamenii conştienţi şi cei care nu conştientizează şi nu după care poziţie, cărei religii sau cărui popor aparţine o persoană, sau dacă cineva este sau nu „perfect din punct de vedere genetic”. Eu acord atenţie conştiinţei unui om, iar acest lucru este independent de vreo religie, origine genetică sau portofel. În toate păturile sociale, popoare sau religii, există oameni care sunt conştienţi de existenţa lor, de rolul lor în viaţă şi de efectul legilor spirituale. Aceştia simt cei care mă interesează pe mine, care se învârt în sfera vieţii mele şi care îmi îmbogăţesc viaţa. Dacă eşti atent la conştiinţa unui om şi îţi orientezi viaţa în funcţie de aceasta, şi calitatea vieţii se schimbă şi chiar viaţa însăşi.

Acum însă apare obiecţia: „*Totuşi în loji am acces la întreaga cunoaştere*”. Da, însă puteţi avea acces la ea şi aşa. Întreaga cunoaştere este disponibilă peste tot în lume, iar dacă eşti pregătit pentru adevăr, vei şi ajunge la el – conform legii rezonanţei. Maestrul vine la învăţăcel atunci când acesta este pregătit şi nu invers. La fel, la dumneavoastră vor veni cărţile sau oamenii potriviţi atunci când sunteţi pregătiţi să-i primiţi. Aveţi dovada acestui lucru în mâini!

Adevărul este că există schisme masive, ceea

ce confirmă faptul că ne aflăm în plină schimbare, ceea ce afectează întreaga lume. Ce ne aşteaptă din punct de vedere economic şi politic am aflat aici. Însă cum stau lucrurile cu vieţile noastre personale? Ce are aceasta de-a face cu legile pe care le putem recunoaşte şi aplica? Pe baza acestei cunoaşteri, omul îşi poate remodela viaţa, iar cu forţa gândirii are posibilitatea să-şi construiască un trai civilizat. Cum se aplică aceste legi am explicat deja suficient de amănunţit în cărţile mele anterioare şi nu doresc să mă repet aici. Majoritatea dintre dumneavoastră cunoaşteţi deja aceste cărţi şi ştiţi ce vreau să spun.

Nu ne putem sustrage faptului că trebuie să luăm o decizie – fiecare dintre noi. Aici există diferite variante:

1. Nu schimbăm nimic şi acţionăm ca şi cum nu am fi citit toate acestea.

2. Intrăm într-o lojă francmasonică sau într-una dintre organizaţiile Illuminati (în măsura în care acest lucru este realmente posibil) şi încercăm astfel să ne dăm de partea aşa-zişilor „învingători”.

3. Luptăm împotriva acestor grupări.

4. Încercăm să ne folosim de această ştiinţă, de aceste cunoştinţe şi să ne aliniem direcţia în viaţă de aşa manieră încât să nu fin surprinşi când se va întâmpla ceea ce este deja pe cale să se întâmple.

5. Îi aşteptăm pe nemţii din Reich, pe locuitorii din subteran sau pe extratereştri pentru

a ne salva.

6. Îl aşteptăm pe Schilo. Schilo este cel care – asemenea unui Mesia – va să vină pentru a elibera omenirea. Dacă va veni este însă discutabil…

7. Ne cufundăm în propria noastră divinitate şi ne lăsăm ghidaţi intuitiv de eul nostru superior, de scânteia de dumnezeire din noi – sau de îngerul nostru păzitor.

8. Trecem din ce în ce mai frecvent de la EU la NOI (ceea ce voi descrie mai în amănunt în cele ce urmează).

Indiferent de decizia pe care o luăm, aceasta va avea consecinţe. Lucrurile se vor schimba, iar aceasta va genera mişcare în viaţă. Nimic nu este mai rău decât stagnarea, pentru că numai peştii morţi se lasă duşi de curent!

Acum vreţi probabil să ştiţi ce voi face *eu* cu această cunoaştere de fundal? Ei bine, pe de o parte m-am decis să continui să public întotdeauna câte ceva pe această temă şi prin aceasta, să-i fac părtaşi şi pe alţi oameni la ceea ce mi se întâmplă mai incitant. Dacă cineva are de câştigat de pe urma acestui lucru, atunci este excelent. Dacă nu, este în ordine şi aşa. Este clar că nu am mâncat înţelepciune cu lingura. Încerc să anim şi să lărgesc câmpul vizual uşor dincolo de marginea farfuriei.

Însă, din punct de vedere strict practic trăim, vorbesc despre familia mea şi cu mine, la ţară, în mijlocul naturii, pentru că aici lumea este încă într-o oarecare măsură în ordine. Dacă lucrurile se

vor agita – iar aceasta se va întâmpla mai devreme sau mai târziu – atunci în acest loc mă aflu într-o poziţie de plecare mai bună decât într-un oraş mare. Avem fântâna noastră proprie şi propria sursă de electricitate pe acoperiş. Parte din bani i-am transformat în valori fizice. Banii suplimentari îi investesc mai degrabă – în loc să-i las în bancă – în descoperiri în sectorul energetic, pentru că acesta este viitorul. Timpul liber care îmi mai rămâne pe lângă familie, copii şi muncă, îl folosesc pentru călătorii în străinătate, deoarece călătorind îţi schimbi şi îţi lărgeşti permanent propriul orizont spiritual. Iar acest lucru este important pentru mine.

În rest practic ceea ce am scris în cartea mea *„Cartea de un milion de euro”*. Îmi folosesc aşadar conştient forţa gândirii pentru a-mi trasa viaţa. Iar această libertate este apanajul fiecărui om. Pentru aceasta însă nu trebuie să aparţii de nicio anumită religie sau frăţie!

Cu toţii putem avea o influenţă. Eu scriu cărţi, alţii susţin cuvântări şi fac clarificări. Ce puteţi face dumneavoastră? Aud deja obiecţia: *„Da, ce aş putea face eu din postura mea de om mic*? *în plus, în toată această luptă de zi cu zi pentru supravieţuire nu ştiu efectiv când ar trebui să fac ceva? Aceştia sunt mult prea puternici, iar Noua Ordine Mondială este deja aici! Totul se duce de râpă. Cum putem noi să schimbăm afacerile lumii?”*

Cum se schimbă afacerile lumii nu ştiu. Însă

vă spun cum vă puteţi schimba pe voi înşivă şi, implicit, lumea. Acum gândiţi cu siguranţă: *„Acum Helsing chiar că a luat-o razna!”* Se poate. Însă citiţi mai întâi următoarea istorisire, şi poate că după aceea tot ceea ce aţi citit până acum în această carte, va avea din nou un sens.

Îl cunoaşteţi pe Joe Vitale? Joe Vitale este un antrenor american de succes şi autor de bestsellere, care a contribuit şi la filmul „The Secret” (Secretul). Prin intermediul său a fost dezvoltată o metodă hawaiană de tratament, numită*ho opono pono.* Se pare că efectiv s-ar fi întâmplat următoarele: Joe Vitale auzise de un terapeut hawaian, pe numele său dr. Ihaleakala Hew Len, care a vindecat oameni cu probleme mintale într-un mod mai mult decât neobişnuit – iar aceasta la nivelul unei întregi secţii spitaliceşti cu pacienţi care aveau boli mintale cu manifestări criminale. În consecinţă, Joe Vitale s-a decis să-l consulte pe acest dr. Len şi într-o zi l-a sunat. A aflat următoarele detalii: dr. Len era angajat ca medic şef al secţiei psihiatrice a unui spital şi a observat că situaţia secţiei devenise atât de periculoasă încât aici psihologii angajaţi se schimbau rapid şi în permanenţă. Personalul de îngrijire era în permanenţă bolnav sau demisiona, găsindu-se frecvent cu spatele lipit de perete de teama de a nu fi atacaţi de pacienţi. Numeroşi pacienţi erau de asemenea permanent imobilizaţi la pat.

Acum, de la un medic pe secţie este de

aşteptat ca acesta să se vadă cu pacienţii, să ia contact cu aceştia şi aşa mai departe. Însă dr. Len a făcut ceva cu totul neaşteptat. El – iar aceasta până în ultima zi – nu şi-a primit niciodată personal vreunul din pacienţii săi. În schimb a cerut să i se dea fişele pacienţilor, s-a retras în biroul său, le-a studiat pe toate aici şi a „făcut” ceva misterios.

Ce credeţi că s-a întâmplat?

În scurt timp pacienţii au început să se însănătoşească. În cazul celor care trebuiau imobilizaţi adesea s-a constatat că se pot deplasa din nou liberi; alţii, cărora anterior li se administrau medicamente puternice, au putut renunţa la medicaţie. Iar pacienţii, în cazul cărora nu mai exista efectiv nicio şansă de a mai fi în libertate, au fost externaţi. Iar lucrurile au mers şi mai bine, pentru că personalul a revenit cu plăcere la lucru. Certificatele de boală şi traficul profesional intens au încetat şi brusc avea mai mult personal decât era necesar, deoarece pacienţii erau acum externaţi unul după altul. Între timp, secţia a şi fost închisă.

Doriţi să ştiţi acum ce a făcut dr. Len?

Acesta a spus: „Am *vindecat pur şi simplu partea din mine, pe care aceştia au creat-o”.* Şi a continuat să explice: *„Să-mi asum întreaga responsabilitate pentru viaţa mea înseamnă că tot ceea ce este în viaţa mea – desigur pentru că este viaţa mea – ţine de responsabilitatea mea. Întreaga lume este în cel mai adevărat sens al*

cuvântului creaţia mea”.

Acest lucru se bazează pe legea rezonanţei, conform căreia tot ceea ce aflăm şi experimentăm în viaţă se află în rezonanţă cu noi. Ceea ce strig în pădure mi se întoarce înapoi. Atunci când trec prin viaţă ca un om fericit şi prietenos, aşa sunt faţă de mine şi oamenii din jurul meu. Conform principiului *„Cine se aseamănă se adună”* trebuie să ne întrebăm cu toţii cum de avem anumiţi oameni în jurul nostru, pe care îi sfătuim din nou şi din nou în anumite situaţii de viaţă şi aşa mai departe.

Dr. Len confirmă ceea ce a spus şi francmasonul nostru, şi anume că *noi* suntem Dumnezeu, ne tragem din Dumnezeu şi suntem făcuţi din Dumnezeu. Şi de aceea numai noi înşine ne putem ierta păcatele! Creăm şi avem în jurul nostru ceea ce am creat

— Şi cu care ne confruntăm zi de zi! Unele dintre acestea nici nu au fost create în această viaţă. Este posibil să fi avut loc într-o altă viaţă. Adevărul este că – dat fiind faptul că existăm într-o lume perfectă, după legile fizice ale naturii, în care nu există accidente

— Că ne-am atras acestea în viaţă conform legii rezonanţei şi că o facem în continuare. Aceasta înseamnă că suntem în egală măsură responsabili pentru ceea ce se întâmplă în jurul nostru şi cu oamenii din jurul nostru.

Chiar şi atunci când dr. Len habar nu avea, cum de se află pacientul la psihiatrie, legea

rezonanţei a forţat singura concluzie logică, şi anume că dr. Len este legat prin ceva de pacient şi de soarta acestuia, pentru că în caz contrar nu s-ar fi aflat în acest loc. Şi adevărul este acum că acest lucru chiar a funcţionat, pacienţii s-au însănătoşit, iar secţia de psihiatrie s-a închis! Aşadar nu este o fantezie.

Însă ce a făcut mai exact dr. Len? Cum a transpus aceasta în practică? El a făcut turnătoarele: a studiat exclusiv fişele pacienţilor şi pentru tot ceea ce a observat a cerut iertare – fie aceasta furie, dezgust sau teamă. Şi a spus: „Îmi *pare rău, te rog să mă ierţi, îţi mulţumesc, Te iubesc*". Şi a făcut acest lucru de fiecare dată.

A vorbit să spunem aşa eului superior al pacienţilor – care ştie toate acestea, care cunoaşte informaţiile, pentru că este nemuritor şi pentru că a înmagazinat tot ceea ce pacientul a gândit sau a făcut vreodată. Dr. Len şi-a asumat întreaga responsabilitate pentru tot ceea ce au făcut ceilalţi şi a spus: *Suntem răspunzători pentru tot ceea ce vedem, simţim şi experimentăm. Atunci când judecăm ceva, atunci ne separăm de viaţă. Fiecare sentinţă este o proiecţie a fracţiunilor din noi, cu care încă nu ne-am reconciliat, pe care încă nu le-am acceptat sau asumat.* ***Noi suntem problema (nu ceea ce vedem în afară), iar aceasta înseamnă că suntem (avem) şi soluţia!"***

Şi *„când îţi asumi întreaga responsabilitate pentru viaţa ta, atunci tot ceea ce vezi, ce auzi, ce*

guşti, atingi sau afli în vreun mod oarecare ţine de responsabilitatea ta, deoarece acestea sunt lucruri din viaţa ta. Aceasta înseamnă că terorismul, preşedintele, economia şi tot ceea ce afli sau nu-ţi place, este aici ca propria ta tematică, pentru ca tu să aduci vindecare. În fond nu există nimic în afara proiecţiei din interior. Problemele nu sunt la exterior; ele sunt problema ta. Pentru a le schimba, nu poţi evita să te schimbi pe tine însuţi. „W

Să fii responsabil pentru tine însuţi – propria responsabilitate – putem accepta acest lucru, însă cum să îţi asumi responsabilitatea şi pentru ceilalţi oameni şi pentru ceea ce fac aceştia? Acest lucru este dat prin legea naturii. Acesta este mecanismul de control care ne ţine în permanenţă în faţa ochilor lucrurile pe care le cauzăm conform unei legi implacabile. Iar metoda doctorului Len a funcţionat! El a adus dovada! Şi ea funcţionează în continuare...

Totul se rezumă aşadar la paşii următori atunci când te afli într-o situaţie dezagreabilă:

— Recunosc situaţia (în mine), o confirm şi spun*: „Îmi pare rău!"* că am cauzat cândva acest lucru.

— Iert acea parte, acea parte dezagreabilă (din mine) şi spun: *„Mă iert pe mine însumi".* Pentru că eu am situaţia care a cauzat această stare mai demult, iar acum doresc să o corectez. Mai poţi spune şi: *„Te rog să mă ierţi, Creatorule din mine".*

— *„Te iubesc”,* Creatorule, pentru că am libertatea să acţionez din voinţă proprie.

— *„îţi mulţumesc”* că acea stare rea se transformă acum şi că se vindecă. 23)

În ultimă instanţă, aceasta înseamnă că suntem cu toţii legaţi între noi – cu omul străzii, cu dl. Rockefeller, cu Illuminati – cu toţi! Şi nu este nevoie să cunoaştem personal toate aceste persoane. Nici dr. Len nu-şi cunoştea personal pacienţii.

Noi cu toţii am cauzat haosul care a învăluit momentan pământul, în caz contrar nu ne-am afla aici. Iar fiecare dintre noi poate fi părtaş la vindecare. Această procedură hawaiană poate fi practicată de acasă şi, prin ea, poate fi atins orice om din lume. Reflectaţi un pic: dacă dr. Len a schimbat complet vieţile oamenilor, acţionând din biroul său, oameni pe care acesta nu i-a întâlnit niciodată, ce se întâmplă dacă dumneavoastră faceţi aceasta pentru fiecare persoană care activează în politică, economie sau în universul bancar internaţional? Fiecare dintre noi poate vindeca întreaga lume, pentru că toţi avem ceva în comun cu ceea ce se întâmplă aici. Am fost şi suntem cu toţii responsabili pentru starea lumii. Prin urmare suntem de asemenea îndreptăţiţi să schimbăm ceva aici!

Cel mai bine este să ne uităm mai întâi în faţa uşii propriei noastre case, pentru a vedea dacă aici este ceva de făcut. Astfel începem. Dacă acest lucru funcţionează, atunci putem trece la

următorul ţel superior.

Ho'oponopono înseamnă în principiu „a corecta ceva" sau „a readuce în armonie". Omul se iartă pe sine şi pe ceilalţi pentru ceea ce a făcut în trecut şi astăzi şi nu mai atribuie vina altor oameni. Totul se rezumă la a te iubi pe tine însuţi. Universul meu personal şi confraţii mei sunt tot *eu,* pentru că toţi avem aceeaşi origine, şi cu toţii tot acolo ne vom întoarce. De aceea, în vieţile noastre nu este loc numai pentru Dumnezeu, ci şi pentru Lucifer – şi pentru Illuminati şi pentru francmasoni şi pentru toţi bunii şi răii. Să ne iertăm pe noi înşine pentru că am cauzat toate acestea şi pentru că de aceea acum, în aceste vremuri, ne aflăm pe această planetă şi trăim împreună. Trăim vremurile cu care suntem în rezonanţă. În caz contrar nu am fi aici – aceasta este o lege a naturii!

Şi efectiv se schimbă deja ceva, chiar dacă majoritatea nu observă acest lucru. La o întâlnire a CFR de la începutul anului 2010 din Montreal, Zbigniew Brzeziński, consilierul a cinci preşedinţi americani şi co-fondatorul Comisiei Trilaterale, deplângea faptul că dezvoltarea în direcţia unui regim de conducere global riscă să-şi părăsească făgaşul. El a menţionat ca motiv pentru aceasta pe de o parte creşterea Chinei ca putere geopolitică. Mai departe, faptul că familiile de elită ar duce lupte interne pentru putere. Însă ca factor decisiv acesta atenţionează că, pentru prima dată în istoria omenirii, popoarele sunt conduse din punct

de vedere politic şi face observaţia că elita îşi desfăşoară comploturile pe cheltuiala sa. Aceasta este o realitate complet nouă şi de asemenea motivul pentru care oamenii ar începe să se revolte împotriva unui regim global.

Ei, ce spuneţi acum? Cu acest gând doresc să vă eliberez din nou în sălbăticie. Presupun că majoritatea dintre noi se află acum în plinătatea vieţii, cu familii, profesie, concedii şi copii. Dar cumva, trebuie să aducem aceste noi informaţii sub aceeaşi umbrelă cu lumea fizică. Iar aceasta este oricum altcumva, mai puţin uşor – vorbesc din experienţă. Realitatea ne readuce permanent pe pământ, fie că aceasta are forma copilului care-şi strigă părintele; fie declaraţia fiscală sau gazonul care trebuie tuns sau partenerul de viaţă. Aceasta este lumea fizică ce ne leagă. Deci tocmai aici putem face diferenţa. Cu toţii suntem prinşi în materie. Însă cea care face diferenţa este conştiinţa noastră. Noi – fiecare individ dintre noi – poate să facă diferenţa! Pentru că putem decide CINE suntem! Dorim să suferim şi să ne plângem şi să-i enervăm pe alţii prin modul nostru de a fi şi felul în care ne trăim viaţa, sau dorim să fim un exemplu, să luăm viaţa în piept, să ne bucurăm de ea şi să scoatem tot ce e mai bun din aceasta?

Să ne asumăm rolul! Eu fac asta. Dumneavoastră? Vreau să fiu mândru de dumneavoastră. Aşa că faceţi-vă ordine în viaţă şi faceţi ceva cu ea. Şi creatorul nostru, a cărui scânteie rezidă în fiecare dintre noi, care

contribuie oricum la tot ceea ce se petrece aici, pe pământ, vrea şi el să fie mândru de dumneavoastră. El doreşte să ne asumăm şi să excelăm la aceste examene. El se bucură atunci când copiii Săi reuşesc, la fel cum Dumneavoastră şi cu mine ne bucurăm atunci când propriii noştri copii se dezvoltă frumos.

Nu uitaţi înainte de toate că nu suntem niciodată singuri! Prin aceasta mă refer nu numai la forţele spirituale care ne înconjoară – cum ar fi de exemplu îngerii păzitori – ci şi la confraţii noştri. Avem cu toţii aceeaşi origine, suntem cu toţii membrii ai aceleiaşi mari familii – chiar dacă aproape cu toţii am uitat acest lucru. Acum este timpul să ne reamintim. Acum este momentul să o luăm din nou de la capăt, corect! Vă ţin pumnii!

Din toată inima, al dumneavoastră *Jan van Helsing*

Bibliografie

1. Goldmann, Nahum, *Der Geist des Militarismus,* Stuttgart/Berlin, Deutsche Verlagsanstalt; 1915, p. 37.

2. Papa Paul al VI-lea în predica sa din 17 iunie 1965, citat de Georges de Nantes, Liber Accusationis în Paulum Sextum… 1973, p. 23.

3. *Deutsche Tagespost* din 28 septembrie 1989.

4. Herbert Agar, Frank Aydelotte, G.A. Borgese, Hermann Broch, Van Wyck Brooks, Ada L. Comstock, William Yandell Elliott, Dorothy

Canfield Fisher, Christian Gauss, Oscar Jäszi, Alvin Johnson, Hans Kohn, Thomas Mann, Lewis Mumford, William Allan Neilson, Reinhold Niebuhr, Gaetano Salvemini, *The City of Man, A Declaration on World Democracy,* New York 1940, pp. 23 şi 25.

5. www earthfiles. De

6. Htpt: //infowars. Wordpress com/2008/07/03/ die-deutsche-version-von-endgame-der-planfur-globale-versklavung/

7. www muslim-markt. De, interviu cu Wolfgang Eggert, autor al cărţii *Erst Manhattan, dann Berlin,* 25 octombrie 2007.

8. Htpt: //infowars. Wordpress com/2008/07/03/die-deutsche-version-von-endgame-der-planfur-globale-versklavung/

9. David Rockefeller, citat din cartea sa, *Memoirs,* p. 405.

10. www wikipedia. De

11. www wikipedia. De

12. www wikipedia. De

13. Bissinger, Edgar (Herausg.), *Enthüllte Weltfreimaurerei,* editura Aufbau, 1935, p. 9.

14. Queensborough, Lady, *The occult Theo cracy,* pp. 208 şi 209.

15. Helsing, Jan van un Erdmann, Stefan, *Die Jahrtausendlüge,* editura Ama Deus, 2008.

16. Htpt: //alles-schalixmdrauch. Blogspot com/2008/12/ der-grosse-plan-was-sie-mit-uns-vor. Html

17. Idem 14.

18. PHI – Politische Hintergnmdinformationen, Zivedru 4, LT 56337 Rumsiskes – Litauen, Ausgabe din 27 ianuarie 2009.

19. Allen, Gary, *Die Insider – Band 1,* editura VAP, Düsseldorf 1996, p. 223.

20. Htpt: //info. Kopp-verlag. De/news/survival-scout-der-bestbezahite-deruf-derzukun×f×t. Html

21. www flagel-g. De/pressefreiheit. Html

22. Htpt: //de. Spiritualwiki. De/Wiki/Hooponopono şi www hunavita. De/hoopono. Html

23. Htpt: //euro-med. Dk